

پنهان کردن و کینه در دل گرفتن اطباء تشنه گردانیدن اعضا پیرودن آوردن و ظاهر
نوار گردانیدن چکاء اسپتوار کردن اکلاء گیاه رویانیدن و گیاه خوردن و طعام
آوردن الماء فرو کردن و فرو کردن و پی گیاه کردن فین اچکاء پیر گردانیدن الفاء کوه
دن آوردن قافیه حرکت روی و میل دادن و بدو نیم کردن ابلاء بکام رسیدن اتباء
دن آوردن ایواء جایی دادن و پخری پوشتن ابرء تاش زدن و برون آوردن اتش به
ش زنده آید و آوردن ایلاء پوکن خوردن انباء باز داشتن و کامل شدن و اوایل گفتن الطباء
سپه داشتن کپی را ایاء اشاره کردن اوداء چاک گردانیدن اوداء تمت نهادن الواء جایی دادن
و پوختن کردن و جوت کردن اناء دور کردن اراء و اراء نمودن و شناسانیدن میر المیر
و با هم برابری داشتن من مصدر الافتعال استاء آغاز کردن استهاء پایان رسانیدن و پخری
بدن و باز استادن تباء برگزیدن و بر باقی سخن و فاعل آوردن استباء پیرودن و گرفتن اچکاء
نشین استطاء بار کردن و بارکش پاشتن چار و الاجاء ریش بر آوردن اشجاء زار کردن استقاء
دن و قما و کردن و میل کردن استقاء تکرار کردن استقاء عطا و پختن استقاء برافکندن استقاء
عصا تکیه کردن و پخری را عصا پختن و حجب شدن اعتداء از حد در گذشتن پیدا کردن
مذا اعتداء گرفتن اعتداء و اعتساء پیرودن اعتداء راه راست یافتن ازدراء چیدن
باز ماندن اوداء و رفیقین و گرفتن استتراء خریدن و فروختن اعتداء و خریدن خود را و هدیه

اقرء دروغ فراوان و دروغ بر بستن کما قال الله تعالی اقرء علی السکندر بار کتر و بکر و دانی
اقرء در شکله شدن و شک کردن اقرء در پوشیدن ارتقا و روشه پستاندن ارتقاء
اقرء در کردن خفتا و خایه کردن ارتضا و پسندیدن اقتضا و تقاضا کردن خفتا و بهرینه شدن
اقرء زبانه زدن تشاد و دعوی کردن و آرزو کردن و قهراف نمودن خفتا و بچه از
 شیر در گرفتن و پرور دادن معنی از چرخ شمشیر زدن استخوان خوردن کرده مان کردن زیر
 شعله باشد التبا و لبا خوردن یعنی خوش شیر خوردن استخوان باز کردن با دانه زدن
 و موضع منی رفتن استخوان دور شدن جوی کردن انداء و دیت ستاندن ارتقاء و چرا کردن
اقرء هم مار شدن و غلبه شدن و کنار مای چاه کردن تا آب بدر آید استخوان و شوی
 کرد ایندن بخور و استخوان و جستن و خواستن استخوانها و شستن استخوانها و شستن
 شدن استخوانها و کله کردن و نالیدن استخوانها و برگزیدن استخوانها از پی رفتن و برگزیدن
 شدن بوی استخوان شمشیر کشیدن از نیام و کله شدن مجامه غلظت استخوانها و شستن
 برگردان و انداختن استخوان و اجزاء پس کردن استخوان و نیت کردن ارتقاء بالار
 آب برگزیدن استخوان و نزدیک کردن استخوان و سر مایه کردن استخوان و کینت کردن استخوان
 و استخوان پر بهر کردن و چرخ و پیش چرخ کردن استخوان بهم رسیدن و یکدیگر را دیدن
 استخوان برگزیدن و غراز استخوان پرور کردن اردو و سنگ و خوار شدن استخوان

اخذن و فکند

مدنی و افکند شدن ابتلا و آزمودن و در بلا افتادن و قوله تعالی و اذا ابتلا ابراهیم به کلمات
 ی ای آزمودن ابراهیم را پروردگار و بکلمات چند پس ابراهیم تمام کرد ایندین کلمات را
 و بدان موصفت نمود و آن ده سنت است پنج بهر متعلق است که آن سر تراشیدن است
 و موی شارب کردن و مپواک کردن و آب بدین کردن و آب بهر مپی کردن و پنج بدین
 و عصا که آن خسته کردن است و موی زمار تراشیدن و شمشیر کردن و ناخن کردن و موی
 بن نعل تراشیدن استخوان بر کش تا پدن اطلاع دارد و بر عضو مالیدن استخوان بلند شدن بر کوه
 شدن و غلبه کشتن و بر زیر چرخ شدن استخوان خود را از چرخ نگه داشتن استخوان و کش
 مای کردن ارتقاء و یکدیگر تیر انداختن استخوان بنا کردن استخوان و نیت کردن استخوان
 چسیدن آردا و نزدیک کردن استخوان و تیار داشتن استخوان آرزو کردن استخوان و فرو کردن
 و جمع کردن استخوان و سیراب شدن استخوان و استخوان و استخوان و ظاهر شدن چرخ
 و پست یا شستن و تبارج جوانی رسیدن استخوان و در چ افروندن استخوان و پیچیده شدن استخوان
 بریان کردن و بریان بخور و پسی دادن استخوان و داغ کردن استخوان و نیت کردن و حاجت
 بر آوردن استخوان و پو کند خوردن و تعصیر کردن استخوان و رای اندیشیدن استخوان و شستن و شستن
 استخوان و پنهان شدن استخوان چشم داشتن استخوان و غلیظ شدن استخوان و آب امیخته شدن استخوان
 ریش و شیرین بهم استخوان و فریقین و فریقین شدن و شرم داشتن و پنهان شدن استخوان

و در پست ایشان استیکار بر پیر شدن از فریبی استیلا و پست یا قنن استیلا و خبر حق
 من مصدر الافعال ادعوا و استیاد و بازگشتن من مصدر الافعال اعلیاء بلند شدن
 بر زمین خپیدن قحط و خشم شدن اعلیاء بر پست و خپیدن من مصدر الافعال اعزیز
 بر پست بر نه نشستن اعلیاء پیر شدن اقلیطاء نرم و شادان رفتن اولیاء و اولیاء
 اشنا شدن و شب تاب رفتن و پنهان شدن اکتیاء خود را سخت بیا کردن اقلیاء و اقلیاء
 شدن و شتابیدن من مصدر الافعال اکلندی و اکلندی بخت و بخت شدن اقلیطی و اقلیطی
 بر پست و خپیدن ایلیدی سخت شدن اغزند و غلب شدن و سپردن هم
 بین مسمی است من غیر المصدا در ماسیاء و خیرا اخطاء و شاه و بر کما ی زرع و کیا بی کار
 زمین بر آمد باشد اجاء کوی است آباء پدران ابناء پسران ابناء پسلس مردم رهنمایی
 ابناء پسران ابناء بی آراء فکر ابناء خبر االی تا و یا موسوی الا که الا نعمت
 الا بدان و اکاد باشد و ان حرف تبیه است اما و قتها و جوا و جابا انا و خری که در ان خری
 کند مثل کوره و کاسه مثل ال و انما اذ ا چون وقتی و پرنه که معنی اول شرط است
 و دویم ظرف و سیم خبر است چون تا و معنی چهارم برای جابا است اذ ا و اذ ا چون
 ارا و برابر اینها هر جا انما شما دو کس ای کما شما دو کس ایانا مارا ایانما ایشان دو کس
 انا و انا که زن است ایا و قسملها و زنندگان و پانها ایا می مردان پی زن و زنان

پی شوهر

پی شوهر او را خلاف کرد ادلا را نهان ایان استیاد و پست یا قنن استیلا و خبر حق
 بدن ارداء و رنجها و مصیبت با اساری و اساری و اسیری بر دکان اساری نهایت شادی و
 و اوج اشراست اشنی تها و اوج و شش است انما پسران اولیاء و پستان اسما پیکانها
 جمع صفات امکا پورا خجای جانوران خوشی و اوج مکر و مکی است اظلاء تشنگان احمی
 چاشنگاه روز عید قربان و پست سیاه و سفید یعنی شهاب غشی مرد پر موسی احمی هبل اظلاء
 خلقها و کوهها و اوج ملا است اعرا اسپان بر نه اعباء و مار است و اوج عباست اکلواء
 حشر الذی تعصیر الذی است انقیابا بر پیر کاران اصغیا بر کزیدکان انقیابا بدجنان انسیا
 ملداران ادعیا پسر خوانندگان و پسرانی که اولاد الزمان باشند اعدا دشمنان اذکیاء و زیرکان
 میسنان ادا و ادب از دکان ارجاء و زنی طرفها و گوشها الکامیران ارجاء روز چهارشنبه
 اللیت سختی کار بزرگ و زنک و معنی آن و نصیحت اللی است انا چون و کجا و هر کجا هر چون
 آوی فعل ماضی است از باب افعال حینی جای دادن آوی به بیوست و آوی گرفت انجی
 مرد بسیار کوی و سهو و ده کوی و شتری که یک را نوبی او بسته باشد او ای مطهر می است
 و اوج اوا و اوست افلاء و پسر که و اوج فلو است اکیا پسها و ارسپ اند االا
 کان خوشی اللاء انها اشنی ماده اچیا و ابهای که زمین از او خود کشیده باشد و اوج سستی
 ایا که نکرت انا ما یا حرف مذکرت اولاء یعنی فلان ار پی خستی زمانه انا علیه

ورهست استیاد استیکه پر پیر شدن از فرمهی استیلاء ویت یا قن استیحاء خجرتن
 من مصدر الافعال ادعوا و استیاد و بازگشتن من مصدر الافعال اعلیاء بلند شدن استیاء
 بر زمین خسیدن قنطاز خشم شدن اخلطاء به پشت و خسیدن من مصدر الافعال اعزیرا
 بر آب بر نه نشستن اخیلاء پیر شدن اقطیطاء نرم و شادان رفتن اولیاء و اولیاء
 استاش شدن و شتاب رفتن و پنهان شدن اکتیاء خود را سخت بیا کردن اقلیاء بی ا
 شدن و شتابیدن من مصدر الافعال اکلندی و اکلندی بخت و غیر شدن اخلطی و اخلطی
 به پشت و خسیدن ایلندی سخت شدن اغزند ی بلند شدن و غالب شدن و اسپرندی هم
 بدین معنی است من غیر المصدا در ماشیاء خیرا شطاء شاخه و برکاهی زرع و گیاهی که از
 زمین برآمده باشد آجاء کوی است آباء پدران ابناء پسران انباء پسل مردم بهکیدی
 انباء انباء محبان آباء بی آراء فکر انباء خبرنا ای تا و یا موسوی الا که الانعت
 الا بدان واکا باشد و ان حرف تلبیه است اما و قتها و جوما و جابا انباء خری که در ان خری
 کند مثل کوفه و کاسه انشال و انما من انما ما اذا چون وقتی و پرن که محبتی اول شرط است
 و دویم ظرف میسم خبر است چون ما و معنی چهارم برای جابا است اما و اذا ما چون
 آراء برابر اینها هر جا انما شاد و کس ای کما شاد و کس ایانا مارا ایانها ایشان و کس
 آباء از ان زن است احیاء قسملها و زندگان و پیا بها ایامی مردان بی زن و زنان

پی شوهر

پی شوهر آرد اخلاف کرد ادلا را نه یان امحان دستپان آویا نزرکان و حکمان اعضا فردای
 بدن ارداء رنجها و مصیبت ها اساری و اساری و اسپری بر دکان اساری بنایت شادی کنی کان
 و اوج اشراست اشنی تها و اوج و شن است اینها پیغلان اولیا و دستپان اسفا سیکلها و
 جمع صفات امکا پورا خجای جانوران وحشی و اوج مکر و مکی است اظلاء تشنگان امحی
 چاشته که روز عید قربان و آب سیاه و سفید یعنی شهاب اعی مرد پر موی احموک هل الاء
 خلقها و کروهها و اوج ملا است اعرا اسپان بر نه اعباء و مار است و اوج عباست اکلوا
 حشر الذی تعصیر الذی است اتقیا بر نه کاران اصغیا بر نه دکان اتقیا به بجان اعبیا
 مالداران ادعیا پیر خوندگان و پسرانی که اولاد الزمان باشند اعدا دشمنان اولیاء زیرکان انا
 میسنان ادبا ادب زندگان ارجاء و انخا طرفها و کوشها الکفا عیمران ارجاء روز چهارشنبه
 اللیت سختی کار بزرگ و زنک و نمک و معنی و نصیحت اللتی است اما چون و کجا و هر جا هر چو
 آوی فعل ماضی است از باب افعال حبسی جایی دادن آوی به سیوست و آوی گرفت انجی
 مرد بسیار کوی و سهوده کوی و شتری که یک را نوبی او بسته باشد او وی مظهری است
 و اوج او او است افعلاء اسپ کره و اوج فلو است ایسا پسها و اسپر اندا آلا
 کان وحشی اللاء انها اشنی ماده احیاء و ایهای که زمین از او در خود کشیده باشد و اوج حسی
 انکیرت آتا ما یا حرف مذ است اولاء عیسی فلان اری خستی زمانه اما علیه

و در نای درخت آذما و زن پنج رنگ اجریا عادت خطی و ارغلی جماعت طایفه خیریه
 او پی چار بها و علته و اوج اع است اعنا ج ارب و اطراف طایفه و اوج عوا نیست اطبا
 پستانهای چار و ایان و اوج طعی است اشقی آنکه یک دندان از زاید باشد شش اعضا
 پوشیده و پرکنده شده و بقای خیری المحاء رودی که لب و کدم کون باشد و ابر کاشین
 آت حکایت است از او از پیک و نام درختی است اهدی است گوش الفضا آس جابها
 بام اتفاقا پس چنانها بر مغز و اوج ثقه است اورا و بر دورنگ یا پشتر که از زبان چیل کلاخ
 نبر گویند او با جمع و با پست او نیا فعل ماضی است از برای جمع متکلم عینی مادی که ویم حکا قال الفی
 و او نیا همای الی بوه ابراء یک چکان و اوج ج اوست آس میوایان ارشاد و گویند یا و
 سیاه و سفید و او شق از ارش است که مانی محمل اللغه قسری برزک پشتر احرار و درک
 انسا میانه اجوی سیاه حکا قال الله تعالی فجعلناه اجوی الوی یخچت خصوصت اعشی شب
 اعی ناینا از پی پشتر درون رفته و پینه برآمده اهی خانه پی سفت افغسی داروی مارت
 زهرناک ارطی درختی است اعلی و پسنی بلند تر ادنی نزدیک تر اقصی دور تر زبون تر ادنی صلب
 و سزاوارتر و دای و بدین معنی اخیر است قوله تعالی اولی لک فاولی اقصی حکم کننده تر اهی
 زبنا تر اقوی قوت مند تر اعلی روشنتر آس عکین تر ادنی ناخوش آینده تر ادنی زیاده تر
 از یکی نزدیک تر اشقی درفش اشقی شفا دهنده تر ادنی اشکارا تر کفی کفایت مند تر

اصفی پاکتر

اصفی پاکتر و بر کنیده تر یکی که کنیده تر اشقی بد بخت تر و مراد با شقی که در قرآن آمده است قدرین
 پالفت است که ناقص صاع را پاره کرده است اهدی یکی احنا و ادنا و ادنا تور پشتر استی آرزو
 کننده تر اقلینها یعنی پانیدانی کمیند کردن مراد مال اسفونا در چشم آورند ما را اهدا راه را
 نهای ما را اطرنا محبتی طیزنا پست یعنی نال بدر کرم اصلو که در قرآن آمده است یعنی در کوثر
 درش که خطاب به وزیریان باشد یا آنکه بسوزید و وزیران را با شش که خطاب به لکان و وزخ
 باشد **باب الف مع الباء** من صدر الباء لاول من التلایا المجد ادب ایاب کشتن
 و چست پست پاکر د ایندن است در رقتن و ایاب بسوی وطن و شش و میباشدن برای پیچر
 من صدر الباء التلایا اوب همایند کردن و همیهای خواندن شش سلامت کردن من باب
 الرابع ارب حاجت خواستن وزیریک شدن و افادن عضو و بخت شدن شش بهم
 در میخین من باب السامیس ادب بر کار صلاح تودن من صدر الالفعال اربا تو انکر شدن
 و در خاک غلطیدن و خاک بر خیزی فاش شدن و بدین معنی اخیر است قوله رسوا اعم ابر تو
 الکتاب فاعلم للجمیته اتقاب روشن کردن شش اجواب خداوند گویند ان شرا
 که کین شدن اجلاب فراهم آوردن و اواردادن اجاب جنوب شدن و از جانب جنوب
 رقتن اجاب بخشیدن و بسیار کردن و پسند کردن و پسند آمدن اطراب شاد کردن
 اغواب یران کردن حصاب فواخ یا شش و فواخ شدن و بهر و رشتن زمین اجدان شگ

سال شدن و شک شدن پال احطاب تردیک شدن دزد شدن احطاب تردیک شدن
از برای بیمه اذراب ترک کردن اذنا بکنه کردن اذباب پرون کردن و زرانند و کردن
ارطاب بخت شدن و نما و بسیار کیا شدن زمین ارطاب مایل کرد ایندن ارطاب بخت شدن
و زمین در آمدن آب ارطاب ترس ایندن افعاب کرسنه شدن افعاب بسیار کشتن
اجلاب جمع شدن اصحاب سخت کرد ایندن اصحاب دشوار کردن و دشوار یافتن و
نراجه ایغری کد کشتن اصحاب تردیک کرد ایندن افعاب بخشیدن چری پرن و چه کین
چرخه ارمش تو باشد اشراب امین و اعلام کرد لینه و عوی کردن و در دل انداختن و
به نیمی خیریت قوله تا و اثر بوی قلوب العجل یعنی حسب العجل بقدر مصاف اصحاب
یا کردن و یاری دادن و فرمان بردار شدن و مبلغ رسیدن فرزند و پشم و موی بز
کد کشتن و بریدن اضراب روی کرد ایندن و مقیم شدن و بجه ایغری شتر را دادن و کسی را
زردن کسی و دشمن افعاب دور شدن و محتاج کرد ایندن بطلب و مطلوب کسی افعاب ازار
آپان میل کردن و در راه سخت افتادن و بازگشتن از بدی رسانیدن و غیران و بازگردیدن
و خوشنود کرد ایندن اغراب دور شدن اغشاب بکیا شدن زمین اعطاب بملک کردن
افعاب پادشاه دادن و از پی در آوردن افعاب خوش آمدن و در عجب انداختن و بکبر کردن
اغراب پان کردن و پنچ باغراب کشتن و خش کشتن اغراب غریب کردن و یک فین

و عجب کشتن

عجب کشتن افعاب بخشم آوردن افعاب پالان بر شتر نهادن افعاب تردیک شدن زن
زادون و شمش در نیم کردن افعاب از بر چری و شستن و کسی را کت بسموخن و پر شک بستن افعاب
تردیک آمدن افعاب دروغ کویشتن افعاب بامسیدن دست از افعاب استایندها
یاری کردن افعاب مانده پاشن افعاب برافروختن افعاب و نیک و بدین آب افعاب
فرزند پنچ زادون افعاب در برون افعاب بر جاییدن و کار و راه پسته کردن افعاب
و بعضی کان را کشیدن و کد کشتن تا آواز کند افعاب بشارت دادن افعاب بشارت
دزدک و در بریدن اغراب دلالت کردن و غنیمت گرفتن افعاب موی بر آوردن افعاب
بشمار کشتن اصحاب و اصحاب تردیک آمدن و تردیک کرد ایندن افعاب بسیار کشتن
در پیمان فراخ رفتن افعاب ثباتی در آوردن افعاب بر جهانیدن افعاب و حب کردن
ایضاب برنج کردن افعاب باز داشتن از حاجت و کاری کردن که از آن کسی را شرم آید افعاب
از بن بر کردن و همه را جمع کردن افعاب تردیک شدن و دائم شدن افعاب دو پست و شستن
و بر کردن و بعضی خیریت قوله تا که از زبان سیلیمان میفرماید انی احببت حب افعاب
عن ذکر یا افعاب پنچ معنی بر کرد نیست و خیر معنی خیل و عن معنی علی معنی بر کرد نیست
خیل را نکرد و در کار ضیاب کینه در دل کشتن اغشاب گاه گاه آمدن و میگرد و در میان است
آمدن افعاب کینه در دل کشتن و شمش کردن گاه افعاب بروی در افتادن افعاب

ادب بزم شدن و راندن اعیان پیدار کردن اید بجهانی خواندن اعتبار شک بوی
 افتادن ادب رنجاندن من مصدر الاضعال اجتناب کشیدن قیلاب کوپن و شتر و
 جعفر فخرن بدول اجتناب جنب شدن و دور شدن اجتناب در حجاب شدن اجتناب
 با یکدیگر حرب کردن اجتناب پشیمان شدن و فرح چشم دادن اجتناب دوشیدن
 احتضاب حضاب کردن احتضاب مرد در این خواستین داشتن احتضاب نیمه
 کردن احتضاب برداشتن کلاه و مثل آن از تکاب کلاه کردن و شروع بکاری کردن
 استلاب ربودن اصطحاب با یکدیگر محبت داشتن و یاری داشتن و پیرون آوردن و
 از ایشان اصطراب خلل یافته شدن و پریشان حال شدن جنبیدن و پیکه بیکر کشیدن
 و بهم واکشیدن اطراب شاد و کشتن اطلاب حجتین اعتراب غریب شدن اعتضاب بریدن
 و در حال چیزی کشتن از دعای برداشتن چیزی اعتضاب تمام بر سر نهادن اعتضاب معراج
 از شتری باز داشتن و تسلیم نمودن الکتاب نوشتن الکتاب حاصل کردن بسی خود و
 کسب تصرف کردن التهاب فروخته شدن آتش انتحاب با و از بلند کردن انتحاب
 و انتحاب بر گردیدن انداب زودی خواب کشتن انتساب بخبری و خواندن و بخبری
 نسبت کردن انتساب فروختن انتصاب بر پایی خواستین و بکاری قیام نمودن اشتها
 سیاه بخت شدن انتصاب رونید بر لبین انتهاب غارت کردن انتهاب به از یکدیگر

قبول کردن

قبول کردن ارباب در شکافتن اجتناب تا پایان واکه داشتن کار و در پوشاندن جابه
 اجتناب نبوت آمدن و قصد کردن کسی را کاری رساندن و باز داشتن و بکرات پوی خبری
 آمدن اجتناب غیبت کسی کردن اجتناب براه رفتن و دیدن استباب و شتاب دان
 اجتناب با یغری در آمدن اجتناب پارس پاستین پوشیدن زن و بد مل و شیدن
 اجتناب شرم داشتن اجتناب باز داشتن اجتناب شوریده و شغفه حال شدن و بهم شغفه
 و بهم چیده شدن از ادب برداشتن الکتاب نند و یکمین شدن من مصدر الاضعال اشتباب
 رفتن آب انجذاب کشیده شدن و نیک رفتن انجذاب بلند بر آمدن انطلاب بخت
 شدن انجذاب کشیدن شدن انشخاب روان شدن خون و مثل آن از راب «
 کمین شدن جبهه شکار باز انطلاب ریخته شدن آب انشلاب نیک رفتن آب و شتر
 پرکنده شدن و مردن اعتضاب بریده شدن انقلاب و اگر دیدن انجیاب و اشیدن
 و تاریکی و امثال آن انسیاب روان شدن آب و مار و مثل آن انشطاب روان شدن
 آب مثل آن استحاب کلاه برداشتن استجلاب مثل اجلاب استراب ترسانیدن
 استصحاب حجت خبری خواستین استصواب خشنودی خواستین و اشتی خواستین و باز داشتن
 از بدی و غیر آن و طلب عتاب کردن استصفا دشوار شدن استصرا غلیظ شدن انکین
 استطراب شاد شدن استجاب عجب گرفتن استعداب خوش آمدن و خوش آمدن استخرا

پخت غریب آمدن و غریب شدن و غیبت خندیدن است کتاب خبری نوشتن و نوشتن خبر است
 عرب شدن و سخن پارسی در میان عربی آوردن استجاب پذیرا شدن استجاب ازین
 گندن و همه را فرار پسیدن است تطراب خوش آمدن استصواب صواب آمدن و خوش آمدن
 است بهاب بخشیدن و بهترین استنباب رست شدن کار استجاب دوست داشتن
 و بر کردن است طباب صفت علاج کردن و علت خواستن من مصدر الافعال احباب بزرگ
 پرنج و پیچ و پیاده هر چه شدن است بهاب بخشد شدن است من مصدر الافعال اشهر باب
 کردن دراز کردن چرخ تانیک نکریته شود است بهاب مثل است بهاب من مصدر الافعال
 اجدید باب توزیشت شدن احتیاب و احتیاب غلیظ شدن آب و بایک شدن
 زمین استیاب بایک شدن زمین من مصدر الافعال احتیاب رست استیاد و همواره شدن
 شدن راه و سر رسیدن رست و هتن اجلع باب پراکنده شدن و یک رفتن و چسپیدن از اجباب
 دراز شدن موی حوجه و بر آمدن و فرام آوردن میل خیز را از اجباب روان شدن اسباب
 رست شدن و کشیده شدن من غیر المعاد اجواب سخت خورنده و سخت آینه آفتاب جائه
 که میان از اسوار رخ کرده باشند و در گردن انداخته پی استین اتوب جمع استجب آوازه در که
 کسی زندان است بشدیده با چراگاه و غلیظی که چار و امجوز و کشفه انداب مرهیم را چنان تپ که
 میوه هر کدامی را او شتاب طایفه های متفرقه است و استخر و اثلت سنگ خاک احزاب

کرداد

کرده و بر تپهای پی و پسته و پی لوله استجاب پالهای شتا و شتا و وزمانهای دراز و راز
 اجباب و پستان اجباب کور و زور و پستان اجباب در کشاف و در سوره غم آمده است
 الاجاب الکرم از باب خداوند و پروردگار اجباب یاران و خداوندان اصحاب جمع است
 است بهاب و در راه و در مسافت و پستان است قول خدای تعالی است باب است بهاب است
 قطبها ایناب و ندانها ایناب نهبا است طب خیکهای که دران شیکرند و جمع طب
 طب است اجلاب و مکان اکلاب و کلک و کاکلپ پیکان القاب نامهای و لا
 بر مع یادم کند اعتباب فرزندان که از پس پدر و مادر باشند و پاشنها احطاب بهمها
 اقارب خویشان اذتاب و عها اردت کیل بزرگ از رت کوتاه اجانب پیکان
 اکادپ دروغها الکذب دروغ گوینده است که دروان آمده است که صهب الهمین یعنی
 میل کنیم در اصل صوب بوده است استوب کوزه و طوق کردن استر اسالپ جمع و است
 انواع کلام را گویند اجتب شتران کوفان بریده اقب باریک میان اجنوب و اناب
 نبدای بی دین هر دو جمع اجنوب باشند اناب در شی استجب خرگور زخشب کوه
 بزرگ درشت احذب توزیشت اسکوب آب روان اجوب چرکین اناب است
 است و است جمع استجب بزرگوار و شتری که دران رنگ پرنج سفید باشند اقب
 بزرگ کردن ارکب آنکه کز انوی او بزرگتر باشد استجب آنکه سر و نهایی او از یکدیگر دور باشد

و سپید موی گردانیدن و پیر شدن اصابت رسیدن و یا قش و یا چش و یا کشتن و یا صواب
 صواب یا قش اطاعت خوش کردن و خوشبوی گردانیدن و اسبها کردن امانت گذراندن
 و شب هلاک کردن امانت ریختن امانت توانا شدن و قوت دادن و نگهبانی کردن امانت
 باز گردیدن بوی خداوند غرور جل و بازگشتن از کار بد امانت بهیسه را خواندن امانت در گذراندن
 الا نیت قصان کردن امانت خشک شدن گیاه امانت میرانیدن و نیزانیده داشتن و قول و قضا
 امتنا اینست یعنی اول است و امانت عام یعنی ثانی امانت بهیسه رسیدن و باران دادن
 امانت حلال گردانیدن امانت تقدیر کردن امانت آسودن و آسایش دادن و شبها نگاه کردن
 و شب پیرانیدن و کمزیده شدن و قش مستحق پیرانیدن و غنیمت کشیده زدن و بوی نری
 در یا قش از امانت دور کردن امانت پیرانیدن امانت با دریا کردن امانت شستن امانت
 خوابانیدن شتر ایاده هلاک کردن امانت نیک کردن و نیک گفتن و روان کردن امانت
 خوشتر امانت بلند کردن بنا و برافراشتن و شناسیدن و با و از بلند خواندن امانت
 باز گردانیدن امانت در پناه گرفتن امانت فایده دادن امانت قصاص کشیدن و آسودن
 بخشیدن امانت هلاک کردن امانت کرد و بخشیدن و بر خراشیدن و زمین را بخشم زدن
 برای زحمت و بر آوردن با دالاکت رسول الهی شدن امانت جواب باز دادن و با
 گردانیدن امانت گردانیدن و گرد کردن امانت گرد گردانیدن بر خیری امانت رسیدن

دوختن

و دوختن و دوختن کردن و قش کسی بردن امانت زنها را دادن و بهیسه رسیدن زنها
 امانت زیاده بردن امانت بر خراشیدن و فرمودن و نیکین زشتن امانت گردانیدن و میل دادن
 امانت پیرانیدن امانت عاریت دادن امانت لغارت دادن و بهیسه رسیدن
 و شستن و نیک یا قش و نیشب زشتن امانت روشن کردن و روشن شدن
 و جامه و عظم کردن امانت رواداشتن و فرو گذاشتن و صلح دادن و پیریدن و آسودن
 گذاشتن و روان کردن و دستوری دادن و تمام کردن مصرعی که کس دیگر گفته باشد
 یک قافیه طایفه و ال و روان امانت فیر و زشتن امانت سپاسه فرزند نیک را بیدار امانت
 شکار برانگیزان امانت میل دادن امانت زنده داشتن امانت نرم گفتن و شکار را
 گفتن امانت هلاک کردن امانت رسیده شدن میوه امانت پیرانیدن امانت پیرانیدن و روان
 و خوش امانت در آب آوردن امانت بسیار کردن و بهیسه بلند کردن و فرود زدن امانت
 و بهیسه پیرانیدن و گفت و گو کردن امانت کم کردن آب احاطه کردن و فرود گرفتن و دست دادن
 هلاک کردن و خون آلود کردن و پیرانیدن و عوض کردن خیری برای کشتن امانت پیرانیدن
 و دور کردن امانت خیری را بهیسه عوض کردن امانت کسپنه داشتن امانت و اشاعت
 شکار کردن و پیرانیدن و بول انداختن و باز گردانیدن و امانت تمام امانت و آسودن
 و کوزه تمام آید امانت امانت از بهر انداختن امانت فرمان بردن امانت طلب کردن

زنی کردن و فریب دادن و فرار کردن بچین و یاد داشتن آن و فرود آمدن مرغ از هوا از برای
 شکاری و بکاری قیام نمودن یا مدد خواستن از کسی من مصدر الالافعال انصلاک بکشدن
 و پیش رفتن انصلاک ریختن استسبات تمام چشیدن انقباض بریده شدن انقباضات
 و اگر در جواب دادن در استقامت شدن انقباض خورد و فرود شدن من مصدر الالافعال
 استسبات درنگ کردن استسباته توبه کردن خواستن استسباته پادشاه خواستن استسباته
 جواب گفتن و قبول کردن استسباته از گمان برده خبر یافتن استسباته صواب آمدن تطابق
 خوش بودن و استسباته کردن استسباته نیابت داشتن خواستن استسباته روغن زیت چیدن
 استقامت قوت خواستن استقامت مشتعل بودن در حرب از موت پاک داشتن استقامت
 کامل نمودن استقامت فریاد خواستن استقامت استسباته بیرون آوردن استسباته
 متعلق یافتن و من و منج بر کردن استسباته آسودن و بوی بردن استسباته عطا خواستن و عطا
 خواستن کردن استقامت فروختن شتر استقامت نیک نمودن و نیک آمدن استسباته
 افزون خواستن و مقصر نمودن کسی را در کاری استقامت بازگشتن بچین خواستن و بار کردن
 خواستن استسباته کریم بخش استسباته زندها خواستن استسباته بهترین خواستن و بهترین
 کردن خواستن استسباته کرده شدن استسباته زیارت کردن خواستن استسباته شوره خواستن
 فربه شدن استقامت پراکنده شدن و فاش کردن خواستن استقامت بهاریت خواستن استقامت

روشن شدن

روشن شدن استقامت عطا خواستن و شخصت خواستن و آب خواستن استقامت جدا شدن
 استقامت شکر خواستن استقامت واپس رفتن استقامت پوسته خون آمدن از فرج زن استقامت
 مرغار شدن زمین و فرار شدن استقامت عوض خواستن استقامت خبر خواستن و پراکنده
 فاش شدن استقامت از چشم سوختن و فربه شدن استقامت فروختن خواستن استقامت
 کرسکی نمودن استقامت توبه خواستن استقامت بهوش آمدن استقامت بول کردن خواستن استقامت محال
 شدن و محال نمودن و از حال بگردانیدن استقامت کز نکشی کردن و دراز شدن استقامت مع
 و استقامت خواستن استقامت دلجوئی دادن و بسوی خود میل فرمودن استقامت دوام خواستن
 استقامت راسپ شدن و راسپ استیاد استقامت خواب کردن و درمیدن استقامت عید
 گردانیدن و از راه بردن و حیران گردانیدن استقامت قی کردن خواستن استقامت شکار شدن
 استقامت و ام خواستن استقامت یاری خواستن و زاری پاک کردن استقامت فروشی کردن
 و کردن نهادن و نماز استقامت نرم شدن استقامت خوار نمودن من مصدر الالافعال ارفاق زیاده
 شدن کمالات کسب شدن من غیر المعاد و آفریده زمینهای دشت که در میان لیشها واقع
 شده باشد اخذ جادوی و کاری بقایت باریک که مانند سحر باشد ادب جمع و باست
 ابو به نبی الهی که روی انداز خارج که احباب یاز بن عبدالمعتمدی اندالوقه بان
 بار و غن تازه اقمه مادر اقمهات جمع آمانت بمغنی اقمهات و اوج ام است اقامه

خواجه ملک اقویه حادثه و بختی زمانه اجوزه تیر در خفا که در خانه اندازند آتیه نشان دهجاعت
 و عجب جمع آیات است تو که مردی است تو که زنی هستی که دکان هستی مصغر هستی
 اصلیه شیر برهنه یعنی از نیام پروان کشیده اصلاست کار و با و جمع صلب است صمت
 جای خالی است صبحه با مداد و نام طایفه ایست کتیه شبانگاه اساوره سواران و دست بر بخت
 و او جمع سوار است صبحانه شب و مشن بی ابر صبا تیر و صفا تیر و صفا تیر و صفا تیر و صفا تیر
 غیره که آنچه مردم را بخندد آورده اند و آتیه شیری که در غیر وقت دوشیدن شبان بر یک
 کی بود و غنیمه سروده است المعنی الی است و الکت یکسر لام هم پین معنی آمده است
 غت احمق و آنکه بدست جب کاری کند اگر جای کنان و او جمع کاست علی غیر قیاس اگر
 نهایت بخشنده و نبر کو از الوتیه بازی که ذوبه دروغ است و بر یک کی است که از شام گویند
 امیر جمع است اجیره بخنده و دود و آریه سر کینی که بر کرد خاستر چند تا خک شود
 تانان آتش برافروزند و آتیه که برای مسیبد مرغ نهند اسوده و اسوه مشوا اسلمه بختن است
 اسلمه نیر و در میان از موله آواز کنند از موله بسیار از موله یک پنی ارد و به اهل شتاق
 و چنان آتیه و جازه و خبری که سبب حصول خبری شود و چو پاک خیمه و الا تخی بران پرا
 کنند الا تخی استات پراکنده کان آتیه زحمت آفات جمع است فراموشی است
 زمین پشتهای خور و آتیه راه و دین و نعمت است جماعت و پی روان اینها علیه السلام هم

مردی که جامع خبر و تخیلای مردم بود و دین و وقت و مدت و قدر و قامت خبری و مادر و فرزند
 و متناز در دین آتیه که تیرک اشارت در فرماها است اله نعمت خواهر و ما ندر و بدین معنی
 انیر است قول حق خایه که دعت له لعنت لختها احوات جمع است جمع سر است انیر و دختر
 آتیه بلا انایت منی و خویشتن منی الیه و بر الیه بنده گویند و گوشت و پنج نکشت بر کین
 اشکله حاجت القوه میان سر تربت که بالا آمده باشد اصنامت تنها و او جمع ضم است
 آتیه و یک پایه اسطوانه استون ابره نیش و نیش تیغ و نیشی که باشد در سوزن اگر
 جاده اسطوره و کپوره و سخن باطل و ضری باطل و فپانه الله حدایکان کما قال الله خایه لو کان
 فیها الله لا الله لعینا اشجته بخیلان اقوات روزنها اثره و آثاره بقیه خبری از موله روز
 قیامت آذره زن جلد و حبت مرغای ماده که بزبان چیل مایه سیکا گویند ادوات خداوند
 و او برای جمع موانست است و این انداخته شده و او فعل ماضی مجهول است منه و آمنه مردین
 اما آنچه یکپی بسیارند تا هر وقت خواهند تبت است ختیه الا تخیای پشین و متری از موله
 قمر و دفر و جمع آمده آذره استوار و شتر ماده قوی و شب سپرد آذره بشع را در شتی است
 که از ان عصا گیرند آذره درخت صنوبر البوت پیری اخوت برادری آذره و به خایه اجات
 و جره فردا آتیه پشته بیم آخرت انیرای اربه حاجت اسپاه شیر درنده اریکه کش
 اسفله استانه اسپا که کفش کاران و صنعت کاران ادیه مقدار دره درهم است و پنج سنج

در سیم اوقیه در حدیث آمده یعنی چهل درسم اتمه مر و ضعیف رای اتمه کینه است یکین
 فرج اعلت جمع خلافت اتمه و اتمه مشه اذله خوار شدگان و مرخ شوندگان و مرخ کنندگان
 کما قال الله تعالی اوله علی المؤمنین اغرة علی الکافرین اغرة غالب شوندگان و دوست داشتن
 و نیکان و نیکان آتیه آینده اتمه اما بان از مره مبارک است برده اتمه کو پیچند ماده است
 و است و است بخت کرم او طفه جمع و طیفه است که در کتاب و او پس خواهد شد اصد
 پیرس خور و اهره متاع خانه اهره جمع اتمه شکسته که بدماغ رسیده باشد اما دماغ را اثر
 نشده باشد اشل اهره آنچه کشک بران نموند تا در اقباب خشک شود از مره رمانها اهره
 شرابها و شرابها اذ فله کرده و همیشه آنه طرف استغنیه خیکها انبده شرابهای فرما و او جمع
 بنید است اوه شخی زمانه اواده طرف آب که از اسطر که نید اسطر که بر فرق تیر
 بچند و خون خاکستر که بر دیک مالند برای اصلاح دیک اطعمه طعامها اغذیه غذا و اعله پرن
 اتمه سلاحها انیمه نایا اتمیه شایا و ستایشها اتمه سرانگشت اتمه چریش گوشت اتمه ساز
 و بکارش چیزی اتمه ماههای نو اوله راه نمائیدگان اتمیه زیباها اکاسره پادشاهان
 عجم و او جمع کبری است اسپا و رده دست بر بجزها اجناسات اصنافها و میها اینها اقوریات
 سختها اتمه بالهای مرغان و بطنها و آدمیان اتمه موضعی است ایالات رودخانه و
 ظرفها که در آن شیر و دو شاب کنند جهت بچهای که در شکم مادر پیشند و او جمع خین است

اصحیه و اخات

اصحیه و اخات کو پیچند ی که در روز خجی قربانی کرده شود و او روتیه نر کو پیچیده
 اغلو طه مشله که کس بدان در غلط اندازند و نهی الرسول عمن الاعلوطات اصحیه بوالی که
 سپل از مایش از یک کسند و از از زبان چل بدان کو نید اتمه پشته زمین و زمین بلند
 اخات جمع اتمه که کرمای بخت اتمه چل درخت که اخات جمع اصحیه که نه روی اتمه مقام و
 اشیانی که از چوب باشد اتمه خانه که از تنک کنده باشند اتمه نریکی اتمه اتمه
 و پنج دان اتمه اقباب موضعی است در جزیره اتمه علی است که از غلبه سر ماید شود و از تر جمع
 تراب جرم جمع جرم اتمه لاوک مثل بخری که جامه در آن نشویند اتمه و قهها و او جمع اتمه
 اتمه اطراف و جوب اتمه میوه درخت را که و قه و حارث اتمه خوردن اتمه اتمه خوردن
 اتمه کو پیچند پروار دشته اتمه طاهر بشره و باطن پوست اتمه پیشوا و دست دیز و زنگ
 کندم کون اتمه کرده و دست عله و دبر و حلقه دبر اتمه اتمه یعنی مر یا ترس اتمیه دروغ و
 قرآن خوانا کما قال الله تعالی و الله الشیطان فی انسیه اتمیه سپنگ اتمه فرجهها **باب**
الاصحیه من معده النلیه المحر و است میراث یاشن است دراز و نرم شدن بوی
 بسیار شدن و در هم چیدن است اما هیدن من معده لافعال اقوات در بلا و شقت انداختن اتمه
 نو کردن و خبر کشیدن اتمه لانو کردن و ستور در بسیار راندن اخات سپو کند را دروغ و کونا
 اخات پلید کردن و بیک کشیدن و باران حبش کردن و بغیا و آوردن اخات باز کردن و نید

ارغاث شیر دادن ارغاث بخش کشن اگر اث غلین کردن انباشت و زنگ کردن
 اثبات راز خود پیشکار کردن اعنات تنه شدن سخن و سخن بد گفتن و لاغز شدن و گوشت
 خریدن اثبات مبالغه کردن و تقیم شدن و دایم شدن باران اثبات ماه زاییدن ایراث
 میراث گذشتن اثبات بر یک نرم شدن و بر زمین نرم رسیدن و مال با سپرافت لغه کردن
 تمام دادن افغاث تمام داشتن و سپرافت کردن تمام داشتن من مصدر الافعال اثبات
 کادیدن انباشت بر انگشتن احد است قبر کردن موضع قبر کردن اقرار کشت کردن
 اگر اث پاک فکر داشتن از خیزی انکاث عهد یک تن اثبات شتابن اثبات
 چیده شدن بر خیزی و دوشوار شدن کار یک پی کا بلی کردن اثبات در حوض نشستن و در حوض
 افتادن اثبات زخم دار را از جگر کاهه پروان آوردن من مصدر الافعال انباشت بر انگشتن شدن
 انباشت شکستن و دو نام شدن القراث پاره پاره شدن انباشت در آب چیده شدن
 انباشت پرانده شدن القعات از بن بر کردن و از بن افتادن من مصدر الافعال استخاش
 پیش آمدن استخاش خیزی نو کردن و نو آوردن استخاش در آرزو و حصول انداختن
 من مصدر الافعال انباشت خاک رنگ شدن از تاش پراکنده شدن انباشت غبار رنگ
 شدن من مصدر الافعال در اثبات نرم آهن اثبات رخت خانه الوش و احمق ضعیف شست
 پر شسته موی و گرد آلوده شد موی عفث سخت بر نه خبث بلند تر از افغاث خواهری

شسته است شادان اثبات در هم چیده شده اثبات زمان بسیار گوشت فربه اخراش در
 بزرگ شکم و نرم شکم اخبات کفهای و پسته و خچک لهما اثبات میراث و صل کار قدیم احد
 نوپدا شده و جوانان انکاث ریسانهایی که از تاب افتاده باشد اثبات زن اثبات
 جمع و دراد با ناث که در و روان آمده است که آن بدعون من و اسدانا ناهتبهایی ماده است اثبات
 خبر و نایبها احداث و احداث قبر و انباشت جمع ناث باشد **باب الفاعل**
 من مصدر الافعال الحرد و اچج آتش اچ دیدن شتر مرغ اچ و اچج بر انگشتن شدن
 خوش بوی خوش دادن اچج تشنه شدن من مصدر الافعال بهاج شاد گردانیدن ابلج
 کشاده کردن دل اراج در کناه و بزه نکلیدن و در پناه بودن و شک کردن اهاج کوشش
 نمودن در رفتار و نیک رفتار کردن اخلج میل دادن و سچانیدن بخن اخلج بچه ناقص
 زدن شتر و ناقص شدن و کم باران شدن و کمپم اخلج پروان کردن ادرج در بردن
 و در نور دیدن یعنی در هم چیدن اولج در اول شب روشن اوماج در سچیدن خیزی بجا
 و در برون و در پرده شدن و حکم شدن اولج و اراج در بستن و بسته شدن در و غیر این اخلج
 جنبانیدن و بر خیزانیدن و جوییدن و گدازیدن و دلالت کردن کسی را اخلج بچین
 کرد افسراج چرخ فرا کردن و یزین بر پهن نهادن اخلج پا را از هم جدا نهادن شتر
 وقت و دوشیدن اخلج پا بر جستن بر رقی القاج مغپس شدن اخلج در عالم گردیدن

و گرم شدن اسپ در ویدن اوج راه وادون اعلاج غفره قش اعلاج شیر وادون بجره را اعلاج
 زاییدن و تزویج زاییدن شدن اعلاج بختن و بریان کردن اعلاج خرکوش بر خیزانیدن
اعلاج کند شدن جاده بر چارو انشته سیر کردن خدا انکه چارو اراضیق النفیس بد پاشود
اعلاج در بردن و در آوردن خبری در خبری و از نچا سپست قوله قوله یا تولج النهار یا اللیل
اعلاج تشنس بر افرو شن اوج نیاز مند کردن اعلاج نچ فرستادن اعلاج بانکه غوغا
 کردن و میانک آوردن من مصدر الافعال اتهای شاد شدن اختلاج جهیدن عضو و بر بون
 و کشیدن بجره از شیر بزرگ رشن اول اعلاج بافرو شستن از شما لسته شدن ارتعاج سیا
 مال شدن و پر شدن رودخانه از آب و پاپا چستن برق اشراج امیحه شدن اعلاج
 باکید کردن و آویختن و جنک کردن و امثال آن اعلاج پر شدن تهی که چارو از خوردن سیا
اعلاج راه د نپستن اعلاج در آمدن حتیما نیاز مند شدن استیما بر انگیشه شدن اعلاج
 در رشن و خبری اعلاج مکیدن حجبت کردن اعلاج کج رشن از و اوج زن و ادون
 وزن بودن اعلاج پناه بردن و کند اشتن کارو در کند زاییدن ار اعلاج جسپیدن در زیدن
اعلاج بهم در شدن آواز اعلاج افرو شدن تشنس من مصدر الافعال اتبع اعلاج شکافیدن
اعلاج سج دمیدن از اعلاج بر انگیشه شدن و بر کند شدن اعلاج سخت خوش شدن
اعلاج در یده شدن اعلاج در رشن و خبری و مد ور شدن اعلاج در رشن و خبری انیا

و اکثر شدن

و اکثر شدن اعلاج اما یدن شکم اعلاج بر افرو شدن از غضب اشراج و انصر اعلاج
 شکافیدن و فراع شدن اعلاج اندوه و افرو شدن و شاد شدن و شکافیدن اعلاج کشدن
اعلاج بر و آوردن من مصدر الافعال استخراج پرون آوردن استخراج اعلاج انکه انکه تزدیک
 کردانیدن استخراج ناخوش آیدن و بطون آمدن استیما تمام شدن و بسیار شدن و در نعم
 شدن کیا استخراج لحت شدن پوست طلب اعلاج کردن من مصدر الافعال اعلاج سخت
سیاه شدن اعلاج کج شدن من مصدر الافعال ایند اعلاج پهن و در از شدن در حج دشن
 در خبری من مصدر الافعال استخراج بر فرا قش افرو شدن پوست من غیر المعا
اعلاج لک شک پسته سرا موج شتاب کار رچ بزرگ جبه در از بالا اعلاج کج اعلاج
 روشن و شکار اترج ترنج اوج سیاه اوج بالا ترین طرف انج انکه هر دو پیش بای و
 پاها از اندک دور باشد و پاشنایش بهم نزدیک ایند اعلاج ارو میت اعلاج فرا چشم اعلاج
 آلت دوغ و روغن کردن یعنی بره از ندج پوست سیاه ایند کاده دندان از خ خشی ند
 ابرو و جانور فرا کام النفیج پرنده تر اوج نیاز مند تر اعلاج مردی که ز انوما ی او از مکید
 دور باشد اعلاج شتر من اعلاج در شده اعلاج تلخ ایند کرم تشنه اجرح سخت و جامه
 زرد و سپید بیا عرق کج اگر شیم اعلاج دار دمیت ایند و ارج بویا یعنی دارویی
 که در طعم کنند و بوی خوش افواج کرو و بها امواج موجها امشاج آنها و خونهایی بهم سجیه

اول جمع وزبان است الفج عود و خوشبوی احاج نختیهای که ما و اجمع اجم است از واج خفتها
 و منف باب **الف** من مصدر الثلاثي المجرد و اح سرفه کردن از و در هم کوفه شدن و
 فو اعم کده شدن و واپسالتی دادن و خلافت کردن اح تشنه شدن چشم مال شدن
 الف با ناک کردن مرغی است نفیس بخت کشیدن ایچ و ابح بخت نفیس کشیدن من
 من مصدر الافعال اح شاد کردن البضاح سیراب کردن ابراج بزرگ کردن ایندن و شعی نهان
 و در عجب انداختن از اح عکین کردن ارباح سپودمند کردن ایندن اح میل کردن میل دادن
 ارباح افروندن اح نیک عفو کردن اح دافع کردن مشت را بحد اح فغان بردار
 کشتن اح کشتن یعنی بجهتی صیرورت و در صباح رغن اشعاع زرد و پرخ شدن
 فغان اح سایل را رد کردن و پهن کردن و میل دادن کا قال النبی علیه السلام المومن مصحح
 علی الحق اصلاح اصلاح آوردن افراح شاد کردن و کران کردن فرض بر کسی افصح تازی
 زبان شدن و عید کردن نصاری اح احجام مال کشیدن چار و انا سیر بردار و ورک بر
 آوردن افلاح فیروزی یا قن و بستن و باقی ماندن اح کار زشت کردن افواح پختن
 کردن افح سر برداشتن و چشم در پیش انداختن اح کلاح روی ترش کردن افلاح مایه
 انبر و ادن افلاح نمک بسیار در طعام کردن اح شاد کردن الفاح بادار شدن
 و بار دار کردن ایندن اح میانک آوردن پاک را اح را و اگر در حاجت و رواد

ان الکاح

ان الکاح مرور از ن و ا و ان ایناح کردن و فرمان بردار شدن و فربه و خوشحال شدن خبری او
 کردن نزد جستن بر بالا ایناح اندک کردن البضاح روشن کردن اشکار کردن ایحاک کران
 آواز کردن ایندن احاح خداوند چار بیان سپدرشت شدن احاح البستن شدن الحاح مبالغه
 کردن و استیادن و دایم باریدن احاح کنه شدن من مصدر الافعال احاح پشت بر کردن
 احاح و ارباح رچی پاخستن خود را احاح الکنه شدن احاح با مداد شراب خوردن
 احاح انداختن احاح با یکدیگر مسک کردن و بصلاح آوردن کا رو پیشه و عوف نمودن احاح
 انداختن احاح کف از دیک فزاکر قس استیاح کشودن و آغاز کردن افصح رسوا شدن احاح
 عیب کردن افراح خبری را بکلمه از پس پیوستن و پی محل سخن گفتن احاح سر برداشتن شتر از
 آب خوردن و فاش شدن دار و بر چری استیاح برف رغن و تمام کردن استیاح سپودن افصح نصیحت
 پذیرش افصح پاشیده شدن آب و آنچه بدان ماند افصح سر و درون کا و و قوج و مثل ان
 افصح روشن شدن احاح از بن بر کردن احاح بخشش پیوستن من مصدر الافعال افصح
 برشت و خپسیده نهادن افصح بروی در افتادن احاح روان شدن در رغن بر بینه
 شدن افراح کلاه شدن افصح سپوختن روی از تابش کرمان و غیر شدن افصح فروغ
 شدن افصح فروغ شدن و کلاه شدن اسباح فروغ شدن البضاح نمک کوفه شدن افصح
 شدن ماه البضاح اما میدن شکم و بزرگ شدن شکم از فربهی من مصدر الافعال استیاح

چرخ و اگر قش استصلاح نیک شدن و نیک آمدن و بصلح جتن و صلاحیت کار جتن استصلاح
 یاری جتن استصلاح زشت داشتن و زشت داشتن استصلاح عیب کردن و تباها شدن
 استصلاح نیکین و شیرین آمدن استبنا بانک کردن پاک خواستن استصلاح حاجت روا
 کردن خواستن استصلاح از کسی بفرستادن خواستن و کسی را مانع نمودن استصلاح زن خواستن
 استصلاح دست برابر و نهاده و تانیک چیزی بکری استصلاح سطر شدن استصلاح سخت
 شدن استصلاح تشنه شدن استصلاح آب خوردن و بوی بردن من مصدر الافعال استصلاح سیاه
 سفید شدن کوفتنند انداختن فراح شکم شدن از پر خوردن طعام من مصدر الافعال استصلاح
 بر قفا خشن و دراز شدن و پهن شدن بلند شدن و دراز شدن و ویران شدن غیر المصداق
 ابلج رفتن گاه آب و سیل که در آن پهنک ریزه بسیار باشد ابلج جمع از وجع و الوجع
 و ابلج لیکن از چیزی و در پنجه سخت کشند و انگی که چون از آن چیزی خواهند از بخیلی
 تیغ کنند ابلج جمع ابلج اندک گوشت اندک دارد بر پهن و در آن ابلج فراح پشانی ابلج
 انکه موی او از دو پوی سر او برینده باشد ابلج پهن سر ابلج نیک زشت ابلج آبی که
 اندک سفیدی بر روی آن باشد ابلج انکه در او از خود تیغ کند ابلج لب زیرین شکافته ابلج
 زودندان اصح در پست تر ابلج سخن کوی تر و شیر زبان تر ابلج نیکو تر ابلج روشن تر
 ابلج غنها ابلج شاد و بها ابلج لوجها ابلج با دایه و ابلج جمع صبا ابلج استصلاح ابلج

قدحها ابلج جانها استصلاح شخص و کالبد ابلج دراز ابلج و ابلج حایل و زیوری که
 زمان در کردن اندازند استصلاح نیک و نام کیایی است ابلج رپواتر و سپید و زرد
 درنده و شتر ابلج سیاه سپید و شیرین تر و نیک تر ابلج و ابلج و ابلج پروه و پوشیدن
 چیزی **باب الفصح الحی** من مصدر الافعال ابلج و ابلج پریشانی زدن من مصدر الافعال
 ابلج بسیار خیزه شدن استصلاح زمین شوره در رفتن ابلج بغیر و سپیدن ابلج
 زایل شدن ابلج فراح و خوش کردن و آن ابلج چکین که دایند ابلج اندک کب کب
 ابلج شستن بر زکانه ابلج آرد نیک نازک سر جتن ابلج مغز دار شدن و فریب شدن
 من مصدر الافعال ابلج فاید کردن ابلج چیزی جتن ابلج نیک ابلج ابلج ابلج
 کشیدن ابلج شمشیر از میان کشیدن و پیرون کشیدن چیزی ابلج ابلج با دکرشن ابلج
 شدن ابلج ابلج هم در میخن و در شفته شدن ابلج شوریده شدن کار و پی فعل شدن هم
 پحمده شدن و بهم آمیخته شدن ابلج از استخوان پیرون آوردن ابلج افغان کردن
 من مصدر الافعال ابلج پیرون آمدن از چیزی ابلج تباها شدن و از هم قش ابلج
 کوفتن غوره و غما من مصدر الافعال ابلج فراح خواستن ابلج فراح مرغ خواستن
 جبه بچه کردن استصلاح نیکه کردن و ثابت کردن خواستن من غیر المصداق ابلج برادر
 ابلج تباها شده تر ابلج مردی که پشش در رفته باشد و سینه اش پیرون شده ابلج خیزه

گردانیدن اعدا و فرستادن و شرف شدن و ستاییدن بر خیری اعدا و آتش افروختن ایگان
 استوار کردن اعدا و پراکنده کردن و بخشش کردن اعدا و نو کردن و کوشش کردن و خداوند
 نخت گردانیدن و عموار شدن زمین و راه راهت شدن و بر راه راهت رفتن و بریدن
 آمدن بار و باران و شیر از پستان چکانیدن که پهنه پیش از آمدن و غضب ناک شدن
 و شیر شوت شدن مرد و بیا رواج شدن دریا اعدا و غضب کردن و صاحب عذر شدن
 و غنای عده است اعدا و بار استیادن زن از زمین و تیر کردن و شیر نگاه کردن پیدا
 صواب گفتن اعدا و بگردانیدن و زرد آب کردن جرح است اعدا و خشم گرفتن و شمن
 گردانیدن اعدا و پاشن اعدا و مدد کردن و مدد در دست کردن من مصدر الانفعال ابر و نوا
 با بس پر و شستن و آب شامیدن استوار و جود کردن و رای صواب جتن ارتقا و درین
 از داد فرو آمدن فرمودن و بکوه فرو بردن طعام ناخاییده استیاد پشت پخیزی باز داد
 و پناه کسی بودن از اعدا و کسب کردن از داد اندک شمردن استیاد شمردن از پناه و بر نرم
 خیر ما چیدن اصطلا و مقهور کردن اعدا و دیا گرفتن و قوت گرفتن اعدا و در دل گرفتن
 قرار دادن در دل اعدا و در پست و راهت ناکه داشتن کار و قصد کردن اعدا و در تاریکی
 شب پنهان شدن اعدا و در کشتن اعدا و نایافتن اعدا و میانی نگاه داشتن و
 میان رفتن و بر راهت رفتن اعدا و شتر را چه مرکب نگاه داشتن و مرکب با شتر استیاد

بر غم شستن

بر غم شستن اعدا و میل کردن و غنیده شدن و پناه بردن اعدا و پنهان شدن و بلند شدن اعدا
 اعدا پنهان شدن اعدا و یکسانی داشتن اعدا و وعده پذیرفتن و وعده کردن اعدا و پختن
 شدن اعدا و جتن و طلب جایی نرم و جایی شیب کردن برای بول کردن اعدا و اشیاء
 اعدا اعدا حکم فلیتد لکله از دیاد افزون کردن اعدا و صطیا و سکار کردن استیاد فایده گرفتن
 استیاد باز آمدن و عاده گرفتن استیاد کشیدن اعدا و شیر شدن و چاره بردن اعدا
 بازگشتن از پهلای استیاد استوار شدن اعدا و دوزخ از جانب یک طرف آمدن اعدا
 پخت شدن و پخت گرفتن و دیدن اعدا و با شتر آوردن و شمرده شدن و عدت داشتن
 اعدا و تدبیر کردن و تمیز کردن اعدا و یک طرف دهن فرو گرفتن و از دو جا زدن استیاد کشیدن
 شدن و بلند شدن اعدا و کسب کردن از داد از زیدن از غایت فریبی و نازکی اعدا و پناه
 کردن اعدا و استیاد کسب کردن من مصدر الانفعال اعدا و دار و بر جرحت کردن اعدا و روان
 کشتن از پخیزی در رفتن و یگانه و شها شدن اعدا و شها شدن و یگانه شدن اعدا و پناه
 در آمدن اعدا و بسته شدن اعدا و شکسته شدن اعدا و شها شدن اعدا و کشیده شدن
 رام شدن اعدا و بسته شدن اعدا و شکسته شدن اعدا و شکسته شدن اعدا و پناه
 در آوردن استیاد شیر شدن و توی کشتن کیه استیاد و دور شمردن و دور جی جتن من
 مصدر الانفعال استیاد و بدو آمدن کشت و استوار شدن و جمع شدن استیاد شهای

خوشتن شهادن اسپر فاد و یاری خوشتن اسپر فاد نیک شنجی خوشتن و نیک نخت
شدن و یاری خوشتن و حاضر آمدن خوشتن اسپر فاد براندن خوشتن و از پیش خود را
بهر میت دادن برای فرغیدن و مغلط دادن و استغفار و تباہ شدن و تباہ خوشتن استغفار
برزی و از فونی خوشتن استغفار و یاری خوشتن و قوی داشتن استغفار و شعر خواندن و خوان
استغفار و ماییدن استغفار و فرو آوردن استغفار و پستان و شبا نیکه پختن برای
کو پختن استغفار و آمدن کسی خوشتن استغفار و فرزند خوشتن استغفار و شبا نیکه و بکار بے
استاد و ویکانه شدن بکاری استغفار و نو کردن استغفار و شیر کردن چیری را و زمار شید
اسپر داد و داد و خوشتن استغفار و پاختن و پاشه شدن برای چیری استغفار و مدد و خوشتن
من مصدر الافعال ارتداد کاستر کون شدن ارتداد و ارتداد شستن من مصدر الافعال
ارتداد بهم تخمین شیر غلیظ و رقیق و شک بردن استغفار و اما میدن از خشم من مصدر الافعال
اغتنکاد و از هم آمدن من مصدر الافعال اعلی داد به پشت و خستیدن استغفار و اما میدن
و پر شدن بغضب استغفار و برپای استادن استغفار و دراز شدن استغفار و اجر داد
بر زمین رفتن شتاب استغفار و لرزیدن جوزه و بانک کردن تر و دما و دما و دما
فرغ غیر المصدا و ارتداد یا خسته چشم و خاکستر رنگ آفتد که تبک پای راه رود و پاشنه
بر زمین تهنه که داحستان کوشندگان و بر جمع کد و دیت الداد و دشمن نخت

در قرآن آمده است بمعنی قوت است و او هم بمعنی قوت آمده است ایند قوی اوقاد ناکپان
 انصاف بر سر هم چیده و جسته ها و قافیه های مشهور اجلد زمین بخت اجلاد و اجال جمع اجلا
 مفرد آمده است و بمعنی تن و بمعنی جان هم آمده است و بمعنی جمع جلد است اجذو
 مرگنازه زمین و شعله زمین اخذ جمع اقصه که در قول خدای تعالی آمده است که قصد
 فی شکیک بمعنی در راه است برود رفتن و میانه مردن مصدر الافعال بالافعال
 من مصدر الباب الاول من الثلاثه المجرده اخذ و اخذ فرا گرفتن و شروع کردن و رفتن من مصدر الافعال
 انقاد روان کردن و روان شدن و فرستادن و پلای و تیغ بر چیزی بگذراندن انقاد و زدن
 انقاد و نیک اندن انقاد و ضعیف باران شدن آسمان اخذ آب کم دادن و شراب بسیار
 دادن از داد اندک باریدن اشک از دهان گاویندن و اندک کردن اخذ و شتاب رفتن
 اخذ و یکی را دادن که پسند من مصدر الافعال است با و کشیدن امتلا و بعضی از مال کسی بستاندن
 و او بریدن امتیاز بیکو شدن استیاذ و پستار بر لبین استماد بر خیزانیدن شتر ز شتر
 ماده جبهه جمع استماد بریده فره یا فتن استماد بریدن استماد و استماد فرا گرفتن من مصدر الافعال
 انجاد بریده شدن من مصدر الافعال استماد غالب شدن و دست یافتن بر چیزی
 استماد و رامیدن استماد فره یا فتن خوش شمردن من مصدر الافعال اجلا و نیک رفتن
 شتر من غیر المصار اخذ جفت و یک اندک موی اخذ بریده اند فره و در تر از چون

و برای آنکه

و برای آنکه اخذ با سپری گرفته شده اخذ در چشم اخذ در چشم دارنده اخذ پاره است
 که در چاه گرفته شده باشد و زمینی که اجته جبهه خاصه خود گرفته باشد آب گیری که در پها بان
 باشد اخذ جمع الذا و الذا بمعنی الذي استماد تیر لی بالافعال من مصدر الافعال
 المجرده اثر زوایت کردن و یاد گرفتن بر آنچنین اسیر فرو دادن و فرو بردن و اسیر خوان
 شکسته و بستن شهر خوب بریدن اشتر شادی با فرو نمودن از توانا کردن و یاری نمودن
 از جماع کردن امر فرو دادن و بسیار شدن و بسیار کردن و بخت شدن قال استماد امر تفرها
 ای امرنا لطافه که ای الفحاح و فی لغات القرآن ابر نیش زدن که دم نیش و اوان یک
 در زمان و طعام است اسیر کردن و او خریدن کما قال استماد و شد و ما اسیر هم فی خلفهم و استماد
 کردن بدوالت شتر را از در به غایه شدن اسیر بسته شدن موی بسته شدن بول
 هر بازداشتن شکستن اطر برود آوردن و دو توخم گردانیدن و پد بر فوق تیر چیدن
 من مصدر الافعال اجار در دریا شستن و شور شدن آب انبار شدن العار دیدن بده
 گردانیدن اسیر روز نک کردن ابکار با مداد کردن و شکسته رفتن آثار بسیار خواندن
 آثار پاردم بر آب و چار و اگر در آثار میوه دار شدن و میوه آوردن اجار بستن بر کاری
 داشتن اجار در پیوراخ کردن جنبه و کار بر کسی شک فرا گرفته اجار کرد کردن و جمع شدن
 و زود رفتن اعداد در پیشه رفتن شیره در جای اقامت کردن اجار را رامیدن چهار شتر

و در حصار کردن و دواشتن دار حج و دواشتن احضار حاضر کردن و دیدن اسپ آهوار محکم
کردن آهوار خیز وادن آهوار کا سپستن و زبونی یافتن آهوار در خطر و بیم انداختن و در کردن
مال آهوار پوشانیدن و نجشیدن و مالاک کردن آهوار عهد شکستن و آهوار پشت بر کردن از
پس آمدن و پشت اسپ ریش کردن آهوار بیا وادن و سپه زادن آهوار روشن کردن
چراغ بشکوفه آوردن درخت و باشکوفه شدن گیاه آهوار در حجر زدن آهوار روشن شدن
ناز و روشنی بچ کردن آهوار رصیت کردن آهوار ایند آهوار سپه سیدار کردن آهوار صبر فرمودن و دردن
فرمودن و باز دواشتن آهوار ترک کردن و دیدن از کپی آهوار ز شیب کردن و کو چک کردن
اکبر بلند کردن و بزرگ کردن آهوار بختش کردن آهوار پر شیر شدن پستان آهوار
خون آلود کردن کوهان شتر که بجم فرسپشد برای قربان و آگاه کردن و مشهور ساختن و بیم
در دل انداختن و جامه اندزونی پوشیدن و بهوی کشتن عضو و موی بر آوردن و باموی کردن
عضو قال البنی علیه ذکاة الام اذا اشعر یعنی قسمتی که موی پیدا کرده باشد آهوار شهر برپا
کردن و شهرت دادن آهوار محتاج شدن آهوار به آهوار برپا کردن آهوار بار کردن آهوار بریدن
آهوار در دل دواشتن و در دل گرفتن و نمیدر آهوار و در دل کردن آهوار زلف وادن آهوار
آهوار کردن و در وقت ناز پیشین شدن و وقف کردن و غالب کردن آهوار ایند آهوار دیده
کردن آهوار و دیده و روشن شدن آهوار غدر کردن و خسته کردن و بسیار کناه کردن و بسیار

عرب کردن

[illegible]

دشتن و نشانش و ناخوش داشتن اظهار پاک کردن آنها روان کردن آب و فراخ کردن
 گذرگاه آب و غیر آن اظهار پیاده کوی کردن اظهار خشک شدن اظهار باطل کردن و غیر
 کردن خون اظهار بسیار کشتن اظهار نماز و ترک کردن و طاق کردن و ایندن و زه بر جان کردن اظهار
 نرم کردن جامه و ماضی آن او باشد اظهار برگزیدن و اقرون کردن و پیش و پشت بماندن
 اثر باشد اظهار گرم کردن ایندن و نجشم آوردن و تمام ستاندن خراج زمین دادن پاژنا
 بکسی بخراج اظهار کران بار کردن ایجا بر محال کردن و دار و دادن و نیزه بر سینه زدن
 اظهار توانگر شدن اظهار کور کردن و بر نه شدن عسوی از سوار چرخ بران زخم تو بکرد
 و دیدن پوراخ در حصار که بدان توان در رفتن و ویران کردن ایجا بر بسیار کردن
 اوار حریص کردن آثار شیر نگرستن ابرار غایب شدن و سپو کند رست کردن و قبول
 کردن و در پیا بان کشتن اترار انداختن اجار پخته شتر را زبان شکافن و نیزه در زیر زده
 گذاشتن اخراج انداختن ادرار شیر و بول باران فرو کند داشتن و پوست کردن ایند بخش
 اسیر از پنهان کردن و همکار کردن و رسیدن بچرخ اشترار همکار کردن و نسبت کردن
 بشرا اهرار بمحضیت استادن اضرار کنند بر پائیدن و زن بر سر زن بودن و سخت بریدن
 شدن بندان کردن و بلام و اسپ بندان کردن و مشتاسب نمودن اطرار از ناز
 کردن در وان شدن و پخت غضب کردن و در غیر اهرار با سپر کین کشتن جای اهرار کردن

اقرار باور داشتن

اقرار باور داشتن و قرار دادن و سپرد کردن و روشن کردن و ایندن و آگاه داشتن امر
 بگذار ایندن و پخت تلخ شدن و پخت تباشن در میان و محال کردن من مصلحت لا فعلت
 بوی خیری شتاقن تبسار ایغری کردن شتر اشکار نو با و نه خیری فرا کشتن با و ل
 چیزی رسیدن و با مداد کردن و با مداد از جای رفتن و اول خطبه شفتن و تجار بازگشتن
 کردن اقرار زندان بر آمدن آتش کشنده خوشا و نذر اکشتن حستیار نیکو حال شدن
 اظهار زیرک حال پاک کردن چاه اظهار جگر سپاختن احتضار حاضر آوردن و خوش حال
 شدن اظهار چاه کردن احتضار خوار شدن احتضار حقیقه کردن و خطره در کتاب جا
 مین است احکار نکند داشتن غله و خوردنی برای روزگاری اختیار از نمودن احتضار
 کوتاه کردن پنچ و نیزه و یک راه رفتن مختصار گیاه در و دودن و بجایانی مرکب دادن اظهار
 متعصر بر افکندن و بر آمدن سر از پوسته اذخار خوار شدن اذکار پیاد آوردن و سپد
 کشتن اشکار پخت با دیدن باران از و جارت بر پائیدن و بانک بر کسی زدن با
 داشتن استمار روان شدن اقرار سر کشتن از و جارت بر داشتن از و جارت بر پائیدن و بانک بر کسی زدن با
 کردن استمار در پرده شدن استمار بسیار شدن و فراخ شدن و دور شدن استمار
 بچرخه رفتن بجای و بانک کردن در بچرخه اذخار بخنی کردن عیننی و خیر کردن استمار
 نوشتن استمار افروخته شدن آتش و بر انگیخته شدن استمار نهرت دادن و شتر

۳۲۰
یا شستن استجار و سبب شستن بر نهادن از غشم و زرع کردن اصطبار شکبایی کردن
ضطمار سیر علمت شدن حیوان اطعام فیروزه یا فتن عتبار نپند بکوشن و بخت
کردن و باندیشه آرد پس خیری فرا فتن و خیری نیک انگاشتن اعتجار و سبب تار بر
پی تحت الحاکم بجز بر سر افکندن زن اعتذار غدر و استن و بکار بردن اعتیار ستم
برکاری داشتن و تادان کار در وقت شکستنی کردن اعتصار فشرده پاشن و پنا
بخیزی بردن اعتصار ریش شستن پشت اسب اعتکار و کشتن اعتمار عمر کردن قصد
کردن اعتصار از زیدن افتخار نازیدن اعتصار در دوش شدن و محتاج افتدار توانا شدن
و در و یک خیری پختن اعتصار بزور برکاری داشتن اعتصار و ایتسادن کوتاه کردن
افتصار از پی کسی رفتن امتحار برگزیدن امتکار ریش رازنک کردن انتشار افشاندن
شدن و برخواستن ابر و آما میدن پی پایاد سبب چار و انتصار و اوستادن و کینه
کشیدن و باز داشتن مکره انتصار چشم داشتن انتصار همایی خاص کردن و برگزیدن
انتبار آله بر آوردن انتحار جویی نمودن و خوراک شدن انتهار جوی کردن و بانگ بزدن
انتصار شکستن انتحار علاج کردن و دار و بکل و فرد بردن و اوستن از جوی استرا
کنایه کردن آتپ رشتن و اعفای او را بخش کردن ابتیار از نمودن و هلاک شدن
ابتیار بخنی کردن بعضی پس نکلن کردن خستیار برگزیدن و بخاشن دل کار کردن اصطبار

ترش شدن

ترش شدن شراب اشتیار گرفتن آبلین و فربه شدن ابتوار هلاک شدن افتوار کردن بریدن
ابتیار و استیار خوار و زبون باز آوردن خیری و خوار نمودن اقتدار بکشیدن و نشوار
گرفتن بیشتر و چیدن او و خطر ارتکاب نمودن ثم خطر چاره شدن و بچاره کردن و اندیدن
اغترار و فقیه شدن و ناک گرفتن افتدار و کاما کردن و دندان برهنه کردن افتدار خود را با سبب
شستن و آرام کردن آب بینی زرد ورم ماده ابتدار و خوف و بوجل شدن از غایت پیری
ابتیار که کسی نپند دادن تا نهایی خوار را لغوی دهد ابتیار و فرستادن ابتیار شلواری پوشیدن
ابتیار با یکدیگر مشورت کردن و کار پزایی کردن و فرمان بردن من مصدر الانفعال ابتیار
بریده شدن ابتیار بسته شدن ابتجار در پیروان رفتن ابتدار ریشب فرو بردن ابتجار
داشتن و پیدا شدن ابتجار و زده شدن و باز زنده شدن انتشار ملک چشم در دیدن
شدن ابتجار فرو ریخته شدن انضمار که چشمه شدن انضمار فشرده شدن انضمار حال آلود
شدن و ریش شدن انضمار بآب فرو شدن انضمار بدرا آمدن آب انضمار شکافه شدن
انضمار و همن و اشیدن انضمار با زنده شدن انضمار پوسیدن باز شدن انضمار بریدن
شدن و برگزیده شدن و پختادن ابتیار صاحب صفت نفیس شدن ابتیار که آشته
شدن موی و شستن انتشار از هم و اشیدن انضمار برهم پیچیده شدن ابتجار کشیده شدن
و بخت جوشیدن حرف ابتجار که آشته شدن موی و پی در پی رفتن من مصدر الانفعال

استیشار شدن استیصار دل نپاشدن استیشار دهن جامه از پیش در هم بچیدن و از
 میان هر دو بای برون چار و استیجار بنگ استیجار کردن استیجار بندگی کردن گوی را
 استیجار بخت شدن کل چون بنگ استیشار افیون داشتن استیجار مانده شدن
 استیصار بخت آوردن خوابتن و دو ایندن استیصار چاه کردن خوابتن
 استیصار خوار داشتن استیجار خبر خوابتن استیصار بار از پس خوارفتن و کار بافر کردن
 استیصار یاد گرفتن خوابتن استیصار در دل خود کردن استیصار عکس پامیدن و بلند
 برداشتن استیصار خوردن استیصار یاری خوابتن و یاد گرفتن و به پشت و پنا
 شدن استیصار آشک از چشم ریختن استیصار آبا کردن و زندگانی دادن کما قال الله
 انشاکم من الارض استیصار کم فیما استیصار آفرینش خوابتن استیصار تقدیر خوابتن
 استیصار پرسیدن و تغییر کردن خوابتن استیصار پلید شدن استیصار کوتاه شدن
 و قصر شدن استیصار کردن نشی کردن استیصار بسیار خوابتن و بسیار انگاشتن
 و بسیار یافتن و جمیع استیصار باران خوابتن استیصار قوی شدن مزه چون کس
 استیصار یاری خوابتن استیصار افشاندن شدن استیصار حملت خوابتن استیصار
 رسیدن و ماندن و پیرون رفتن خوابتن استیصار ناشناخت و ناخوش استیصار
 حرمی کردن استیصار وزارت کردن خوابتن استیصار درشت یا من استیصار

تمام پندن

تمام پندن و بسیار پندن استیصار استیصار کردن استیصار آبان کردن استیصار بر کردن
 استیصار خبر پندن استیصار و این من استیصار با سیری دادن استیصار مشورت کردن
 خوابتن استیصار کشیدن استیصار بخت شدن بنگ استیصار پیرون آوردن شیراز پند
 و باران از ابر و جستن زبر ماده استیصار پنهان شدن ماه استیصار آرام کردن و ثابت شدن
 استیصار استیصار شدن و گذشتن و روان شدن من صدر الافعال استیصار پند شدن استیصار
 زرد شدن استیصار کرد و آلود شدن استیصار سپید شدن و سیاه شدن خیم و سخت سیاه و پند
 شدن من صدر الافعال از ویرار میل کردن و بگردیدن استیصار یک چشم شدن استیصار در هم کشیدن
 شدن پوست و لاغری شدن استیصار پر شتر شدن گذشتن و دراز شدن شب استیصار پند
 شدن استیصار درخشیدن استیصار کندم کون شدن استیصار پند آمدن و رسیدن خفیه استیصار
 استیصار زرد شدن استیصار ریخته شدن استیصار شب تاب بگذشتن و مراح شدن و فرنی
 نمون در پند استیصار پر کننده شدن استیصار غفناک شدن استیصار کار روان کردن سیل
 استیصار دراز شدن و پهن شدن استیصار پند پخت شدن و خشک شدن و معتدل شدن استیصار
 پر کننده شدن استیصار فراخ شده شدن و پهن شدن و کشیده شدن و پهلوی زمین نهادن
 و دراز شدن استیصار استیصار شدن و تمام بالا شدن جوان و دراز شدن استیصار
 پر کننده شدن استیصار استیصار شده شدن موی و شب کردن چار و ادیک غیران و دودن

کجا با فی الحقیقت کاش خربات علی انکار قد و اذا اعترض فظ اعصار گرد باد و ان بادیت
 پخت که گرد غبار برانگیزد و هوا برآید و دودی که رسیت بآسمان برآید امطار بارانها آید
 دم بریده و پی سرزند شده اگر او خجسته ناف اگر کند دهن اگر دریا با ابط آنکه میان
 لب بالابین او پیش آمده باشد اگر جاها و او جمع اگر اهیت امیر جانب چپ اگر
 ماهها و مرد باشد معلومات که در قرآن است و ذوالقعدة و ذوالحجه و محرم از
 پشت و توانایی از ارزن و شلوار از جمع اگر آنکه مکتوبه چشم نکرد و مرد و مرد
 شک موی در زمین اندک کیه اگر سرخ چشم نکردم کون از شیر بوی ابرار و آیا
 تو ای که در یک طالع میکنند اصاف بر سر هم چیدار که با و جماعتها میفرقند
 گویند اگر یک چشم او باز دیده باشد از شر متکبر و از حد در گذشتن افکار در
 ناخن اگر بزرگ شکم و چوب بسیار کرده و کینه که پر از خیر باشد اگر حباب عرق خاک
 رنگ افز آنکه بر پشت دارد و اقدار مرد کوتاه کردن فشرخت سرخ پوست
 شقر سرخ زرد و آلد تیره رنگ و خور زرد و سیاه اگر ملوک رنگ اگر اقامت موضعیت
 اگر سرخ و عجم کمال النبی علیه السلام تعبت عیال و الاحرار العرب و عجم و موت اگر
 کنیت از موت پخت اگر خضر و سیاه و زنده موی امیر ببار کوشش
 اگر سپید اگر آنکه سیاهی چشم او سیاه و خجسته چشم او سخت سپید باشد و کوی

از اشتري

از اشتري گویند عقل اگر یک چشم او خور سپیده و از زنده و قوز پشت اسپر میان
 و آنکه فاش را علتی رسیده باشد اگر خانه کمان و رک دل اگر رخت خانه و سبانه
 جمع اگر هیت اگر آنکه بر لب بالابین او کوشش پاره بر آمده باشد اگر بر پای مرغی
 در می کرده باشند اگر سوار خما اگر آنکه در اقسام خجسته نه میسند اگر اشتري خور
 کوهان مسبار جانبهای طرف و ابر پای خجسته و سر خجسته و یعنی اگر مغر و باشد از
 روشنی کنند و روشن و خجسته و ماه و کاه و زو جشی اگر سپید روی و سپید پانی
 اگر در به خایه نور و روشش اگر بر شها و سوزنها و او جمع اگر هیت اگر آنکه بر پشت
 چپ کاری کند اگر گویند رپا شده تر و ناخوش تر اگر کم تر اگر نیک تر اگر دیگر
 پسین اگر و اگر پسین اگر کناه و عهد و بارانی بوزن البصر به بین و قول حق تعالی و اگر
 و جمع خجسته خیر است که نیا کرد اینده است او را و شو اگر داینده است از انجلیا
 و ایها و او جمع طیر نیست اصفار هر خجسته اصار و البصر کناه و در میان کوتاهی که در شیب حلق
 نیک است و خانه پسین اگر جمع اصار یا اصار جمع البصر صغیر تر و یک انبار غلها و از نفاغ
 که بسیار جمع شده باشد اگر سرخ پوست اندر خور منگاه انا در جمع و اندر نام شهری باشد
 اگر چاه کن اگر و اگر جمع کنند او بار پها و از پس نیند و شعا یا و قول صادی تعالی
 و او بار سجود مرد و بان دور کت است است است بعد از نماز فرض شام و مرد و باد با رجوم

دو رکعت بعد از نماز صبح **باب الف مع الراء** من مصدر الباب اول من الشلاي الحز
 از فایم آوردن و بکنانه دلالت کردن و از جانب بیايدن و آميختن و خوش کردن و در عين
 کبر و انيدن از بر آواز کردن و عدد آواز جوشن و یک من مصدر الباب الثاني البوز و يدي
 بر جستن از روز خود را در هم کشيدن و گرفته شدن بخیل و ثابت و قوی شدن و سر شدن
 شب در رختن من مصدر الافعال ابراز پروان آوردن ابراز کشتن و شتاب نمودن کشتن
 کسی ابراز استوار کردن از کاز کج و کار رسیدن ابراز عاف و پاختن و عاف و پختن و از
 پیش رفتن و در گذشتن از و استن غدا ب ابراز جدا و کردن آواز بی آرام کردن نماز
 خداوند بسیار شدن ابراز ر است کردن و عده آواز از جای برودشتن و بلند گان
 کردن این الفاظ تیر بر سر ناخن آگشت کردن این ابراز لجام را پس کردن یکجا گونا
 کردن چن این ابراز اشارت کردن و فرمان دادن و پیش آمدن اعواز درویش شدن و
 متلع شدن ابراز کشت را در ویدن و بریدن آمدن پشم ابراز غریز کردن و قوی کردن
 و پی مانند کردن و شک شدن پوراخ پستان من مصدر الافعال ابراز بکار رفتن و فوط
 بر میان بستن ابراز فوهم آمدن در شیب خشن چنانکه شکم بر زانو نهاد و شود از بکار
 گوشه گان بر زمین نهادن و بران تکیه کردن ابراز رسیدن پخري ابراز از پخري پیر
 خست بازمان چشیدن و سخت زدن ابراز ر بفر شعر خواندن و شعر خواندن ابراز پریان

حال بودن

حال بودن از زخم و چنیدن عتس از پکوشدن افعال کا کپی اعیب کردن اکتس از کشیدن
 اشوان بخورتن و بکشت و خسته مدانه و مثل اینها و جوشدن و پاشدن یعنی مملو شدن آنها
 چنیدن و فرصت نگاه داشتن نعمت کردن و دشتن کسی را اختیار کردن بکشدن چن
 جمع کردن استیاز جدا شدن ابراز ر بودن ابراز در ویدن کشت و بریدن پشم ابراز بریدن
 ابراز ر بزم وادوشتن ابراز استوار شدن پخري در پخري و بخیل نمودن ابراز خاص شدن
 ابراز چنیدن من مصدر الافعال ابراز وادوشتن و بکار شدن و بکار شدن بکشدن
 و دور شدن از پخري ابراز جدا شدن ابراز ر بیدن من مصدر الافعال استوار بریدن
 آمدن کشت استوار سبک کردن ایندن سبک برداشتن ابراز ایندن من مصدر الافعال ابراز
 از کشیدن و دور شدن بهم در شدن و در هم گرفته شدن من مصدر الافعال ابراز بکار بریدن
 پیر پاشیدن ابراز زره و بروج ابراز وادوشتن شده بک ابراز وادوشتن و مرغانی که
 تیر بان چلن سبک کونید ابراز پشتری که بایش لزد در وقت بروج پستن ابراز چنما
 ابراز کوز یا افسر پوراخ دیوار گذاشتن ابراز وادوشتن بر چنیده ابراز در خرمای چنوب
 وادوشتن ابراز پست ابراز باران وادوشتن بزرگ دوال چرم سپید ابراز
 بر آه ابراز زمین سخت ابراز زشت تاب کردن اینها ابراز نعلهای ابراز بر تکرار خوردن
باب الف مع الراء من مصدر الباب الاول من الشلاي الحز و اوس غوطه دادن و خشنیدن

آن را ندن کو پند من باب الرابع ایس باکی درشتی کردن شکسته شدن و خوار شدن
 آن خیا که در و شوریده عقل و دیوانه شدن من مصدر الافعال ایس و انس خو کردن ارام
 کردن ایس نا امید شدن و او مغلوب یا پس پست ایلا پس نا امید شدن
 سرشته شدن و بریده محبت شدن و عکس شدن انقباس بد بخت کردن و بر روی
 افکندن ابر پس از کردن منقار مرغ در وقت خیزی خوردن و بانگ برشته زدن
 تاب و دوا و آزار کردن اهل پس نشدن اجناس توقف کردن خیزی و در بند نگه داشتن
 اهل پس باران بارانیدن و پلاس بر پشت ستوران و ختن ابر پس یکدیگر بجای آوردن
 انرا پس لنگ کردن اهل پس سپت خمدیدن و بر سر سخن گفتن اهل پس آنچه شدن اهل پس
 خج شدن احتیاس و پس بودن و واپس داشتن انکاس سرنگون کردن و واکردانیدن
 اید پس شش شدن و دندان انداختن شتر در پال هشتم اسپا پس با شش شدن
 روز اعراس و اما دشمن و عروپس بودن اهل پس شکست شدن اقباس آن دانی
 و علم آشوبن قمار پس باب فرو بردن اخفاس زود پست کردانیدن شراب اشچا پس
 کردن کپی انرا پس به ارام کردن اقباس پی نیاز شدن و پرگفتن انکاس رو پیدان
 رویانیدن الباس جامه پوشانیدن اراکاس باز کردیدن قال اسد فایا و اسد اگر هم
 با کسب معنی همه باز کردانیدن ایشا را بوی آنچه کسب کرده بودند از کفر انکاس یکدیگر

کردن

کردن القاس رغبت کردن بخیزی و برگزیده شدن اچا پس در دل کردن ترس و اندیشه
 کما قال اسد فایا و اجس فی نغمة خیفه موی ابرکاس زرد شدن برگ و زشت اید پس بدین
 و نپتن و یا قش و تیمار چار و اگر دل دیال پس راشانه کردن اید پس رویانیدن اچا
 خوار و زبون کردن و خوار و زبون یا قش و کار زبون کردن مهاس بر چون داشتن
 خیر را انکاس خو کردن و نپتن و شغش و دیدن آسایس نا امید کردن ایسایس
 و خستادن من مصدر الافعال اقباس و داشتن و واداشته شدن انرا پس خود را
 خیزی نگه داشتن و کو پند در دیدن اخلا پس بودن اراکاس بانگ کردن ابر غما
 فرو رفتن انرا پس کردن شکستن و بشانه در یافتن و سوار شدن اقباس و اگر قش مسلم
 و دانش فایا دیدن قش التباس پوشیده شدن و آنچه شدن التباس خانه رفتن اراکاس بر
 شدن تن و پر دانه شدن خوشه و مثل ان انرا پس کوشیدن و مبالغه کردن و خود را بخیزی
 خواریدن التباس در خواستن انکاس سرنگون شدن انکاس کشت بدین گرفتن اقباس
 قمار کردن دی روی کردن اعتیاس شب کردیدن برای پایدن در و اعتیاس بودن
 ایسایس اندوهگین شدن و بخت شدن در جنگ من مصدر الافعال انکاس بودن آمدن
 آب انطاس ناپدید شدن انکاس باب فرو رفتن و ستاره را هم کو نید انرا پس روی
 افکندن شدن و سرنگون شدن انکاس مموار شدن و رسیدن انکاس پنهان شدن

حیدر اندی پس کوفه شدن خرم انقیاس روان شدن برقیاس اند پس نهان شدن
 من مصدر الایستفعال استجلا پس پوشیدن کیا زمین را است قواس قوز پشت شدن پر
 استیاس نا امید شدن من مصدر الایفعال احلباس دادلبا پس سیاه پرخ شدن ارلبا
 پرکنده شدن من مصدر الایفعال من المثلایه المرنیبه اقصاس قوز پشت شدن
 بسینه فرو رفتن کردن و بخت شدن من مصدر الایفعال ابیاس ناموار شدن من
 مصدر الایفعال من رباعی المرفیقه اعتقاس بد خلق شدن اخر ماس خواوش شدن
 اغرنکاس نسر احم آمدن و سپاه شدن اعلنکاس سیاه شدن من غیر المصا در افس دئی
 مثل حمی باشد برای وقت نزدیک و قول خدای تعالی کان لم یغن بالاس یعنی بالقوت
 القریب پس اس و اس نهان اپا پس جمع اس باشد آس پس جمع استن باشد پس
 و اس نهان و طریقه و وجه و پشینه اریس بزرگراں اوارجی جمع اس و اناس آمین
 ادر پس سپان امر پس پسنها تو اس کاهنها اجاس کوهنها انعاس مهابت
 دلیر اریس خورقه ملام اخر پس لنگ و شیر غلیظ حبس سیاه پرخ جنس پنی و ایت
 امپس و امپس هموار طس موی ریزیده و کرک دیده و جامه و خاک پتر رنگ افطس مین
 پنی پس فعل ماضی است یعنی خورشد و دید و دانست الیس مرد بزرگ سر اکر پس و دنا
 اوجس خیری اندک بلیشه امپس دلیر اسس لک و خور خاک رنگ ادر پس و ش صنا

صیقل زده

صیقل زده اسوس شجاع و اندک کوفه چشم مکر و امپس شیطان و نا امید اس رخت مورد و توغیگری
 که در جای مانده باشد و بقیه عجل که در جای مپس امپن باشد اسس لک و امپس مضاعف است
 یعنی لک لک الو پس خری الو پس در و شها و سنجهای زمانه و اوج جمع با پاس است او پس آنچه
 رنگ پرخ داشته باشد ادر پس بزرگ سر اکر پس کبود رنگ و لک و لک کونید الیس دلیر و
 که همه بار کشد الیک پس یرکان ادر پس پاک تر خس زبون تر بحس بخت تر و نامبار
 امپس شکسته ادر پس دلیر ادر پس قوز پشت و اس طال شیت و شب دزار و مردار جند العسل
 لب و اندکی سیاه باشد هر چه رنگ و میل بیایی دارد **باب الفع الشین**
 من المثلایه المجر دارش التش بر فرو شده شدن و انکشیه شدن نشه و خبک و تبا شدن اشش
 شادی کردن من مصدر الایفعال اجاش برای کرستن ساخته شدن اجاش افو دش و خشم آوردن
 اداس حیران کردن ارعاش لرزاندن اجاش سر پستان شیرستن افو دش کوشیدن
 و بکاری در افتادن اعطاش تشنه کردن اعطاش تاریک کردن شب و تاریک کردن چشم
 و تاریک شدن افاش نامز اکشن افو دش باز استیاد و غیب کی کردن و پتر دن افاش
 پوخن افاش شب پراکنداشتن کوفنده اس پی شبان اگاش برانیدن پی
 توشه شدن و کرسنه شدن ایباش روبانیدن افاش فرومایه و زبون کشتن افاش
 کوشن و کوفه و نمودن افاشش دارشش خور و باریدن باران افاش خشک شدن کچ

شکم افشاش بگو بهیت فرو آمدن من مصدر الافعال افشاش خشم کردن و خج کردن خشم
 یکدیگر را خراشیدن ارتقاش لرزیدن ارتقاش دست بدست کوفتن است چنانکه چون
 برآید افشاش دست بر زمین نهادن و جماع کردن و کسپ کردن افشاش را میندن و در میان
 کوفتن جماعتی کسی را یا چیزی را افشاش بلند شدن و نیکو شدن حال و برخواستن اشغال
 شب کردیدن چار پای و جانور و سپرده شدن بوی افشاش صورت لبین و خارا رفتن
 پروان کردن و دست بر زمین زدن شتر تا سپید خاری کرد و دست او باشد و افشاش
 بهم درفته شدن و چسپیدن و بسیار کوفتن افشاش خوار بار آوردن و دشمن کردن کسی
 افشاش افروخته شدن تاش و خشک شدن و درویدن گیاه از تابش نیکو حال شدن
 از تاش سپاندن افشاش و این فتن من مصدر الافعال افشاش شتابان افشاش
 میدید شدن افشاش سپید شدن و کاهل شدن و آرمیده شدن و درون کردن
 با از خیمک من مصدر الافعال افشاش سخت خمتناک شدن استیجاش ناخوش شدن
 و کرسنه شدن استغش حاین شدن و نادر است شدن من مصدر الافعال افشاش
 از پاری به شدن من مصدر الافعال افشاش و افشاش برای شرو غصب برخواستن
 من غیر المعاد افشاش کراش دیت جوهش سوپار و نباری که در وی دیتی
 باشد او باش ظایفهای متفرقه فرومایه افشاش زبون و فرومایه افشاش شکار

و باها

و باها ابرش خشم معنی اسپسی که بر اندام او نفعها باشد خشم شک چشم ابرش
 افشاش تار یک چشم چشم سطر از انبوش و افشاش جماعتی که از قبایل متفرقه باشند
باب الف **افشاش** من مصدر الافعال افشاش سخت شدن من غیر المعاد افشاش
 کردن افشاش پاک کردن و خاص کردن و دستی عبادت و دین و پی ریاضت افشاش
 ارزان کردن افشاش برجهانیدن افشاش فرستادن و در گذاریدن و غیبت کسی کردن افشاش
 محل کاری یافتن افشاش برخیزانیدن افشاش خطه بطنه بول کردن کو سفید و بسیار کردن
 چیزی او خاص کردن که کسی را افشاش فریب شدن شتر و زتابان دیدار شدن کو با شتر
 افشاش کردن افشاش بچاندن بحدیت افشاش ندک شیر شدن افشاش در کوه کردن
 افشاش شده را افشاش و استن شدن و آوردن و فرمودن و از پی فرمودن و شن کردن
 برگ و نزدیک کردن افشاش را از بیاری زدن افشاش کسی را بر یکیدن و شتر افشاش
 نصیب کسی دادن من مصدر الافعال افشاش ارزان خریدن افشاش بچیدن مار بر خود
 افشاش واکا و دیدن و در اسپیدن افشاش محل خیری را چشم افشاش افشاش شکار
 کردن و کسب کردن افشاش نسبت کردن کار و شوار مردم را بر خود افشاش کم کردن
 کم شدن عتبات و شوار شدن و سطاقت شدن مایان یا شتر ماده از جماع بعد افشاش
 کران شدن نخ افشاش وابسته شدن بیک افشاش قصه کفشن و از پی رفتن و افشاش

مقتضای غمخوردن مقتضای مکیدن من مصدر الافعال الحاصل فرزند شستن آماه اختصاص فروردین
موی انداختن درمیدن انداختن افادون انداختن پیران کشیده شدن چری از دست و بر
آنچه شدن من مصدر الافعال الحاصل استفعال استفعال درمیدن خواستین و پاک شدن خواستین استفعال
از ران نمودن و از ران خریدن استفعال کم کردن خواستین احصا شوم نموده و اندک
موی ابرص و اغش پس ابرص قرض ماه را هم کو نید و پیام ابرص و زرع بزرگ باشد که از ران
چل حجر کو نید نقص حیوانی که پسر و پس به پیش کوش سجده باشد احواس شک چشم و نام شخصی
احواس شک چشمان و فرزند کسی که سبی است با حوص احواس شک چشمش در نماز افتاده باشد
اخصا شخصها اخصا خانهای بی حیص لرزه شکسته و پاره شده مثل کاسه و کوزه و مثل
موص مختار اوص اندک موی و باریک را محوص خفشگاه مرغی است که از اقطا کو نید
افحص جمع المص شتاب و روان ارض و انص اندک دانه های او بهم پیوسته باشد نقص
مکر و عیب ناکثر مفاصل شتران برگزیده **باب الف مع الف** من باب الاستعلاء من مصدر الافعال
الجر و الف مع و است شتر را بر بازوی دستش بستن و قبض شدن بر کسی از انرا
کو نید انص تغییر شدن گوشت و تمام آنچه شدن اوافش شدن و بازگشتن من باب
الراجع ارض تباه شدن ریش و پاک شدن و جوب را خوردن من مصدر الافعال الحاصل افش شدن
و شستن اجزای خود در کلو کیر اندیدن اجزاء غالب شدن و درمایدن و شستن پیران و بچه بکندن

شتر ارض

شتر ارض چار و لاغر کرد اندیدن عشق کسی را ادا فاض باطل کردن حجت و مقهور کردن مقنوب
کردن و فرهادن شتر ارباض خوابیدن چار پای و سخت تماش کردن آفتاب و میراب
کردن اندیدن ارض جنبیدن بچه در شکم ارض سوزاندن دیک کرم چری را و سوزاندن
در و چری را ارض تیرا راج در کذا اندیدن افاض و پسته چری ستن اعراض روی کردن
و شکار کردن و شکار شدن و پیر کردن و بچه پیران و خایه زباله کندن اعراض شکل
کردن و شک پر شتر بستن افاض چشم فرو چیدن و آسپان ارض در معامله و باریک کردن
شیر ارض بجز کوه رسیدن مال ارض و ام دادن افاض خالص کردن و نیاخته بکندن
ارض چار کردن و نزدیک شدن بکف صواب افاض چارزایار که کشیدن و در کار کردن
برای افاض جنب باندیدن افاض بچه و اگر شتر و بی توشه و مال شستن افاض کران کردن
بوزن و بانک کردن خورده و ران و بچه شتر افاض بر آن شتر افاض شتاب باندیدن و شتاب
کما قال الله تعالى المي غضب يوفضون افاض نرم بستن برقی و در دیده بک کردن زن خیر را
ایر ارض مینوبت بول و سرکین انداختن ارضاض فریب شدن شتر و غلیظ شدن شیر و مثل آن
افضاض در پست کردن و کلاه و در پست شدن افاض نقصان رسانیدن چری
ناتقص کردن اندیدن چری و شیر زدن افاض سوزاندن و بدر آوردن ایراض بعلت کلام
مبتلا کرد اندیدن کسی را افاض نیم چکه کردن و نیم بریان کردن من مصدر الافعال الحاصل

حش کردن ارتقا من جنب سپیدن بچه در شکم مادر جنب سپیدن کشته در وقت جان دادن درگاه
 پوخته شدن و تبا شدن استراض پیش آمدن کسی را و در میان چری آمدن و باغ
 چری بر کسی در آمدن چری اغماض بر هم آمدن چشم اقراض و احب شمول اقراض
 قرض سپاندن اتقا من ثیر خالص نیاخته چری جوزون اتقا من شتم کردن اتقا من افشاندن
 شدن اتقا من شکسته شدن عهد و غیران و ویران شدن بنا و پاره شدن ریمان از تاب
 اتقا من برخواستن اتقا من کلاه خود بر سر نهادن ارتقا من ستم و شخی پذیرفتن و ران
 تبعید اغماض عوض سپاندن اتقا من شکستن استخوان اتقا من بکارت ارتقا من
 نیک شدن اتقا من پوخته شدن و پوخته کردن ایندن اتقا من شکستن اتقا من
 کسره کلمه دادن و بشیب داشته شدن اتقا من شک کردن و در هم کسره شدن اتقا من
 بریده شدن و پراکنده شدن اتقا من افشاندن بنا و پناه آوردن و فرو آمدن چری
 بر چری و فرو آمدن مرغ از هوا و رفتن سپتاره اتقا من شکسته شدن من مصدر افلا
 استغرض بکشتن مهر و پیش آید و بخش کردن و عرضه کردن خواستن استغرض از هم
 استغرض رنجواستن استغرض شتاب رفتن و راندن استغرض جمع شدن است
 در عوض استغرض در شت آمدن من مصدر افلا ارتقا من پاشیده شدن استغرض
 بدان ماند اغماض سپید شدن من غیر المهاد در ارض زمین و شیب ترین موضع در

و پای چاروا ارض نیز و از خیر و تواضع و پاک اغماض گوشت تمام نیاخته اغماض درشت ترا
 کم و اکثرا اغماض فیضها اغماض پاریها اغماض پاریها و خیرهای نو پیدا شده که ثابت بغض و
 نباشد اغماض سپید و شیار اغماض و هب تر اغماض میوه رسیده درخت خرما و اناناس
 جایهای بلند اغماض نیاگاه اغماض شتاب کردنها و کوریهای آدمیان اغماض مینوع
 رنگیست که از غصه غم کونید اغماض زمان اغماض جمع اغماض ریمان که بان مرغ و پشتر را
 بر بار و زو و پشتر نهند تا دست از زمین ریزد و ارض لباطیت از موی یا از پشم
باب الاغماض مع الطاء من مصدر اللایه المجر و ارض پروان آوردن زمین درخت ارض
 اطمینان آوار کردن پالان شتر از کرانی و آوار کردن شکم و آوار کردن درخت اطمینان
 کردن من مصدر الاغماض باطل کردن اغماض فرو افتادن اغماض بخشم آوردن و ناخوش
 آمدن اغماض نشان کردن و پاشتن و همیا کردن اغماض سوط در پستی کردن و نیز بر سینه
 زدن اغماض دور بچا رفتن چاروا الاغماض محتاج شدن و درویش شدن و مبالغه کردن در چری
 خواستن اغماض دود کردن اغماض شیر دادن و شیر آوردن کسی و افشون داشتن اغماض
 پوخته شدن تب و باران و پوخته داشتن پالان بر پشت چاروا اغماض در غلط
 اغماض از حد در گذشتن و از حد در گذر ایندن و تاخیر کردن و شتاب کردن شتر و ناخوش
 کردن اغماض در خط افتادن و باران و اگر شتم قیاس عمل کردن اسباب در از کشیدن

شدن و کشته شدن افلاط را بنهیدن و نگاه کردن افلاط را بک راندن استقامت انداختن
انباط پروان آوردن از زمین احلاط را بصبوب جستن و پیکند خوردن افلاط درشتا
 افتادن و کره کشدن الطاط یاری دادن و بخت شدن در کار و در خصوصت ایط
 فروز پستان ایراد و در هلاک انداختن و در کار بخت انداختن که از آن بیرون شدن
ایط استم کردن و از حد در گذشتن و دور شدن و شتابن من مصدر الافعال احلاط
 خشم گرفتن و شکدل شدن خلاط آمیختن و شورید و عقل شدن خست باط شب گشتن خشم
 تا چپ نیکسند و بر گردختن و فو کردن و ناخامیده بخلق فرو بردن افراط شمشیر از نیام
 بر کشیدن ارتباط و بستن استطرا کو را بنیدن امراط شرط کردن استطاط دار و درستی
 خود کردن عتباط و غتباط شدن و رنگ بردن به نیکویی حال کسی تا او را هم مثل آن
 حال باشد اتباط دشنام دادن و عصیان کردن و غرت بردن افطاط و استطرا بستن پی
 تحت الغناک البتباط و دیدن شتر الغناط بر چیدن چری و نگاه بر سر خری رسیدن
اتطاط پنبی پاک کردن و شمشیر از نیام بر کشیدن و پوشیده شدن و در بودن امطاط
 موی بپاش کردن امطاط کشیدن و کشاده شدن و شاد شدن استباط نیک نگاه کردن
 و نیک اندیشیدن و گرد خری در آمدن عتباط پالان نهادن شتر امطاط گردیدن استطاط
 پوشیدن خست باط خط کشیدن و موی ریش بر آوردن استطاط از اندازه در گذشتن

و دور شدن

و دور شدن من مصدر الافعال نبط کشتن شدن و پهن و اشیدن و کشاده روی شدن
انطاط روشن و نیست شدن اتطاط در میان جماعتی در رفتن و خوب تراشیدن و بخت بد
 و داشتن کسی را بچیت رفتن ایط و باریک شدن انطاط دور شدن انطاط موی
 شدن نبط فرو آمدن انطاط افتادن و شتابیدن انطاط شکفته شدن انطاط
 بآب فرو رفتن من مصدر الافعال استباط پروان آوردن آب علم و مثل آن استطاط
 بمیان گذارستن استطاط از بها انگندن و بپستن استباط چای کنان که سرش شک و
 شیش فروخ باشد و در رفتن در چاه من مصدر الافعال ارطاط پسیا سپیدن من
مصدر الافعال اعطاط لازم شدن بکار خیری در آمدن و گرفتن و نگه داشتن افراط نیک
 شتر و بپا کشیدن سیر و سفر من مصدر الافعال افراط بخت غضب کردن انطاط
انطاط شک امراط شانه ها و زبون تران و زبرکان و مالهای زبون افراط فرو افتاده زبون
 چپ راست یعنی آنکه بهر دو دست کار کند انطاط فعل امطاط جمع ارطاط موی که از او فرزند
او بیط میان و میان تر و در پست و نیکتر و فاضلتر اقطاط عادلتر و آنچه بران اعطاط میسیا
 سپید باشد امطاط و امطاط و امطاط ریخته موی و آنکه موی ریش کم بود انطاط کوبه انطاط دندان
 از پنج افتاده امطاط گرد و فرو گیرنده استباط شتران ماده که با پنجه را کرده باشند و از جمع
نبط است امطاط در امطاط پی ابر انطاط غلطها امطاط موی یعنی آنکه بعضی موی

کونه و مکر و اندیدن استماع و الیتهای توکی کشتن استماع و بودن استماع کیه و سختین
 و نزدیکی شدن برای طلب نیکویی استماع پیرون آوردن استماع پیود بر داشتن استماع
 لرزیدن و شستاییدن استماع ترسیدن استماع آرزو مند شدن و پیوسته دل شدن از اندو
 یا از عشق استماع و انخلاء برکنده شدن و بریده شدن اندر استماع در پیش رفتن اندک
 نیست شدن و نیک رفتن و نارد داشته شدن و در حدیث شروع کردن استماع و نصیحت
 شکافته شدن استماع بریده شدن استماع برکنده شدن و نیک رفتن و نارد داشته شدن
 و در حدیث شروع کردن استماع ذلیل و خوار کردن استماع فرمان بردن استماع نرم و سست
 شدن و باریک شدن استماع پیرون آمدن زبان و پیش آمدن شکم نصیحت و در خود چیدن
 و افغان کردن استماع و اشدن ابراز آسمان استماع شکسته شدن استماع و اگر دیدن
 و شتاب رفتن و پراکنده شدن استماع برای کینه شدن استماع روان شدن و کینه شدن استماع
 قی کردن و خون از عضو آمدن من صدرا لا استفعال استماع عجب و طر فرمودن استماع
 ناخوش آمدن و بطعم نمودن استماع چری را پیر مایه کردن استماع پی روی خوشتن استماع
 فراموش آمدن استماع واداشتن خوشتن استماع واپس شدن خوشتن و اندامان الیتهای
 کشتن استماع میرب شدن و آب در جایی کداشتن استماع شفاعت کردن استماع
 استطلاع دیده و در کشتن استماع بر خوردن از چری استماع حبتن ماده کا و استماع

چری بر نهاریکسی

چری بر نهاریکسی دادن و امانت خوشتن استماع دل دادن خوشتن استماع دان شدن
 استماع چشم داشتن چری را من صدرا لا استفعال من رباعی لطفیه استماع مرید شدن برای کار بی
 جفای سطر شدن و از نفع کرخین استماع در شیدن استماع دور شدن استماع خود را در
 کشیدن از پیر مایه من صدرا لا استفعال پی روان استماع مهره و سر شسته و خوبها استماع پی روان
 و مانند و حالها اوضاع حالها اوضاع مردان صغیف و فرومایه استماع و ایا جمع غلهای با قافیه
 و آواز کوثران و این هر دو جمع بجمع اند استماع نقش خطی که بر کمان می باشد و کیا می که از
 پنج درخت روید و در کمال پنج که در تره و سبزی می افتد و گفته اند که ملکیت پنج و تن او
 سفید و در ریک می باشد و بدان تشبیه کرده اند گذشته های زمانه استماع جمع اقطاع
 پیکنها و گوشه های زمین اربعه منزله او جمع در دنا استماع گوشه های چهار می زبان که
 درخت در آن روید و چرخه های که در آن گندم یا غوا گندم اند استماع کل الجمع و نیز تر و پنج
 کشت که کلف و پست پیوسته است و مکنوع ماریت استماع جمع استماع کبی و تیری که
 در کثیر یا زانده باشد اربعه دراز کردن استماع گوشه بریده و لب بریده استماع انکه لاهی
 او هم نیاید و در وقت سخن گفتن استماع آنچه در میان سران سپیدی باشد استماع رکبیت
 اربعه و عنوان صلیح ماریت کردن استماع کشت و نشانه اصابع جمع استماع استماع
 اربعه چهار اصبع فرمان بجای آوردن خضع انکه افاده کی دارد و اصبع انکه گوشت انکه دارد

بر کف و ران اسپط و راز کردن امتع مر و ضیف رای اصلع مرو داغ سرو اندک موی پیش سر شد
 باشد جمع خورد گوش و شیر خاطر افروغ بسیار موی قطع بریده و پست جمع و تبع و البقع البقع
 جانوری که بخش سپید سیاه باشد و کلاغ الطع انکه اندرون لبش سپید باشد از غوغ
 موی پیش سر و زبریده باشد از غوغ نیکو روی او پس فراع تر البقع احمق را هم گویند استع
 بدتر و پنهانتر کنند تر از غوغ بلند تر **باب الف مع الغین** من مصدر الالفعال ابلغ
 رسانیدن از راع غم سپردن و در پاشتن باران زمین را و بکل نمناک رسیدن و در غلغل
 و نمناک کردن ایندن و طعام دادن و عجب کردن اسپساع تمام کردن و فراع کردن پسران آب و من
 ریش و پر کرب کردن و خیر و بسیار ناصواب کشتن افراع ریشن ابعاع خوا با بیدن الشاع
 اندک کردن اتباع هلاک کردن ابلغ خون و آب بسباع دادن من مصدر الالفعال ابعاع
 دباغت یا قن پوسیت لبساع رنگین شدن من مصدر الالفعال است فراع تمام تو زانایه
 خود را کار بستن و پروان آوردن و تنی شدن بدن خو پستن از فضلات اندوزی و بیستلا
 از سر زدن پاک نه داشتن استعاع صانع از درخت پروان آوردن من غیر الاله افراع ایما
 زبون و شبیهایی بغل و نهایی ران او راع مردم ناتوان و زهرها افراع پی شغل اسبع آبی که
 طرف دم و میخند باشد و آبی که پشانی او سپید باشد و مرغی که دم او سفید باشد اصباع
 زکما و ان جمع صبع است ابعاع نام خیمه است ابعاع انکه معاش ان بخوشی و فراع کذر و جال افراع

من مصدر الالفعال

باب الف مع الف من مصدر الالفعال اول من شلایه المجر و اوف رحمت و نعت
 رسیدن من مصدر الالفعال الثاني الف فراع دادن الف بر پنی زدن و بر پنی رسیدن خری
 و بدر آمدن پنی و یکسو استادن من باب الرابع ارف شک شدن و شتاب نمودن اثف
 پی روی کردن ارف و از و ف تردید آمدن اسف اند و هکین شدن و برای فوت شد
 خشم گرفتن الف خوکش الف تنک عار و شستن و پیاپی شدن من مصدر الالفعال اتحاف
 تحفه دادن از ارف نعت دادن و از پنی پست قول حق تعالی که امرنا تر فیها ای معهما اطلاق نیست
 کردن اتحاف نقصان کردن احراف لاغوشدن و نیکو مال شدن و بسیار مال شدن احراف
 و در پانیز رشن و در پانیز رسیدن اخطاف خطا کردن و در نور دیدن ارحاف مانده شدن
 و مانده کردن اذراف شتابیدن و در حوصله نداشتن ارحاف فی الحال کشتن ارحاف اندختن
 و دروغ گفتن و هلاک کردن و دیدن اچاف پرده فرو گذاشتن و تاریک شدن شب
 فرو گذاشتن پرده و غیران و چراغ و زار کشتن و روشن شدن صبح و کودن در حقت استوار
 کردن و دیدن اصلاف پوکن خوردن اصلاف و عذ و روع کردن و خلف بار دادن
 و آب بر کشیدن و بوی دهن تغییر شدن اوقاف لاغز کردن و لاغز شدن و پست شدن
 ارجاف خبر باری دروغ افکندن و لرزیدن و در رشن در خری ارجف شتر را نه بکها
 دکان کردن اردف از پی راندن و از پنه در آوردن و کسی را با خود پوار کردن در یک کرب

اعراض خون از پنی آوردن و شتابانیدن و مملو کردن ایندن ارباب فاشک کردن از رفتن
 نزدیک آمدن و فراموش آوردن اسیران کزاف کاری کردن و از حد در گذشتن و بی اندازه
 خرج کردن اسراف حاجت روا کردن اسراف پیش و پست دادن و پیش گرفتن و در خیر می
 پنی نفع کردن و پیش گیری دادن و نفع بشکم دادن اسراف استوار کردن و در پیش
 شدن اشرف از بالا نکرستین و داف شدن و خیری را دیده و در شدن و بلند شدن و بر بالا نچی
 شدن اسراف صغیف پاشن و افزون شدن و خداوند افزونی شدن اطراف طرفه و خوش آمدن
 آوردن اطراف بچه ظریف را بیدن اسراف و بالا کردن و صغیف شدن لطاف بر
 کوه آمدن اسراف نزدیک شدن بموه چیدن اسراف بخشیدن و بسیار خانه شدن مرغ
 اسراف هلاک کردن اسراف لاغر کردن اغدا ف پرده فرو کردن اسراف آشامیدن اسراف لکلی شری
 یکی کردن اسراف اسپسته خندیدن اسراف سپردن پر فرو بردن مرغ اسراف مشرف شدن
 بر خیری و پناه بردن و در اسراف استادن اسراف سخت تارک شدن اسراف غلاف
 در غلاف کردن و غلاف خیری کردن اسراف بجاصل شدن و تمت نهادن و نزدیک
 شدن اسراف یاری کردن اسراف لطافت کردن اسراف مبالغه کردن اسراف
 لاغر کردن اسراف در دیر پاشن و پست شدن و بد نیعی است قول حق تعالی لا یصلحون
 عنها و لا ینفون و پست کردن و پست و رسیدن شراب و مال آب چاه بلی

انصاف داد و دادن اسراف براه بردن اسراف سبزه کردن بر شتر و سبزه و از پنجا سبزل
 حق تعالی او جستم علیه من خیل الارکاب و لکن شتر و سبزه و فراج رفتن و شتاب رفتن
 قال الله تعالی فما اوجعت اسراف موی سپر را مدتی بی روغن گذاشتن اسراف سخت پندیدن
 اسراف بیکبار کشتن از اسراف بر رفتن و داشتن و سخت شتاب رفتن اسراف نزدیک
 کشتن و خیری نو بر خیری انداختن و تغییر شدن و دار و بر خیری افتادن و متبع کاری باریک
 کردن و خیری از بزرگ فرما بستن و دایم نکرستین اسراف فرونی شدن اسراف بر نهی کاری
 کردن و بر نهی کاری کردن ایندن و نیا زمند کردن ایندن اسراف اندوه بکین کردن و بخشش آوردن
 اسراف پالان کردن اسراف شوکر شدن و هزار کردن و هزار کردن اسراف من مصدر اسراف
 اسراف پشم شدن اسراف خود را از خیری باز داشتن اسراف میوه از دست چیدن
 اسراف ناموافقی کردن و نزدیک می شد کردن اسراف ر بودن اسراف از پس
 کسی آمدن و در پس اسراف کپنی شستن اسراف مکیدن اسراف نزدیک شدن از دهان
 شتاب نمودن در رفتن اسراف بلند شدن و بر پای خواستن اسراف جلیت کردن
 طرفه چیزی نو کردن اسراف هر چه باشد اسراف اقرار دادن و صبر کردن و خبر پرسیدن
 اسراف بر سر پنهانی رفتن اسراف کشتن و زرع کردن اسراف کوشش کردن
 عبادت حق تعالی اسراف علف خوردن اسراف ناخوش آمدن اسراف آب برداشتن

بدست خود افتخاف پختاشامیدن خراف کرب کردن التیاف کرد و خیریه
 برآمد التیاف چادر در پیر کردن و خود را در جام پوشیدن التیاف فرو آوردن
 و زودی خیری یاد گرفتن امتیاف برکنده شدن موی امتیاف پیران آوردن
 زده شدن منبتیاف برون آوردن امتیاف برودن و در کون شدن و برکندن و پخت
 و کردن امتیاف در کون شدن و در خود چیدن آب را و لنگ شیر را اشامیدن امتیاف کین
 امتیاف نیمه شدن و دستپا و دستپا بر سر انداختن امتیاف از باران گذشتن امتیاف
 صفت کردن و بعضی موصوف شدن امتیاف در میان خیری شدن امتیاف بسیار گفتن
 امتیاف هلاک کردن خیری را و بوی کردن امتیاف سر بلند کردن و نکستین و پیرن
 نک کردن صیغیاف تابستان جای مقام کردن امتیاف نموده شدن خیال و سپهر بقیضا
 حاجت رفتن امتیاف از پی رفتن امتیاف موی از روی خود برکندن و تمام خوردن
 هر چه در دیک باشد از وفات زن بخانه آوردن و زن بخانه شوهر پستان و امتیاف
 یا رفتن برک و وفات دادن و او بر خیری امتیاف آب کوزه تمام خوردن صیغیاف
 بکم دستپا شدن امتیاف اندک خوردن و باندک خیری زندگانی کردن التیاف
 در هم چیدن و در هم پوشیدن و بسیار شدن امتیاف با یکدیگر نخور کردن امتیاف
 از نو کردن و از پیر کردن کاری من مصدر الامتعال انجفا ف پراکنده شدن انجفا

پوشیده شدن

پوشیده شدن و کمره شدن ماه و اشیاء بخراف خم شدن و میل کردن شدن التیاف از پنج
 برکنده شدن انصاف بازگشتن العطف برود آمدن و بگردیدن انکشاف و شدن
 من مصدر الامتعال استخفاف استوار شدن و سخت شدن زمانه بر کسی شک شدن
 فسخ استخلاف پیکر خوردن و خوار شدن استخلاف بجای کسی بستادن و خوار شدن
 خلف کردن کسی را و خلیفه کردن و آب بر کشیدن استخفاف از بی نشان و خوار شدن
 استوعاف در پیش شدن استیلا ف پیش کردن و خوار شدن و بیع تسلیم کردن و خوار شدن
 پیش خریدن و خوار شدن استخلاف سر برداشتن برای خیری نکستین و دست برابر
 نهادن تا اشیاء بر چشم شاید استخفاف خون بر آوردن از خیری و پیش رفتن و پیش
 مهربانی کردن و خوار شدن استکشاف و شدن و خوار شدن و خوار شدن استنظاف پاک
 شردن و عذر استپانیدن استیفاء نشانه شدن استیفا ف پیکر بستادن و تنگ شدن
 از خیری استیکاف چکیدن استیفاء چکیدن استیفاء صفت کردن علاج و
 خوار شدن استخفاف پیکر برداشتن و سبک کردن و ایندن استیفاء و شمام دادن
 تمام شدن و دست استپانیدن و ممکن بودن و آسپان بودن استخفاف بر بیکر کاری کردن
 استیفاء فراهم آمدن استیفاء دست برابر نهادن تا خیری دیده شود من مصدر الامتعال
 اجر یافت میل کردن و برگشتن حقیقا ف بچ شدن من مصدر الامتعال اطره ف و بیکر

از عفاف گذشته و در پیش شدن من غیر لغت در الف پنی و اول چیزی و پاره کوه که پیش آمده
 باشد و طرف چیزی و بزرگ قوم و بخت تر چیزی الف و انوف و اتاف جمع الف که
 پنی و در دکنه انوف انکه پنی او خوش بوی باشد الف اول وقت و آرام و است پنی
 اف و اف و اف قاتع مرداری و پس فعل نعل سی باشد یعنی انچه یعنی شکل
 میاشتم و این لفظ بکسی گویند که از ان شکل پر کران شده باشد و او را عیب کنند
 کما قال الله تعالی ولا تقل لها اف و اف یعنی همگام آمده است الف هزار الالب
 و الوف جمع سیف غضبناک اسراف زینی که در ان گناه نروید و بت اسوف انکه
 اند و بکین شود برای شکلی سیف بنده و تابع و فرد و دشمنانک پرانده و در چرخ
 و لاف باشد خف کج پای و انکه بر پهلوی پای رود و انکه هر دو انگشت پای او خمیده باشد
 از لاف انکه سر پنی او دراز باشد و بار یک اف سی که پس پیران سفید باشد و جزو
 گوش و سطر گوش است و در ان خمیده عجف لاف اعرف سی که دراز کردن باشد
 و شناخته شده تر عصف فروشته گوش و سست گوش اقلف و اعلف ختنه
 ناکرده و خلف فراخ را هم گویند کشف انکه از هر طرف پر موی او رفته باشد و انکه موی پنی
 او رنج باشد و انکه پسر بختک رود اسوف حیوان بسیار چشم خف سی که یک
 چشم اسبیه باشد و یکی کبود و شتری که غلاف ایران فراخ باشد افیات انواع اف

پالان الف جمع از ف ظرفها و حدای چیزی و اوج از ف است الف و الف و الف
 خور الف جمع الفیت جفت سیاه سپید از ف خبر دروغ از ف جمع الف
 بار یک الف کران بار و سطران اعرف نوعی است از صرنا و پشتهای ریک بلند
 و نرلهای که میان هشت و دویست و یا لاهی اسپان اشرف بزرگان اجل و در
 فرومایه احلاف یک قبیله اند از قوم ثقیف اوطف انکه بسیار موی شرمه دارد و انکه
 بسیار موی ابرو دارد و فراخ و نرم اطراف کنار با جفاف ریک پشتهای که شده و
 کرده و دیار عاد کما قال الله تعالی واذکر اخا عاد و انذر قومهم بالا حفاف القاف و الحاف
 کلزارهای چاه است و درین کما قال ثقیف الفاری احرف جمع حرفیت احرف مال
 بسیار و طرفها و شتران ماده خف زمین نرم جمع احاف سیف صلف مکان سخت است
 مانند و میانها و دو برابر با ضیاف همانان صنف کروها الطاف نوازشها
 مهر با نیا العاف در هم عهد اف پیرو سیاف شمره و کنارهای دریای و مینی و هم جمع
 سیف است بکسین اوقاف ملکهای که بر قوا و فرات و میاجد و قتل کنند
 کفش و صنعت کشف پلک سپیدی چشم و کفش کرافت چرا که ای که هیچ خبر از
 خبر دیده باشد و کاشیه که بچپس از ان آب نخورده باشد احلاف پیمانگان و پستی
 پستان اصدف صدفها سیلاف پیشفتگان صنف کبر و صنف صنفها عفت

انگلیس بخیر کند اشرف بزرگتر و محترم انصف داد و دهنده ترا قذف دشنام دهنده ترا
 خسته و نازکتر بار یکتر **باب الف** من مصدر الالباب لاول من الشیء یا المجر و ابان
 که چنین محال است تعالی اذ ان علی الفکک المشحون اوق کران شدن وزن من باب الرابع
 اقی دیوانه کردن ارق نجواب شدن اقی شاد شدن و بغایت خوب شدن من مصدر
 اراق تریپا میدن اهداق که دخری در آمدن اراق پوزا میدن احاق اتمی را میدن و کما
 ما من افاق کینه ور کردن و خشم آوردن و باریک میان شدن و لاغری شدن اراق جری
 که داندین افاق تهی و پست ماندن افاق کنه کردن اراق پر کردن و ریختن اراق
 آب بسو سمار ریختن با سو سمار از سوراخ پیرون آید و شتاب بندش تیر و پیک و عمل
 ان از راق رویا میدن و پیرون آوردن از شاق تیرنگه کردن اراق فایده رسانیدن
 و فایده گرفتن اراق از برای نبرد و نزاله کردن بند پاخن اراق پست کردن و زبون
 کردن اطلاق سخت آواز کردن از ماق تیره کردن آب اراق در ریپا میدن و تاخیر کردن
 ناز و شتابانیدن و بر دشواری و دشمن و دشواری خوشتن از لاق خیر ایدن و پست کردن
 موی از ماق هلاک کردن و کشتن افاق دور کردن و نام پنهانیت و کانه شدن و
 پاییده شدن و خوشیده شدن بستان از شیر اشرار روشن شدن و در روشنی
 روز روشن و درخشیدن افاق مهربان کردن و پدید آمدن افاق پر خیاک مبتن و پیر

بودن

برداشتن شتر و بجای در او پیش شک اصاداق کاچن کردن افاق بمیرانیدن و پشوش کردن
 افاق موفقت کردن و دور و کشودن و کوفتندار و زیکار و دوشیدن اطلاق افاق کردن
 و طبق بر سر چرخ نگندن و پوشانیدن اطلاق عاریت دادن افاق برای اغیری و خاموش شدن
 و سر و پیش انگندن اطلاق را کردن از بند دور واکردن و کشادن و زبان آوردن و چرخ افاق
 آزاد کردن افاق پنج آور شدن و پنج زمین فرو بردن و افاق رغن اطلاق در چرخ و
 ناخن چرخ فرو بردن و چرخ علقه کردن افاق در بستن افاق از برای به شدن افاق
 ابر و پدید شدن ماه از میان ابر افاق بغایت فصیح شدن در شعای افاق کردن افاق بسیار
 خندیدن اطلاق با آرام کردن افاق در ریپا میدن و تاخیر چرخ پستین افاق کرستین و خشم کردن
 اراق و افاق بخیر جی پسندن چسپانیدن افاق درویش شدن اراق به جپانیدن اطلاق
 آوردن افاق نفقه دادن افاق هلاک کردن افاق شتر را بار کردن و بسیار شدن
 و سخت خرا افاق پستوار مبتن و پستوار بند کردن و پستوار گرفتن افاق بغیر مبتن و پستوار
 برک بر آوردن و سخت و نیایش غنیمت و نیایش شکار و حاجت افاق بسیار شدن افاق
 بر حق داشتن و تحقیقت و پستین افاق باریک کردن افاق شک کردن و بنده گرفتن
 که داندین افاق استن شدن اسپ من مصدر الافعال افاق سوخته شدن افاق زبونی
 و درین باد و فرا بستن و رفع اطلاق فرا باش و معتدل شدن و از نو کاری کردن و تمام شدن

شدن خستناق بکوکره و چری بر آمدن و کلو کردن از تر ارق روزی سپتامدن از اتفاق بر
 تکیه کردن و چری یاری گرفتن استیاق پیشی گرفتن و با یکدیگر تیر انداختن کمال استیاق
 زینبالتیق ای تیر می استیاق در دید کوش فرا داشتن مصطفاق بهم و کوش و او
 دادن چری اطراف بهم چیده شدن پر مرغ اعراق اندک کوش کردن و کوش استیاق
 گرفتن اعتلاق عاشق شدن و چری و استیاق شدن اعتناق دپت بکودن یکدیگر کردن و بکودن
 گرفتن کاری و بجه کاری در شدن فستراق از یکدیگر جدا شدن اعتلاق عجب غن و فستراق
 و اعتناق چری سپیدن امتحاق نیست شدن انتطاق کربستن استیاق فرا هم آمدن
 تمام شدن تشاق قاق گرفتن اتفاق با یکدیگر موفقت کردن و پیوستگی کار واقع شدن
 و پر شدن و یکپایان شدن استیاق را ندن استیاق آرزو مند شدن استیاق باز داشتن
 تحقاق با یکدیگر خصوصت کردن و لانغ شدن و کشتن امتیاق بر کزیدن استیاق شکستن
 سخن از سخن و پرون آوردن سخن از سخن و نیمه چری سپتامدن استیاق یکدیگر پس از آن
 در کشیدن استیاق از خشم گرفتن من مصدر الانفعال استیاق ویران شدن ندان استیاق
 استیاق ناکه در آمدن چری که از آن شور می باشد و بسیار کشتن سخن استیاق کشا شدن
 استیاق ساییده شدن استیاق بکوکره و چری بر آمدن و بدان مرده شدن و بکوکوشن
 چری را اندعاق زده ان از شکم پرون آمدن استیاق دریده شدن اندعاق رنجیده شدن استیاق

مثلان

مثلان اندلاق شمشیر از نیام و روده از شکم پرون آمدن و در پیش رفتن از اتفاق ترسیدن
 انصافاق از چری کردن دیدن استیاق کشاده شدن باز و محقق شدن و گفته شدن حایه انصافا
 رفتن انصافا و انصافا شکسته شدن انصافا در پیشی نمودن و چای بوسی کردن و طاعت نمودن
 و هموار شدن و خلاص یافتن استیاق با حاد شده آمدن زمانه و کشته شدن و فرو آمدن استیاق
 در رفتن و رجای پختن انصافا باز کردن دیدن انصافا شکسته شدن استیاق روان شدن
 انصافا سپوفا رتیر شکستن اندعاق کوفته شدن استیاق و انصافا شکسته شدن و پراکنده
 شدن انصافا و آمدن ابر و شکسته شدن من مصدر الانفعال استیاق امتن نمودن استیاق
 شتر ز عاریت خواستن برای ایغری استیاق روزی خواستن استیاق کشته شدن
 شکم استیاق بر فرا گرفتن و فراسیدن و تمام توانای خود کاری کردن استیاق کشیدن
 در استیاق و عوی فرزند کردن که از آن من استیاق آب با باد در پی کشیدن
 استیاق سخن گفتن خواستن و از کپی سخن پرون کشیدن استیاق ناکه شدن
 شتر ماده شدن استیاق استوار کردن خواستن و استوار کردن استیاق زنجار
 ماده فرو بستن شدن خمر استیاق فرا هم آمدن و تمام شدن و استیاق شدن استیاق
 توفیق خواستن استیاق سپوار شدن استیاق بار یک شدن استیاق شک
 شدن و بنده گرفتن من مصدر الانفعال استیاق ابلق شدن از رقاق کربش شدن

از اتفاق سپست شدن من مصدر الافعال
 از اتفاق شاد شدن و درخت شکوفه کردن از اتفاق بشتاب گذشتن از اتفاق خواست
 شدن من مصدر الافعال اخلاق هموار شدن و یکسان شدن و در پست بستادن و گنجه گذشتن
 و دریده شدن از غریق زیران شدن شک من مصدر الافعال در ارق بخواب افتن نجات کرم فتق
 پوستی که بافت ان تمام نشده باشد اتفاق جمع اتفاق کرک اتفاق جمع التو تشدید لام
 اتفاق و اتفاق چیده را هم گویند اما علق طرفهای پایان افرق خروسی که کاکل ان دو نیم باشد
 ابرق لیس شمشیر خورشنده ابارق جمع اسپترق و پای نرم سبز افرق دراز کردن و خجری
 که بلند باشد و پکی که در کردن او علاقه باشد ابرق که ریزنده ابرق قریب اراق موصی است ابرق
 سیاه سپید و سرخ و نام قلع است ابرق نجات سفید ابرق بی عقل افرق انکه هیچ کار ندارد
 از رق که بود و که چشم و صانع خلق خوش خلق و هموار اوق دیوانگی اشدق فراخ دهن طوق
 سپست زانواع اتفاق بزکان قوم و کردنها اوق بازرگان و نام موضعی است اوق که بود رنگ
 و پای که باران نبارد ابرق فرو رخت و او در اصل اراق بود و ابرق انچه مرکب باشد از رنگ
 در یک کل ابارق و ابرق در میان دور رنگ و هر چه در ان رنگ سپیدی و سیاهی هم باشد
 گویند ابارق سپست اسوق یا قها ابرق سفید ضیق شک تر اروق دراز کردن
 اسوق نیکو پای و دراز پای اوق تیر سوفا شکسته اوق و اوق دراز خقوق کننده

و شکاف ان اخایق جمع اخلاق خویمها اوق با رکت اراق با رکت شفاف تر است شپتر حق
 نیز و از تر **الالف مع الهمزة** من مصدر الافعال الحجد افک برگردانیدن و زدن ارک استادن
 و بر پای داشتن و خوردن شتر درخت ارک را و شوده و گیاه را افک دروغ بر بستن و بر پاشی
 ارک پنجم رسانیدن ارک استادن و آرام کردن و درخت ارک خوردن شتر من مصدر الافعال
 ارک جنب رسانیدن شتر افک آزموده گردانیدن روزگار مردم را شوک پرخار شدن در
 و غیر ان ارک دریا شدن و رسیدن بخری و دیدن ارک شتر را بره بردن اسلاک دراز کردن
 خجری در خجری اشراک انبار ز آوردن و انبار کردن ایندین اسپاک و استادن و نمک شدن
 افک خندانیدن و خپک در زدن و باز داشتن اطلاق زن دادن و پادشاه گردانیدن
 و نیک سرشتن گردانیدن ایتاک میت کردن ایتاک زود شدن ارکاک باران و باریدن
 من مصدر الافعال ایتاک شتابن بر سینه انداختن و بر شیب سینه نهادن ایتاک دروغ
 کفن اتراک نمک شدن ایتاک نمک شلوار را استین ایتاک خوردن نمک نبات را
 و آزمودن و از بن برگندن و غالب گردانیدن و استوار گردانیدن و لپشه نهادن
 لب استوار ادراک بهم رسیدن ایتاک آمیخته شدن و در کار ریختن افادن ایتاک
 بهم در رفتن اتراک جامه پوشیدن اتراک همبازی کردن اتراک جمع شدن اتراک
 خپک در زدن ایتاک حرام خوردن ایتاک پروریدن و حرمت کپی شکستن

اجمال بر جستن یک ماده اجمال ویدن شتر مرغ شتاب کردن و کرختن از چری
 و در بریدن با و چری را اجمال جمله کردن و بسیار شتر شدن اجمال بستن کردن اجمال
 گشت آوردن بر یک پراکنده اجمال بد بردن اندوه و غیر آن و شرمندگی کردن و دراز
 شدن کیمیا که از احمیس گویند و بیا کیمیا شدن زمین اجمال شکل شدن اجمال ترک کردن
 اجمال کم نام کردن اجمال در آوردن و در بردن اجمال شرم و ده ناقص کردن و اندین افعال
 مشغول کردن افعال پاده کردن افعال سخت تیره شدن افعال فرومایه کردن افعال فرستادن
 و فرو گذاشتن موی افعال شتاب رفتن شتر از مال حصیر بافتن و پی توشه ماندن و پیوستن
 زن پاسبان فرو گذاشتن شلوار و غیر آن و باریدن باران و بد آوردن زرع خوشه را اجمال
 گنه شدن جامه اجمال شکم را ندن دار و زبیرین در پست در رفتن اجمال مهربانی کردن
 و بچه زادن شتر دهنده و صبر کردن زن شوهر مرده با فرزندان خود که دیگر شوهر نگیرد اجمال
 آتش فروختن و پراکنده شدن دانه ده دل چری بردن و پراکنده شدن و کرختن آب فرو
 از چری اجمال شکل شدن معینی پوشیده شدن و رسیدن خوا و انکو را اجمال بجا بستن
 رفتن و بر چیدن اطفال ناچرخ و رفتن احوال و اوبلا کشتن و حریص شدن و زاری سخت کردن
 افعال و افعال کیمیا شوره بر آوردن و کم شدن شتر از چرا اجمال شتاب با ندین افعال حرم
 کردن و بچن دریا با ندین کپی را اجمال کار بستن چری و کار کردن افعال پیره کوه

رفتن

رفتن آهوی بره و گردانیدن و کج چرخ افعال غافل گردانیدن و فرو گذاشتن افعال فضل و بخشش
 کردن و نیکو گردن و افزون آوردن اقبال پانید این گردن و رو بوی چری کردن
 و روی کپی را بوی چری گردانیدن و سعادتمند شدن افعال شتر زبکسی و اسدک
 فرو گذاشتن افعال کمشتن دادن افعال قفل کردن و خشک کردن و اندین افعال پانید این
 چری کردن اقبال انزال شدن در مجامعت افعال طب شدن و افعال فاسد کردن
 مال و بخت صرف کردن آن و بچه انداختن زن و دوشیدن اجمال تمام کردن افعال خط
 و خشک پایا رسیدن و در قضا شدن افعال زمانه دادن افعال لانغ و ضعیف کردن افعال
 و سپتادن و فرو آوردن افعال سخن چینی کردن و یکسال و بار زاریدن و کوفتند افعال پر شم یا
 پر بوی شدن حیوان افعال فصل بستن افعال سپان از نیر و سپکان از تیر و شمیر از نیام
 پروان کشیدن افعال شربت دادن و میلر کردن افعال فرو گذاشتن افعال ترسانیدن
 اجمال در کل و بول انداختن افعال رپا ندین اجمال خوراندن و طعام دادن و بچن چینی کردن
 افعال دور شدن و شتاب رفتن افعال از چاری به شدن افعال فرمودن و بصلاح آوردن
 رپا رپشم شدن اجمال زبرک و شستن افعال فرو آوردن و حلال کردن و از ماههای حرام
 شدن و در ماههای حرام رفتن و از حرم پروان آمدن و پسر و از عقوبت شدن و در آمدن
 شیر از پستان افعال محتاج کردن و محتاج شدن و زیان رپا ندین و کیمیا شیرین دادن

دادن شتر اولال تا زیدن و کرشمه کردن و حمله بردن از لال غرا زیدن و نیکو بیه کردن
و بخشیدن اسپال در زیدن و علت پهل درون و بشیر کشیدن در شوت دادن لال خنک
کردن لال کهنه شدن گوشت لال پراگ کردن و کلم کردن و باطل صنایع کردن و قن
کردن لال بلند بستادن و بلند شدن بر چری و دافش شدن و باطل کردن خون
لال سایه افکنیدن و سایه دار شدن لال بکار کردن لال کینه داشتن و حیانت
کردن و غله آوردن زمین و از غنیمت خیری دریدن لال زمین بیکیا و زمین باران
پرسیده بستادن شدن مال لال اندک کردن و درویش شدن و برداشتن لال
مانده کردن و بکاریدن لال از بر چری نوشتن و مملو کردن و قن و بویا بودن لال
ماه نو دیدن و آوار برداشتن و نام خیری برداشتن لال حاجت روا کردن لال
در شبانگاه شدن لال زن دادن و در بردن خیری در چیزی من مصدر لال فعال ابتدا
کنه شدن و کنه کردن و کنه داشتن لال رة و کیه لال برای کردن لال تا
شدن لال کرد ایندن لال برداشتن و بار داد شدن و بار بر نهادن و حمله بردن
و از کسی تا مایع فرو بردن و از قن قن و شایسته کشتن خیری را حستیا لال بدنام
کردن لال جمع شدن و پر شدن و اشکار شدن لال ابتدا خیری کردن و پایی
کشتن و جمع کردن ملهم را برای بریان کردن و پاده شدن و کم خود و ناقص شدن لال

بریده شدن

بریده شدن و از میان بردن لال در رخن لال بی اندیشه خیری کشتن لال از جای
برخو پستن و بجای رخن از مال برداشتن لال از رخنه شدن تاش و اشکار شدن
سپیدی در موی شغال بکاری در شدن لال کرد فرو کردن و دو جامه درخو کردن
و بر بالای چیزی بر آمدن لال رست شدن و میانه شدن لال بکوشیدن لال بکوشیدن
و بسته کردن ایندن زبان و نیزه در میان پاق و رکاب فرو بردن لال کار کردن لال
شستن لال غافل کردن کسی را و بچرخ شدن لال از خود فرو باشتن دروغ و سخن گفتن
نو کردن کار و از سر کشتن لال با یکدیگر کارزار کردن و کشتن عشق کسی را لال
سرمه در چشم کردن لال به پیری و کوهست پرسیدن و تمام عقل شدن و تمام رسیدن بیا
لشمال بجای آوردن فرمان لال نیک راندن شتر لال از میان کروی پیر شدن
لشمال سخن گفتن برخو بستن و خود را خیری نسبت کردن لال بر کزیدن لال کشیدن
گوشت از دیک لال تیر انداختن لال کشتن در پای کردن لال از خیری پزار کردن
لشمال از جای بجای رفتن لال غنیمت کشتن خیری را از لقا لال اتصال پسته
شدن لال اعما و کردن از دیال نیست کردن لال دیدن و بر کزیدن لال
حیلت یافتن و حواله پذیرفتن لال کشتن خیری لال کشتن خیری لال از جای بردن
و برداشتن شتر دم خود را لال ناکه بکشتن و بزرگ و فربه شدن و بر کشتن خیری

استقبال کردن و حکومت کسی کردن الکسیال کمیل هموده سپاندن هتسیال پسین
 اتبال تر شدن و ترانبار شدن اتبال بزرگ شدن اتبال زبان شدن و هم وادوشن دنیا
 مندر شدن و لاغر و ضعیف شدن استبال بر کشیدن شمشیر و تیغ از نیام اعتلال نالان و علت
 مندر شدن و بهانه آوردن و بازداشتن و علت و جهت آوردن اعتلال نشنه شدن
 الکلال در کشیدن و کاریدن استلال خمیر در زیر تش کردن و شتاب رفتن استلال خوردن
 ابتال نخستن خیری من مصدر الانفعال استلال بر زمین افتادن انفعال شتابن و ازین
 برکنده شدن اندمال از چاری بر شدن و خوش شدن جو حمت و پوست بر پر آوردن جو حمت
 انفعال شرمند شدن و تغییر شدن از چری الفعال کمردیدن انفعال تافسته شدن انفعال
 جدا شدن انحزال بریده شدن استلال رنجیده شدن از مال جدا شدن نشیال سبک اندجایی
 بر آمدن انحلال کشاده شدن استلال از میان خیری پرون بر آمدن استلال وان شدن
 انفعال در میان خیری شدن انفعال شکسته شدن استلال کاریدن و خندیدن و در کشیدن
 انفعال رنجیده شدن من مصدر الانفعال استبدال بدل کردن از خیری استبدال خود را
 در هلاکت انداختن استبدال پی نیار شدن خراج از آب دادن استحال با بغیر حتمی
 استحال نادان شمردن استحال برداشتن و استبدال با نذر کردن در آمدن و استبدال
 استبدال پا ده شدن و استبدال استبدال خور کردن و کپتار شدن و کپتانی نمودن

و فرود شدن

و فرود شدن موی استبدال پرورش شدن زن و آواز کردن زن استبدال آسپان شدن
 استبدال شتابن و شتابن خواستن استبدال شتابن خواستن استبدال شتابن
 استبدال ناکس شمردن استبدال پیش از روشن و روی بخری آوردن و پیش رفتن استبدال
 مبالغه نمودن در حرب و خود را کشته خواستن استبدال هلاکت خواستن و انتظار کشیدن استبدال
 شتر خواستن استبدال در پیش شدن و همیا شدن بکاری استبدال فرو دادن خواستن
 استبدال شتابن و غنیمت خواستن استبدال جمع شدن استبدال نامناسب شدن هوا
 و هر چه باشد و کو پیغمبر ماده و زطلپیدن استبدال موی کسی موی خود بستن استبدال
 ازین بر کردن استبدال مال کسی پستاندن و خوردن ان استبدال از چاری به شدن استبدال
 حلال خواستن استبدال دلیل خواستن و دلیل آوردن استبدال لغو اندیدن استبدال لال خا
 کردن و خارج کردن استبدال پایا کردن استبدال از جای غله کردن استبدال اندک کردن
 و بخود بکاری استبدال و از جای برداشتن و براده خود گذاشتن استبدال کلین شدن من
 الانفعال انفعال تر شدن اندلال جنبیدن پای من مصدر الانفعال استبدال سخت شدن و هم
 چیده شدن انفعال پر شدن شاهنا و برکهای درخت انفعال بلند شدن انفعال راست
 شدن و راست استبدال و آرمیدن استبدال و انفعال باب در شدن انفعال روان
 شدن آب و من و استبدال یا من انفعال شتابن و پرانده شدن انفعال دشوار

حتلال خشم گرفتن و برای کارزار مهیا شدن و رست استادن و در جنبش کردن و چون
 مرغ پر موی خود را انحلال نیست شدن و انحلال از خستی سرآمد هم رفتن من غیر المصدا
 اجل رک و مدت و وقت هر خری و پلای اجل جمع اجل امید اجل جمع اجل سپیدی نکشتن
 اما طیل اطلها اجل جمع شده اجل و اگر نشسته اجل آفت و مده دهنده اجل مده کاوشی
 و در دقتی و جهت و جمع او هم اجل باشد اجل حبت اجل شتر شتران اجل و اجل است
 در کار شتران و مصلحت کار شتر اجل راهب نصاری الول و اسل کرده اما اسل جمع کا
 قال الله تعالی و اسل علیهم ط اسل فخل شتر کند آشته شده اسل در خشی است پی
 و گویند درخت گز نیست اما نام کو هست اسل معلومند اما ل بزرگ اول شیرین
 غلیظ و در کردن اسیل نعم در از موی که فرو بسته باشد اسل خار درخت و خار
 کیا و نیزه اسیل تاج و ابر و منگوست از منازل قمر و کلیل الملک کیا بی اسل خجرت
 اصول جمع اصل شبا نگاه و خداوند حبت و نسب بزرگ اصل و اصل اصل شبا
 افعال کار یا و کردار یا اقبال بزرگان افعال و افعال کو سفند ان خور و شتران خور و قلا
 اسپان و در شها و بار یا و افعال کجهای زمین را هم گویند که قوله تعالی و اخر حبت الارض
 افعال اسپال اما روطوار فیل شتر خور و کو سفند خور و ابدال بدلهای نذکان و صالح
 مومن چند اذیال و امنها و خبر قوم از عیال و ایل و اریل پی توشه و سپکین و کوفی

که چهار

که چهار دست و پای اوس یا به باشد و مردی زن و پال کم باران از اسیل جمع ازل
 کسند و اسیل کتای و لوی چاه اخیل در خشی است اپا فل شها و شتران خور و پلا
 پرده اما اناظره که شیر و انکور در ان کسند و اسل منکوحه و جای مورو طایفه و پناوار
 ایل آب غلیظ چکین ایل جمع ایل معنی ایل هم آمده است ایل و اسول انکه شکم فرو
 باشد اول پیش و ابتدا ایل بزرگویی نر و کوزن اسل بزرگ شکم افعل انکه دندانهایی
 پیش آمده زیاده دارد و ابدال انکه مکید و شش و بلند تر باشد و خرچ و حطل او خسته کوشن مثل
 قهقهه های شهور و افعال غنیمت مای که از کفار گیرند از اول زبوان و نا کسان افعال
 اینین که بر کردن مردم نهند و آبهای روان انکال بند و افعلا احوال حالها احوال
 او ایل جمع اولیت و احوال پشتهای زمین و زبان کوی نر و خشی و مردم قوی اما ایل
 بزرگید اما ارجل یا پها و اجمع راجل است ارجل بزرگ پای و انکه یک پای اوسید
 آل خدای تعالی و یحان و خویشی و همیایی و پوکند آل و الال حربهای نیزه دار و این
 هر دو جمع اند ایل خدای تعالی و اینچاسپست جیریل و میکایل معنی بنده خدا
 آل با تغان اهل خانه و عوض فرزندان و اهل دین و مثل سراسر پیا بان خیریت که در اول
 و آخر روز دیده میشود و وجهها که بر خیمه و الا حق است میکنند و بدین معنی جمع است
 ازل زبون تر و نا کشته ازل العمر که در قران آمده است یعنی زبوترین عمر که ان پیریه

انجام حکم کردن و استوار کردن و بازداشتن اقام بر کردن اقام خام کردن کپی را دست
 فرمودن اقام طعام در دهن سپ کردن و در برودن چیزی در چیزی اقام چیزی بکشت
 بستن تا آنچه بان گفته باشی یاد آید از اقام بانک کردن شتر خپا کند دهن و انگند و بانک
 کردن اعداد اقام همیشه بودن انجام ریختن اقام خوار کردن و بخشم آوردن و بجا کردن
 پنی از اقام بریده پشش بول اقام مایر کردن سپلام مسلمان شدن و خواری گذاشتن و کردن
 نهادن و سپلم کردن و چیزی بکپی سپردن و در سلاطی آمدن و پیش گرفتن در کار سپام
 بلند شدن و بلند کردن و ایندین اسپام قمر انداختن اقام خداوند سپید یار شدن انجام قلم
 شدن و تغییر شدن اقسام جو بکار و دادن اقام در ویش شدن اقام تپش در پیر کردن
 اقام طعام دادن اقام تاریک شدن و در تاریکی شب شدن اقام در وقت نماز شدن
 و کار دیگر کردن انجام نعط گذاشتن حرف را و پی اغراب گذاشتن حرف را اقام
 کردن و در ویش کردن و بگردانیدن چیزی را از چیزی اقام خپک در زدن اقام
 بزرگ کردن و بزرگ داشتن اقام غلام باری کردن و تیر شهوت شدن و تیر شهوت
 کردن اقام آگاهیدن و نشان کردن و جابه را علم کردن معینی پاره کردن یا علم
 جابه انداختن و دریافتن اقام تاوان کردن و تاوان کار کردن و ایندین و تاوان فارسی
 بمنشی گناه و زیان اقام در مانده کردن و ایندین و تاوان یا مشن اقسام باز استیادان

انجام بزرگ

انجام بزرگ کردن و ایندین اقام سوراخ لوله برقی چیزی نهادن تا آب مایه پیرون آید و بزرگ
 جابه را بزرگ پر خ کردن اقام بر کردن معینی ملوک کردن اقام دریا با ایندین اقام باز استیادان
 از طعام و کیک کردن و ناخوش شمردن و واشدن ابراز آسمان اقام در کپی سپاریدن و
 کشتن انجام چیزی بخود آوردن اقام در کاری پیش گرفتن و دیگری کردن و فرا
 شدن اقام پیرون آوردن و برای دیگری اسپام بپزند خوردن اقام بکوهت بزرگاری
 داشتن و اقام هم بدین معنی است از کام بعلت ز کام مستلک و ایندین اقام بزرگ کردن
 و بزرگ داشتن و روشن و بخش کردن اقام بر کردن طرف اقام خیر شدن انجام اقام
 بر سر سپردن اقام گوشت دادن و چیزی را طعمه چیزی کردن و ایندین و پر گوشت شدن
 و دانه بر آوردن کشت اقام لازم کردن و فرود آوردن چرخ بکپی اقام نغمه کردن
 اقام در دل انداختن و نهامیدن اقام حلیس کردن اقام و استیادان سر ما و باران اقام
 نعمت دادن و چشم روشن کردن و ایندین و کپی را بلی کشتن اقام بخت پر شدن اقام
 گوشت بخوان و طبق و مثل ان نهادن اقام همایی و عروسی کردن اقام در غلط انداختن
 و فرود گذاشتن آتشی از قرآن و مثل ان و ترک کردن چیزی اقام تمام کردن و تمام
 شدن اقامی زن و غیر ان انجام بر کردن چانه و تر دیک آمدن و اسپالیدن و اقام
 انجام تب کردن و غمناک کردن و ایندین و تر دیک شدن و باب کرم شستن و بیا کردن

ادغام خوار و زبون یا نشن و بارهس استیاد و معیوب شدن از تمام خود داشتن و فحاشی
 شدن اتمام بویا نیدن و پیر برداشتن و راستی کردن و عدل نمودن و بی بینی سخن گفتن
 تمام کردن و کر شدن و کرب یافتن کسی را اتمام نعم کردن اتمام خداوند بسیار نعم شدن
 و خداوند نعم بزرگ شدن اتمام ابرناک شدن آسمان اتمام غلاف شکوفا آوردن و خشت
 خواجه را استیاد کردن اتمام فرو دادن و فرو آوردن و گننه کار کردن ایدام خرم
 کردن ایدام در دمنه کردن اتمام و وفور زنده زایدن یک شکم آرام مهربان کردن و دین
 در و کردن آسایم بشام رشن آقام فراخ کردن من بعد از افعال اتمام نرم خندیدن اتمام
 جرم کردن و بار خرابیدن اتمام حجامت کردن اتمام نخت کرم شدن و زبانه کشیدن
 آتش و بر جوشیدن دل از خشم و نخت پیرنج شدن اتمام حرمت داشتن اتمام در پویندن
 جاده و سلاح اتمام بزرگ داشتن و با خدم و حشم بسیار بودن اتمام بریدن اتمام
 فرو کشیدن چیزی را و فرو شکسته شدن اتمام حکم کردن اتمام نجواب ازاله مینی کردن و جواب
 دیدن ختم تمام آمو کردن کاری اتمام دشمنی و زیدن اتمام تکیه کردن بر چیزی اتمام
 بودن حرفی در حرفی اتمام فرمان بودن و صورت بسته شدن در چیزی اتمام مهربان
 کردن اتمام در کل ماندن و در سختی گرفتار شدن اتمام بر نهم نشستن اتمام اتمام بوی
 کردن اتمام و اتمام و اتمام ناخاییده بختی فرو بردن اتمام بوسه دادن و پودن

و در بر کردن

و در بر کردن حجر لایس و استیاد با یک دیگر قرعه زدن اتمام با بر کردن اتمام با خرو
 از و خشت بریدن اتمام ازین بر کردن اتمام رهاست استیاد اتمام زبانه زدن
 آتش و دیدن اسپ اتمام مزه نیستن اتمام و اتمام و اتمام پشم را کردن نهادن اتمام
 نیت و گنگ کردن اتمام چپک زدن و باز استیاد اتمام تمام شیخوردن بچاز
 پستان مادر از اتمام ناخاییده بختی فرو بردن اتمام اتمام نخت شومت شدن اتمام
 غنیمت گرفتن از کفار اتمام بخود در رفتن و در کشیدن و زبون داشتن اتمام خشم
 کردن و پودن خوردن اتمام پوشیدن اتمام دهن نبدستن و بوسه دادن اتمام
 بر شدن جرحت و پودن شدن فیک اتمام بهم دیگر زدن موهایی در یا اتمام نخت
 جنبان شدن و شینه خود را گوش زدن در معصیت اتمام بخود کردن کاری اتمام تیر
 شدن کار و بهم و اتمام کار و بهم باز و خشن اتمام کینه کشیدن از کسی اتمام بانک
 کردن رعد و شل و اتمام پشم کردن و از حق کسی چیزی کم کردن اتمام ناکوار شدن
 اتمام خود را چیزی نشان کردن اتمام تهمت نهادن اتمام کوفتاده اتمام کلاه
 نهمدارند و بدوشند و بچرا بنهند اتمام در بیج نخت گیری کردن یعنی بکلیس کردن
 اتمام بر کردن مال بر کنیده کردن اتمام چاه رشن اتمام بوسیدن اتمام اندوه خوردن
 از دام با بر یک برداشتن اتمام مان خوردن اتمام حصار کردن اتمام شیو کردن

التيام سبكه كير بچسپته شدن من مصدر الافعال سلام و احترام زنده شدن انجام
 ريشه شدن نشاءم سكا شده شدن انقسام بریده شدن انقسام شكسته شدن بي خدا
 فحم شدن انقسام شكسته شدن چري انهدام ويران شدن انهام در آمدن انقسام بخش
 كرده شده انزام محكم شدن و استوار شدن انزام كشيده شدن انقسام كواریده شدن
 انقسام هم آمدن انقسام تمكين شدن انهام كد خسته شدن انشيام در روشن در چري من مصدر
 الاستفعال استقام بسته شدن و پوشيده شدن احترام با نفع جستن در آمدن حيوانات
 استقام استوار شدن استقام خدمت خواستن استقام كردن نهادن چري بكسي پايين
 و سلام خواستن استقام بسته شدن و چين عزي در ميان پاري در آوردن استقام خنك
 در زدن و و استنادن استقام بزرگ شمردن استعلام اك كردن خواستن و چري
 احترام شك كردن زن فرج خود را در استقام بغيث داشتن استقام فهميدن
 خواستن استقام در ميش شدن و در ميش شدن خواستن و پوكند خوردن استقام تكبر
 كردن استقام بخشش كردن خواستن و پوكند خوردن خواستن استقام پوشيدن
 خواستن استقام بزرگي بر سبت آوردن استقام كوشش خواستن استقام ناموفق
 آمدن هوا و نا كوارنده يا فتن استقام نقش بر دست كردن خواستن استقام تم
 كردن استقام كار نمودن كردن استقام تمام خواستن استقام باب كرم چري پتن

ووقی کردن

ووقی کردن استقام بنا را عمارت کردن خواستن من مصدر الافعال انهام سپاه شدن
 و سپاه نمودن چري از غایت سبزي و سبزي ار قام سپيد شدن لب بالابین اولام
 سپاه شدن من مصدر الافعال انهام سپاه شدن و سپاه نمودن چري از غایت سبزي
 و سبزي و از چي است قول حق تعالی مد با متان ار تمام سپيد شدن لب بالابین انهام
 شدن من مصدر الافعال انهام لاف شدن و متغير رنگ شدن و بگر نمودن انهام انهام
 و انزام فرام آمدن انهام خشم كوشن و كركشي كردن من مصدر الافعال اولام
 تاريك شدن انهام بر پاي غصب كردن انهام مشت بر كردن در روشن و در است
 استادن و بلند شدن روز اطر تمام جوان ميانه بالاي نيكو شدن انهام تاريك شدن
 و كركشي كردن و جوان خوش شكل شدن من غير المصدر در قال الله تعالی الم ذلک الكتاب
 بذا كه حروف هجا كه در او ايل بعضی پور مای و انست مي شاید كه اسما و همین باشند كه
 اقتراح اتيان باین حروف كرده شده است و ميشاید كه هر يك حروف اشارت بصفتي
 از صفات خدای تعالی بر مقتضي مقام باشد چنانكه الم كه الف اشارت بالعد باشد و لام
 اشارت بلطيف و يم اشارت بمحبوبه كيعص كه كاف اشارت بكافي و م اشارت
 بهادي و يا اشارت بر تعين و عين اشارت بعليم و صاد اشارت بصادق و ميشاید كه
 اشارت بدكبر معني باشد كه و ما يعلم تا و يله الا الله الم در ذلک جميع در و سياتند

ازم نام شهریت و نام پدر عا و نام خلق اکثم ناقص خلقت اکثم مرد و فرزند شکم و مرد
سیر شده از طعام غنم مویی که سفیدی او زیاده از سیاهی باشد از اهرام و اهرام پسته پنهان
چرخه نایام بی دران نابالغ اودم نان خوشش ایدم پوست در وی زمین اودم جمع اودم بغم
الف و سگون دال اهران سپید و راز کردن اهرام مادر و اصل و علم که در میان شکم میارند
از اوجای و مهر و ام القری که در قرآن آمده است یعنی اصل القری اهرام طریق یعنی راه و بزرگ
کشار اهرام الدماغ جای که مغز سر و ران باشد اهرام مپوک یعنی اهرام فانه تو یعنی منکوحه تو اهرام لسان
پایان دو اهرام النفس شتر مرغ استقام چهارها اهرام حشمتها اهرام و جهام شهابی خیر اهرام
سپاه اهرام خطرها اهرام خشمها اهرام خایها اهرام یاران و دوستان و خاندانی اهران
ایام روز یا بداند که مراد با اهرام مود و اهرام تشریف است و او پنج در است یک روز که پیش از
روز رنجی است و سپهر روز دیگر بعد از روز رنجی است اهرام مار و مردی زن و زن بی مهر
ایم مادر را گویند اهرام و دران ایام دو اهرام جمع اهرام تبها اهرام خبری از زمین اهرام
جمع اهرام چهار پایان اهرام جمع اهرام و گاه باشد که اهرام کبشی مفرد باشد که اهرام اهرام
وان کلمه فی الاقام لجره نسیمک ما یطون ای فی بطون الاقام و همچنین در کشف منقول
از سیبویه اما وی نیست که اهرام را در آیه مذکور یعنی جمع کیریم و غیر بطون راجع به شتر
که شتر من الاقام است و لفظ الاقام دلالت بر آن میکند همچو اعدوا هو اقرب للتقوی

پنج اهرام

پنج اهرام فوعات بهما شتم علی علم الفاعلیه اهرام پستار یا اهرام و اهرام نام اهرام حصار یا اهرام جمع
اهرام و اهرام کبی اهرام سبک اهرام و اهرام بزه و گناه و عقوبت و عذاب و اهرام مخفی اهرام
اهرام و اهرام گناه کار اهرام و اهرام کوی اهرام حصار اهرام جمع و اهرام جمع اهرام اهرام است یعنی شتر
اهرام و اهرام اهرام کور و یا اهرام پستی که با و سر پستی است شود اما اهرام جمع اهرام اندک خبر و میانه
و نزدیک دور و برابر خبری اهرام پیش اهرام پیش و راه روشن و کتاب لوح محفوظ
و گوشه از زمین و چوبی که بنایان با و بنا است اهرام شکر شکره پنی اهرام کتبه
بسیار بر چیده و جماعات و اهرام اهرام است اهرام یا اهرام اهرام شکره مردان اهرام
ایشان را که در و اند اهرام کندم کون و پنجهری که پدر و میان است اهرام کرم شکلی اهرام
کرم اهرام ماری که بر و قطره های سپاه و سفید باشد اهرام جمع و نام قیده باشد اهرام کونها
و شترها و اهرام است اهرام جمع اهرام جمع اهرام اهرام حلقه آهن و نقره و مثل او که در بر
کمر کنند و در زبان چل اهرام کونید اهرام جمع اهرام اهرام حشمت او اهرام است سرخ باشد
و فرام اهرام شکست و دندان اهرام رخنه شده اهرام بریده است اهرام پنی اهرام میان
و پنی بریده و گوش شکافته اهرام کج دهن اهرام اهرام است او جوشیده باشد اهرام که
در قرآن آمده است یعنی تداریم یعنی خلافت کردید شما و بهم دفع کردید اهرام فلتهم که در
قرآن آمده است یعنی شاتم یعنی کیرانی کیرید شما اهرام حیوانی که یکدش سپید باشد

یکی سیاه اقوم رست تر و در پست تر اقم و انا تر و لب بالا این شکافه اقم آنکه دندان
پیش او شکست ایتم کرده و لیبر و نام شخصی است ایتم سخت تر و ضرورت تر اقم مار زو
نام شخصی است اقم در از پنی ادرم آنکه کوب او پوشیده بگوشت شده و آنکه دندان
او ریزیده شده باشد و نام قیده است اقم سیاه ادرم سیاه ادرم سیاه ادرم سیاه
و شاخ و ابر و خون و زردان و سیاهی سر پستان و خیک و خیم سیاه ادرم سیاه
ایتم میانه اقم دریا ایتم رکی است که میانه نکشت خضر و انکشت نم سیاه
اشاتم نامبار که اقم نام کوی است اقم شتر بزرگ کویان ادرم سیاه و قیده
جمع جسم مردی تو نه و کو خند پی شاخ و عمارت پی کنده ایتم آنکه چن گوید ایتم بلند پی
و کوه بلند ایتم که چخت ایتم آنکه بر پشانی و قاصوی بسیار در ادرم شتر ادرم شتر
و نصیب که در قمار بختن قرض میکنند اعلام کوهها و علمهای پادشاهان ادرم بزرگوار
تر و خشن تر اقم فرار سپنده تر اقم استیها غلافهای شکوفا اقام قلمها و نصیبها
ایتم تو آنکه بیا و خوش حالها ارحام خویشها ایتم نکشت بزرگین **باب الفیض من النون**
من صدر الباب الاول من التلایة المجر و ابن تهمت نهادن ادرن خوش عیش گشتن ادرن
شدن و پسته و اندک رفتن ادرن و ادرن ارحال مکر بدین و ادرن بمغنی کردن ایتم
آمده است من صدر الباب الثانی افن و افن کم خورد و کرا ایندن و کم خورد شدن

و کم شیر شدن

و کم شیر شدن و قام و دوشیدن شیر و قام خوردن شیر پستان و پی غرض شدن و زو ناقص شدن
این ایستادن ایتم ادرن و مجامعت کردن این ایتم کام ادرن و مانده شدن این ایتم
نایلیدن و نالان بودن و بیغنی ایتم که عرب گوید مان السما و نجم السماء و ابلان کام
تر و یک نهادن در رفتار و پسته رشن من صدر الباب الرابع ادرن گوش و دشتن و دشتن
اوان و ایندن و در گوش نشاندن چیزی و گوش فراداشتن و قول حق قالا و ادرن گشتن
یعنی گوش فراداشت قول پروردگار خود را و واجب کرد و ایندن گوش فراداد ادرن و توری
و اوان ادرن و اوان نشاط و شادی کردن و خداوند نشاط و شادی شدن ادرن و اوان
پهوش شدن و تغیر شدن ادرن و امان ادرن ایتم شدن یعنی پی ترس شدن ادرن
اعان استوار کردن ادرن بسیار گشتن و پست کردن کسی را بجز جت و غاشی
کما قال الله تعالی حتی اذا تختمتموه فی الحرب فشد الوفاق ایتم کینه و دشتن و خشم کردن ایتم
بشت شدن ایتم بدل یافتن کسی را و اندو همکین کردن ایتم نیکوی کردن و نیکو
کردن و نیک واپسین احسان حقیر و خوار شدن ادران چو کین کرد و ایندن ادران خیری
پنهان کردن و پستی کردن در کاری و نری نمودن و در پاختن با کسی در کاری کما قال
و دالود هس فید هنون و بروغن چرب کردن و نصیحت کردن و خوار شدن و فروتنی
کردن ادران برشن و دشتن کسی را ارحان استوار کردن ادران اکران اکران

ازمان دایم کردن و بکرو نهادن و وزیر پس هم انداختن ازمان دیر نیه شدن و کار کردن
در زمان ادمان دایم داشتن و دایم کردن آنچهان کرمان کردن چشم اسکان ارامیدن
ایمان فریب کردن و خداوند خیر فریب شدن و خیری فریب کسی بخشیدن ایمان ضعیف شدن
اذقان گوش کردن سخن و قبول کردن آن و در طبع انداختن اضمحلال در غلبه کفر و خیری را آنچه
و اخراج و عطا نمودن بپوسته باریدن همان بقیه انداختن و آزمودن کردن و پوزار نیدن و بکار
از حق و عذاب کردن اوقان طاقت داشتن و ارام کردن و بلند برد داشتن و در مانده شدن از
پرستیدن چار و انا که بسیار شده باشد و پر شدن و شکافه شدن رمل ایشان بزرگ بخت شدن
اهوی ماده چنانکه حسیلج بشیر دادن نداشته باشد البان بسیار شیر شدن ایمان روشن
سیر شدن و شتابن و روشن و در کاری همچان دپت دادن و کمان کشتن آنان کند
شدن ایقان پیکان و آیتن ایمان وطن کردن ایمان بیدی مایه کردن ایمان سپت
کردن ایمان متقیم شدن ایمان در آمدن شب و پنهان کردن ازمان بانک کردن بزاری
آواز کردن کمان ازمان تمت نهادن آنان کار کردن و پر شدن خیک ایمان کرمانیدن
و آرزو مند کردن و ایندن ایمان تکبر کردن و کنده شدن گوشت و پخت غضب کردن ایمان
تمام پال بسیار پال شدن و بزرگ شدن و روییدن و رویا ییدن ایمان با و آرزو
روینیه و سینه ایمان بسیار کیمه شدن ایمان در دل پنهان داشتن ایمان پاک ایمان

و عرضه داشت

و عرضه داشت کردن چنین کبسی ایمان بگردیدن و ایمن شدن و امان و امان و همین گفتن
 من مصدر الافعال هست آن با یکدیگر است آمدن احتیاج بسوی خود کشیدن هفتان
 پر درون یک هفتان و ازین بر کردن اعتشای نیکو و رای خود خری گفتن هفتان حقنه
 کردن هفتیان چیزی کباب خود برداشتن و بدست گرفتن هفتان خسته کردن افشان خری
 بخرنیه نهادن اطعان وطن گرفتن انتجان دشمن نابالغ را در بغل گرفتن اوهان دو دو کردن
 اومان بر و غن چوب کردن ادقان کرخشان بنده و پنهان شدن و ناپدید شدن ارتجان آش
 شدن کار ارتهان بگرد سپاسیدن اطعان نیزه زدن هططان پشت پایی بشستن کباب
 زدن هططان خری زیر بغل گرفتن و خری را زو گرفتن و کینه گرفتن هططان درین گرفتن
 چیزی را احتجان محیر کردن هفتان درفشه افکندن افتدان بهم داشتن امتحان آزمودن
هتمان خدمت کردن و کینه کردن و ضعیف کردن و وار کردن اتزان سنجیده سپاسیدن
 خیر را اختیان نمار سپسی و فعلی کردن البتان پانیدن شدن ادمان بوام خری خریدن
آندان تر شدن از دیان آراسته شدن اعتیان شبیه خری خریدن و خری را بخار و سینه
 گرفتن و جای نرم و شیب پیدا کردن برای بول و دیده بان خری شدن و چشم کردن خرا
ایمان امین داشتن کسی را استان هر دو دست یکبار برداشتن و انداختن و بشناط دادن
 و دست گرفتن هتمان پنهان شدن هتمان منت نهادن و نعمت دادن من مصدر الافعال

۱۲۵
اندهان انباشته شدن من الاستفعال سلطان در نهان دشتن خپری را و خپری را بر
خپری کرشمه استخوان نیکو خوردن استخوان بکر و پستاندن خوستن استخوان فرم شدن
وروشن کاو و کوفته خوستن استخوان شکار کردن استخوان نرم شدن استخوان
خوستن استخوان و پست یا قش استخوان وطن کرشمه استخوان پکان شدن و پکان شدن
استخوان و پستکمان پوشیدن استخوان لاغر شدن استخوان دستپوری خوستن استخوان
ماده خریدن استخوان امان خوستن من مصدر الافعال ارتفعان پست و نرم شدن فرو
هسته شدن اقلکمان در هم کرشمه شدن ارتفعان میل کردن و یکبار واقع شدن و بلند شدن
جوشیدن و کران شدن استخوان ارام کرشمه شدن استخوان پخت تار یک شدن استخوان
پخت شدن استخوان فراخ کردن و در هم کرشمه شدن ارتفعان ارمیدن من مصدر الافعال
استخوان شدن هوی مرغی المصا در احین انکه علت استحقاق چون توز پست کون بگو
ارمیدن که در قرآن آمده است عینی تبرسید و اصل او ارمیدنی بوده ما جهت سخت
خوف کرده اند و رعایت قافیه استخوان تر ارتفعان ز نخداها استخوان فراخ پخت
قرآن پسته ابر و الکن کند زبان استخوان انکه بول باز شوند دشت ازون خپرت
اون انکه کرشمه بدوش شده باشد و مردوز پست و چاروای نیکون اذن انکه آب از
پنی و چکل آسن و آسن در کون شده و بچه طعم دوی ان گردیده باشد استخوان پالان

حسن نیکوتر

چین نیکوتر بهین فرم تر شستن ارام کرشمه تر شستن شکار تر کمین مبارکتر جانب رست استخوان
جمع استخوان پی رست استخوان پس استخوان پس استخوان بهمان بهمان استخوان استخوان بهمان
ان که روست و بد پستی این رنج و خستگی و بهمان کار را یون جمع این که در هر جا و کجا این
ناله و وقت و دریا بنده و بغایت گرم ان انکه این مرد خوش وقت و خوش عیش اذن اذن
الان اکنون ازمان و قهقهه اقران بهمان اقدان و پستان اعیان نبرکان و پستان اعیان
ایران و یاد آوران ارکان فرو و با غصان و اقدان شاهانی درخت افانین انواع خنما و
شاهانی درخت اردلون و از ولین زبون تران و ناکس تران اقدان بهمان و حدان جمع حدان
ایوان پر خورنده استخوان هر دو خایه استخوان مرغیت که انرا جهر جهر بری گویند استخوان
و استخوان هر دو طرف فرج ابروان و شام احران گوشت و شراب استخوان پر و ما
اندرون جماعت جوانان که در محافل متفرقه جمع شده باشند ایمان بگویند و قوتها و دستها
رست استخوان رنگها همین و همین پی ترسان اعلان شکار انپان ادبی انان نهان
خانها و خپری که پوشتن را استخوان پالان و دندانها استخوان پلههای چشم اذن یک شتی
خرچین ایوان و ایوان گوشک و درگاه و صخره نبرک اذن جمع اذن است که در ادبی پیدا
شود که از ابرقان هم گویند و اقیست که در رزق پیدا شود و امان خوشه خزان و همینها و
عقد و بند بای که در چوب می باشد و اوج انبر است اذن گوش اذن جمع اذن هم دال هم گوش

آنکه چنین هر کسی شود و ازان بانگ نواز و پانیا کی کنند و ازان مقدار جایی که او را بنگ نواز
 بانجا رسد ازان پاس بان و در بان ازان آنکه گوشش بزرگ باشد او لیان و شخص نیز و ازین
 پیشینها ایقان سید سلیمان شتر زبست یا تاش غلبه اشطان ریمان نای دراز صخران طلا
 زعفران اعمیان آب و شتر مست فغان مار فنی ز اخوان با بونج وان کیا هیست اشعیان
 روی سپید بزرگ خوب الدان اندوکس الذین امان اللهون و اللهون یعنی الذین
 اقرین حادها و خجتهای بزرگ امدان نهاسپ شور اقران درویشی و پیری انجان و بجا
 نمیر رسیده برآمده اردنان چخت و دشوار و آوار سیغان اکل شرب خوشحالی و فراخی اهل
 گرگ و رنخ آهون کپایی که کتاب ندهند انترن شمار و زنان آهون تنهای عرب و صوفیان
 کینهها و عداوتها ازان و ازان شادی اسن خلق و خود و پاره پاره اسان جمع ازان و ازان
 بد پرستی ازان خانه جانور وحشی و نوعیت از خبازه ازان شادی کننده ازان
 بنکام وان حرف خبر است ازان و ایان کی آبا هین ایث زاکر و زنا متد آیا کن شمار که
 کرده زنا نند امین کپی که بران اعتماد باشد و ازان امین باشند و بی ترس شده ایجاب
 از اسماء خدای تعالی و مراد به البلد الامین که در قرآن آمده مکه معظمه است اسن امین شوند
 اسن ایقان کرد و او فعل امر است مشتق از ایمان امان آنکه با و امین باشند امون شتر
 ماده حکم امان زنها رو نپاه و امانت امین تخفیف میم فعل امر است یعنی مکن و جواب کوی

دعای قول کن از چنین باد این تشدید میم یعنی قصد کنند کان ارن شتابند و است
 و مانع ایاطین است و نهاده و جمع است و نهاده است ایطوان بلند ایان سر کشی کنند و پسران و
 در پوراخ پنی ازان در شعی است که ازان حوب عصا گیرند افان بنکام امان و امان
 دو کو هست اقرن خاها یی سنگ و اجمع اقمه است ارجوان رنگ پر خ اردمان آواز
 پخت و دشوار ازان افساب ماه اسپرستین اسرائیل اسپرستین اسماعیل اعطان خجتهای شتر
 در کنار آب و اجمع عطن است او این تو که باشند کان و شج کنند کان انجمن عربی که در
 ایشان لفظ عجمی باشد استن چخمای کنده در شان و اجمع استند است اردون بفرج را و تخفیف
 وال کچ پر خ که از گرم ابریشم حاصل آید اردون تشدید یون مقدمه خواب و نام حوی پا
 در شام احصیان بنده و خر پودان خرماء آب اسپران کندم آب اطمینان خورد و جماع اسپران
 اثار و علامات اجدان دور و زیاده و ماه اضمیان شیر و آب و و کرکت که در میان
 میباشد اجدان شکم و فرج اجستان بول و غایط امجون و جمعین همه الیاسین که در قرآن
 یعنی الیاس بنی م و اهل دین او و بعضی از مفسران گفته اند که الیاسین یعنی الیاس است و بعضی
 میگویند که معنی میکائیل است اما کن جایها افانین راهها و کونه کونه اتون و اتون اتون
 افانین را و کما مثل ان خبر که در ان جاده شوند و اجمع اجانه است اویان دینها و قول
 قاده است که الاویان سه و احد در حسن و حسنه لشیطان اما دین رحمن دین اسلام اما دین

شیطان یکی صابین هست که پرستندگان ملائکه اند و خوانندگان زبور و توحیدان قبله
 دوم دین مجوس است که پرستندگان اشیاء و ماه سیم دین مشرکی که بت پرستند چهارم
 دین یهود که قوم موسی اند علیهم السلام پنجم نصاری که قوم عیسی اند علیهم السلام ششم
 دو دوشنبه آنان ماده خروپنگ کرد و استادنگاه یکش بر لب چاه اتن و اتن
 جمع **باب الف مع الواو** من مصدر الباب الثلاثه المجرور اتون آمدن و نشین
 و پرور کردن آذو و نفین اتو وار و در جهت کردن الو تعصیر کردن و توانستن
 الو رو یابیدن من غیر المعاص در او یا و بمعنی بل هم است لو لو خداوندان الله و انهادن
 بمعنی آئین باشد و در اصل اللاد و اللادون بوده است که نوشتن را جهت تخفیف حرف
 کرده اند آذرا و که در قرآن آمده است فعل ماضی است یعنی باز داشتید و بدور کردید
 آذرا کو معینی فاعله اند خب و فعل امر است یعنی در و کنید اما رو که در قرآن آمده است
 یعنی جدا و شوید او که در قرآن آمده است فعل ماضی است از باب فاعل معنی جایی دان
 ارسطون نام حکمی است **باب الف مع الواو** من مصدر الباب الثلاثه المجرور او و غلین واه کشیدن
 و اندوه نمودن من مصدر الباب الثلاثه انه و انوه سخت بغیر کشیدن من مصدر الباب
 الرابع ایستناختن و خور کردن و دریاقتن چری که فراموش شده باشد انمه واه فراموش
 کردن و انکه بر آوردن کو نغفیدن من مصدر الباب الثلاثه المفعول استباه مانند شدن اگراده بخور

برکاری و دشتن انباه پدیدار کردن انگاه از چاری تهر کردن کسی را ارجاه باز داشتن ارجا
 خداوند بزرگی و جاه کردن کسی را انگاه فهمیدن و فرمان بردن ایاده باک داشتن و فکر داشتن چری
 از فاه بروغن چرب کردن و بوی تر کشیدن و زده و این منی است شرعاً همگام و شکل شدن
 مال کسی را آفت پرسیدن انهامه فراموش کردن و ایندن و گذر زبان کردن ایندن من مصدر الافعال
 استباه پوشیده شدن اکتناه نهایت چری پرسیدن استباه باز داشتن و بر آمدن انباه
 پدیدار شدن استباه متوجه شدن الماده به عقل شدن و پیران شدن من مصدر الافعال استیکرا
 زور برکاری و دشتن استنفاذ فهمیدن و استنفاذ فرمان برداری کردن استنگاه بدین
 همه کردن و پختن و بوسیدن بوی دهن و پختن پختند و فراموش آمدن و روانه شدن از
 و تهور شدن خضم و فرمان بردار شدن خضم من غیر المعاص در الله و الله حدای او آه خواننده و مکتب
 ریسم و آه کشنده آوانه و آده و آده و آه یعنی آه ای و آیه اسم فعل است یعنی زیاد و خبر شده
 از بهما بفتح فخره و فتح مع التوسین معینی دور شده است استباه مانند با انواه و بهما افو
 فواح و همن و دراز و ندان انکه و اوز و کول اجبه فواح پشانی اجله انکه و اغ سر باشد استه و برینه
 ایاده او را که مریت انکه کو ز مادر زاده است سخت بغیر کشنده و انکه چون از ان چری خواهند
 تنج کنند از غایت بخلی انهم جمع استه بزرگ و بر آشیمه کاد و ورنگ یا بیشتر و از ان به
 چل کچه کا و کونید **باب الف مع الواو** من مصدر الباب الثلاثه المفعول استباه مانند شدن اگراده بخور

بکارت دشر بودن بصارت و بصیرت پنا شدن نهرة پی در پی نفس کشیدن بطلان
 پیکار بودن و دلیر بودن بضاغۀ تجارت کردن بدایتۀ آغاز کردن بعتۀ و نعتۀ ناکا کردن
 دناگاه رسیدن بدقتۀ نوخیزی در دین پیدا کردن برکتۀ بزمین انداختن بهمتۀ خواستیدن
 و بر چهار پای استیادن بر شمتۀ شیر نگاه کردن بر طمتۀ خشم کشیدن برکتۀ بزمین انداختن
 برکتۀ شکوفۀ باغلاف پروان آوردن بر شمتۀ شیر نگرستین با بارۀ کودک را بلفظ با با خواندن
 شمتۀ آشکارا کردن خبر بطلتۀ برجهیدن بسم الله الرحمن الرحیم گفتن بمتۀ و بمتۀ نرسیدن
 زبنتۀ یکبار خوردن بکمتۀ جدا شدن و خواستش شدن بکمتۀ ناخاییده فرو بردن بعبیۀ
 خواستین بصیتۀ و بنا جنبانیدن باقیته باز مانده کان کما قال الله تعالی اهل لهن باقیته
 و این بمعنی غیر مصدر هم آمده است بهمت و همتۀ دروغ گفتن بهمت حیران شدن بر بزرگ
 بانک کردن شیر زو غیر او و در غضب سخن گفتن بقیقۀ بانک کردن کوزه بوقت آب کردن
 بوی یا وقت آب فرو کردن از و بملکت پی کیف دیدن ببطر زبکی چاروا کردن و
 شکافتن زخم بقیقۀ مانده شدن و از جایی بجایی رفتن و قیام شدن و سر جنبانیدن در درفش
 بر بزه شتاب سیر کردن بر شمتۀ بزکهای مختلف نقش کردن بر زده کران شدن بوزن
 بر قوطۀ واپس نگرستین در کرکشان و کام تردیک نهادن در روشن بختۀ بر انکشتن و در آوردن
 و ویران کردن و پراکنده کردن بر بقتۀ رو پوشش بر روانداشتن بختۀ چرخ کردن که کوه

با و فریفته شود

با و فریفته شود بکده خود را بزمین زدن و بطلتۀ هم بهین معنی بکده است بختۀ دانستن
 بکده و بکده کشاده بودن ابرو یا از همکد یکدیگر بختۀ پراکنده کردن و پاره پاره شدن و پیر شدن
 آوردن و ظاهر کردن و ایندن بختۀ بر هم آمدن مردم و بر هم آمدن دل ملاحتۀ رسیدن و کشتن
 بختۀ بانک کردن با کفکی کلو بختۀ بخت کشیدن در چین بستن و چری و بختی کار کردن و خشک
 شدن و بانک کردن شتر در وقتی که دهن او پر باشد از شفته و او در کتاب بشین سپین است
 با دۀ کند دهن شدن بدیهه و بدیهه پی اندیشۀ سخن گفتن بختۀ بخت کشیدن و جمله برین
 و البطلتۀ الکبری که در قرآن آمده است مراد بان جنگ روز بدر است و بعضی گفته اند روز
 قیامت است بضاغۀ و بضاغۀ نازک پوست شدن بقتۀ و بضاغۀ دشمن بدو
 و بدو در پاهان استیادن بختۀ و بختۀ بخت کردن در آواز بختۀ خالص شدن نداده
 و بدو بختۀ بد حال شدن و بد شکل شدن برکت اقرون شدن برادۀ پروان رفتن و از چری
 دور شدن و جدا کردن و جدا شدن و پیرا کشتن بختۀ نشا شدن و نیکو شدن من و لیلیا
 بختۀ اندرون چری بختۀ دهن اندرون چری بختۀ زنی که استخوان او قوی باشد بختۀ
 توانایی و نصیب بدوۀ تنها و عوضها و اوچ بختۀ بروۀ سردی زمین که مرکب از یک
 و پنک و کل باشد بدوۀ چری که از نو در آورده شود در دینی یا در دستوری که در آن
 یاد آن کسی تور بخوده باشد بدوۀ ریزه که از پوئان زده افتاده باشد بدوۀ شمع کما قال

و نغم که ایندن باران زمین را پر کند شدن بهر طرف بر نیکی کردن و بخشودگی
پر و مادر زندگانی کردن در سبب کشتن و فرمان بردن و قبول کردن و راندن و نپند زدن
پیش گرفتن من غیر الهی در تقرب و بیوقوفی و هر چه روبا و نیکی و دینیک کردار با کسی و دین عتق
بر نیکی کار و پیا بان بهر آنکه شت چهارم بنا بر جمع بشیر نیکی و دین و دهنده بار نیکی کار
بر بر نام یک صنفی است از آدمیان بر بار نغمه زندگانه و بخشیدن و بخشیدن و بر بر میوه خست
اگر است بر بوحش کندی و نپر از بار بار و رنگ آرنده پیر جامه کوب یا زرع صفا
بزرگ بشیر جمع لبه است بر آب تازه باران و گیاه تازه هر چیزی با جمع بار
هلاک شوند و نور هلاک شده و تباه شده و هلاک شده کان کمال اندک یا کثیر قوما بوز این
لفظ هم مفرد آمده است و به معنی که مفرد است یا نثر باشد بوز زمینی که زرع است کرده شود و بهتر کوثر
بهتر جمع بهتر شتر ماده که بزرگ باشد به از جمع به معنی بی توایم و پاریسی می پیران
عرو با توایم علقی که در قعد و اندرون نمی پیدا شود و با سیر جمع بشیر آدمی و پوست ظاهر
بشیر و بشیر بسیار و بشیر آبی را هم گویند که زمین در خود چیده باشد بشیر جانوریت بوز
جمع بشیر چاه بختر کوتاه بزرگ نام موضعی است و ماه تمام بشیر زخم منگاو یا در جمع بوز کو خند
ماده که بر دوشنده خود بول کند و برید بشیر سر کین شتر بشیر خیم و دوش و پنیایی بشیر دانا
و پنیایی جمع و چترهای روشن و پنیاییهای دل و خونها بخار غباری که از جایی نمناک برید

بخور بوی خوش

بخور بوی خوش بخشیر بوی کند دهن و بوز کوشهای که میان کوش و کردن بود و بوی طالع
بیطر زخم شکافنده و کسی که بر شکلی چار و کند بقیه نوحی است از جامه زنان بزرگ فراموشی
که فرما بار آور و بکوز و بکوز جمع بکوز و خرمه زنگاشته و بکوز و مثل آن و بکوز اولین و زنی که
یک بکوز آید باشد و یکبار بریده بکوز بشیر کاف مشتزان جوان و او جمع بکوز است بدو
آنکه سر مردم فاش کند بکوز جمع بکوز و بکوز بزرگ نام چاه آبی است در مکه بشیر سبک سپید
نرم بشیر جانب و کناره و مسطری به از خیریت که بان خیری بخند و ان مقدار سبک است
بخرد و کار بزرگ زمانه و کپانی که نا نهایی ایشان بزرگ باشد و این هم مفرد و جمع است
بخیر عینها بخیر فراخ رفتار و دریای شور و عمیق رحم بخور و بخیر جمع با جرم و جوق
بخنی که ما بشیر نام شخصی است و نام کوی است در جزیره و نام آبی است در بنی ثعلب
بطر و بطر کوشش پاره که میان فرج زنی می باشد بشیر بکوز علقی است که پیدا شود
تشکی با قمر و بسیار علم و بسیار مال تقار نام یا یا امنیت و گویند که ان موضع جنب است
بقر جماعت کاوان و پیر این پل استین و شتر ماده که شکم ان بخت کشاده باشد از
بچه که در ان باشد بکوز در باید دشونده و حاجت خواهند با کز با ملاد **باب جمع الراء**
من الهی در بروز پیر و آدن و اشکار شدن بر از با کسی برای جنگ پیر و ان
بزد بودن و جامه فروشن بخیر غلبه کردن و بکوز بر دوشتن و دست بر سینه کسی زدن

و دور کردن بجز خورشال براندن شتر من المصا در بازداشتکار و پیرون آمده بر آن کس
 بر آن شیخ با زمین فراخ بزرگ پاک و عاقل و پرنیز کار بر غنچه کاه کوهی بزار جامه فروش ملز
 فربه و سطر باز موصوفت بزار جامه و سلاح بزرگ زدن **باب البایعین** من المصا در بخش آب
 راندن و روان شدن آب و بکسپتن حق بلیس نخت حاجتمند شدن از غایت
 بوس بوسه دادن بکلیس نام شهریت بقیس زن سلیمان علیه السلام کس فریاد
 و نرم راندن و خورد و مرد کردن و چین و ترک کردن پشت و کوش بوس درویش شدن بکس
 نقصان کردن بایس نخت شدن در جنگ و دیر شدن و مضرت رسیدن و اند و بکین
 شدن من غیر المصا در بخش شیر درنده بکس ناقص کم و زینی که در آب دادن در آن
 تره و گیاه روید بر پس پنبه بر کس کلاه دراز بر چپ شتر ماده بسیار شیر و تازه
 که از شتری گویند و نام پنبه بریت از پنبه بران بر عیس و بر عیس شتر ماده بسیار
 بکس آردیت که بدو شاب یا پنبه دیگر تر کرده باشند بکس بکس لطفیت که برای
 تکین شتر ماده گویند در وقت دوشیدن بکس نام زین است بکس خال
 بکس باطل بکس خیریت مانند پنبه بلا پس پلاپی که بان تیمار چارواهند
 و این پارسی محرابست بکس دندای بزرگ که کاه در آن کمند بکس شتر ماده
 بزرگ بکس بدختری بکس درویشی و بد حالی بر پس مرد بد هیئت که در نظر

بد حال شده

بد حال شده از احتیاج با تر قوت و شتی غدا **باب البایعین** من المصا در بخش
 بخش باران اندک باریدن نهش آرزو مند شدن و شادی نمودن برش بر پست آب
 نقطه ای سپید شدن من غیر المصا در بخش نقل بر بخش باران ضعیف برش نقطه ای
 سپید که بر اندام آب می باشد و ازین برش ناخود پست برش مرغی است مانند خشک
 برش نام سگی است و ابو البراش نام مرغیت بوش که و آدمیان که از هر جا می آیند
 بیش کیاست در هندوستان و آن خاصیت زهر دارد برش خرم شباش خرمی کمند
باب البایع المصا من المصا در بوس در لک شدن و کرکین و دور شدن از چری و ش
 دمی کردن و طعام و علف دادن برص علت برص یا شمن بکس و بقیس در خشدن بکس خشم
 بر کردن و پشت شخم بر آمده شدن من غیر المصا در بخش کف پا و شتر و گوشت پخت خشم
 که بر آمده باشد و گوشت خج انکشت که نزدیک کف پست باشد بصا شتر خج چالا
 بوس پیرون زن برص علت است سپید که در پوست پیدا شود بخود یا اندامه و من جیح عل
 الدنیای و الاخره بایس شتا نده بقیس کله است که مرکب سازند بقیس و گوشت و قوی
 جیس بقیس یعنی بی شده بوس پیرون زن بصوص نام مرغیت **باب البایع المصا**
 من المصا در بقیس خایه کردن و مردم کردن و پخت شدن و افتادن بیاض سپید شدن بقیس
 جنبانیدن بقیس رشن آب اندک اندک بقیس دشمن داشتن برص پیرون آمدن خری

و بخشش بواسطه جماعت شتران بضع فرج زن باضع برنده بضع گوشت و عرق خرنه
 و دریا و نام موضعی است باضع کشنده و اقرا کنند و بضع نام نرلیت از منازل قریب
 فایق شده در کمال و هر بضع زمین خالی بلاضع جمع بضع ناخوش بدلم کویر بضع آسمان
 و بعضی گفته اند آسمان دنیا و بعضی گفته اند آسمان هشتم بضع و بضع رو پوشش بضع کوهها
 زمین و جایها بضع زمین فراخ بضع مسجد های نصاری بدع اول و عجب و بر کمال است بضع
 مالکنت بدع اسن الریل بضع نام شخصی است بضع مرد امحق شتاب که بضع بعضی از
 بضع طریف بینی بزرگ بضع جوان زیرک و کوک و فصیح بی شرم بلا بضع سپورا خنای میا
 برای و سپورا خنای مهر ز یا و بجمع بضع است **باب الباع مع العین** من المصار بضع پسین
 و بحد مردی پسیدن کوک بضع بر آمدن آفتاب ماه و پستاره بضع پشتر زدن و طلع کردن
 بدع آلوده شدن بدی و به بخشی بضع آلودن و خود را زمین مالیدن بلاع رسانیدن و کانی
 شدن من المصار بضع و بضع رسیده و نیکو بضع سخن کوی بر کمال بضع آهوی ز فریه و جایی
 تعاو تر دیک باشد بلاع طلب کننده و پشم کننده بضع و بزرع و بزرع جوان تمام پسین
 بلاع طلوع کننده **باب الباع مع القام** من المصار بضع ویران کردن سیل بند را بضع و بزرع
 و بزرع درخشیدن و ترپاییدن و برداشتن دم خود را و بستن نمودن شتر بی استنی و آرا
 کردن زن و غیره و بزرع بدر آمدن عضو کو بخت از خوردن بزرع خیره شدن چشم و کشودن

چشم در وقت

چشم در وقت مرک بزرع و بزرع و بزرع خوار کنند بزرع در از شدن درخت بزرع کشان
 بزرع معیت و مکروه عظیم بکسی رسیدن بزرع کور شدن و کور کرد ایندن بزرع یک چشم شدن
 بزرع بسیار بزرع شدن زن و فراخ کردن و بخشش باران بزرع بزرع بزرع بزرع
 من المصار بزرع مانند نی خربیت و دروغ و باطل بزرع بزرع و پشه بزرع و بزرع مرد بزرع
 کوی و بزرع رختها و متاعهای زبون بزرع روشنی که از ابریه و ن همد بزرع نام است
 که رسول علیه الصلواته و السلام در وقت معراج بر و سپوار شد بزرع شتر موده که دم خود را
 بالا دارد و خود را بستن نماید شتران ز بران برود و بزرع شتر مای که دران چرخش
 باشند بزرع کما بی است بزرع و بزرع زمینهای که مرکب از ریک و پنک باشند
 هر دو جمع بزرع اند بزرع اری که از و بزرع همد نام قبیل است و نام موضعی است بزرع بره کوه
 بزرع و بزرع بزرع که درها بطریق نام قایدیت از قواد روم بزرع مینوع خنای است بزرع پانها
 و او جمع بزرع است بزرع آبهای استاده بزرع ماده و مکمل بزرع بدیها و پشه ها که جانی
 لایه داخل الجنة لایا من جاربوا نفع بزرع انچه با و پنک اندازند بزرع جمع بزرع و بزرع
 خیر و جنبی از خنای بزرع باران بزرع بزرع بزرع خورد و کوی که عوارت بر شتر مای که
 تا او را روغن و سیاهی و شل و نیک و بزرع سیاهی و سپیدی در دم و عوارت شل خانه و غیره
 بزرع رنگ سپید یا رنگ دیگر که در پوست آدمی پدید آید و نالی رنگ باشد

باب الجامع الکلی من المصادر تنگ بریدن تنگ بجای استیادن بروک فروشن شتر
 برک بریک پانی شستن و بنیه درآمدن شتر تنگ دور بدو رنجیه زدن جاده را دروغ
 کشن و شتا سه قرن شتر توک فریه شدن و جتن انور بر بادیان تنگ کوشن و کردن
 شکستن و انبوه شدن و غلو کردن بجاک غلو کردن بریک طعام برکت من غیر لغا در برک
 جمع بر کرم بارت و او یک نوع خرمن اپی است برک جمع برک کبیر باست برک سینه تنگ
 بسیار برک شمع بازی که پسر بزرگ داشته شوهر کند بموگ شتر ماده پسر نوعی است از فها
 بناوک ماده و کله برک چای بی است تنگ پنج واصل و دار و میت خوش بوی توک نوب
 و خیری با یک شتر ماده فریه بوانک جمع **باب الجامع الکلی** من المصادر بدل بدل بخش کردن
 مابل کشا من در بخین و بخت شدن برول بر آمدن دندان چین شتر بابل یک نفر شدن
 و نرم دل شدن بطول و بطل مادریست شدن و تاخیر شدن بطل و بقول موی ریش بر آمدن
 و بر آمدن دندان شتر بکل امیج و فرا کردن بدل بدل چری بجای چری نهادن بول جای
 کردن بول از بیماری به شدن و ترک کردن و پوستن رحم و خویشی در روزی کردن چوا
 و متفرقه شدن بکل تم کردن و طفر یا شن و فبق نمودن بکل بریدن و بریده شدن و جدا کردن
 بکل برشته شدن بجال یک ریتن زن و شوهر با یکدیگر و بازی کردن شوهر زن با
 آمدن بکل شوهری کردن مرد و حیران شدن بکل توین کردن بکل و بکل و بکل ناخشنیدن

بکل بریدن

بکل پس بودن من المصادر در بقل تره ببول و بازل ناخشنیدن بادل کوشتهای که در پستان
 و من بقل میباشند و رنج با دله است بازل شتر نه پاله و شتری که دندان پیش و برآمده باشد
 بزل و بزل و بوازل جمع با قل نام مردی است که بغایت کند زبان بوده است بول مرد
 بریده از دنیا و بول منسوره بریده از دنیا و بریده شده از شوهر تا بل عضو های که باکو
 باشد بکل نام شخصی است بر ایل موی کردن و پس بقل شوهر وزن و نام تبی است زین
 که در دیار بعلک و رای پر پیته اند و خداوند را هم گویند بلفت یمن و درخت قوما
 که استیاج باست دن ندارد و شیب زمین بقل شتر بقل جمع بصل بزرگ و بصل بصل
 با و پس روی که باندک بارانی باشد بکل نمناک بکل مباح و حلال بکل نام قیده است بکل
 آب شیرین و هر چه خلق را تر کند و نام مؤذن رسول و پیوند و خویشی و جمع بلم هم آمده است
 یعنی تر بیا بکل نم بکل نمناک بقل تره فروش بکمال اندوه و و پس بکل بکل غنیت
 معروف و در حقیقت بکل اندک توین بکل بقل غایت خندان و نام شخصیت با بکل شتر ما
 که سرستان برشته نبسته باشند و شتر پانث نه بکل جمع بکل یعنی بلکه بکل بال داشته
 و دل و خال بکل و در بول و بول و بول بکل بکل بکل بکل بکل بکل بکل بکل بکل بکل
 کنگه بکل و باطل و بکل ناخشنیدن بکل تهبان بکل بکل و بکل و بکل بکل بکل بکل بکل بکل
 باشد بکل با بکل جمع باطل و در بول و بکل و بکل و بکل بکل بکل بکل بکل بکل بکل

تقال پسر صاحب اسپر نول جامین وعد بسیار بر طیل سبک دراز بر ایل جمع
 بر طیل نام کلاهیت بابل موضعیت که در عراق بحر ابدان نسبت کنند بطل و جمعی را بگویند
 که در دست و پا پادشاه بدیل کی را از بدلا را هم گویند که از عباد صالح اند که دنیا از ایشان
 خالی نیست بر عیل شهری که در مابین آبادانی و پامان باشد بر عیل سبع بطل حرام بطل
 دلیران داویم با بیل است بیل بد شکل و بقیه شراب که در ظرف مانده باشد **باب**
الباء مع المیم من المصا در بسم نرم خندیدن بسم سیر شدن و ملول شدن و ناگوار شدن
 و شمه پیدا کردن بکم لنگ و لاغر شدن بوم ملول شدن بر شام شیر نظر کردن بتمام سخن سسته
 کشن و بانگ کردن شتر و آهو و بز گویی بزم عیش کردن و بدندان پیش کردن و دودیدن
 شتر من غیر المصا در بسم میانه بکشت نه بکشت خضر بکم مردمان لنگ و لال بزم کردن
 بخاری یعنی آنچه بخاریان چوب را پورا کند و آنچه پیراج چرم را بان پورا کند بخارم
 حوادث و سختیها بدوم رایی و عقل و نفیس و فربه و نیکو تا پیده بزم میوه درختیت بزم
 ریسمان دورنگ و رشته دورنگ و شکری که از دو گروه یا از دو قیده باشند بزم دیک
 بزم بوزینه بزم مفاصل گشتان و نام قومیت از بنی تیم بر بزم علنیت معروف بر بزم
 شکوفه که شکفته باشد بر بزم جمع بر بزم مرد بطرب بزم رسته که در قلاوه کنند و توشه
 زیاده مانده بزم اسپ یک رنگ بگویم که در قرآن آمده است یعنی فرو دآور دهم را و فرو د

شمارا بهایم حیوانات غیر ذی القول بزم درختیت بزم رنگ سرخ معروف بزم شمشیر درختیت
 که از آن چوب پوک گیرند بزم آواز شتر ماده و آهو و بز گویی بزم شتر یا بز گویی یا آهو
 بانگ کننده بزم لال بزم و بزم حلقوم است بزم مرد کا بزم و بزم حلقوم مجری طعام که او می
 بزم گویند بزم مرد بسیار خورنده بزم کتده طعام بزم و بزم عود بزم بر بای گویند داویم بزم است
 بهام جمع بزم است بزم سواران داویم بزم است بزم کپانی پی خبر کما قال النبی بحیر لکن سر حقا
 و آتاها بوم مرغیت بسم تبکیم شده **باب الباء مع النون** من المصا در بحر آن تغییر شدن
 در مرض قاه و نهایت شدت رسیدن مرض بطلان باطل شدن بلیان طوایف متفرقه شدن
 آدمیان بطن بزم زدن و روشن و باطن خیر یا شناختن بدن و بدن فربه شدن و بسیار پال
 برقان درخت شدن بون ازون آمدن در فضل بروان بزم مردن یعنی رحبتن است بهتان دروغ
 برستن و هسکا را شدن و روشن شدن و بچن فنج کشن بچن جدا شدن و بهم پوشتن بطن
 نیده شک شدن من غیر المصا در بوم بومون عاده است روی که بر کنه های مختلف در چشم می آید
 دو دریا نام شهریت بزم آن جمع نابر است بقعان ندکان و خدمتکاران بچان خورنده و
 فروشنده بلیغین نختی و حادثه زمانه بوان سپتون نیمه بون جمع بان کنوع درختیت بکمن
 تازه بون چاه در رفت بون جمع بون مقدار یک مد بصر از زمین بون جمع بون میان
 بومان نام قیده است بومان آدمیان پس پد رنگ برقان بر بای گویند داویم بزم است

پنهان دوداره است که در زیر کردن سپ می شد برش انکشت بطور و سیب و نام
 قیده است برش جمع و برش مخرب نیست بلکه مخرب ناخن انکشت انیانت بطنان
 زمینهای فروشته بطن نبد شکم نمان بویها و پیرای انکشتان بدن تن و روزه
 مرد قصیر و مرد سیال در و بر کوی سیال در بطن دود و بزرگ شکم بطن شک پالان
 بطن نری از منازل قمر بطن بطنهای جامه بطن شکم و جانب و درازی بره بطنان
 جمع باطن درون بنیان دنیا و دیوار باشد و همن که در قرآن آمده است یعنی جامع کنندگان
 خود را بنیان و بنون سپردن بون افزونی باین روشن و آشکار برهان محبت بر همین جمع
 بدون و بدون شتران قربانی و نذر و این هر دو جمع بدنه اند بر ذوق چار و ای نرسواری
 بر این جمع بحین نام شهرست و بحین که در قرآن آمده است مردمان دودریای آسخت
 شور است باقی باز پس ماندگان بدان هر طرف خوین برین جمع بره است و ان
 قلم است مانند قلم کوشا بر جان بر بای کوشند و اوج جمع برج است پروان صبح و شام بر جان
 نام شخصیت که غایت زرد بوده است بر چمن و بر چمن سنجیمای بادن و بدین زن
 فر به پستان چاهیمست بعد از دوران و اوج بعید است برین شهر به است از پوست
 شکوفه غلاف فرما بر چون جام پسند پس بولان قیده است **باب البیاض مع الحوا**
 من المصا در بدو پدید آمدن بوجو خیانت کردن بر و آفریدن بر و کوشش کردن و تهور

کدن

کدن بوز نمودن و بر کردن بدو پیا بان رشن با و بیکر کردن و تغافر کردن من غیر المصا در
 غوامی زبون بر و مانند بگوشتی که از این پسر بر مرده کرده باشد نهو خانه که در پیش خانه کار
 باشند بگوشت بگوشت که بگاه و غیران غشته باشند تا بان تسکین شتری موده که
 بچراش مرده باشد بدو پیا بان با و باز کشند **باب البیاض مع الحوا** من المصا در بدو ناک
 آمدن بدو عقل شدن باه جامع کردن من غیر المصا در بدو بیکر بیکر اهلان بگو و بهباه آورد
 شتری که در دهن ان شفته باشد **باب البیاض مع الحوا** من المصا در بری شتر شین
 و انوشدن شتر از راندن بسیار بی زیاد کردن و زیاد کردن و از حد و رکشتن و بیکر کردن
 و سخت باران شدن آسمان و اما بیدن جرحت و ریم شدن بجرحت و طلب کردن نیغ
 چشم داشتن و بکشتن بی نماندن و بلند بر نهادن بی دریده شدن و خالی شدن و خواب
 شدن بی زپاشدن من غیر المصا در بختی شتر و سپ توی بری و پیکناه بی باران سخت
 بی زن فاجره فاشه و کینک باغی تمکا خوانند بکلی نام در بان امیر المومنین علی بن
 ابی طالب است بوجی کشتی خورد باری باز بانی نمانند بی تانیده و نیکو با بی
 حال بی آری بادی آغاز کنند و اهل بدو و اول خیری بادی الرای اول فکر باری آخرت
 بانی مانده بکی بسیار کر نیده بی قیده است بکی کر نیده بکی جمع بر بی غوامی خوب
 بواکی زنان کر نیده و اوج جمع باکیه است بدو بی پیا بان با بی کن بی شتری که پسر بر پز

کرده باشد بخایت شتران قوی و اوج بخیتی است بر دی کیا هیست بر دی نوای لطیف
 بذی شش کوی بدی نام پیا نیست بخاری خجتهای زمانه بخاریه سرخ براری صحرا و اوج
 بریه است بشدیدا و دوبازی و بوری بوری بوی و فخر بر عیال سطر و دبیر
کتاب الف با التاء مع الالف من المصادر الثلاثی المجر دلتی و تقوی پر پیروین و سیر
 و نکند شستن تلقاء دیدن و او غیر مصدر آمده هیست تنو و بجای یقیم شدن تو و هلاک
 شدن من **باب التفعیل** تنو دعوی پیغمبری کردن تداء ابتداء کردن تنو پوشانیدن تنو
 پوست و اشیدن تنو پاره پاره شدن جامه و کشته شدن ان تنو و تهنو و کشته شدن
 تبر و پزار شدن حجر و دلیر شدن عمرو مردی جستن تفر و قرآن خواندن و عبادت کردن
 خدای تعالی را تقو و اقام آوردن تجس و پاره پاره کردن تنو و افوس و شستن تنو و برود
 بود و خطا کردن تذو بکر ماتا پیدن تکفو ماتد شدن و باز کردن و یکسان و همسر بود
 با کتفی تقو شکفته شدن تنو شیراز پستان شتر رنجین پیش از دوشیدن تنکو
 و تبط و بچیدن در کار علو و پر شدن خری از خری تنو و کوارنده شدن توجه و دست
 بکپی زدن تو و پر شدن و سیراب شدن نهند و بریده شدن و فاپد شدن ترز و
 جدایی نمودن و خوار شدن تو طو و پایا سپردن خری را تو ضا دست در روی تن
 کو و تنیکه کردن تنو بجای کرشن تنو واکشتن پایا تقو و تی کردن تو و هلاک

شدن تذو

شدن تذو و سخت متر شخه شدن و شکفته شدن جهرت تهنو و پاشه شدن من
 باب التفاعل تنو و یاد آوردن تنو و کاهلانه رشن تذو و با یکدیگر خلاف کردن تنو
 خطا کردن و خطا کار بنوده خطا بر خود کرشن تنو و با یکدیگر برابر شدن تنو و بهم پست
 شدن و جمع شدن و اتفاق کردن تذو و جمع شدن تنو و یکدیگر را دشنام دادن
 تو طو و با یکدیگر موفقت کردن من باب التفعیل تنو و فراهم آمدن و بدول شدن و پس
 ایستادن از چری و کوتا و شدن و یعنی اول است قول عیسی بن مریم در جینی که از خرافا و
 بود و مردم بران جمع شده کما کاتم علی کما ککم علی ذی شبه افرو تقو اعنی تر بود و تا نو پست
 و تا توان شدن یا پوش تاب کردن تذو و تر پیدین من فی المصادر تاء و مدوی که
 پنخ حرف تاب یار کوید تنها و تنها و پامان تتری یکیک فرد و واحد و او در اصل تری
 بوده است که او را قلب تبار کرده اند و تتری تنون هم باین معنی است تذی سخت
 نزدیک شدن تنو و جهه و طرف و برابر تنو که در قرآن آمده هیست مشق است غرشیان
 تنیکه که در قرآن آمده هیست تنیان بوده است یعنی پست شوید تناد و کس تضحی پرو
 ای برای اثاب تانیا استینده بجای تناء جمع تر تاء خاک و زمین تذو و قدرت
 و توانایی تمام تنو و مردب یاز تنیکه کنند و در پنچ بران تنیکه کنند تلقی داو و میشود ترا
 و در زبان نهاد میشود ترا و میشود و ترا این زن **باب التاء مع الباء** من المصادر الثلاثی

تغیب ریختن قوت بکشد شدن تو بکشد از گناه بازگشتن و توبه پذیرش و توبه
 ترب خاک بر پیزی کردن ترب درویش شدن و خاک آلوده شدن تب و تاب زدن
 شدن هلاک شدن تغاب آواز کردن راغ لطیف پاک شدن شتر نشانی
 تحراب ویران شدن تگداب دروغ گفتن تپکاب روان شدن آب منافع
 ترب خاک آلوده کردن شتر سرنش کردن و غیا و آوردن تشقیق پورا کردن
 و تش از روشن تحریب آزمودن تجلیب بانگ کردن و کردن تجلیب و روشن
 و برآمده شدن پشت اسپ تجنیب دور کردن و خم شدن پای اسپ تحریب خم
 آوردن تحجیب ریک پیزی انداختن و فرش کردن عارت رانک ریزه تحریب ویران
 کردن تخنیب رنگ بر موی نهادن تذهیب زرا اندود کردن و زرباشن کردن تذبذب
 دنبال کردن ترتیب از پس یکدیگر فال بد و مرتبه مرتبه آوردن ترخیب چوب بزر
 درخت زدن تا شکسته نشود از بیاری بار و بزرگ داشتن و در رجب کشتن چاروا
 تدریب آزمودن ترجیب در جاکشتن تحدیب بلند برداشتن پشت ترغیب درخت
 انداختن ترکیب در شانیدن و و خردم و دیگر و بهم در بردن تپسرب آب در جیک نو کردن
 تادریب ان پستوار کرد و و فرستادن پاپا و جوق جوق تشریب مال خوردن کشتن
 و آب کل در جیک نو کردن تاب خوش طعم شود تعلیب سخت کرد و ایندن و خشک شدن

فرما و رطب و برادر کردن کسی را و نقش صلیب بر پیزی کردن و شیر کردن سپهر نیر
 تندب پاره پاره کردن و دور کردن و بریدن شاخها از درخت تا از او دست
 واکردن و دراز کردن تشویب پراکنده کردن تقصیب نیک بریان کردن و در پیکردن
 نیزه و گمان باتش تصرف خوش آینه کردن تصرف بر نکشتن و انکیز کردن و دوختن
 تعجیب در عجب انداختن تغدیب غدا بکردن تعرب چرخش و زشت کردن
 و و کردن و سخن غیر درو پاک کردن و پاک کرد و ایندن سخن از خطا در لغات تعقیب
 دشتن و از پس سخن و نشستن بعد از نماز برای دعا و تردیک نه خشک شدن میوه کاهرا
 پی کردن و استسکاندن تعرب بردن حیوان پچرا و دور کردن و دور کردن کپی از اثر
 بجای خوب رغن و غریب کردن تعصیب شکستن از کرسکی و قاج بر سر کشتن
 تعقیب در پاداشتن و واکردن و ایندن و حکم کسی را باطل کردن تعلیب غلبه دادن و غلب
 کردن تعرب شمیر را با غلاف در غلاف دان کردن و تردیک کرد و ایندن و هر دو دست
 هر دو پا یکبار برداشتن و یکبار نهادن اسپ در دویدن و تکمیر کردن و قربان کردن
 کرد و ایندن موی تعصیب بریدن زرد اسپ ادب کردن تانیب سرنش کردن
 و طاعت کردن تارپ استوار کردن و تمام کردن تکیب کرد و ایندن لشکر تعقیب و این
 پنجن رغن و بنور سخن رسیدن تعطیب روی در حکم شدن تعلیب نیکو کرد و این

و نظر بر خری انداختن تکیب کرده کرده کردن شکر تگزیب بدو رخ افکندن و رفتن
 شیر چ شیر تکیب نار پستان شدن تکیب یک داری کردن و یک را شکار تکیب
 اندک شیر شدن کو پخته تکیب پاره پاره شدن گوشت و تن تکیب لقب دادن تکیب
 کوشیدن و نزدیک رسیدن تکیب بر پای کردن پکنها و پخته بدان ماند تکیب نشانه
 راه تکیب بسیار در شهر راهها کردن تکیب بگردیدن و گردانیدن تکیب اندک
 و جریب و اصل کسی انپوس داشتن تکیب جامه را ریش کردن تکیب پاکیزه کردن
 و پاکیزه خلق کردن و نیز بریدن و نیز دیدن و نیز سخن شدن تکیب موی دم سپید
 تا و پست پیچ کردن و هر روز رفتن و معنی اول است قول حق تعالی که یا جلال و یا عظمت
 توشب برایش نشان دادن توشب افکندن و شبان روزی یکبار خوردن توشب با
 باب کردن توشب ثواب مغرور دادن و پیاپی خواندن و در اذان الصلوة خیرین
 کفن توشب چاه کردن توشب گذاریدن توشب شیر را مایه پست کردن و ایند و پنا
 شدن توشب خواب شدن و توشب فرو آوردن و پسی اصبواب منسوب کردن
 سر فرو آوردن توشب از بکارت افتادن زن تکیب که پان جامه کردن تکیب
 با هر کردن تکیب رها کردن چار و برای نذر خفا که هرگز از آن گیرند و باز نهند تکیب
 سپیدی کردن تکیب خوشبوی کردن تکیب معیوب کردن تکیب غایب

کردن

کردن تکیب پر شدن شیر و خیری را بدندان نشان کردن تکیب بملک کردن تکیب
 از خاک کرکشن سپید شدن و پست پای تانانو تکیب دوست کردن ایند تکیب غلام
 کپی را باند کپی باند راه کردن تکیب بشتاب رفتن و بسیار شدن و نزدیک
 رسیدن روز تکیب پروردن تکیب مو بر کردن و کف بردن و آوردن تکیب
 سبب باشن تکیب قبه عمارت پاشن تکیب چپانیدن آهن پاره پهن بر تکیب
 صفت جمال محبوب مال خود در عشق کردن تکیب کباب کردن تکیب دال بر میان
 روز خاک کردن تکیب تقصیر کردن تکیب کرپان کپی کردن و کشیدن من تکیب
 تکیب خاک آلوده کردن تکیب سوراخ کردن تکیب دور شدن از خیری و جنب شدن
 تکیب خمیده شدن تکیب خنک پال شدن و پی بردن زمین و پی باران شدن
 آسمان تکیب و نبال سپاره گذشتن تکیب گره شدن تکیب دو شدن و دو شدن
 عرق و اشک آب مثل آن تکیب داشتن ترکب استوار کردن و بر نهشتن تکیب
 عبادت کردن تکیب در خوشین چیدن تکیب در رفتن و چری تکیب ناز کردن
 تکیب کینه خشک خوردن تکیب پراکنده شدن تکیب جستن تکیب خشم کردن
 تکیب عیب شدن و پیاپی شدن تکیب غریب شدن تکیب عصمت کردن تکیب
 در زمین تکیب از عقب در آمدن و عاقبت نیک شدن تکیب غریب شدن و

شدن لغت خشم کردن لغت غلبه کردن و غالب آمدن و بدست فرو کردن خیزی
 تقرب نزدیک شدن و نزدیک جستن لغت برگردیدن و کوش کردن لغت کرده شدن
 لشکر تگذب دروغ گفتن تگذب کپ کردن تگذب بازی کردن تگذب لغت بگوشن
 تلب زبانه زدن آتش تنب دعوی خوشیا و ندي کردن تنقب برپای خوشپتن بکای
 قیام نمودن تگلب بکوشدن و کمان در بازو انداختن توب تصرف شدن خیزی را بظلم
 خوب از کلاه پرینیدن و مهر بایند کردن و اندو یکین شدن و در دناک شدن تصوب
 نیشب فرو آمدن و از بالا فرو آمدن و ثواب خوردن لغت عیب کردن لغت غیب
 غاپ شدن تهمپ ترسیدن و پنهان داشتن خود را تیب ب شدن تیب کندن
 شدن جامه تجرب دوستی نمودن ترتب پروردن لغت فرب شدن تطیب برکنی کردن
 تلب بر نشستن تلب سلاح پوشیدن و دامن برچیدن و حرمت کپی داشتن تاپ
 سخت شدن و گردن کش شدن و غرور شدن تاپ بغایت غلبه شدن مهمان
 تالب جمع شدن تاهب پاشه شدن تاووب بازگشتن تاداب ازین طرف
 از ان طرف باو جستن و مهربان گردانیدن شتر ماده بزنجوان و ان بصورت چارون
 من باب التفاعل تجاوب از یکدیگر کشیدن تجانب جنب شدن و دور کردن تجارب
 با یکدیگر خنک کردن تضارب با یکدیگر شمشیر زدن تراکب برنم نشستن لغت

با یکدیگر

با یکدیگر عتاب کردن تعاقب از پی یکدیگر در آمدن تعارب یکدیگر نزدیک شدن تگاب
 به یکدیگر دروغ گفتن تگارب با یکدیگر خوشی کردن و مانند شدن تواتب با هم جستن
 یکدیگر خیزی بخشیدن تجاوب یکدیگر را جواب لغت تاووب نبوت کردن تعارب
 یکدیگر را عیب کردن تجانب یکدیگر را دوست داشتن تپاب یکدیگر را دشنام
 و از یکدیگر بریدن تضارب اشامیدن تفریب که در طرف باشد تداوب ازین طرف
 و از ان طرف باو جستن و بصورت برگ شتر ماده را من باب التفاعل تداوب پنهان شدن
 و شب تاب روشن تجارب جورب پوشیدن تججب قد یکدیگر کردن کوشش تند بیک
 جنسیدن تضضب رعه شدن و نیت شدن تطیطب آواز کردن آب غیر آن
 تاهب جنسیدن و جستن من غیر المصا در تترتب و تورب و ترتب و تراب
 و توارب خاک تراب در خاک افتاده تاووب غوره خرما که نزدیک بر رسیدن شده
 باشد ترب دوست و همسر تواب بخشایند و توبه پذیرند و توبه دهنده تاپ باز
 کردند و بوی خنق تالی و باز استنده از کلاه ترسپ سینه و ایشوان سینه تراپ جمع
 ترب است یعنی اشوانهای سینه و بدین معنی است قول حق تعالی که یخرج من بین
 القلوب اکثر الارب ترکیب بدن و نهاد خیزی لغت نام شخصیت که پدر یکدیگر است
 کمال النبی علیه السلام لغت تنصیف نام درختیست که از ان چوب تیر کهنه نجیب

ناکوار شدن طعام همت در فوج بر بستن و او در محل معتد بوده است تنگه هلاک شدن
 تو داد نری و پستی تنگه تو کل کردن **باب تعاضد الله** من صلاته انشا
الجزء تجارة باز کاینه کردن تراست پر گوشت شدن و پراپار شدن تره کینه دان
 و کینه و در کردن و در اصل و تر بوده است پنج عده همته فاسد شدن طعام تباعده پی
 کردن تباثه نریک شدن تعاده تر سپیدن و پر پیدین نخفته ترش شدن خیر توفه پستی
 کرشن در کار تلاوت قرآن خواندن توبه از گناه بارگشتن و نیخامیدن و توفیق و عمت
 ارزانی کردن و توبه پذیرش من باب التفعیل کمیت بلاست خاموش کردن و غالش
بخت تثبیت رجای دشمن تر میت و ترمیت پروراندن تجریه آر نمودن تذکره پند
 و یاد آوردن بصره نیا کردن تقدمه در پیش کردن و در پیش شدن توقه جدا شدن ترکب
 ملوک و عیسی پر کردن تثبیت و تثبیت و عا کردن عطیسه زننده را عای خیر کردن و نام
برخیز برون تصمیم خاموش کردن و خاموش شدن تثبیت تر میت کردن و رویانیدن
و درخت نشانیدن توقیت و تاقیت وقت نهادن و پیدا کردن وقت تصویر آواز کردن
تثبیت شچون کردن و شب کاری پاشیدن و شب اندیشیدن و شب کشن تر میت
روغن زیت داون تثبیت ریزه در طعام کردن توکیت نقطه باف و مثل ان افاده شدن
توجیه شتا بایندن توریه پوشانیدن خیر و اند و بکین کردن و آتش از آتش نریه پرو

آوردن و در و زنی رپاییدن بعضو و وری در کتا برای میلور است توشیه نخ نوش
 کردن جامه را توضیه اند ز کردن و کسی را و پی خود پاشن توقیه تمام داون و نیک و فاکر دن
توقیه سخت نگاه دشمن تولیه والی کرد دایندن و عمل داون و روی پخری کردن و پشت
بگردانیدن و باز داون چیزی که از کسی پشانده باشی تثبیه دایم ساکشن و دو کرد دایندن
دشمنی کرد دایندن کلمه تختیت بر صورت رکوع است داون توقیه و ثقیه شکر تر میت دشمن
برای جنگ و بوی خوش انگشتن تکسبه خوش کردن چیزی را بوی خوش تکینه کنیت نهادن
کپی را کنیت کپی کشن تلقیه و تلبسه لپاک کشن در جواب تلقیه قصان کردن تد هتیه
بازی فرمودن تثبیه نیک شدن چیزی برای دشمن تلقیه دشمن را بجانه نشان تاپرون
زود و میتور دشمن دشمن تر تجیه امید دشمن و کسی را امید وار کرد دایندن ترجیه زود
گذشتن و بر اندن تکسبه کپی را جامه در چیدن تجیه رمانیدن و بر لالی بجوه افکندن
یعنی بر لالی زین بلند افکن و بدیعنی اخیر سپ قول حق تعالیه که فکوم تجلیم بیک تجیه
را باعا بکشن تجیه تو بل در دیک کردن تجیه دور کردن تجیه پر و در آمدن و بل دن
ترویه را دایم کنیدن توقیه در کرد دایندن و فعل لازم را توقیه کردن تغذیه غذا طعام
داون تغذیه نفا تو با دکشن تذیه تر و ننگ پاشن و از آب خوردن نگاه بچه کا آه آه
شتر و نگاه دشمن تغذیه طعام داون پر و دردن و بول کردن سپک در یک سباع و و بریدن

تقریه کو بخت و کاه و دوشیدن تا بشود در پستانش جمع شود و ترنیه زانی خواندن کسی را و بر کسی
 شک کردن و نیک کردن و لغو و ادان و تقریه هر صحن شدن و حریص کردن و اندیدن و خفت
 بر نه کردن و خرفه سپایدن بهر شش تقریه غرافش و صبر نمودن و ترنیه بر جهانیدن و ترنیه
 پنهان کردن و کم نام کردن و تطیبه و طایف طنان کردن و طنان چسپایدن و سبب پهلوی
 از غایت تشنگی تقریه را میندن و تمیبه بش با نگاه آوردن کسی را و در شب با نگاه کردن
 تمیبه فراموش کردن و اندیدن و تمیبه بر کردن درون و حاشیه کردن و حاشیه نوشتن
 ترسانیدن و طایفه پوشانیدن و تعقیبه نیست شدن و بصلاح آمدن چیزی و بعد از فساد و تعقیبه
 تیر بر آهواند خشن و بلند پرواز کردن مرغ و تمیبه کسی را طعام شام و ادان و تمیبه پوشانیدن
 تمیبه در رفتن در کاری و در آوردن در کاری کسی را و کار گذاری کردن و ترنیه خشنود
 کردن و تعقیبه عضو عضو کردن و جدا کردن و پراکنده کردن اما آنچه رسول علیه الصلوٰه و السلام
 فرموده است که لا تعقیبه میراث مراد باین تعقیبه جدا کردن چیزیست که تبه در نه مشکاف
 و تمیبه و حیوان و مانند آن تعقیبه تمام گذاردن حاجت و قاضی کردن و اندیدن و تمیبه بدی
 کسی و در کردن و امثالی است نه از خطا تمیبه و یک پایه نهادن برای و یک تعقیبه
 کردن و ناپدید کردن و تعقیبه خیری در شغای خیری و داشتن کما قال الله تعالی و تعقیبه علی
 و باقیه آوردن و چن تمیبه مایه نگاه داشتن و ترنیه بلند کردن و اندیدن و بر بالا بردن و تعقیبه

آب دادن و تمیبه خیری را برای مشکاف کردن و بخشش کردن و نمودن و آموختن و در زین
 نهادن و تعقیبه پاک کردن و تمیبه کریم نمودن و تمیبه کلو بریدن و شیر کردن و تش و بریدن
 و ترنیه زکوة دادن و زکوة سپتاندن و سپودن کما قال الله تعالی و لا زکوة فیکم ای الا
 بتن تمیبه کس کردن و پوشانیدن و دیر سپال کسی زنده گینا کردن و ترنیه مرثیه گفتن و تمیبه
 کردن و پاک و صافی کردن و ترنیه نگاه کردن و تمیبه شیرین کردن و زیور بر کردن و کسی را صفت کردن
 و از کسی نشان دادن و تمیبه نگاه کردن و خالی کردن و تمیبه رسانیدن خبر و سخن بر وجه و فرمای
 و بهر بر تش افزوده شدن و افروختن و ادان و ترنیه زکوة کردن و ترنیه تف کردن و تمیبه کسی
 بحد بر کاری داشتن و خیری بجای فرو گذاشتن و آوردن و تسلیه و زنجاری و خوشحالی
 انداختن کسی را و دلخوشی دادن و بدر بردن اندوه از دل کسی و تمیبه پوست واک کردن و تمیبه
 نماز کردن و بر صطفی علیه السلام صلوٰه فرستادن و امد و فرمودن و متابعت فرمان
 خدای تم کردن و در تش را آوردن و در است کردن و چوب باتش و تمیبه بلند کردن و تمیبه
 بسیار مدت بر خرداری و ادان و تمیبه خون آلود کردن و بهر کردن و تمیبه بلند کردن و اندیدن
 و کشودن و آسپان کردن و تمیبه نام کردن و تمیبه کور کردن و پوشیده کردن و تمیبه خانه را
 کردن و خیری بر بالای خیری پوشیدن و تمیبه نیک بنا کردن و تمیبه بجاییدن و تمیبه هر
 گفتن و تمیبه کار بر کردن و تقدیه خاشاک از خیری بدر کردن و تمیبه در آرزو و شهوت انداختن

کنجیست تریت ارسته شدن تقوت نادرست پنخ کفن تقلت برپین و ناگاه مران
و بکاری نزاع کردن ثلوث لغات کردن بغنی واپس نکمرستن تحت کم کردن بغنی نقصان
کردن ترثومت بغنی ترمم بغنی سرسیدن و دوا و دوا و دویم زیاده است شدت خواستین
فرومایه پر مال زن بزک زاده اندک مال تقوت فرواشادون تثبت پراکنده شدن
تققت زیره ریزه شدن و خود مردود شدن من باب القفا عمل تحافت نهان با همگی
راز کن تنهافت پیای افادون تفاوت فرواشادون از خیزی و تخلف شدن و دور
شدن و پریشان شدن تا مدت خود را مرده نمودن و خود را وا کشیدن از مناسباتی جهت
پارسیا نمودن بدروع و ریاست و جوت فرو زیریده شدن و پراکنده شدن من باب التفعل
تا ماته تا گشتن زبان در لگنت تجسه در چشمن تردید جنبانیدن و بخاری کشیدن
کسی را تا فوج بخوری کشیدن کسی را و بی ارام کردن ترجمته بیان کردن مبلغ دیگر
تعقه بروز کپی یا بکاری داشتن و کند سخن شدن تعقه از کوه فرواشادون تا ماته
بسیار کاهش در چشمن علی الحساب در مغنه هبل کو سفند تسبیح تلاذمة شاکردان تبانی و تشا
مین تغره چاکلی که در زیر بینی باشد به بالایی لب بالا این باشد تلکه بند سوار از نگاه
آنکه بسیار تلکیه کند و آنچه بر آن تلکیه کند تولد و چنان زمانه ترعبه یارده از گوایان شتر
تقصه سعی بهمت پیلوب تبر ندکه نام شخصی است ترندیات جمع تو دیه چوم کلی که بر سر

پستان بند

پستان نبند نیچر کو پسند میانه درخوری و بزرگی تره ترک بارکد اشته مرده همه جمع شد نگاه
آب در بحر ترجمه لغتی است که پان لغت دیگر باشد لغته حاجت و ضرورت تا بود باوقی
منوذه و پیوه پا بان تحت زیر تیغه زهی که در دهن کلاه خود کند تیغه و تهاقه از پانید ما
عقب امور تحت ضیضان تخت که در قرآن آمده است یعنی تخت است تره راه خود که از
راه بزرگ جدا شده باشد ترهات جمع تالیات خوانندگان و پی روان نهاته شهرست در عربستان
نهایت کرم تکه کو پسند ماوه که در خانه نگهدارند و بدوشند و پیران بر نذوت و درخی سپیکه
از برک ان کرم ایشم پرورند نور که روشنی تهمت دروغ تهمکه هلاک شد نگاه تهمکه غفر
شحه ناگوارش طعام و طعام ناگوارنده نجات جمع تره کینه و خشم ترهات جمع تربت کشت
وادی که با خاک آید و نام کیا بی است ترهات جمع تره بوزن غمره نام پانیت تملکه
و تملک حاجت و در ناک ترهیه و ترهیه و ترهات تملک ترهاریکیو تیمار داری کند ترهوه
خری که در بریه اشچان سینه تحت درود تره باک توفه عیب ترک کلاه خود و ترک خانه
شتر مرغ و پوستی که از آنکه اشته باشد و عمارت نکنند و زین که او را کند اشته باشد
و کسی نکاح کند تذکره نید **باب التماس مع التماس** من بعد التماسی المجر و لغت پاک از
از چوک و شاپین کرشن و موی بن نعل و موی زمار تره اشیدن و ناخن کرشن و کشتن شتر
من باب التفعیل تلیث سپه گونه کردن و سپه کردن و سپه می کرشن تره میت باز و شتر و جلا

کردن تجش باز گردانیدن تحدیث حدیث کهن و خبر کردن تدمیث نرم کردن تثیث
 پاک کردن تغریب کرپنه کردن تکلیف درنگ کردن تغیث شستن توریش پراش
 دادن تغیث برای فریاد پسیدن توپیستن تلویت تیر کردن و آلوده کردن تدمیث نرم
 کردن تغیث بدست چری را نادیده جستن تثیث و تثیث حدیث استگار کردن تثیث
 بی آئین میان مردم و تشنه خشن تانیث ماده گردانیدن و کلمه را مؤنث گردانیدن
 من باب التفعیل تبعث بر آئین تحدث حدیث کردن ترش درنگ کردن تجش عبات
 کردن و از گناه پرهیزیدن تخت زبی کردن ترعث گوشوار در گوش کردن تثبت خنک
 در زدن تثوت پاک کردن تشن شاخ شدن تثبت و تثبت درنگ کردن من باب
الفعال تحدث با یکدیگر حدیث کردن توارث میراث گرفتن تجارت یکدیگر را در
 انداختن من باب التفعیل تثت خاطر متردود شدن در کاری و مبالغه کردن من باب المصا
تراث میراث و او در اصل وراثت بوده و او را بقا قلب کرده اند جهت تخت باب
التامع الپسم من مصدر الباب التفعیل تدییج طعام نهاری دادن تجج دلو را در آب
 جنبانیدن تا آب شود تجج بکوفه و رشن تجج کار شسته کردن و عصاره پس پشت ایستادن
 گرفتن تجج شک کردن کار بر کپی تجج چون آوردن و بعضی از بواکاه جردن و فرغ
 پال شدن و بد نشن سپاییدن تدییج اندک اندک بر کاری داشتن تجج فایده شدن
 نان تجج

نان و نبرنگ شدن از نمناکی تجج تیز نگرستین و بکوفه و رشن تجج پوشیده کفن تجج
 نیک خواشیدن تجج تمام رنگ کردن و خون آلود کردن تجج استیادن و بر بالار
تجج غم و ابرون تجج کشاده کردن دندان تجج آماهیدن تجج بانگ بر سماع زدن تجج
تجج بر سپر نهادن تجج روان کردن و روانی دادن تجج مرد را زدن دادن و زدن را
 بشو و دادن و جخت کردن و قرین کردن تجج کج کردن تجج بر آئین تجج یکسال نارییدن
 ایستادن تجج شکستن تجج اندک کردن و خود را بباطل و استیستن تجج دور
 بخیه زدن و بخین تجج در هم کشیدن تجج ابرنگ شدن آسمان و پوشانیدن تجج
 پوشیده شدن تجج در زرف دریا شدن و خبر پوشیده کفن من باب التفعیل تجج
 خود را بر آستین تجج روشن شدن تجج ساج بهج شادی نمودن تجج بکوشیدن از گناه
تجج بکوشیدن تجج اندک اندک بوی چری رشن تجج بخردن پای تجج آماهیدن
تجج مهر بانی نمودن تجج پخته را تهرج آواز خوش کشیدن تجج فایده شدن نان
 رنگ شدن از نمناکی تجج زحمان شدن تجج دروغ کفن تجج کشیده شدن تجج
 نهایی موی عرق کردن تجج نشاء شدن و شکافه شدن تجج در هم رشن تجج کند شدن
تجج جامه سیاه پوشیدن و پراهن پی استین پوشیدن تجج استیادن تجج بخوشیدن
تجج ناز و نازکی کردن تجج پستم کردن تجج زبان بگردانیدن تجج پاهای از هم
 نان تجج

نهادن در رشتن تفرج پس حین غم و ابرودن تلخ پسند کی شدن و چو بر ماندن
 بعد از شستن آن و از پی کلاه و تره رشتن تفرج تلخ بر سر نهادن تفرج زن بردن و شوهر
 تفرج خشیده شدن و برافروخته شدن تفرج کوز شستن تفرج زبواستن کردن و غبار
 و مثال آن تفرج تمام شدن بپلاخ در پوشیدن من بابت تفرج تلخ در دل آمدن تفرج
 با یکدیگر یار شدن تفرج بر یکدیگر علم بردن تفرج زن دادن و زن بردن و با یکدیگر
 جفت شدن تفرج در رشتن تفرج بر یکدیگر برانگیخته شدن برای جنگ تفرج با یکدیگر جفت
 آوردن و جفت کشن تفرج پازانه هم جدا نهادن تفرج با یکدیگر سینه کردن من بابت تفرج
 تفرج در کردن تفرج از زان شدن گوشت و تن حبسیدن و آمدن شدن تفرج بسیار
 شدن و نرم شدن گوشت من غیر المعاد تفرج نام وضعی است تفرج افروخته شدن خانه آید و دیگر
 جانوران وحشی تفرج معروف **باب التفرج مع الحی** من مصدر التفرج التفرج تفرج
 کردن تفرج اندوهناک شدن من بابت التفرج تفرج شادی کردن تفرج برنجاندن تفرج ماندن
 تفرج اندوهناک شدن تفرج نیک خوردن سر درخت را و بقوت بند شدن در رشتن و پستی
 در کار بی تفرج سر فرو آوردن از دور و پشت خم کردن چنانکه سر فرو تر باشد از پشت کمانی
 علیه السلام آن تفرج تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ تلخ
 تفرج بپلاخ آوردن تفرج پشوش کردن و کپشته شدن و ضعیف شدن تفرج خدا را از خود

بپایه یاد

بپایه یاد کردن و غبار کردن تفرج پس کردن و ایندن تفرج نیک شرح دادن و شکر کردن گوشت
 تفرج رنگ آوردن و غما تفرج با مداد آمدن و صباخ بخیر کشن تفرج آشکارا کشن و آشکارا کردن
 آشکارا شدن و پاک و روشن شدن و پاک کردن و ایندن تفرج بسیار انداختن تفرج پر کردن
 حوض و ظرف آب و مثل آن تفرج کشاده کردن و ایندن و شکوفاندن تفرج شاد کردن تفرج فراخ
 کردن تفرج شکستن و چشم و کردن پاک تفرج دشت کردن تفرج با یکدیگر میان چیدن
 پست در کوفتادن چشم تلخ غالب شدن تفرج حواصی و توانا در دیک انداختن تفرج
 نیک فرستادن تفرج بسیار پودن تفرج پاک کردن و غبار از ایشان پر کردن آوردن و بریدن
 شاخه از درخت پاک و آزاد شود و تلخ غیر دادن و ما دیار را تفرج روشن کردن تفرج انداختن
 کردن و غیر آن تفرج جلیل در کردن کردن و استین تفرج رحمت دادن و خوشبوی کردن و ایندن
 تفرج و تفرج خشک کردن کلاه زمین و خشک شدن کلاهها بکرمات تفرج از جای بی افکندن
 تفرج اشارت کردن و آشکارا کردن و خشییدن و درختان کردن و بر لوح نوشتن و بخوراندن
 و با کردن و بگرداندن آفتاب آتش کوه چری را تفرج ریم و جرات شدن تفرج خط و خط
 کشیدن بر چری تفرج آتش کردن شیر چری و شیر آتش بکسی شامیدن تفرج بلند انداختن
 بول تفرج کشودن در بقعه و فقهه کلید است تفرج در پست کردن من بابت التفرج تلخ شادی
 کردن تفرج بر عواری پس و اشندن تفرج از خون شدن تفرج باین طرف و آن طرف میل کردن

از غایت پستی تر شیب بر آمدن آب از جای تسطح پس شدن ترش کعبه حاصل کردن
تصحیح با دوا و دشمن و با دوا و شراب خوردن تصحیح نیک نکرستین تصحیح فروغ نشستن تصحیح سخن
تصحیح سر برداشتن تصحیح آستن نمودن شتر خود را پی ابستنی نیا که نکند از دگر شتر ز بر روی
زردی شود تصحیح شکسته شدن تنه کمر پاک شدن تکه پی در پی جستن برق تصحیح خوشین را
پستودن و پستایش کردن خواستن تصحیح خوشی را در خری مالیدن تصحیح پهن و اشیدن
کویند در چرا تصحیح دشمن و نیک خواهی کردن تصحیح حایل در کردن انداختن تصحیح روشن شدن
و بجای آوردن تصحیح اندک خری اشامیدن تصحیح شبا نگاه روشن و برون با زدن خری
گرفتن تصحیح خشک شدن گیاه تطوح و تطیح هلاک کردن و سرشته شدن تصحیح دیم گرفتن
من باب الفاعل تصحیح تصحیح با هم برداشتن بچوب تصحیح یکدیگر را کلو بردیدن تصحیح آسایش
گرفتن تصحیح دپست یکدیگر را گرفتن تصحیح با هم یکدیگر صلح کردن تصحیح در مجلس سرخ نشستن
تصحیح خود را تیر زبان نمودن کسی که تیر زبان نبوده باشد تصحیح یکدیگر را استودن تصحیح
یکدیگر را نیت کردن تصحیح یکدیگر را کوفتن و همدیگر را شاخ زدن تصحیح میل کردن و با
طرف با نیت و خمیدن تصحیح یکدیگر خری انداختن تصحیح انداختن تصحیح تناوب روی
بر روی یکدیگر شدن تصحیح بانگ بر یکدیگر زدن تصحیح حریف نمودن من باب التفعیل
تصحیح خدین تصحیح جای گرفتن و توانا بودن تصحیح چسپیدن آب و شراب تلخ یکجا آستیا

ترجیح گذاشته نهادن اسپ پاهای خود را برای حایمین کردن تکرار کردن در دیدن ترجیح دادن
من باب المعاد در تصحیح سیب تصحیح نهنگ تصحیح جمع تصحیح توانایی که در دیک معلوم شد
و اوج فراع است **باب التماس** من مصدر التماس المجر و توح و تواح بخری نرم
رشن و این لغت بحرف با هم قولند تصحیح بجای ایستادن من باب التفعیل تصحیح یکدیگر
و یکدیگر را ایندن و پشم و پنبه از یکدیگر جدا کردن و اجیدن ان و پختن خشن تصحیح
پشت بر آوردن و سر فرو کردن و این لغت بحرف حاء غیر منقوط منقول است تلطیح آلوده
کردن تصحیح شیش خواندن کسی را و پر شدن تصحیح سرخیزی را و روشن و یکپشتن تصحیح
یکجا ایستادن و پست شدن پنبای چشم و خوار شدن و پسر نمودن و پیش رفتن و پلا پسیدن
و مثال ان و بگو در شدن پس شتران و این لغت از جعل اللفظ بطور است تصحیح آلوده کردن تصحیح
چوب کردن بروغن و آلودن تصحیح بجا آوردن مرغ تصحیح سر زدن تصحیح و تاراج قوت
خری پدید کردن تصحیح چکن کردن تصحیح در شهر را کردن و رام کردن و ایندن و تهور کردن
تصحیح رام کردن تصحیح رام کردن من باب التفعیل تصحیح کردن کشی کردن و بلند شدن
تلخ نگه کردن تصحیح تبکلف افغان کردن تصحیح چپایدن شتر ز شتر ماده را تا با و جاع
کند تصحیح خوشین را آلودن و آلوده شدن تصحیح از هم ریزیدن تلطیح آلوده شدن تصحیح خود را
بروغن آلودن تصحیح چکن شدن تصحیح پری نمودن تصحیح خوار شدن پروان کردن من باب التفعیل

تباخ باز ستیادن تراخ با یکدیگر سپک انداختن تباخ نیست شدن و بدل شدن
 صورت بصورتی و تباخ در میراث مردن ورثه است از پادشاه و دیگر میراث بخشیدن
 ماندن من باب التعلیل بفتح ا را میدهند شدن که تباخ فروختن شتر من غیر القادر
 غیر ترش تباخ نام قبله است **باب التباخ الدل من التلا فی البحر و تگد در شهر است**
 تگد گفته شدن مال من باب التعلیل تبرید خشک کردن و شتر از نیام پر کردن کشیدن
 و شاخهای درخت بریدن تا آزاد شود و تخمید جمع کردن موی بجلید کتاب را پختن
 و پوست از شتر واکردن بچیند جمع کردن لشکر حریفه در غضب آوردن و بگ کردن و بلند
 کردن و طاق پاختن عمارت است تخمید نیک است و در تخمید بخت بکستن تخمید جاوید
 کردن و دست در بخت کردن و کوشاوار در کوش کردن و رسید خاکستر آلوده کردن
 ترکید پنبه را وازدن و واجدن و کفت کردن چری ترکید کردن ایندن و بتن مویها
 کردا که در چشم شتر ماده بچو بکهای خورد و وقتی که پرور افاده باشند بدان ان از ولادت
 بخیلی کردن و اندک پنهاما کردن جام را ترکید بزرگ کردن ایندن و مهر کردن ایندن ترکید
 راه کردن ایندن و دور داشتن از چری تسبید پترو موی و بر آمدن موی موی کجای
 موی خود بستن موی را چوب ناکردن ترکید زده را نیک بهم پستن و کاری پستن
 کردن و پوراخ کردن و پختن نیکو راندن تسبید چوب بر دیوار برافروختن تسبید چوب کرا

۵۷

تشرید

تشرید راندن و پراکنده کردن تفکید بر کوه رخن تفکید قصد کردن و استوار واکنده کردن
 تفکید غیر از دستار خیر دیگر از کوه و جامه بر سر بستن و دار و بر جرح است ریختن و مالیدن
 تفکید رام کردن و دورنگ کردن و قطران آلودن و به بندگی گرفتن تفکید اندک کردن
 و اندک دادن و آب بکسی القدر دادن که میرا بشود تفکید سباز راه پاشن تفکید بختن
 تفکید پوشیده سخن گفتن بختانکه نیک شوان یافت و بیا کره کردن تفکید آواز دادن
 تفکید کپی یا بدروع یا بکلمه یا بچین خیر یا نسبت کردن و ملاست کردن تفکید خوار کردن
 و زوب دادن و بخیله در کار ناشایسته انداختن و پاره کردن مبدی بر هم نشاندن
 گرم کردن عضوی بر کوی گرم تخمید به بزرگی یاد کردن تفکید بی شاخ و برگ کردن درخت
 و صاف و صوار کردن بنا و بلند کردن ایندن تمهید عذر خواستن و نیک کپس ایندن و پرا
 پاشن و بصلاح آوردن کار یا تمهید نرم و نازک کردن تمهید موی کپی موی خود بستن
 و سرکین و خاکستر در زمین کردن تخمید دیگر کردن و خانه را بجان آریستن تمهید بر هم نهادن
 تخمید زرد شدن و آما میدهند شدن تمهید در خواب کردن تو تیرنج تو حید و تاجید
 بکی گفتن تو تیر کلکون کردن و کل پرور آوردن تو تیر خری را بالاش کردن تو تیر
 بجای داشتن و استوار کردن تو تیر آتش برافروختن تو تیر و تاجید استوار کردن
 تو تیر بیا ایندن و از کوفتد کچر گرفتن و خری از اصل پدید آوردن تو تیر نیک کردن

و نیک گفتن تجدید بشتاب بستن تدوید کرم افشادن در طعام تدوید نیک و ارا^{ند}
تزوید توشه دادن تدوید پیاده کردن و مهر کردن تدوید پیر شدن شتر و خوک تدوید
 نیک کشیدن تدوید جو و گدازیدن و نرم رغن خفتن و پست کردن شراب کپی را
تشدید بلند کردن بنا تجدید عید کردن و بعد شدن تقدید نیک کردن تبدید پرکنده
 کردن تجدید نو کردن و پستان شتر بریدن تجدید شیر کردن و حدای خیر تجدید کار کردن
تجدید لاغر شدن و در کیم کشیده شدن پوست تزوید و تراود بسیار و اگر داندین خیری را
تجدید پیر و اگر داندین تشدید استوار کردن و برکشی شیخی نهادن را تشدید و گفتن تقدید
 مال بسیار جمع کردن و خیری را تا پایان شمردن تقدید قاق کردن گوشت و دریدن جا
تجدید کشیدن تجدید آواز بلند کردن و کپی را مشهور کردن و آوازه دار کردن داندین تشدید
 ترسانیدن تجدید لطف کردن با کسی تا بشوق فرستاده شود و شیر کردن شمشیر تجدید و دان
تجدید جا ویران کردن و رمانیدن من باب الفعل تجدید و خود را با آب پیر و شستن تجدید
 کند شستن و پوست بر هم زدن از پیشانی و مژده خاطر شدن از حیرت تجدید و زنده شدن
تجدید تن شدن تجدید بعد شدن موی تجدید جلدهای کردن و جلدهای نمودن تجدید ساییدن تجدید
 از ناک شدن هوا و ترش روی شدن و تنفر شدن روی از غضب تجدید دانه کدی و تن
 گرفتن و شکستن تجدید چشم و شستن تجدید زنده نمودن و عبادت کردن تجدید و نیکو شدن

تجدید

تجدید تبه بختیات خواندن نشستن و شهادت آوردن تقدیر نجاییدن و بخت شدن
 کار و بیالای بر شدن تقدیر مرهم دار و بر جرأت خود نهادن تجدید به نیکبختی گرفتن و عبادت
 کردن تجدید غلیظ شدن شیر و ترش شدن آن و میان آسمان رسیدن آفتاب تقدیر
 بسته شدن تجدید کفک کردن خیری و شتابیدن تقدیر عید کاری کردن تجدید پانیا
 کردن تجدید آواز کردن داندین تجدید کلاه پوشیدن تجدید بیکانه شدن تقدیر و پیر شدن
 و جتن تقدیر کشتن و مرده پاره پاره شدن تجدید باز داشتن تقدیر بر کردن
 خود گرفتن کاری را و کردن و بند در کردن تجدید بر شستن و سینه زدن نهادن
 مرغ تجدید کشتی کردن تجدید رست شدن کار و حال و جایی گرفتن و دست یافتن
 اندک و رغن تجدید بختی تجدید شستن در شب و پیر شدن و این از لغات تجدید و است تجدید
 بیکانه شدن تجدید و آب آوردن و کلکون شدن تجدید و پیر شدن کردن خیری را تجدید
تجدید تبرسانیدن تجدید و فوشه شدن تجدید و ناکه استوار شدن تجدید و پیر شدن خیری
 از خیری و زاییده شدن تجدید و توشه گرفتن تجدید و عادت کردن تجدید و دهو و شدن و توبه
 کردن و عمل نیک کردن تجدید اقرون کردن و اقرون شدن و دروغ گفتن و کاران شدن
 نزع و زیاده رفتار کردن تجدید نیکار کردن تجدید و در کیم کشیده شدن و لاغر شدن تجدید
 آمدن تجدید و بیکو ناکون کردن دیدن تجدید و بخت شدن و بخیل شدن تجدید و سکانه شدن

در پرکنده شدن تله و بوی رهپیت و جب خود نکرتین تمدد واکشیدن خود را بپایان
تهدید و ترسانیدن توده است به رشن تا بدخشم گرفته شدن و وحشت جستن و فایا
شدن جایی و مقام و خوش شدن جایی تا بد قوت ناک شدن من باب التفاعل تبادله
از یکدیگر دور شدن تجالده یکدیگر را تبارز یا نه زدن تجالده کوشیدن و فکر و جواب
جستن تجالده یکدیگر چه بر بدن تفادیکدیگر را نایافتن ترا فادیکدیگر را یاری دادن
تبادله بر یکدیگر ایگری کردن تبادله پشت پخری و انهدان تفادیکدیگر را یاری تبادله
تفادیکدیگر عهد کردن تفادیکدیگر خنای خنای کردن و عهد کردن تبادله یکدیگر عهد کردن
و نفقه بیرون کردن هر یک از هم را و یاران تفادیکدیگر تبادله یکدیگر عهد کردن
توار و با هم در آید و با هم بجای فرود آمدن توادیکدیگر را وعده و دادن توادیکدیگر
با هم بجای رشن فرود آمدن توادیکدیگر را و تبادله یکدیگر را و تبادله یکدیگر را و تبادله یکدیگر را
کردن توادیکدیگر را و کردن تفادیکدیگر را و تبادله یکدیگر را و تبادله یکدیگر را و تبادله یکدیگر را
و مانند خود را کشتن تبادله یکدیگر را و تبادله یکدیگر را و تبادله یکدیگر را و تبادله یکدیگر را
وال که در قرآن آمده است در اصل تنادی بوده است یا راجعت خفت انداخته اند و
دلالت کرده بروی که خفت کرده شده است و بعضی از قرا آنرا تناد هم بشمارند
خوانده اند من باب التفاعل تمدد و وسط شدن جوان و بزرگ شدن آن

و دویست شدن و زندگانی فقیرانه و دشوار کردن و بزرگدانی دشوار و درویشانه
کردن خود را نسبت کردن بمسبی در خورد و پوشش فقیرانه دشوار من المصداق
تن تالد و تالد مال کن و خیر سه از حیوان و غیران و مالی که تر د تو زاییده شده باشد
تر د تو بزرگ شده باشد تالد مال کن و مال که پیش تو زاییده شده باشد و بزرگ شده
تارید جایهای که بوتران ترید است **باب التامع** **الکمال** **الشیء** **الشیء** **الشیء**
تجد و تاجا و دست اندن و کرفتن من باب التفعیل تعوید در پناه آوردن و تعوید شدن
برای دفع بلا و آفت تنهید انداختن و شراب خوراک کردن که از آن تنهید گویند تنهید
تیز کردن تنهید محکم رای کردن اندین تنهید فرستادن و روان کردن فرمان تفهید
از آستین و خپت کردن و کوتاه کردن من باب التفعیل تنقذ رسانیدن تلمذ کبری
چیزی خواندن نشود و دستار بر سر بستن تلمذ خوش آمدن و فره یاشن من المصداق
تلمذ شاگرد تعوید **باب التامع** **الراء** **من المصداق** **الشیء** **الشیء** **الشیء**
کردن ترور دور شدن و افشادن تبار هلاک شدن تبار جوش زدن تبادله
بعضی سیرت تیمور سبک است و پابرداشتن چار وادر فشار و فرجه شدن من
باب التفعیل **تمشیر** **ترد** **کافی** **تبدیر** **پی** **انداز** **خرج** **کردن** **نفقه** **کردن** **و جدا کردن**
تبصیر نیا کردن و روشن کردن و اندین و شناسپاییدن و بصره رشن تبصیر

کردن و باد او روشن بشتاب کردن بتقیر باری کردن تو را و تقیر در کتاب همین است
تجیر بعدت جدی مبتلا شدن بتسیر هلاک کردن تعمیر بسیار کردن مال میکده بر آوردن
تخیر بین کردن و نرم شدن تخیر لشکر را و دیگر داشتن در جای عهد و خوشبو کردن ایند بخور
سوی سر را جمع کردن زن و بر پس پسر بتن تخذیر تر سپانیدن و پسر نیز سپانیدن تخیر فراخ
کردن ایند چاه تخیر نیکو کردن و تکپسته باز بتن تخیر زبون کردن ایند و تصفیر کلیر کردن
چنانکه بعد ازین در سپان تصفیر معلوم خواهد شد ان شاء الله تعالی تخیر خوار کردن ایند و هلا
کردن ایند و زیان کار کردن و تخیر بر انداختن مرغ تخیر باریک میان کردن تخیر نکردن
تخیر شرمزده کردن و زنه را دادن تخیر سپرستن و پوشانیدن و پاشنه کردن تدثیر تیمار
کردن اشیانه را تدثیر صلاح اندیشیدن و پس از مرگ نمیده را آزاد کردن و دیگر کین بر
شتر بتن تا بچشیر نخورد تدثیر هلاک کردن تدثیر سپا آوردن و نپند دادن و کلیر نموده
کردن تدثیر در پرده داشتن تدثیر سخن باطل کردن و خیری باطل نمودن تخیر محتاج کردن ایند
بطعام و شراب و فریاد دادن و بسیار جادو و جادو کردن تخیر رام کردن و بجز کار فرمودن
پدفر و تدثیر نجات نهادن و آتش نیک افروختن تدثیر خیره و سرشته شدن چشم و خاند
کردن و کلک و کش خیر را تدثیر عیب کردن تدثیر منقش کردن خیری بد زخما می مسموم
تدثیر دهن بر چیدن و چست شدن در کار و روان کردن و کوشش کردن تدثیر ضرب کردن

۹۷
 کردن و اندازده چری نگه داشتن نوشتن و آفریدن و واجب کردن تقصیر است
 و اگر در تقصیرستی کردن در کار و کم کردن موی و باز ماندن از چری و کوتاه کردن
 تقطیر چکانیدن و پهلواندن و در قطار کردن تغییر در میان چرخن و نهان
 رسیدن چرخن بکسر خدای را غر و جل نیز یکی خواندن بکسر بیا رفتن بکسر تیر
 گردانیدن بکسر نیک شکستن و جمع بکسر کردن و جمع بکسر نیت که بنای واحد است
 نباشد تغییر شک گردانیدن و غایت بکسر فرو آوردن از دور جهت خدمت کسی از
 کناره در گذشتن و کفارت دادن و کاف خواندن بکسر جدا کردن برک و شاخ کردن
 زمین بکسر نیک نثار کردن بکسر نیک پراکنده کردن و واکردن و توفیق نوشتن
 و افیون کردن و تفسیر تازه روی گردانیدن و نعمت دادن تغییر نمایان و افیون
 کردن کسی را بر کسی در چسب بکسر واکا ویدن از چری بکسر احوال گردانیدن و نگره
 کردن اسپه را بکسر در نصف نهار که بخت کرم باشد بکسر بیا رفتن تهدیر بانگ کردن
 شتر ز تو تیر زه بر همان بتن تو پیر در زمین درشت و سنگستان رفتن استیسان
 در جای تو تیر نرم کردن بستر و چری مثل آن تو دیر پاره پاره کردن کوشش تو غیر
 در پست کردن تو غیر سخت کرم کردن تو غیر تمام کردن و بسیار کردن تو غیر بزرگ
 داشتن و آرموده کردن تو کیر همیا کردن طعام برای بنا کردن عمارت تیسیر آسپان

گردانیدن

گردانیدن و توفیق دادن و بسیار شدن پیل کوفتند و شتر تشریر بر بکشتن جنگ
 و فشه کردن و چری را بر کسی شکار کردن تجویر بکسر نسبت کردن تجویر سپید و گرد
 نان تدویر کردن تدویر دست در بردن در بچ شتر تاداپسته شود که بکسر او نیست
 یا ماده تدویر بپار استن و دروغ و نیک گردانیدن چری توویر دست و بچ کردن
 توویر شمرنده کردن و اشارت کردن توویر کور کردن چشم و نباشتن چشمه در گردانیدن
 و بکشتن توویر بچ رفتن و خواب چاشت کردن توویر گرد بریدن و لاغر کردن و بکشتن
 بخش انچیدن جامه و غریزه و غیر آن بکسر برهم نهادن اسپ باب و زخمها و فراموش آوردن
 و انداختن و افیون کردن و روشنی از چری بدر بردن و چری بر بالای چری در آوردن
 و دستار بر سر بستن توویر روشن کردن و روشن شدن و شکوه آوردن و کلاه و دست
 توویر و تیسیر خواب و شکسته کشتن توویر سرشته کردن توویر خستیار کردن تدویر
 سرکین بر پستان چار و مالیدن تا بکسر شیر خور و وسیاه کردن دندان تیسیر
 کردن و جامه مخطط بافتن بکسر های بچ و وال و برانیدن تیسیر پانیدن تیسیر پرنش
 کردن تیسیر جامه را بکسر نیک کردن بکسر نیک کشیدن بکسر آزاد کردن و فرزندان
 عبادت خدای تعالی گذاشتن و پاکیزه کردن بچن دینک نوشتن و چری را با بکسر
 کرم کردن تیسیر تیز کردن توویر بر سرکین در زمین زدن تا قوت یابد توویر در همان خط

اندختن و دندان پیشین شتر کوک بر آمدن تقریر سخن گفتن و قرار دادن و با قرار دادن
 تکرار و تکرار بسیار و اگر داندین تاثیر اثر کردن تاخیر و پس انداختن تاخیر و
 کردن هر سر و دند از تا پنج سر دندان جوان شیر کرد و تا میر میر کردن من باب الفعل
 و بتقریر بسیار علم شدن و بتقریر معنی بسیار مال شدن هم آمده است بتقریر خوشین را
 خوشنوی کردن و بتقریر از حال چیزی و ابر سپیدن و اندیشیدن و تکرار کردن
 و برآمدگیه بود از آنکه چیده و خورده شده باشد بگذر آماهیدن و نشیب فر آمدن
 تخم اند و خور دن کسی برای چیزی نیک که بان نرسیده باشد و مانده شدن
 و لاغ شدن است افتادن چشم شتر تخم خبر خوبترین تخم و پست در پرده شدن
 تخم شرم داشتن و از کسی استغاثه کردن تخم مقصود بر سر فکند تدبیر باندیش کار کردن
 تدبیر جامه در خوشین کردن و بستن و نشستن و بر رفتن چار وای ز بر ماده تدبیر یاد کردن
 تدبیر هلاک شدن تر و خجسته نفس کشیدن زگر پر شدن خیک از چیزی پس چنان
 تخراب و پس داشتن و رام کردن و بجز کار فرمودن پافزد شدن برای جنگ چپه
 شدن و دراز شدن جنگ و شتاب کردن و شادی نمودن و تر پانیدن و بر پا
 اسپ کپ نشستن و جامه را مانند دم پاختن و از میان پایها بدر بردن و بهشت
 فروزدن تدبیر ملاست کردن و خود را بر چیزی که فوت شده باشد تشرکس پایا

دارای نمودن

دارای نمودن شتر و اسب بر چیدن و شتر شکپایی نمودن و شکپایی بر خود کردن تصنیف نمودن
 تصدیق بانشینان و نظر سر و تن سپستن و پاک جستن و پاک نمودن و تفرنگ شدن و اندوختن
 شدن و تفرنگ بر سر چیزی در آمدن و تفرنگ خود را بچرخ ناخوشبوی پاختن و تفرنگ و تفرنگ شدن
 تفرنگ اندک خوردن و تفرنگ روان شدن آب تفرنگ پاره پاره شدن و گند شدن جامه و از تفرنگ
 و از تمام افتادن و غیران تفرنگ شکا شده شدن و تفرنگ اندیشه کردن و تفرنگ پاشه شدن و باندازه
 شدن و تفرنگ کردن و تفرنگ کوشش کردن و تفرنگ در رفتار تفرنگ از تمام افتادن و شکا شده شدن
 و غیران تفرنگ پوست و اشیدن و تفرنگ چکیده شدن و بر پهلوان افتادن و همیا شدن بر آب
 کارزار تفرنگ تیرا شدن و تفرنگ غور در رفتن و در رفتن فی شدن و تفرنگ از پی چیزی رفتن و تفرنگ طلب
 کردن تفرنگ درنده شکار را در مهتاب تفرنگ کردن و تفرنگ بر خود کردن و تفرنگ بسیار چینی تفرنگ
 تیر و شدن تفرنگ و خوردن و تفرنگ شدن و تفرنگ پوشیده شدن و تفرنگ فراموش کردن و اندک اندک
 تفرنگ بفرغ شدن و تفرنگ شدن در رفتن و تفرنگ استادی نمودن و تفرنگ در کاری تفرنگ زیدین
 و تفرنگ زنگ شدن و تفرنگ تر پانیدن و تفرنگ چشم داشتن و تفرنگ از حال کشتن و تفرنگ و تفرنگ
 نمودن و تفرنگ رسیدن و دوری جستن و تفرنگ مانند پلنگ خشمناک شدن و تفرنگ بگاه و کامو میان
 روز بجای رفتن و مانند کردن خود را بجا برین و تفرنگ درشت شدن و تفرنگ تمام و این حق
 کسی را تو قرار میدی نمودن تفرنگ آسپان شدن و تفرنگ بر پهلوان افتادن و تفرنگ بر دیوار و بار

تو حرکت کردن و موج زدن و افادن پشم و موی خروغیران تو که پر شدن حوصله
 مرغ و شکم آدمی شور شادی کردن و شمر منده شدن تصور صورت بتن در عقل
 و صورت خیری در آوردن در عقل و میل کردن برای افادن نکور افادن و جیده شدن
 و دامن در چیدن تصور بر خوشتن چیدن از در دیار که پس کی افادن کردن تو را از
 دور باش نک کردن و نوره بکار داشتن تهور و تیر خراب کرده شدن و شک شدن
 و بی باکانه کاری کردن تیر کشیده شدن و ج شدن آب و کر و کر دیدن آب تیر بزرگ
 تیر بزرگی که در شن بطیر فال بکر شن تیر از حال کشیدن تیر بر بخور شدن و رحمت یافتن
 تیر از دام که در شن تیر بزرگ یار و کر دیدن تیر قبول کردن درخت خرما تا ز شلوار پوشیدن
 تا طراست دادن زن در خانه و هم شدن و دو تو شدن تا خر و الپل استیادن و از پس آمدن
 تا که چاه کنند برای درخت نشاندن تا میر کردن من باب التفاعل تبار با هم شدن
 و پیش گرفتن تا شیر یکدیگر را خروده دادن تا پسر بر یکدیگر دیرگی کردن تا در یک چشم
 در یک کشیدن و چشم را شک کردن ایندن تا خیری نیکو دیده شود تا حاضر دست یکدیگر فرا
 گرفتن در شن تبار بر پشت بر یکدیگر کردن تبار با هم یاد کردن تبار یکدیگر را و بخت
 در پس کردن تبار خود را بستی نمودن تبار با یکدیگر خلافت کردن و نیزه زدن و درخت
 خوردن چار و آتش آتش نمودن کسی که شاعر باشد تبار با یکدیگر صبر کردن تبار

خوار و برون

خوار و برون آمدن یک چشم کسی دغاری نمودن تبار هر و تبار هم پشت شدن و یکدیگر باریک
 و اوان تبار پسر با یکدیگر و شوار کردن تبار شمر با هم زین تبار یکدیگر را کشتن و با هم دیر چری
 تبار با یکدیگر خنجر کردن و نازیدن تبار با پی شدن قطره افادن تبار با هم تبار
 با حق تبار با هم نزدیک شدن در بخت تبار خنجر نمودن بال بسیار و قوم بسیار
 با هم پوشیده شدن تبار یکدیگر را کشتن تبار یکدیگر نکرتین بکوشه چشم از غضب
 تبار یکدیگر را ترسانیدن تبار یکدیگر را یاری دادن تبار یکدیگر را نگاه کردن تبار
 با هم نزد حاکم رفتن برای اثبات دعوی اصالت خود و از یکدیگر دوری نمودن تبار خود را
 نادان پاشن تبار از یکدیگر جدا شدن و از یکدیگر بریده شدن یا تبار از پوی چپ شدن
 تو آفر پایی شدن تو آفر بسیار شدن تبار با یکدیگر بسیارگی کردن تبار با یکدیگر بوی
 پهل کردن تبار و یکدیگر را زیارت کردن و بر کردن تبار تبار دعوی باطل کردن بر یکدیگر
 تبار با هم جستن تبار با یکدیگر مشا و دست کردن تبار و یکدیگر را یاری کردن و با یکدیگر
 و اگر شن خری را و بد بر برون با و نشانه خیری را تبار و یکدیگر را غارت کردن تبار با هم یک
 سیر کردن و رفتن تبار با هم پریدن خیری تبار غیر یکدیگر شدن تبار با یکدیگر نکوی کردن
 تبار با یکدیگر را ز رفتن تبار شب پدار شدن تبار از یکدیگر کرختن من باب التفضل
 تبار خنجر چیدن شکم بزرگ تبار غر کر دیدن آوار و در کلو قمر مر از زین تن از ناز

تجزیه نمودن تجزیه پراکنده شدن بتفصل بر هم آمدن بهر فاسق و فاجور شدن تقصیر نمودن
 کردن و برپا شدن تجزیه مانند مهاجرین شدن من غیر المصدا و قمر خود را تا خود را وند و ما
 بهر و تعارض نام کوی است بهر بازگان تجزیه و تجار حج تر و سمانه که بان اندازه بنا نهادن
 تراز کارهای بزرگ تیار موج دریا و چری که نیک روان جنده باشد تقدیر سینه بند
 تعادیر صورتی که بر دیوار و غیر آن کشیده باشند تقصیر قلاوه تعادیر مع تور پلی
 ظریفی است که در آن آب خوردند تور تور نام نخ و میل و جلا در و قلیل الخ تانور
 یکی و جان و خون تهور ریک پشته خور و تهور را میدی تا شیر عوایل صبح و غیر آن
 ثروته بیشتر نام مرغی است **باب السامع** از من المصدا و السلاطی الخ تیر نشستن
 توبه و جنبیدن در آن ترز پخت شدن من باب التفعیل تیر تیر پرون آوردن
 و ظاهر کردن و از پیمبران خود در گذشتن و فصل و هنر تر تیر بزرگ کردن یعنی مملو کردن
 تفخیر بر جهانیدن تلمیز را بیندن تلمیز سپار کردن نظیر طرازدادن جامه را یعنی نیک
 پرداخت کردن تجزیه پر شدن زن و بهر نسبت کردن کسی در زنک فرمودن کی
 تغیر دنبال برین فرو بردن و تغیر تیر بر سر نشست کردن و جهانیدن و غیر
 واپس شدن تجزیه روا داشتن تغیر به پیا بان بودن و مردن تجزیه بجز و خوشن
 تیز جدا کردن تجزیه و ضما کردن تیز دندانها را چنانکه سپردن آن چنان است

تادندان تیر شود و خود کشیدن سینه ترزیز کارشمن و صقیل کاری کردن تجزیه عزیز کردن
 و حکم کردن و مدو دادن و یاری کردن تکرار پخت سطر شدن تهریز نیک جنبانیدن
 من باب التفعیل تهریز برای قضای حاجت یعنی برای غایب کردن دشمن تلمز و الیتان
 برای کار تجزیه پختن کاری تجزیه بر پیریدن تجزیه بزرگی بر خود کردن و تجزیه سیدن تجزیه
 بر کفیل سب نشستن تقصیر از پستین فلز رسیدن از چری تجزیه روکن حاجت تجزیه پیا بان
 و تجزیه پختن تجزیه و تجزیه فراهم آمدن و جای کردن و بر خویش سجدن و از طرفی بطرف
 دیگر کردن تیز از یکدیگر جدا شدن و شکافته شدن و پاره پاره شدن تجزیه زخم شدن و
 و مثل آن تجزیه عزیز شدن و شک شدن پوراخ پستان شتر و پخت تجزیه پیریز کار شدن
 و پاک شدن و میدن شدن طبع از چری من باب التفاعل تیار بر روی یکدیگر سپردن
 آمدن برای تجزیه با یکدیگر صلح کردن و تفرار با یکدیگر چشم اشارت کردن تا نه بری
 چری شامتن تا نه یکدیگر را با لقب خواندن تجاوز در گذشتن من باب التفعیل تجزیه
 و اطمینان و رفتن شب تهریز جنبیدن من غیر المصدا و تازر قوی و شک تیار مرد
 جدا کردن و تجزیه نو بی است از جامه بردن **باب السامع** از من المصدا و السلاطی الخ
 تعس و تعیس بروی در افتادن و هلاک شدن من باب التفعیل تهریز با سیری کردن
 یکی را و بخی سر در خود کردن اتم آمده است تجزیه حکم رای کردن و صاحب تجزیه کردن

تجرب کردن آفت بر سر و ار شدن تجویز خواندن بر راه روشن تجویز سخن گفتن و شکر کردن
 تجویز و استادن تجویز خود را از چرخ نگه داشتن تجویز بر بودن تجویز چرخ کردن تجویز
 اقبال استادن تجویز ناپدید شدن تجویز نگه کردن تجویز در اول نظر بار و عفت چرخ
 دریا شدن تجویز پاک شدن تجویز کلاه بر سر نهادن تجویز بگانه خود روشن آفت تجویز کلاه
 روشن تجویز جامه در پوشیدن تجویز حبتن و مجویز نگه داشتن تجویز خود را از چرخ خواندن
 نمودار شدن به میدان تجویز حبتن و مجویز نگه داشتن تجویز پاک شدن میک
 اندیشیدن حبتن و مجویز نگه داشتن تجویز روشن شدن روز و پر کنده شدن نور
 تجویز رسیدن و گوش کردن آواز آهسته تجویز دو توشدن و دو شدن تجویز کلاه تجویز
 نمودن تاج تجویز شدن تجویز دلیری کردن و بویطه مانعی از سفر باز استادن تجویز
 حبتن و مجویز نگه داشتن تجویز چرخ کردن من با استفاعل تجویز با هم نشستن تجویز
 و استادن از کار و کوز پشت شدن تاج تجویز با هم نشستن کردن تصافس نمودار شدن
 نگار پس بسیار شدن و سطر شدن و برهم بار با معنی مترکم شدن تاج تجویز با هم در پس خواندن
 تشای پس شدن و ندان و تبا شدن تاج تجویز با هم کبر بخوبی کردن و ناپا شدن تجویز
 غافل بخود روشن تاج تجویز غرت کردن تاج تجویز یک چشم کردن از ششم یا از تکرار پس
 با یکدیگر بودن من با استفاعل تجویز خرمیدن تکرار پس و در هم شدن تجویز

تجرب

تجرب کردن تجویز برای زنی که را دیده باشد طعام پاختن تجویز پنج گوشه کردن تجویز عیب
 فروختنی بر خریدار پوشانیدن تجویز چرخ کردن و برشت چرخ آلوده کردن تجویز
 مگو پاختن تجویز در قلاب چرخ کردن تجویز حبتن و مجویز نگه داشتن و ندان کردن تجویز
 و زمین را نمودار کردن و پنسپا کردن تجویز سخت ترش روی شدن تجویز باغ شب
 فرو آمدن تجویز دیر پال و شستن و خر در خانه پدری شوهر تجویز باغ شب کاری کردن
 یا کبابی در آغوش آمدن تجویز نعل خندان تجویز ف زدن و هر دو دست برینه
 نهادن برای خدمت تجویز پاک کردن و پاک خواندن تجویز نعل بستن و شستن
 تیمار کردن تجویز شقه کردن کار و بچله کاری کردن تجویز مجویز کبر و اندیدن تجویز
 نمودار کردن و در اندیدن و پخت راندن تجویز پدید کردن تجویز سخن گفتن تجویز
 در دو است کردن تجویز و پنسپا پخت روشن تجویز غم آوردن و خوشحال شدن تجویز
 نرگون کردن تجویز بوریس رنگ کردن چرخ را و پس کیا بی است که بر عهده ماند
 تجویز حبتن و مجویز نگه داشتن تجویز غم کردن چرخ و غم شدن آن مانند کلاه تجویز مالک
 حاکم گردانیدن تجویز و کرمک شش در طعام افادن تجویز بگردانیدن تجویز سخت
 هوسپا که گردانیدن تجویز نام کردن تجویز زیک شدن تجویز خور شدن تاج تجویز
 نهادن تجویز مکرر کردن تاج تجویز خام و خوار کردن و یکپتن تاج تجویز امید کردن و اندیدن تاج تجویز

تفاوت و تفاوت با یکدیگر مشورت کردن و تفاوت مبنی نیاز شدن هم آمده است تا حق
 بعد گیر را در حوض انداختن من باب التفعیل تخفیف حس پدیدن ترخص شکسته شدن پیک
 من غیر المصدا در لغت و غمای غایت سپاه **باب التاء مع الفاء** من المصدا در المثلث المجر
 تعاط به دراز شکافتن من باب التفعیل تملیط فرش کردن دین بسنگ یا به خشت یا ل
 و مانده شدن در رفتار شبیط فارغ پاختن و باز داشتن از چیزی و توقف نمودن خوا
 که ایندن تملیط نپا کردن در کار و بهیج کردن تملیط بر کجاشتن تملیط شمر کشن
 جی که چهار قافیه مائل در سر پتی آورده شود و بعد از قافیه پتی که مخالف همین قافیه
 باشد آورده شود و چیزی بر دال زین بستن تملیط خون آلود کردن تملیط خود را بستن
 نمودن شتر و بچه انداختن کو پیغ تملیط مهار از پیشتر فرو کردن و داغ بر کردن شتر نهان
 تملیط در غلط انداختن و تملیط منسوب کردن کسی را تملیط تقصیر کردن و فراموش کردن و ضایع
 ترک کردن و دور کردن تملیط تنیز آوردن چیزی را و پیوستن شستن تملیط گوشوار در گوش
 کردن و لجام در سر سپ کردن تملیط در شط انداختن تملیط نیک نقطه کردن تملیط
 در هلاکت انداختن تملیط در میان انداختن تملیط دیوار کردن و کردا در چیزی در آمدن
 تملیط آتش و تازیانه زدن تملیط چیزی با ش داشتن نامویی ان بسوز تملیط پاش
 پیوستن تملیط به دراز شکافتن تملیط در پیاد انداختن و ناقص عقل کردن تملیط جابه

و پیای

و پیای پیری در چیزی کردن تملیط جامه را تملیط پاختن من باب التفعیل تملیط پختن و
 رفتن بهر طرفی تملیط حنوط بر خولش کردن یعنی خود را بداری خوشبوی آراستین تملیط بنا
 کردن و ناقص عقل کردن و بر بصیرت رفتن در راه تملیط خشناک شدن و موج زدن دریا
 تملیط اندک شمرن بخشش تملیط سقط کردن یعنی طلب رخت و تمام زبون کردن تملیط
 هر دو دست دراز انداختن اسپ در وقت دویدن تملیط از کای و استیادن تملیط
 بر کسی دست یا شستن تملیط در خون کردن تملیط گوشوار در گوش کردن تملیط از جای آبله
 پیدا کردن بر چیدن تملیط نپی پاک کردن تملیط و تملیط موی ریختن تملیط نطاشط کردن
 تملیط آب پیدا کردن تملیط در میان چیزی ریختن و میانی کردن تملیط جبه غایت کردن شستن
 تملیط واکشیدن خود را و یازیدن تملیط در زیر بغل کشن من باب التفعیل تملیط یکدیگر را
 شمشیر زدن تملیط اقامدن تملیط از یکدیگر جدا شدن تملیط فرام کردن برای صلاح کار
 هر یک تملیط یکدیگر را و شش نام دادن تملیط یکدیگر را باب زور بردن من باب التفعیل تملیط
 آواز کشن کلوا از کفکی من غیر المصدا در تملیط آنچه از مودج اویز ننداز برای آراستین تملیط
باب التاء مع الفاء من المصدا در باب التفعیل تملیط درشت کردن و درشت شدن
 کشن تملیط پستودن تملیط پستیا نیدن تملیط بر آلت کشن کرد و غبار تملیط پیاد دادن
 تملیط پسندیده بودن و چیزی برای کماي تابستان من باب التفعیل تملیط یاد رفتن

دعوی مذہب شیعه کردن ترشح جنب سپدن سرب در پامان من باب التفاعل تابع پایا شدن
 ترشح از یکدیگر دفع کردن تسامع دشمنی کردن با کسی در چیزی تراجم با هم گیر عرصه کردن خبر راز
 حاکم تسلیم یکدیگر شناختن چمن و چری قساص با هم شتاشن قعاص در هم افتادن و پی
 پاشدن و پادور پامردن و با هم نیزه زدن قعاص با هم قمر زدن و با هم شمشیر زدن قعاص از یکدیگر
 بریدن قعاص با یکدیگر شستی کردن توضیح قوتی کردن و زبون و ناکس شدن تابع با یکدیگر محبت
 کردن قعاص پایا در افتادن بیدی و ستیزه با کسی کردن حسبنا بیدن شتر بر دو شانه خود را
 در رفتار تسلیم با یکدیگر رخصت من باب التفاعل تبرک بر زمین افتادن چنانکه کون بر زمین آید
 تدفیع پراکنده شدن تعرق آواز آهشت آمدن و چینی که جنبانیده شود متعرق و در شدن تبرق
 برقع پوشانیدن تسلیم زبان آوری نمودن و زیر کی نمودن ترشح آفرایش نمودن کوک ترشح
 جنب سپدن تسبیح سچت پر شدن و زرقا داده شدن حال تصعصع پراکنده شدن و جنب سپدن
 نضوض خوار و ویران شدن تقصع جنب سپدن و ویران شدن تلملم بدوی نمودن و باز آستان
 تلملم از کسب کی بچیدن کجج خود را بر زمین زدن از سختی وجع من غیر المصا در تصعصع نام کی
 تصاص بضم تا و را نام کو بی است در بجد تیغ کجج کا و یک پال که در پی مادر و دو پی روی
 کجج مال تو ترا و باشد تیغ پایا و تیغ مرغی است و پادشاه یمن و چهار و پست و پایا و
 تابع پی رتبع و تابع مع و تابع منی واحد هم آمده است ترشح شتاب کننده با لایق ترشح

از ارم کونید

از ارم کونید و کلمه غضب کند پیش از چمن کفن و طوفت کو را هم کونید ترشح در بان ترشح در تان
 تقصع سچت تو قع نشا یا که در نام کسند **باب التماس الحین** من صدر اللالی الحیر و تذکره
 من باب التفعیل تلمیع رپانیدن و فرو کد اشتن غمان است تصنیع رنگ کردن و دنبال کردن
 تیغ فاع کردن و ریختن تیغ فروخت نمودن پیوز تو تیغ صورت کردن بچرا و در شک تیغ بچ
 انداختن تیغ آلوده کردن تیغ نیک زر کوی کردن و آفریدن من باب التفعیل تیغ روزگار
 کدشتن باندک چری و القاع نمودن چری و سچت شدن علت و غیران ترشح عیش و رخ کردن
 تیغ و پر و خشت تشفع در شدن سپیدی در موی و غلبه شدن و در رشن ترشح در خاک عطیدن
 تیغ و تیغ بر شنه شدن و بر خوان شدن شدن خون کما قال النبی علیه السلام علیکم بالحق و لا
 با حکم الدم فیکله من باب التفاعل تراجم با هم گیر و پست بر نمودن تراجم میل کردن من باب التفعیل
 تسفع در رشن در خاک **باب التماس القاء** من صدر اللالی الحیر و تذکره هلاک شدن
 تطواف کردن و بر آمدن یعنی طوفت کردن تو کاف چکیدن من باب التفعیل تسحق
 رایت کردن نیزه تجر یف کا و نعمتی کردن و اندک شمران آنچه خدا داده باشد تجر یف کوفه
 چمن و محرف کردن قلم یعنی سچت تراشیدن ان تخلیف بکنند دادن تخلیف سچت
 و همیا کردن تخلیف حرف خواندن تخلیف نیک بر هم نهادن و کفشت و آنچه بدان ماند خشت
 تخلیف واپس کشتن تد ر یف قرون شدن تد ر یف از پی در آوردن تد ر یف

تغیّف بر پیرایه رشن تعطف مهر بانی کردن و غم شدن تعضّف و تعضّف شکستیدن
تعطف غایب بکار داشتن و در خلاف رفتن تعرق پوست واکارده شدن و جهت تعطف
تغیّت اندک جامه زشت در شب بسر بردن تکلف برهنه شدن تکلف برنج خری
کشیدن و از خود چیزی نمودن که آن نباشد گفتف کرد خری و زار آمدن تکلف نرمی کردن
و طعنه نمودن و لطیف خری آوردن و بار یک دیدن کما قال الله تعالی و التیاب طیف تعطف
زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
شدن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
پای نمودن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
پوست و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
تکلف چشم داشتن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
کناره خری کم کردن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
زن خود را و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن
که میان تعیف میل کردن درخت که بطرف چپ و کلاه بطرف راست میل کردن
خری بطری تعیف جیل کردن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن و زود و زار کشن

یازدهم فعل باشد معنی التفخیم می باشد **باب التامع** من التامع التامع
 آرد کردن تاق بخوبی شدن و پر ششم شدن و پر شدن خیک از خیری تصدقات بهوش
 شدن توافق و اتفاق موافق شدن کارشفاق دم فرو بردن و آخر مایه کردن و فرزند بلند
 کردن من باب التعلیل تجدید و ترشیت یک نکرستین تخریق یک پوختن تخلیق دور
 برهوش شدن مزج و موی سپر تراشیدن تحقیق احمق خواندن تخریق یک دریدن و پیا
 دروغ گفتن تخلیق تمام آفریدن و پندار کردن و متدل کردن اندین تدقیق بهیر شل استوار
 کردن تدقیق یک ریختن تدقیق دور کردن و دایم بخیر نکرستین و در کوفه و خوشنخم
 و بدانی شمار کردن خیری را و نزدیک شدن افتاب تدلیق استیاد و تیره کردن
 و دایم بخیر نکرستین و پست شدن ترمیق بسیار شدن همانان تریق موی پراشیدن
 ترقی کسی اندر دی نسبت کردن تدریق منجین شیر باب تشریق گوشت ترقی
 کردن و بطرف شرق رفتن تصدیق رپست کردن داشتن و باور داشتن و صدقتا
 تشفیق اندک کردن بخشش و غیران تصفیق دپست یرنم زدن و پایا برنم زدن پایا
 برنم زدن مزج و شراب باب منجین و از طرفی بطرف دیگر کردن و شتر بر چاه دیگر
 بردن تطبیق بر بندگاه آمدن شمشیر و مواش کردن اندین خیری با خیری و دو و پست
 برنم نهادن در میان اوزان بوقت که کو تطریق نزدیک شدن مزج بخایه کردن نزدیک

شدن بر زمین و راه باز دادن کسی را تا بگذرد و تطلیق طلاق دادن تعلیق گفته کردن تخریق
 پوشیدن و شراب باب اندک منجین و حضور را به گوشت کردن و دلو را پر آب نکردن
 در او بخش و عاشق کردن اندین و تمام نکرستین تخریق غرقه کردن تعلیق در خانه بستن
 تعلیق شکافتن تعلیق فاش خواندن تعلیق باز و نمت پروردن تعلیق چرب کردن
 و نرم کردن طعام تعلیق بهم آوردن تخریق دریدن و پرانده کردن تخریق ناستوار کردن
 بکل سنج رنگ کردن و بستن تاب نوشتن تخریق بر جهانیدن است تخریق نظم کردن سخن
 و تقانون آوردن خیری تطبیق کمر بر میان کسی بستن تخریق نوشتن و شش کردن تخریق
 نوشتن و پست تخریق دادن و هموار کردن دیگر درخت نشاندن تخریق استوار
 کردن تخریق برگ آوردن درخت تخریق بسیار قاق کردن گوشت تخریق پیرا
 کردن اندین تخریق صافی کردن و تمام رنگ شدن و پرده از پوریا و برقف خانه کشیدن
 چنانکه بقیع پوشیده که در تخریق نقش کردن بسیار در پست کردن اندین و نیکو کردن
 تخریق نیک اندین تخریق آرزو مند کردن اندین تطبیق توانا کردن اندین و تکلیف کردن
 و فرمان بردار کردن اندین تخریق واداشتن و وایستادن انکار تخریق تیر زدن
 کردن و نوق تیر بر زه کمان نهادن و پیر سیر را شیر دادن تخریق چرب کردن و نرم کردن
 طعام تخریق رام کردن و برانست نمودن ناه را تعلیق شک کردن و کار بر کسی شک

نوازشن تحقیق تحقیق کردن و نیک دانستن ترفیق از طرف سرپرست کردن
 ترفیق باریک کردن و نیک کوفتن ترفیق شک کردن و نیک کردن چنان تحقیق نیک
 پیرودن آوردن چنان تا توفیق کار مکرره و مشقت بر کسی نهادن تارق بخواص کردن
 من الفعل بتعق بخت ریخته شدن آب خرق سوخته شدن تخلف حلقه زدن
 تخلف دریده شدن و دروغ بر بافتن و فراخ بخشیدن کردن تخلف خلق کسی کردن و دروغ
 کفین ترفیق بخت ریخته شدن آب ترفیق یاری کردن و نوبی کردن و عاری کردن
 ترفیق جبریدن تعلق بر دیوار بر شدن تشدق لب بچیدن در چرخ کفین ترفیق
 در روی افتادن و نشستن تعطف اشامیدن و پاعت پاعت اشامیدن تصدق
 صدقه دادن تصدق آواز بخت کردن و در روزه نهاده کردن زن تطرق راه کوفتن تفرق
 کوفتن از پیشخوان بریدن عشق عشق نمودن تعلق خنک در زدن و به چری در آغوش
 تعلق زلف در رفتن در چری تعلق کشاده شدن و شکسته شدن تفرق پراکنده
 شدن تعلق شکافته شدن تعلق بنابر نعمت زینتن تا ترق شک شدن تا بق
 پوشیده شدن و او داشته شدن تا ترق درخشیدن تا ترق نیکو نگرستین در کاری
 و تعجب نگرستین تا او را نیکو کرده شود و پراکنده شدن تعلق زبان بکام زدن از چینی
 طبع تعلق پاعت پاعت اشامیدن تعلق چابکویی کردن تعلق کمر بستن و چنان کفین

توفیق

توفیق استوار شدن توفیق چشیدن توفیق باز داشتن و خرید و فروخت کردن توفیق از
 نمودن توفیق طوق در کردن خود کردن توفیق مبالغه کردن و نیک نگرستین در کاری توفیق بالا
 نشینی جتن توفیق شک شدن توفیق در پست شدن توفیق رجم و نجاش توفیق شکافته شدن
 توفیق جای نرم استخوان را حاشیدن و نگر استخوان خوردن و پراپا اشامیدن و نگر رسانیدن
 من باب الفعل تعلق تعلق تعلق بر خود کردن به احمق تراش تعلق تعلق کردن و با تعلق یار بودن تعلق
 بر یکدیگر تعلق تعلق تعلق با یکدیگر است کفین و دو پستی و دشتن تعلق با یکدیگر است
 کردن تعلق تعلق به پایدان تعلق که در تعلق آمده است اصل تعلق بوده است یا بخت بخت
 و دلالست کسره بر وی خدمت کرده شده است تعلق تعلق تعلق کردن و برابر یکدیگر شدن
 تعلق با یکدیگر رسیدن تعلق با یکدیگر استواری کردن در چری تعلق با یکدیگر موافقت کردن
 تعلق شک شدن و به شک آمدن تعلق با یکدیگر دشمنی کردن تعلق با یکدیگر خلا
 کردن من باب الفعل تعلق تعلق استواری و زیرکی نمودن کسی زیادار آنچه در آن باشد
 تعلق که تعلق پویشیدن تعلق فراخ روزی کردن در چرخ تعلق سخاوت نمودن که باشد
 تفرق جنبیدن شراب و آب تفرق ملحد شدن تفرق تکیه بالش پستاندن بر
 روی دست تکیه کردن تعلق جنبیدن من غیر المعاصد تعلق واری و است شهر توفیق
 بنحو توفیق گیت که در غریب و در جوی واقع است **باب التامع مع التامع** من المعاصد

دال دنیا بریدن و بریده شدن بسوی خدا و خلص شدن او را تمام خلقت شدن تجلیل بزرگ
داشتن تجلیل بخیل خواندن تبدیل بدل تغییر کردن تعیل نوعی برافه فستن تعیل کران کردن
بوزن تبدیل زمین انداختن تجلیل نیکو کردن تجلیل دادن خواندن تجلیل دست و پای او
سپرد کردن تجلیل سپاندن و پیدا کردن و جمع کردن تجلیل تعصیر کردن و پاکس نمودن تجلیل
نمودن شنیدن کو خند تا شیر در پستان ایشان جمع شود تجلیل عیب کردن و ضعیف شدن
و ضعیف خواندن تجلیل کار و دشمنی و مثل از طلا کردن و شتر را قطران مالیدن و فراوانی
خبری را بخیر تجلیل بار بر نهادن و شغلی از کپسی در جویستن تجلیل کم عقل گردانیدن تجلیل
شمرنده گردانیدن تجلیل بر خور داری گذاشتن تجلیل اشکار خواندن تجلیل بر بخشیدن
داشتن تجلیل جدا کردن موی و فرو گذاشتن موی را تجلیل موی را بر دهن چوب کردن
تجلیل بزرگ گردانیدن و بر کردن تجلیل بنای یا پس خیری را کو فستن تجلیل خون لود
کردن تجلیل در جام چیدن تجلیل خیری سبیل کردن یعنی گذاشتن در راه خدای تعالی
فرو بردن تجلیل آسان کردن تجلیل میل کردن اقامت نمودن و خیری را طویل کردن تجلیل
شتاپدن تعیل عادل خواندن و در پست کردن تعیل بسیار ملاست کردن تعیل آسین
دادن و خیری با کمین پروردن تعیل شک گردانیدن و شک شدن جای او استوار شدن
در شکم چنانکه پروت تواند آمد تعیل بیکار گردانیدن و بیکار شدن و فرو گذاشتن و پناز بود

کردن

کردن و خیری را تعیل کردن تعیل تعالی بسیار بر پای شتر تعیل غافل خواندن و محقق
تعیل نیک تباقتن تعیل اسکار کردن و جدا کردن و پاره پاره کردن تعیل اقرون گردانیدن
تعیل بوسه دادن تعیل نیک رام کردن و مجامد کردن در کشتن تعیل خانه را قفل کردن تعیل
کردن تجلیل سره کردن تعیل پاندا زدن کردن و بدر شدن تجلیل حجت نوشتن قاضی تمیل تمام کردن
تمیل صورت کردن و صورت خیری نمودن تجلیل نیک خجستن تجلیل فرو فرستادن و طلب
داشتن تعیل پروموی و پشم انداختن حیوان تعیل نعل بستن تعیل پدیده دادن تعیل
غیمت بکسی دادن تمکیل غاب کردن و از سگند بازداشتن و آرمیدن و خیری را غیبت غیر
گردانیدن تمکیل فرو گذاشتن شاخ و لب زیرین تجلیل ششام دادن و خجستن ششام
و انداختن تعیل توکی جستن تعیل نیک پختن تعیل وکیل کردن و کپی را بر خیری بختن
و کار کسی گذاشتن تجلیل بسیار گردانیدن و و اگر گردانیدن تجلیل مالک خیری گردانیدن و پنا
گردانیدن بر خیری تجلیل چوب زخم کردن طعام تعویل بسیار پختن تعویل خود را زیور و جواهر
آراستن زدن و در پانیدن تعویل دراز کردن تعویل زمان دادن تعویل اعتماد کردن و با و از بلند کردن
و بدین معنی امیر سپت قول رسول علیه السلام تعویل علیه تعویل بر کسی بختن تعویل
تغیر کردن تعویل مالدار گردانیدن تعویل بخشش کردن تجلیل کسی را در خیال وطن انداختن
تعویل دراز دادن کردن تجلیل جدا کردن تعویل روان کردن و آنچه بدان ماند تعویل ملذشتن

بکشد شستن چار و او بیکه کردن ان برای نذر تعقیل ضعیف خواندن تعقیل در غیره و شراب دادن
 تیل میان دو کار متر و دو بودن تاکه این کرده شود و تیل نیک تر کردن تعقیل جل بر پسته و درخت
 و پوتانیدن خری تعقیل حلال کردن و یکایه فرو دادن و کج کردن زن معلقه ثلثه را تا باری
 اول حلال شود تعقیل حلال کردن دندان را و پیر که در آید و پیر که شدن تذکیل را هم کردن تعقیل کند
 شدن گوشت و پوست و در خری کردن تعقیل که را خواندن و هلاک و ضایع کردن تعقیل پنا
 کردن و خری را در پای کردن تعقیل خری را علت نهادن و علت زایل کردن و سپاه شراب دادن
 و پازی خری را تعقیل نهاده الودن تعقیل بسیار رخه کردن تعقیل اندک کردن و اندک نمودن
 تعقیل تاج بر سر نهادن و در خشدن و نیک کشیدن و در خجک بدل شدن و این از لغات
 تعقیل لا اله الا الله گفتن تایل تر کردن خری را تا تعقیل و تایل اصلی کردن تایل کله تر شد
 آوردن تعقیل زمان دادن و در دو کپ می و در میله کردن تایل سپر خری را تایل کردن تایل
 مال یکسپان تا بخورد و تایل امید داشتن و در امید انداختن تایل نیر او را که در آید و من
 باب تعقیل مثل کار شواپه خاصه برای خدا کردن بقتل بریده شدن از خری تایل غار شدن
 بر کسی و در دشنام و ضرب و غنیمت گرفتن بدل کردن کفن تبدیل شدن تعقیل نمودن تایل
 شکافه شدن تعقیل گیاه خوردن تعقیل گیاه نمودن تعقیل از جای برداشتن و بار برداشتن
 تعقیل زبون شدن و بر خود نهادن چمن و شکبایه نمودن تعقیل زبون نمودن خود را تایل

فربه شدن

فربه شدن و بسیار شدن و افزایش کردن و نبر شدن زمین و محل از جای برداشتن تایل
 با پستی که خواندن در پاهای انش کردن تایل خود را در جامه بچیدن تعقیل زیر فرو کردن تایل
 آسان شدن تعقیل شب تاب شدن تعقیل یکپوش شدن تعقیل یکپوش شدن و پی زور شدن تعقیل
 عشق نمودن تعقیل فضل نمودن و یک جامه پوشیدن برای کار تعقیل پای بر خری زدن تعقیل
 خوب صورت شدن و نیمه بر شدن تایل تعقیل نذرین تایل پناه شدن و زور بوقت
 پاشنه رسیدن و یکایه فرو رفتن تایل تعقیل آلود شدن تایل نرم گوشت شدن و نرم
 گوشت و عضو تعقیل اندک اندک در رفتن تعقیل طفیلی شدن یعنی ناخوانده بطعام خوردن
 شدن تعقیل روان شدن آب تعقیل خرامیدن و پستی که نمودن تعقیل بدجال شدن و بدجال
 شدن تعقیل سرمد چشم کشیدن تعقیل پانیده کردن تعقیل مثل شدن و بر شال خری شدن
 حیدر کردن تعقیل در نمک کردن تعقیل مردن و خیری از میان بر کشیدن تعقیل بر کشیدن تعقیل پنا
 بستن تعقیل زور دادن تعقیل از گناه نپزیری نمودن و سپردن آوردن تعقیل غلین در پا کردن
 تعقیل شکر کردن و سنت کردن تعقیل از جای یکایه رفتن و تعقیل خردن تعقیل فروخته شدن
 تعقیل تردی که جتن و در زری کردن تعقیل تهر بانی کردن شتر ماده بزکچ و از ایل پاس کر که کجا
 زدن تعقیل خری پو پستن تعقیل دور شدن در کوهها یا در زمین تعقیل دور شدن بر کوه
 توکل افتاد کردن تعقیل از جای یکایه رفتن تعقیل پنهان چری با ستادن تعقیل جمع شدن

بپیل پخته شدن در وان شدن متصل بانک کردن آهن و آنچه بدان ماند تغفل در متن
تقل بی آرام شدن بر ستر از پختی در دهن غیر المصا در تنل شسته زمین تنال صورت تنال
 جمع قابل دارو یا دوا و خلاط که در و یک طعام کنند و اوج قابل است و قابل در و بی است که در
 طعام کنند و تاویل هم بمعنی قابل است تنال کوماه و تاویل رنگهای کوماه و آنچه از چری
 افتاده باشد بخیل سپیدی و پستی پای اسپ و این لفظ مصدر و غیر مصدر است
تغفل و تغفل بچرخه رواه تعال ففتح لام با و او امر است از تعال بملک که سینه و دهن
 دارند و قیل و دهن **باب التماس مع الیم** من المصا درس التماسی البحر و تمام آفر شدن تخت
 شدن که ما با زایب اود و فاسد شدن طعام تدوام کردیدن من **باب التماس مع الیم** شد
 کردن تخیم بر سینه خوابیدن و پهلوی کردن جانوری برای کشتن تخیم عافو شدن و پر کردن
 ظرف تخیم پر کردن و تمام کردن پال تخیم بخت بریدن تخیم خداوند جسم کردن
 تخیم رنجاییدن و تکلیف کردن تخیم عوام کردن و بخت بستن و تازیانه زدن و تمام با
 ناکردن پستی و حرمت دار کردن و ایندین تخیم نیک شکستن تخیم حاکم کردن و ایندین وضع کردن
 تخیم بر و بار کردن تخیم شیر نظر کردن تخیم نیک مهر کردن و تغیر شدن گوشت تخیم مهر کردن
 تدسیم نیز کردن باران زمین را اندک و چویش دادن کسی را تخیم نیک سپید کردن
 کردن تخیم نیک رفت کردن تخیم آخر پیغمضادی را انداختن تر و نیم پاره دادن جامه

تر نیم

تر نیم نیک بهم در بستن جامه تر نیم نیک نشانه کردن و نیک نوشتن و مخطط کردن جامه
 تر نیم خط کشیدن تر نیم آوار کردن و ایندین تر نیم رایت تر کشیدن و اندک کردن و ایندین
 و پست کردن و ایندین و بد غذا کردن و ایندین تر نیم بانسان کردن و ایندین تخیم و تخیم سیاه کردن
 تر نیم بلند کردن و ایندین کور و آنکه در قرآن واقع است یوسف المعین لانها از مع شراب بی
 بهای نه تر نیم تشبه کردن پدید آمدن شتر بن تخیم چار کردن تخیم سپردن و سپاردن
 و کردن نهادن و بستن و دشتن و بستن و ایندین تخیم جامه را فتنش کردن تخیم فاسد کردن و ایندین
 باز کردن مید و حمت یا نشسته و بخت شکافتن تخیم تمام کردن و پستوار کردن تخیم سخت بهم
 و الکوشن تخیم بریده شدن شیر از پستان تخیم تمام کردن و تخیم ازین بر کردن تخیم بر خورتن
 آتش تخیم تمام خلقت کردن مرد و نیک خلقت کردن و ایندین اسپ را و کور و کوی کردن و ایندین
 قال علی بن ابي وصیفه النبی علیه افضل الصلوات و سلم یکن بالمطعم و لا بالمکثم ای لم یکن بالمدور و الوصی
 و لا بالمعظم البخیم نطعم طالع خواندن تخیم و پروا داشتن و درنگ کردن تخیم نقطه بزرگ
 حرف را تخیم بزرگ داشتن و بزرگ کردن و فربه شدن تخیم کسی را آموختن تخیم بر کسی و این
 نهادن تخیم غنیمت و دادن تخیم جامه و صله زدن تخیم بزرگ کردن و ایندین و امانت کردن
 تخیم قدام بردن بر توبی بستن تاکب و شراب کردن در آن باشد معنی پروا آید تخیم دریا
 بایندین تخیم بغف در آوردن و بروی در انداختن تخیم سیاه کردن و ایندین و در تازیکی شب

سیر کردن تقدیم در پیش کردن و پیش فرستادن و در پیش شدن تقدیم و بخشیدن و بیکو کردن
تقدیم ناختن چیدن و پشم تراشیدن تقدیم نیک پوشیدن تقدیم سخت کردن بندگان
تقدیم کرای کردن و نواختن تقدیم سخن گفتن تقدیم کردن تقدیم سخت طباخ زدن تقدیم کردن
تقدیم نجوم حکم کردن تقدیم در یک رشته کشیدن تقدیم هر دو گفتن تقدیم باز نواختن
تقدیم سخت ویران شدن تقدیم آرد و کردن زن استن بد و دادن و دست تار کردن تقدیم
و تقابل در صم با نفع یعنی بکسر تقدیم بگویم آمدن و بسیار دانگ کردن تقدیم بسیار نقش بردن
کردن تقدیم در کردن از اندام و بد و آوردن و پست کردن تقدیم در غلط انداختن تقدیم
قلا و ده دوال کردن یک در انداختن و علاج و ذم ناقه فرمودن و قصه چری کردن تقدیم کردن
تقدیم کرد بر آمدن مرغ در هوا و قلاب و پشما و شیر یکج در شراب و در دگر کردن و پاک کردن
جوش و یک را باب و زبان بگردان بر آوردن تا شک نشود و بخت کردن یک تقدیم کرد
اسباز نشان کردن و دانگ کردن و بیکو خوی کردن آیدن اسب و فارت کردن و عالم کردن آیدن
کسی در مال خود و تقدیم مان کندم بختن تقدیم رسپت کردن و قیمت کردن چری را تقدیم توده کردن
تقدیم ملامت کردن تقدیم در جواب کردن کسی را تقدیم پاشی خشن و بر جنبانیدن در جواب
تقدیم کسی را باده کردن آیدن بختن تقدیم شدن و خری را تقدیم کردن تقدیم سوخته کردن
و سوخته شدن باران تقدیم آیدن و دایم بودن تقدیم بر ناک شدن تقدیم تمام کردن تقدیم

سیا شدن

سیاه شدن سبز و بر آوردن چو و مهر دادن زن را و سیاه کردن خری را بخت تقدیم
بد گفتن کسی را زخمی مگر بر کردن تقدیم کند بختن در کار و کند بختن شمشیر چری که بران آید
بزدان نشان کردن کردن تقدیم عامه بر پسر کسی بستن و همه را فرا سپیدن تقدیم نیک پوشانیدن
تقدیم خلاف شکوه با شکوه بیرون آوردن و درخت و کسی را کلاه پوشانیدن تقدیم نیک پوشانیدن
کردن تقدیم فرجه کردن آیدن تقدیم قصد کردن تقدیم زن را سپوه کردن تقدیم فراخ کردن من باب
ترم سیر بر آمدن و نمکین شدن تقدیم پسته خندیدن و دندان برهنه کردن بختن تقدیم نفع
تقدیم تمام شدن و تمام ببال شدن و کسی را جرم نهادن تقدیم بختن صاحب نشان شدن و کار کردن
پیش کشیدن و بر کردن بختن زنج کشیدن تقدیم ناخوش کردن جرم حرم بختن کسی بختن
بختن پیشین تقدیم نکتته شدن حکم حکومت کردن حکم نمودن و زبانه شدن تقدیم
واجب شدن و زرم شدن طعام تقدیم آشپزی در بخت کردن تقدیم بخشایدن تقدیم و تقدیم
کند شدن جام و پاره بر جام زدن تقدیم نشانه چری کردن تقدیم زرم سر آیدن تقدیم و زرم
بانک کردن شتر ماده هم آمده است تقدیم بختن تقدیم بر بالای چری شدن تقدیم
زود تشریف کشیدن تشریم در دیده شدن و شکافه شدن تقدیم بختن چری خوردن تقدیم
حشیدن تقدیم ناخوش شدن تقدیم از سپید کسی نمایند تقدیم زبانه نمودن تقدیم از کسی چری
آموختن تقدیم چاه کردن و آمدن کردن تقدیم غنیمت کردن تقدیم نکتته شدن با جدایی

تفهم در یافتن تفهم مجبور در روشن تقدیم فراپس شدن تفهم را بکنده کردن و برکنده شدن تفهم شکسته
شدن تفهم بزرگی نمودن تفهم سخن گفتن تفهم بهین نبودن تفهم تفهم دادن و ناخاییده زود کردن
طعام تفهم بخت کردن طعم را یعنی نوط که در حیض می نهند تا ششم شکسته شدن و همراه شدن
تفهم خویاندن شدن تفهم شامی نمودن تفهم دیدن و وزیدن تبسم و خض بر سپیدن تفهم نیاز
و نعمت زبیتن تفهم ویران شدن تفهم شکسته شدن و آواز کردن تفهم تحریه و تپیدن و آواز
و بگر کردن و غضب کردن و سپرد و کشتن و ویران شدن تفهم پشم و سپردادن تفهم تفهمهای بر
خوردن تفهم شکسته شدن تفهم خویشتن توهم ناگوارنده شدن توهم مایهیدن توهم برخی
افزادن توهم خشم گرفتن توهم بخرپشت و در یافتن توهم همان بردن توهم بجاگ اظهار کردن
و قصد کردن توهم خود را نشان کردن در بخت توهم در ناک کردن چشم و دشتن توهم خیم
زود توهم بر ناک شدن هوا ششم در روشن شدن تفهم ننگ دشتن ششم بوییدن توهم عام بر بستن
و خود خاندن کسی تا تفهم از کناه و پنهان کردن آید تا تفهم در دمنی نمودن
تا تفهم بی زن شدن و بی شوهر شدن تا تفهم قصد کردن تمام بر بالای چری بر آمدن آب بر
چری روشن و بر جستن شتر ز بر باد من باب التفاعل تا تفهم ترد خاک روشن تا تفهم علم نمودن
بی علم تا تفهم روشن کردن تراجم بر یکدیگر رحم کردن تراجم بر هم نشستن تراجم ابو یی (اردن) تا
با یکدیگر اشتی کردن پناهم با هم قصد زدن تا تفهم یکدیگر را دشنام دادن تصادم بهم و افکندن

تصارف

[illegible]

لایکلمه و پنج عرب گوید از هب بدي تسلم يعني اذهب ب لایکلمه تخم نشانه زمین
 و خد زمین و بعضی گفته اند تخم جد و در حرم کعبه است و قول رسول است علیه السلام که طوبی من غیر
 تخم الارض و تخم دشم من تخم است تخم طعامهای ناکواره و اوج شعله است تلاطم ناکله
 و او در اصل تلامید بوده است که یا دوال را جهت خوف خد ف کرده اند توهم دانه است که
 نقره پازند مانند در تریم نام موضعی است تو از هم که در قرآن آمده یعنی در عرض اندازند یا
 و کناه دلالت کند ایش از تسیم شرب بهشتیان و گویند نام خمیه است و بهشتی است
 تعالی و هر هس من تسیم تو ام دوس از نصیها و نام قصه است در عمان و آنکه با دیگر ی یک
 شکم را دیده باشد تو ام و تو ام جمع **باب مع النون** من المصادر الثلاثه المجرده تهن
 گاه دادن و گاه فروختن تهن زیر یک شدن تکلان تو کل کردن تهمان باریدن باران
 و چکیدن شک تمان نالیدن تمان آشکارا کردن من باب التفعیل تیدین پر و سیاه
 پال شدن تطین اسپر کردن جامه را تمین بهشت کوشه کردن تددین پر کوشه شدن
 ترسین پای باران باریدن تخمین بدول کردن و بدول جانندن خرین زبانی آواز کردن
 تخمین نیکو کردن و نیکو شمردن تخمین اسپنوار کردن و حصار کردن تخمین درشت کردن
 تخمین بکمان سخن گفتن تدجین دور کردن تدمین چرب کردن بر وزن آودن تددین بکمان
 نمودن و از نامیدن مادر و پدر را تیتن نیک نکرستین ترقین بخارنگ کردن و پین السطور

تنک کردن در کتابت تکلین مانند کردن تردین جامه را استین کردن تخمین کرم کردن تکلین
 آرام دادن تمین فربه و خشک کردن و روشن بخور و کپی دان تخمین خیری را بتمان دادن
 و خیری در میان خیری نهان کردن و سرکپی در میان سر خود در آوردن تخمین تو تو تو
 کردن خیری را در یکم کشیدن و خود را بطریق البتن نمودن شتر ماده تخمین در شتر انداختن
 تخمین با یکدیگر قرین کردن تخمین کفن کردن تکلین خشت کردن تخمین در یکدیگر سپیده
 و نبر کردن تخمین بخلاف میبویب کردن تکلین خیری را زبانه کردن تخمین بخت لغت کردن
 تخمین فغانیدن و سخن را از زبان کسی دادن تکلین طعام نهاری دادن تخمین رشک دادن
 تخمین اسپوار کردن تددین شهر پاختن قرین نوم کردن تکلین جایی دادن و دست دادن
 کاری تخمین که او داد کردن تو طین وطن کردن و دل بر خیری نهادن تو بین سپست کردن
 تخمین خاین خواندن کسی را تدمین در دیوان نوشتن توین که با نوشتن تکلین در وجود
 تکلین رنگ کردن و رنگ و در سوه تکلین نمودن کردن کلمه را یعنی فون سیکن در آن کلمه
 در تلفظ نه در کتاب تکلین آبان کردن توچین پر کوشه کردن و امیندن روی و مرکب
 و جنبه روی تکلین آشکارا کردن و آشکارا شدن تخمین هلاک کردن و همگامی پیدا کردن
 تدسین کسی را با دیانت با دیانت او گذاشتن تدمین آد استین تطین بکل اندودن
 و دیوار کل ندن تخمین خیری نمودن و آشکارا پاختن و بر بر کشتن و بر آب و رنگ

رختن تاد زبانی ان استوار کرد و دیوارخ کردن تعین کنیزک را پارسستن و اصلاح
 آوردن چری تین نرم کردن تین کمان بد بکسی بودن تعین عاقر کردن مرد را از جاع
 و کتا را عنوان نوشتن تعین نوع نوع کردن تادین بانک نماز کفن و آوردن دادن تین
 چشم دشتن چری را دور پی چری رختن و مرده را پستودن تاین اسین کفن تاین سر
 و علف خوردن پتور چیا کند هر دو طرف شکم او بر شود مانند و کدو من باب الفعفل بطن
 در زیر شکم آوردن تین چری را در ظرف نهادن و بهر دو دست کفن دهن را تین
 اندوه خوردن تین خود را در حصار کفن تین صورت چری را مشاهده کردن تین شای
 چری جتن و به چری مانند کردن خود را تین بر وزن چوب کردن تین بچاره شدن
 تین بدنی کسی زبوتین تین در میان خود کفن تین کفن کفن شدن تین کفن ارغ
 فیهی تین در کف شیده شدن عضو تین پشیمانی نمودن تین اشتر شناس کردن
 تین هم پسته شدن و چوب بر سر ماندن بعد از شستن بر و برک با تین جوان کفن
 بشتر دادن تین تین فرا کفن تین نهاری خوردن تین کاهل شدن تین تین
 رنگ کردن تین وطن کفن تین پست شدن تین فر به شدن تین کفن جایی
 کفن تین جایی کفن و دست یا کفن بر چری تین همداه خود نگاه داشتن تین
 رنگ کردن تین موجود شدن تین اسکارا شدن و بجای آوردن و پرسیدن

و تحقیق

و تحقیق کردن تین بکام جتن تین دین دار شدن تین کیرت نمودن تین خود را تین
 و راست شدن تین بچشم کردن چری را دین پسته پاندن تین تین کردن تین مهر با
 کردن تین کند شدن پست و شک شدن و در کف شیده شدن ان تین کدو کند شدن
 تادین پاکه بدین تین مانند کردن خود را کفی و خلق و خوی کسی کفن و تین شدن و کاهلی
 کردن و بهانه آوردن من باب الفاعل تادین کید کیر را دین کردن و از تین چری پنهان شدن
 تین با توت را کفن بلفت عین تین طلب کردن تین تین شدن کردن تین تین
 و کیر کردن تین با کید کیر کینه کفن تین با کید کیر زبان آوردن تین تین راست
 استادن کار تین مچر کید نمودن تین تادین تین تادین تین تین تین تین
 خوار دشت و پستی نمودن تین تین از کید کیر جدا شدن تین تین کید کیر تین چری تین
 تین دروغ شدن تین خود را دیوانه پاختن من باب الفعفل تین خدمت کردن
 و طعام تین تین فرعون بر خود کفن و خود را بزرگ نمودن من فی المصا و تین کدو تین
 تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین
 کدو تین آمده است یعنی پرون ی آید تین از تین تین تین تین تین تین تین تین
 ووزندیک شکی تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین
 موزه پستین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین تین

بر روی کردن تا دی رسیدن به خجری تا دی آلوده شدن تا دی استادن تا می کردن
دی روی کردن تپسی کشا شدن و تپاه شدن تا دی فرا هم آمدن تری لباس پوشیدن
و اموشتی از ری است تا پد نک کردن و قصد شخصی کردن تا می پو کند خوردن تا می
کنز خریدن تا می تری و استکی نمودن توخی قصد کردن و جستن توچی شتاپدن توخی
تمام شدن و جان برداشتن توخی برینیدن توخی برکشتن و دوست داشتن و ولایت
نمودن و بکار کسی قیام کردن و تطوی و توی کردن و توی کردن و توی کردن
شدن پوی رسپت شدن تقوی نهمند شدن توخی بختن شدن و توی کردن
تعالی عاشقی نمودن تعالی غفلت نمودن تاجی با یکدیگر از روشن تاجی یکدیگر را
و ششام دادن تاجی دور شدن و کامی نمودن تعالی با یکدیگر دشمنی کردن و دور شدن
و فاپد شدن تعالی یکدیگر را و اخیدن و از خجری و تاجی جستن و پیکو شدن تاجی از
خجری برینیدن تاجی در سر ای دور شدن یکدیگر را و از دادن و با هم در این نشستن تاجی
نهم دشمن و یکدیگر را و در دادن و فرستادن تاجی با هم عارضه نمودن در کاری تاجی
با هم دشمن تکاری کسی را با یکدیگر بکار بریدن تاجی در شکار افادن و با هم سینه کردن
تجاری تعاضا کردن تاجی با هم شامیدن تاجی و اموش کردن و فراموش نمودن
تجاشی پیکو شدن تعاشی شب کوری نمودن تاشی با هم دشمن تاشی موی شپایی

یکدیگر

یکدیگر کردن و در برابر یکدیگر افادن تاجی از یکدیگر خوشنود شدن تعاضی تعاضا کردن تاجی
خود را خاریدن تعاضی و از روشن تاجی با یکدیگر نالک کردن شتران تاجی پیکو شدن و از
جای برداشته شدن تاجی و تاشی از یکدیگر دور شدن و پرانده شدن تعاضی و در نحو
به پرون میل کردن برای ما و هم پرون و اودن تعاضی با یکدیگر دوستی پاک داشتن تاجی
اندیک از تخی کد اودن و در با شستن تاجی یکدیگر را نیست کردن تاجی با هم باقی ماندن
تاجی یکدیگر را سپایه کردن تاجی به هم رسیدن و یکدیگر را دیدن تاجی راستین نمودن تاجی
با یکدیگر کد کردن تعالی آمدن و بلند شدن تعالی نیست کردن و با هم تیر انداختن تعالی دراز
بلند شدن و ریزه شدن و پوسه شدن کوشش چار و تعاضی تاریک شدن و از یکدیگر
و جستن تعالی یکدیگر را دشمن داشتن تاجی با یکدیگر تیر بانک انداختن و انداختن
و یکدیگر را دشمن دادن و زیاد شدن تاجی با یکدیگر عارضه کردن نیز تاجی کوری خود
کشتن تاجی یکدیگر نزدیک شدن تعالی از یکدیگر بی نیازی نمودن تعالی با هم نشستن
تاجی با یکدیگر مفاخرت کردن تاجی با هم بازی نمودن تاجی پایان رسانیدن و با
استادن و باز داشتن تاجی نهان شدن تاجی اندر ز کردن تاجی تمام شدن تاجی
پایانی شدن تاجی مستور یا شستن تاجی شق کردن و تقصیر کردن تاجی خود را بخجری دارد
درمان کردن تاجی را بر شدن تعالی و فرام کردن برای بدی و نشسته تاجی افادن

از پی حکم تاجی برادری با یکدیگر کردن تا وی با یکدیگر باری کردن تا کسی یکدیگر را فرزند
 تنائی دور شدن ترا کسی یکدیگر را دیدن و در برابر یکدیگر افتادن من باب العقل تنائی
 رغن تدبیری در گردیدن من غیر المعاد رتقی پرینر کار و در سپند تجری چون برای غایب
 یعنی بگذار و فراد هر چون برای نمی طلب باشد یعنی بگذار و فراد بی تنویری یعنی خوا
 دادار از برای غایب باشد و در داری اگر از برای نمی طلب باشد تالی در پی آید
 تدبیری بر بوع کوتاه خورد و تریا خیر بای کرد و نه او جمع تر قوه هست تنائی موضوعی است
 در جمع شود و او جمع تهمیه است توادی چوب پار ما که بر کردن شتر نبدند تا بچیر خورد
 تویری یکی و افزیده چیست **بالتاء** **بالتاء مع الالف** من المعاد رتقی بسیار
 شدن و شاد شدن ترا تو انکر شدن نطا در فعل کردن تا دور در غن اندشن و تو تیکر
 نان و طعام چوب دادن و شکستن شتا است و تون نفا و آوار کردن کو پخند و بره و شاد
 تا پوراج کردن مهر و پوراج کردن و شکستن تویی و تواد است و تون من غیر المعاد رتقی
 خاک تریا منر لیت از منارل قرونی که بسیار مال و بسیار دارد و ترا بسیار تریا
 آوار کو پخند و غلطان شتا و ریمانی که بر پای شتر نبدند شتا و نام کوبی است شتا
 بنشدید فاما نام شتم کیانی است طلائه و در سپه شنبه تجلا فراج شکم و برک شتا و نذا
 شنی انکر فرو تر و مهر قوی باشد در مرتبه شتی کاوی که دوبار کرده باشد حکما قال **بالتاء**

لانی فی الصدقه ای لا توخذ فی تهنه مرتین شکلی زنی که فرزند او فوت شده باشد ثواب
 دهن دره غراء و درخت میوه شینا و شینا و شوی بخت **باب التاء مع الهاء** من المعاد رتقی
 کردن ثواب بر سر شدن شتر ماده و فروخته شدن و روشنی کردن ثواب باز کردن
 فردینک و ان تلب ثغمان کردن عیب کردن ثواب پز نش کردن شت چن خنی کردن
 ثواب رول کردن ثواب باز کردن و جمع شدن آدمیان و جمع شدن آب و پر شدن ان
 در حوض چاه و طوط و شل ان من غیر المعاد رتقی فردینک و عیب و مردمان بردار ثواب
 جامه ثواب جمع ثواب زن شوهر کرده و مرد زن مرده ثواب با و بخت که در اول باران
 شود و ثواب پد نیک که در کو پخند و غره می باشد و پره روده و شکسته که پوشیده می
 ثواب آبی که در کوها مانده باشد ثواب ثواب پوراجها ثواب پوراجها و ثواب
 انورزند تا ثواب فروخته و روشن شتر ماده و پر شیر ثواب پیران افاده ثواب پرک
 ثواب رخت شدن و شکست ثواب زبانه و سر نیزه ثواب صاحب طایه ثواب آب
 حافی ثواب زبانه و ان ثواب است **باب التاء مع التاء** من المعاد رتقی ثواب
 و ثواب استادن و قرار کردن ثواب قرار دادن و نوشتن ثواب شکستن ثواب
 شمشاد پور شدن و پطر شدن بخت ثواب زیر که استادن و خپ شدن
 ثواب پور شدن ثواب کشنده را و کشتن ثواب بطریق بدختری خوردن ثواب بسیار

جاء چیدن من غیر المصار در جلداء زمین درشت پخت جہاء زنی که در اقباب چری
 نہ پند جہاء چیست و شیر رفتار جہاشی نفیس جہاء تن جہاء کو پخت پی شاخ و جاعت آویزا
 جہاء پکت پچکان و انج جہوست جہاء باد کج که مایین شمال و بور جہاء کو کوک و جت
 جہاء و جہاء جہست جوی در و سر و سر و سر نل جہاء و آچان وزن کرک زمین قطار سید
 جہاء زمین فراخ و انچه دیک دران نہند و نام موضعی است جہاء خرفی که دران دیک نہند
 جہاء ریکتانی که دران کیا نہ و دید جہاء و خار و فاشاک که از آب و خانه بیل نر
 جہاء ہنشت نیان جہوی و جہای بخشش و فایدہ و جہای باران عام راہم کو نیند جہوی کو
 سفید میان نام ستارہ است و نام جہست از بروج آچان جہوی و لیر جہاء بارہ از چری
 جہایوہ جہا خاک جہاء کمان سپک و شاخ و درخت جہاء جمع جہادی است جہری
 جمع جہریہ است جہوی ہنگار شدہ جلندہ نام پادشاہ عمان است جہاء جہوسنہ فرشتہ
 جہای نلج جہا و ہندل جہاء و زغالہا جہادی و جہادی و جہادی خارہای تہش و اینہا جمع جہا
 جہی شراب جہلی و پخت چشم و از چاکو نید فلان جہالی العین **الجمع مع الباء**
 من المصار جہلب و جہلب کو پختہ و شتر و بردہ و مثل ان از جہای بجایی برون بری
 و فتن و پوپست بر سر آوردن جہاست و بانک و شتن و بانک بر وزن و بر اکثرین
 میان قوم برای صدقہ ستاندن تا صدقہ را پیش او میرند خوب و و کر کردن و ہنگامین

جہلب چاروا

جہلب چاروا کو پتہر بوی خود کشیدن و برون جہلب کپک کردن جہلب و جہلب برید
 و کشا قش و پوراک کردن و پافت قطع کردن جہلب بریدن شاخہای درخت و ناما از آن
 شو و جہلب کو ہاں شتر بریدن جہلب بریدن و خادم کردن کسی را و غالب شدن کسی
 بحسب فضیلت و غیران جہلب عیب کردن و شکلی و تخط پیدا شدن جہلب کشیدن
 و برون و کم شیر شدن و جدا شدن بچہ از مادر جہلب در و شت شدن طعام و نچو شت
 طعام جہلب جمع کردن جہلب با یکدیگر چری را کشیدن و فراغ کردن با یکدیگر و کشیدن
 چری جہلب پوپست بر آوردن جہاست جہلب بر کردن و انداختن جہلب پہلو و درہم
 شتر از غایت تشنگی ذات الجنب یا شتن و پہلو نکیدن ہم آمدہ است جہلب با
 جہلب و زیدین و پہلوی خود کشیدن چری را و ہپایہ پکانہ با کافور شدن جہلب
 دادن جہلب چو کین شدن من غیر المصار و جہلب کرک جہلب انبان و اندرون چاہ
 و کولنان و بنیعیانی اخیر جمع جہلب است و جہلب کو کولنان و او جمع جہلب
 نام قہدہ است جہلب جمع و رنجہ و تران آمدہ است کہ صاحب الجنب یعنی یا
 کہ صاحب باشد در سفر جہلب مرد غریب و مردی فیصل جہلب غریب و طرفہ
 و تران آمدہ است کہ و ناکنت بجانب الفوقی مراد از جانب غربی طرفہ است از کوہ
 بجانب مغرب کہ مقام متیقات موسی علیہ السلام بودہ جہلب غربیان و زمان

نور و شمع چینه با یک بزرگ خنک شدن و در شدن و غریب شدن خلعت
آوند چینه و یوانه شدن خنک کناه کردن جاسیت فراهم آمدن مال جلالت چادر پوشیدن
جمعه جمع شدن و بعضی خرقه و بعضی پنهان داشتن جماعت کردن جمعیت همکار کردن
همه شتابیدن جلالت آواز دادن و غوغا کردن جلالت با یکدیگر کردن و در جنبانیدن
از کله و درای و مثل آن من غیر المعاد در جنت موصوفه هر چه که در روخانه جلالت به نام
شخصی است جلالت کوی قره جراته آنچه از کدم نیم کوفته افتاده باشد جلالت سیاهی چرخ
آب اندک مال اندک و طایفه از شب جلالت شتر مادی بزرگ سبط جفته کرده و نیم جفته
زمین جالقه شکسته که گوشت و پوست و هر دو شکافته باشد و پال قطعی و شخی جلالت کوه
شتر جلالت موی که چخت دراز و بسیار باشد و مورچه سپیاه و درخت بسیار بزرگ جلالت برین
جلالت قیل و ناحیه و تپی که میان بزرگ پاره فرما جلالت پاره چری جلالت سرکین شتر جلالت
ظریف که در و خاکستند جلالت شکی و بد خلقی جلالت تازیانه و پاره رپس جلالت بقیه
زخم که بعد از در و دن مانده باشد جلالت نام قیل است جلالت تمام گوشت چری جلالت
قیل است جلالت آواز چینی اشکار رجه شمری که از جو پازند جلالت کناه چری جلالت برین
غراب جلالت بیار نشینده جلالت پورانه جلالت کبابی است جلالت شمع تا کلمه است
کباب شتر را بوی آب خاسته جلالت پیر پال بخت جلالت خمره جلالت جوی که در میان

کننده
در آن

در آن کنند و بان بود یکند جلالت پخته شتر از خلق پر و آن آرد تا شکر کند جلالت شانه جلالت
ظرف چری مانند خرچین جلالت سر و کله جاده مهر است جاده و طایفه انداز زبید نیویس
بجار و دابن اپاز و جراته آنچه از بریدن و تراشیدن افتاده باشد جلالت بریده کنده
پشم خمره کنده پشم پر بود و جاده زمین تموار جدا کانه جلالت کبابی است که بر کلاه
جوی براید جلالت خمایی نیم چینه جنین خمره بلند و گرد و مانند قیل جدید و موی خنک
درشت خوی جری یک طایفه اند جیاره و چمره دست بند و چوبکهای که بر شاکان است
بند جاده جلالت در جاده مرد کوتاه و کوفته زبون جاده بکند و دریا بند و جاده
بزرگ جاده کشتی و کیکر و اقامت در و آن شوند جاده جاده جلالت هشت و پست
جلالت کله و جاده کله و چمن جلالت شهاب جلالت شتر مادی قوی جلالت جد و جد و جد و
جلالت آتش و جاده پیک ریزه و نام کوبید جلالت زانو شسته جلالت شتر پیر جلالت جاده
یکبار نهادن از آب مثل آن جاده استاده و پیر و ده و سوج خانه شخی که بر آن
نهند جلالت لب اسپ جفته آوار اسپ جفته و جاده پیک جاده جمع کرده شده باشد
جلالت پورای آهن پیر نیز که سر نیز در آن کنند و پیرای که بسم پوسته باشد جلالت
جلالت بخش جلالت جاده خور و جفته شاخ زرد کاه چوبین جاده دست و جاده کینه
جلالت دشت و جاده جسته اسپ جاده که در پیش پیکر شده و بند جلالت شمع چرخ

ریش در نیم چهره دست و پنجه و زکونی که بر سر جواخت بندند جاده دست بند
 چینه چینه مرد چینه سر چینه خورده ماده و پیشی که چوپان بر دست خود سجده باشد تا برسد جاده
 و جاده آه بره جاده حله جانور چینه خورن جالبه خوریه و کپ یا که جلای وطن کرده باشد
 جاده پوست پاره که در خیک و صله کنند و رنگ کندم پاره از زمین جلینتی زمانه و پتیک
 باریک که بر سر جواخت زوید در ابتدای خوش شدن چینه کیش تیر جروت بزرگ جاده اول
 تارن شب چینه چشم جاده میان و اندرون و زمین پاره هموار و کرد جمله جاده جاده
 کرده چینه تن جاده آفت چینه شیا یا و سپ جاده نام ستاره است که از جاده اول
 کویند و نری است از زمانه قمر چینه زینلی است که خاک و ریک در آن کنند و از جایی که
 برند و سنگ نه که پنهان در آن کنند جاده راه است چیت پا حروست تا رشتن
 و جودی که عاشق از هندی تعایا باشد و کافور معاند جریه خراپی که بر یهود نهاده باشند جاده
 و جویه آواز بلند و سخن آشکار جاده چشم کویند بریده حله آفریده و جاده شتران
 جالین شتر بزرگ قوی جالین و جالین و حله جلدوی کا رینک و فرد کا جینه نام نری است
 که نایب حق بوده است جاده بزرگ که در کشتان جاده پخت و دونه جاده شتر ماده بزرگ
 جاده راه است جاده نام ظریف است جاده جاده و جاده کناه جاده است جاده
 جاده آواز نایب صوات جاده قرضاقب در وقت غروب جاده جاده است که

در ابر پند

در ابر پند شود و موضع است پستان که ابرازان دور شده باشد جاده و جاده زک است پکپیا
 و پنخ باشد جاده و جاده ظریف که دیک در آن نهند جاده ای که در موضع استیاده باشد جاده
 شتر ماده قوی که در رفتار و پورشن لیر باشد جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده
 جاده اتومای از آدمیان که پایای هم باشند در خوردی و بزرگی جاده بسیار و جاده کرمطایه
 ویت کنند و جاده که در آن آب جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده
 نمایند **باب الحیم مع الله** من المعاد در جاده ازین برکندن جاده ترپاییدن و شتر
 و جاده انباری من غیر المعاد در جاده زمین بلند جاده نوم جاده جاده جاده جاده
 از مای جاده وخت و خا جاده در هم سجده و جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده
 من المعاد در جاده جاده من غیر المعاد در جاده زمین پستان جاده جاده جاده جاده جاده
 جاده سپیده اول سجده و سپیده کلهای سر و بدن معنی جاده جاده جاده جاده جاده
 من المعاد در جاده جاده جاده رشن روی باز کرد اندین پخی نخ مال جاده بایدن مرغ
 جاده اشامیدن و ترک کردن و دار و در کردن جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده
 در پخی کسند جاده کسند جاده زخم زدن و ریش کردن و کپ کردن جاده جاده جاده جاده
 جاده ریش موی پیش سر و خوردن حیوان سر و خست جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده
 و شتاب رشن سر کشی کردن و سر باز زدن از پخی جاده جاده جاده جاده جاده جاده جاده

شوره جرح ازین بر کردن من غیر المعصار در جرح عطیه جراح بال مرغ و بغل ادی و دست آدی و عصار
 جگر کمانه جرح و جرح بعضی از شب و جرح پناه و آرمگاه مردم را هم گویند و موضع پیکر انکسین که در کوه چا
 جرح بزرگ جرح را شین زخم جرح جمع جراح جراحها جراح بخت و سیل بزرگ که عصار را بر جراح
 اعضای آدی که مان کسب چری کنند از غیر و شر و جانوران شکاری از سباع و طیور جراح
 تهر قوم جراح و جراح جمع جراح برنده جراح انکه پوار باشد بر هوای نفس خود جمع اسپ کش
 جراح تیر پیچکان که در تباله ان مدور باشد و انرا پارسای پیک زن گویند و جراح ضایعهای
 که در پهلوی سینه و شیب بر سپی باشد جراح کاوان پی شاج جراح زین فسران
الجم مع الحاد من المعصار در جرح و جرح خف کردن و تکرار کردن جرح از مکانی بکافی فاعل
 و پهلوی خفن بر زمین و بول انداختن جرح و جرح بریدن سیل زمین را من غیر المعصار در جرح رود
 خانه و جرح بسیار آب جراح کوش که جاده و عقب کند **باب الجرح من الدال** من المعصار در جرح پوت
 واکدن و برک از درخت باز کردن و طرح خوردن و خوردن طرح چری را بمود و جرح پسران استیا
 جرح کوشش نمودن جرح دینک باریدن و فرو ریخته شدن جراح و جراح بریدن شاخ درخت
 و ما فیهم ان جرح بخش کردن و کرسنه جرح در از شدن کردن و نیکو شدن کردن و جرح حقیقت
 کفش جرح تازیانه زدن و بر روی زمین افکندن جرح و جرح و جرح و جرح انکار کردن و جرح جرح
 جرح دشواری بر خود کفش و کوشیدن و بسیار خوردن و از روی طعام کردن جراح با کفار

کارزار کردن جرح حیت شدن و بخت شدن جراح و با کشتی شیر زدن جراح اندک نموت شدن
 و از ایشان نکردن کیه و تو انکر شدن و قول پول علیه السلام که در و عا آمده است که نفع و انکه
 الجرحی لا یففع و الفنی شک غناه یففع اهل بطاعتک من غیر المعصار جرح کردن جرح شکر و باران
 جرح و یاران و حکم جراح و جراح جمع جرح پوت جلود و جلود و ما توان جرح نام تبی است جرح
 جدید و بریده و روی زمین که پی آب باشد جرح و غیره جرح و جرح جرح و جرح و جرح و جرح
 جرح و جرح حیت و جرحی را هم گویند که مانند برف بر زمین باشد جرح و جرح جرح جرح
 جرح جمع جرح و جرح جرحی بخت بلند جرح و جرح جرح که در ان باران باران و پالی که
 باران باشد و انچه از ان شود و نا باشد جرح و جرح چشمی که جرح جرح و جرح و جرح و جرح
 جرح و باران بسیار جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح
 برک و پوت است ان باز کرده شده باشد جرح و جرح که در ان کیه باشد و نام موضع است بر بار
 تیم جرح و مردم شوم و نجس نام کی از صواب هم باشد جرح و جرح جرح و جرح و جرح و جرح
 جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح
 خون جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح و جرح جرح
 جرح بسیار را هم گویند جرح و جرح و جرح و جرح و جرح و جرح و جرح و جرح و جرح و جرح
 جرح و جرحهای که در شامی در خشان که هم در رفته باشد و شتهای که هم در رفته باشد و در خشان

نازیدن مرد زیاد بر مرتبه خود و جحف تکبر کردن جحف پستیدن مرغ بال خود را تا پیر جحف
 تمام کشتن چری را و کل به پیل از زمین بر کردن جحف کراف کشتن جحف ترس رسید
 بکسی انداختن من غیر المصدا و جحف مد و مردم بسیار و غلاف شکو و دلوئی که از جحف با
 جحف یکا خشک جحف کینوع مایی است جحف فراخ جحف جبهایی مردگان او
 جمع جحف است جحف مکان مرغ جارف طاعون جحف و جحف مکانی که سیل از
 شکافته باشد جوی کرده جحف نشانه است بر ران شتر جحف بدر برنده و کرام
 دور و پست مخصوص که آبی را طاری شود وسیلی که به طرف رود جحف تمام بدر برید
 جحف سیل عظیم و مودی که بطعم حاضر شود از چری بخورد و نوعی از کلیل بزرگ که گویند جحف
 نیز بکسر جمع نیز عین کلیل گویند جحف غم خایه و طرف چری و پوست کنده پی سر و پست
 و پای و مرد جحف کنند جحف جحف خشک جحف شکم و اندرون و زمین و شست
باب الحیم مع القاف من المصدا در جحف فروزیدن موی من غیر المصدا در جحف کوفتی است
 که از اسر موزه گویند جحف کوشک جحف نام موضعی است در شام جحف و جحف جحف جحف
 و جحف جمع و این پارسی معربست جحف آواز در بزرگ در جحف کثودن و بتن و این
 نیز پارسی معربست جحف کرده **باب الحیم مع الکاف** من المصدا در جحف کسب طرب
باب الحیم مع الدکام من المصدا در جحف آفریدن جحف و جحف با کپی واکا دیدن بنی

و دشمنی کردن

و دشمنی کردن جحف حکم تا بشن ریمان جحف چربش که شش جحف بریدن و رخت جحف بریدن
 جحف انداختن جحف شش شش جحف شست و طواف کردن جحف بزرگ شدن و چیدن کا تعالی جحف شسته
 جحف جلفای وطن کردن جحف شست بزرگ شدن جحف کردن و کرد ایندن و نام نهادن کقوله توبه و جحف
 الملائکة الذین عباد الرحمن انما هی سمود معنی آفریدن هم آمده است کقوله توبه جحف الظلمات و نور
 ای خلق جحف نشاد شدن جحف و استن من غیر المصدا در جحف جحف بزرگ و کبی است جحف بزرگ
 و کج جحف کار بزرگ و جهمت و کاپان جحف کارهای بزرگ و جهمت جحف بزرگ جحف شکر
 و بزرگ قدر جحف از هر قاتل جحف شک خشت جحف و جحف بسیار و کج و بزرگ و روان و صبح
 جحف نیمه خشک بزرگ جحف نیکو و پسته کدشته جحف شتر بان جحف بضم جحف نهایت نیکو جحف نیا
 و پنج جحف و جحف پست جحف شتر جحف جحف بسیار و جحف از اسیر برده باشد
 جحف جحف و جحف جحف و جحف جحف نام فرشته معروف است که پهل حضرت کرد که است
 جحف تا دمان جحف جمع جحف بار نیک پنا و کندم کون و برج که از را بریده باشند جحف بزرگ
 جحف جحف جحف لکول بزرگ جحف چوپن و قدح پر دافع جحف مانند مرغی است و خشک بزرگ
 و جحف را نیز گویند یعنی کو کال جحف از بیهوی جحف نوعی است از قوا جحف شکر که در دانی
 تواند رفت و چری بخت جحف و جحف که از پوسپت تا پسته باشند جحف پستکستان جحف
 شراب رنگ جحف جحف جحف جحف که از پستکستان یک را بان بردارند تا

بدون ویاری کردن حجی حریص شدن و ملازم شدن و گمان بردن حجی خواندن و کوفته پذیران
تجیر اشتهای کردن حشی زیاده شدن حشی و حفا پوده شدن پکم پیستور و پای بر نه شدن
خواب کردن شتر آب داون شتر من غیر المصادر حیا و فراخ سیاه باران حیا و فرخ زن
و زهدان شتر خوانده پیشین عرب صحرانشین حما و جموع پیر شوهر و پیر زن و خوشتر
و خوشتر زن حصا و جسی پکن ریزه حمرا و پسرخ و عم و پوست و سخت حما و فدا و حلا
و باص حما کل تغییر شده حما و جمع حما و دل و ناحیه حما پای نام غشیت حما و زن خوب شکل
حشی نیکی و بهشت حما و بر کوش و نعل پای چار حما عقل حما ناحیه حما پای
که یازی کنند از بهد میکرد و اورا بر بال چیل بدان بدان کی کو بند حشی زمین پر فاک حما
گاه ریزه جد و او با شمال فدا یا بخش شتر غشیت حما دو بر دو حشی حما باعتقا
نکرد ماده حصا مرد دو بک کوتا حما و حما حما حاجت حمادی غایت حشی زن تشنه
شتر ماده تشنه و از دو حشی کیا بی ایت حما کوتا پس حما ماده دشت پو
نخی تب حما مکر دو ور شده حما تن حما دو زین مرد دو را پشت کوتا پای را
کم کو بند حما شبه حما سید پوست پس سید چشم کسبیدی دشت
در غایت کمال شد حما نان سید و طعام سید حما دو بر آدی حشی اشامیدی حما
حما کوتا شکم دو لر طفا کیا بی ایت حما جلی زن استن جایی جمع حما کیان ماده حما

پوستکی

[illegible]

بیشتر تا بدو من غیر الهما در حب و اندر حب جمع حب جمایت که در آن سرگشته
 حب العالم ترک را گویند و همچنین است حب القوی حب دوست حب مرد
 خنثی و بی نفع حب کوه خورد و مرد کوه بالا حب جمع حب مار و کفک خورد که
 بر سر آب می شد و شیطان حب آب شمع حب آب بسیار حب دوستها حجاب کرد
 و کوه حب پیش شونده و چای و دانا و توانا حب فرو پای کار و او جمع حبه است
 حب آب و ارکان و مار ز حب شمرنده و پس شونده و بدین معنی اخیر است قول حق تعالی
 که عطا حب با حب میان نذر است که زن بر میان می بندد و نام کوهی است حب
 کوهی است حب حبیب کوهی است که از ابلاب گویند و بعضی گفته اند که معنی حب
 جلوس نهایت پس یا حب ضعیفان و او جمع حبه است حب نفیست که در اندک
 گویند و بزم و کپس با هم خوانده اند حب پس شونده و چای کشته حب شمرده
 و صرف و بزرگ و معنی دین و مال هم آمده است حب زمین بلند حب بی که
 قال الله تعالی من کل حب نیل و صیف در رس و او حب باد و کعبه و کعبه
 ریزه آب حب بیمه و لا غریب مکان بسیار بیمه و حب بیمه خورد که مانع آتش
 برافروزند حب پایی که در آن باران نباشد حب ریمانی که پالان بیشتر را
 بر بندند و از زیر شکم بر آویند حب و حب زمان دراز و هست و پال حب

خداوند

خداوند شیر حب و حب کناه حب آب و جایی فراخ حب پرده و چای که در آن
 آمده است که حق تبارک و تعالی با حب مراد بان شب است حب خنک و شبنم جواب
 جمع حب بود و پرده که کشنده و باز دارند و در بان حب در بان **باب الحی مع المتی**
 من الهما در حیوة زنده شدن تحت تر کشیدن و فرو ریختن و شستن با نیدن حلاوة
 شیرین شدن خراشه نیک رازی شدن تحار و زبون و خوار شدن حرکت حبیدن خور
 تیز شروت شدن بجماع و پی اوری شدن و نامید شدن حقه و فو انداختن و بیک در آن
 آمده است که قول حقه مصدر است مضارع مخدوف ان خبر است مبتدای
 یعنی قولوا امرنا طلب حقه الزوب و یا نعم فلیست یعنی عا و اوزارنا و حقه یعنی لا اله الا الله
 اما بمعنی اخیر معنی دیم که ذکر رفت از غیر الهما در باشد حکمت و اوری کردن حکمت و دهن حقا
 کوه نهادن بر عضو برای خون گرفتن حبه و حیاهت ریسپان تاشن و حکم کردن ان خرقه
 یکبار شیر و لادن حقه آرزو داشتن حقه کندم فروشی کردن حقه قوی عقل بودن حقه
 اندوه بودن بر خیز فوست شده چله مکر کردن حقه یکبار فشاندن حقیقت جمع نفیست
 نوبت خاک فشاندن کافال النبی علیه السلام من شی علی قبر المیت ثلاث حقیقت ثلاث
 من و نوبه و نوب تمام حقه بر گیر کردن حقه تنگ عا و دشتن از خری حقیقت و او حب کعبه
 کردن حقه بخشیدن و تر کشیدن و زدن و پشم را از پوست باز کردن حقه تبارک

کسی که از تشنگی و دوپستی پاره ضعیف شده باشد چنانکه نزدیک به لکنت شده باشد
 و فیا و یا قه حفظ رخت و سباب خانه و شتری که رخت خانه بران بگردد و خوض
 جایی که برای آب استاده کرده باشند حیاض جمع حایض تیر حاض ترش **بالجاء**
 من المصادر حفظ فزاند خشن و فرو آوردن و فرو آمدن حفظ و جوط باطل شدن و ناخوش شدن
 و نمود کردن و جوت و پاری حفظ آماهیدن شکم حفظ رعایت کردن و جمع کردن حفظ طرد
 شدن شتر عمار حفظ پرنج و سپید شدن حفظ سپک من المصادر حایض دیوار حوط
 و روی که بر خیزی پاشند حفظ و جینیت و حوط زمین پر آشوب حوط کیا بی آب
 که فایه گویند از حیط جمع حفظ است حوط کندم زوش حوط بنایت پرنج حوط
 نوعی از زبوز نقره است حوط کفک شیر و دانه که بر و پیدا شده باشد حوط بطل
 خرد **بالجاء** من المصادر حفظ نکند آشتن و یاد گرفتن و دوپستی و آشتن حفظ
 بهر مند شدن من المصادر حوط حیطه هر بان حوط حافطان حفظ بخشش و ضبط
 حوط جمع حیطه خداوند بخش و ضبط حوط و حوط در و میست **بالجاء**
 من المصادر حفظ و حقوق خدمت کردن و هر بایا کردن و در خیزی در آمدن و روی
 از روی برگردان و پرموده شدن موی از پاره ریشی حلف و حلف پوکند خوردن
 حصص که خشک بر آوردن عضو حقیف او را کردن حذف انداختن و گرفتن و حفا

بخری و انداختن

بخری و انداختن عصا برای فرو کردن و پاره از عضو بریدن و انداختن بفرست تحفه
 بملاک شدن و مردن حقیف جور و چشم کردن و پیدا نمودن حقیف کج شدن پای حلف
 و هر کردن حوق حمله کردن و کسب کردن و دور کردن حقوق حقیف اندک سال
 و بجای و دشواری کاری کردن حقیف پاک کردن فرما و حیاض ان عیسی زبون ان بد
 کردن چشم کردن و دشمنی و دشمن من غیر المصادر حقیف میل گشته بدین رست و
 حق و مایه مستقیم التریقه و حشر کرده شده حلف پمان حلیف تیر زبان و هم حلف خشک
 و دانه های خشک که بر اعضا می آید حرقوف لافو حرقوف شجره نهایی سر و نه حرقوف
 حرقوف جمع و آنچه میگویند مات فلان حرقوف انقباضی مات بلا قتل و ضرب حرقوف
 که از پوست نقطه باشد و بجمع حلقه است حرقوف با و سر و حرقوف فلوس های که از
 زبان جیل سیم مای گویند و مانند و نیار مای نقره که بر سلاح او آید کشند و بیایا
 از انگشت گویند حقیف ریک پشش کج شده و میل کرده حوق لنگوت و پوست کردن
 حایض بر میان بند و حشف بوج و باغ حشف جلمه کنه حقیف مرد و استوار
 حاقف جانوری که خود را سر و پا در هم کشیده باشد حشف حرقوف کنا و خیزی و لفظ
 و حوق کلام و راه و روی و جانب و قوی و شتر ماده لافو حذف کوفند از خورد
 سپاه و نام مرغی است حشف نایه دانه در ویشی حشف جانب حاقف کرد

چختستان دو مانند یکدیگر حیوان چشم و زنده خرمن است بد خلق و نا آرام و کاه کبر و
کو پیغند بد خلق خرمن اندوه خرمن زمین درشت و پخت خرمن درین عکسین خرمن کوهها
درشت بزرگ خرمن کو پیغند بد خلق حصن حصار و پناه کاه حصون جمع حصان و صان
زنی که در پرده باشد حصین زندان و حکم حران اندرون فرج زن و کوشش پاره کوه
فرج بی باشد حقان چو در شتر مرغ و خدمتکاران و شتر که با حیوان مایمان واقع
حقیت حیطان دیوار ما و او جمع حایط است حاشین بر انگیزندگان حاضین طوفان
کنندگان حزن نیکو و نام کو هست خجین نیکو حران نیکو تران حاس ماه چنان بقا
نیکو حاض باز دارنده بول و آنکه از پخت بول پسیده باشد حاضان هر دو جانب
خون باد و پخت حنان بخشانیده و روشن چنین آواز شتر مادی چنین نام وضعی است
کما قال الله تعالی و یوم حنین حنان نام پدید است حن طایفه است از جن حاضین کرد
در آید کان کما قال الله تعالی و تری الماکه حائین من الالوش خشیین که در قرآن آمده
و ادیان نصرت یافتن و شهید شدن است حدن جان کوتاه خودان کیا هست حجن
جمع جانر است حغن علاج حغن شیب بغل و ناحیه و جانب و خانه کفار و حلال کو پیغند
خورد و نه غله حین هنگام و شش ماه و غایت حین و تل حغن و حغن مثل و شمشیر حان
پخت کم حجن رود و دراز و موضعی است بلکه خیر لون زن پسر حار بیان بزرگدکان

پناه و بصدق

پناه و بصدق دل تصدیق کنندگان ایشان و جامه شوندگان حجان فقره و طلا حذر حن
تر پند و بفرع کنند خرمن سگستانها و او جمع خره است حران مردوشنه و نام هر سبب خور
حیران و حوران شتر که کان و لین هر دو جمع حوار باشند و جمع شده نگاه آب است که نمید
بدرین سببی جمع حایر باشد حسیان تلخ و تیر مای ناوک خورد و شمار ما و او مفرد و جمع هم مدینه است
حیران کرشته حیوان زنده و زندگی **باب الحاء مع الواو** من المصا در خشاک پاشیدن
و آنکه بخر پاشیدن حوایت تادن و بخیلی نمودن خود خریدن کو دک و حایت کردن بر
شدن و بلند شدن و بلند بر آمدن و بر زمین آمدن تیرا و لا بعد از آن بر هدفت آمدن خود
برابر کردن چری بچری و در برابر چری افتادن و در برابر پشیدن حو شامیدن حشو
اکندن حشو خم شدن حشو و حشو مهربانی کردن حشو باز داشتن حشو تیر دادن و باز داشتن حشو
برافروختن تپش حشو و نفیس زدن شتر و بر انگیزش و راندن شتر و خواندن آن من المصا
حشو خازین و کوشه کوه و کوشه پالان حشو میان بستن کاه حشو شور با و مردی کلب یا و با
اشامه حشو پدر شوهر و پدر زن و خویش زن حشو در میان افتاده زاید و شتران خورد
و مردم و مایه حشو شیرین **باب الحاء مع المباء** من المصا در خشاک پاشیدن کجی کرد
کردن که در فرو کردن و او در اصل حوی بوده است حلی زیور کردن خری نقصان شدن
پیراوار شدن خری تقدیر کردن و نموده شدن شراب و بر داشتن حلی روان کردن با

خطیب شدن خلافت و رفیقان زبان و بریدن حیرت از نمودن و آگاهی داشتن خشیسته
تریدن خشیسته پاهر شدن و نامید خیره برگزیدن خرقه بسیار بچه فوکوش شدن
نمین و پرکوش شدن هر دو پهلوی شتر خرقه لنگان لنگان برادرش خرقه
غلط شدن آب شیر و آنچه بدان ماند از ایالت خیاطه و خشن حضرت سیر شدن
خرقه و خرقه شکافش و بریدن و فاسد کردن خشیسته و خیاطه زبون شدن پا
مروت شدن و بخیل شدن خدعه و خدعه و رفیقان خفه پیک شدن و خشیستن
خلو که گشته خشیسته و شوته درشت شدن خا طه گناه کردن خدعه پای از یکدیگر
گناه نهادن بعضی وقت رشن و لوک شمن خیا طه زیان کشیدن و گناه شدن
و هلاک شدن خلافت قایم مقام کسی استیادن و پادشاهی کردن خلافت مخالف
شدن چیری با چیری خلقت از دیدن خفت پنهان سخن گفتن خشیسته تریدن خرقه
پروان آمدن خدمت فرمان برداری کردن خصوصیت خواص کردن خرا تیه نرسار و پورا
شدن خصامت در ویش و محتاج شدن خدعه برادر رفیق خشیسته و خاشاک سر و در و فرج
بریدن القدر که سنت باشد خیانه با کسی و غلبی و نادرستی کردن خوات و از او
خوت فرو آمدن مرغ از هوا برای شکار و خلافت و عده کردن و بسیار مال شدن
خجوزه پست شدن خفوت فرو افادن و مردن و از او پست که کردن سخن

خفات

خفات ناکاه مردن خرقه تلکبر کردن خلقه خلافت کردن خفا تیره عهد بجا آوردن حاجت
شمرنده شدن و بسیار کیا شدن زمین خلع و خلوت و پست و شستن خلع در ویش و
خجته و زلم کشن خود را از ترس پنهانیا حشمت خرقه خوش عیش کردن و نیکو غذا کردن
خلعت و درفشه انداختن دل بردن خجته در خلی شدن و زرم بودن و خشیستن خرقه
دریدن خرقه راهش ناپس شدن خرقه و خلافت فیتق کردن و خشیستن پستی کردن خرقه
خروشه پاره کردن کوشش خجوشه بردل شدن خفته کرسپند شدن خلع زندگانی
خوش کردن خلع انباری کردن خشیسته همان بردن خشیسته جنبیدن و دریا شمن و پختن
خفوقه لب تاب شمن و کام فراخ نهادن خرقه به پخت بزه کردن همان و پخت خلقت
کردنیدن خضر خراب کردن نسب کپش مشبه کردن ایندن کوشش بوجهی که کسی نداند
از ان رست یا از ان موده وزن را ختنه کردن و بد و نیم کردن روزگار کسی و از ان
کوشش شتر خرقه بانک کردن پلنگ میغان از جواب خشیستن خشیسته آواز کردن
جابه و سلاح و کاغذ و شال و خشیسته جنبانیدن آب مثل این خشیسته رشت خوردن خشیسته
کردن خه به پنی سخن گفتن خشیسته که خشیسته به پنی سخن گفتن من غیر المصدا و خلوت
بسیار کام نهادن و از خجوه است خطوه کام خطوات و خطوات حج خشیسته
پنهان خشیسته ترس خلیفه پادشاه و از پس کشیده و قایم مقام کسی خلیفه طبعیت و از پس

جامه باشد بصیقه پوشش و غیر خدیده کار اول خسته شتر را ده بسیار شیر خاله پور
 خسته که را دی و دمن او و شب بعل خط گوشت زمین خطت بر خطیب خلد که شوره
 خاتمه فرو افتاده و خای خشیات پلید را خیزه نیکو میها و زنان بر کنده خزان خانه که در
 مال است بمانند و نگهدارند خرمه خرمچان خرزه مهره خدات زین که پشوان و قوی
 باشد و نیکو باشد خافیه نهان شونده و خنی که در بدن آدمی نهان باشد و کوتاه بر تن
 و شاخ درخت فروما که متصل تنه درخت فروما باشد خفیه نهان شده و جاه و گناه اندک
 خفیات جمع خلوه های خای خفته و خفه و خیه را می که در در یک یا در ابر پیدا شود خفیه
 پشم شتر و پاره جامه و گوشت پاره و بطنی خفته هم مله است خفیه خفیه و بطن
 خنطوله خنده زمین و طایفه شتر زن بسیار **باب الخاف مع النساء** من المصا
 خشت بان روی دیگر و اگر داندین خیک و آب خوردن از انجا خشت و خشت
 بزرگ شکم شدن و نرم شکم شدن خفیه پلید شدن و بد کسی نفس در عقب از من المصا
 خبات زن خفیه خفیه پلید و در و در خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
 خفیه پست و نکسته **باب الخاف مع الحی** من المصا در خروج بیرون آمدن بیرون
 رفتن خفیه کشیدن و در بودن و مشغول کردن و بار و نارت کردن خلج خفیه خفیه خفیه
 و در اول اندن خفیه و پراکنده شدن خلج پیک از شیر و از قفس و تباه شدن و بزرگ

عضو ار کار

عضو ار کار پخت خفیه و خفیه تیز و دوان و دوان خفیه لرزیدن پای پستل و پستل بر
 تپیل قیام و پختن پای و پختن پا و دوان در ر قمار خفیه پختن خفیه پختن خفیه
 خفیه پستی افین خفیه خفیه و اد و خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
 شتری که پیک از شیر باز گرفته باشند و شیران کم شده باشند ازین خفیه خفیه خفیه خفیه
 با و پخت خفیه خفیه و خفیه که در بدن پیدا شود خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
 خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
 باشد خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
 نام پستل خفیه در یاج و جوی و طرف جوی و در یمان و کاسه کشتی خفیه خفیه خفیه
 قوی است از عیب خلج ابر پراکنده خلج در خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
 خفیه شتر که پیش از وقت ولادت از شکم مادر افتاده باشد خفیه خفیه خفیه خفیه
 کل مصلو لا تعبر فیها مالم تعبر فیها خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
باب الخاف مع الداء من المصا در خلج و خلج و خلج و خلج و خلج و خلج و خلج و خلج
 و کرمی و فسیر و شدن حد زمین کردن و دانه و نشانه کردن بر روی خفیه خفیه خفیه
 پاک کردن و پخت خوردن و بریدن میوه در وقت تری و خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
 و پستل از دخت باز کردن و پچانیدن جوب و پستل برک از شاخ و خفیه خفیه خفیه

ترسیده خف بخرج آب چاه و کرسپنه و خاری غایب لاغری خف چاه که در سبک
 کرده باشند خف جمع خف برف خوف جت رونده و شتر شست خف
 شتر شرب و خف جمع خف جانور کبیت که از اخفاش هم گویند خف نفس
 و خف ظفهای فرما که از برکهای فرما کنند خف شیر که در آن ماست کرده باشد
 خف خربزهای خور و خف موزه خف موزه خف کرده اندک و سبک جت
 خف و خف فرزند نیکو و از پس آئیده نیک خف فرزند نیک و پس سرخری
 و خن زبون و از پس آئیدکان و از پس آئیده خف سرتیان و کوتاه تیرین آنچنان
 پهلای خف جمع خف کبر لام شتر البتن را هم گویند خف زمان که مخالف الهدتای
 رضایان میگویند مع الخاف و جهای پستون الا حق خاف آب کشنده و با پس
 مانده و مرد و پسر خف رای که در میان دو کوه باشد و جامه کند خف پس خری در
 کون و درخت پیده و پیر در قول خدای تعالی آئیده است که لا قطع ای بیکم و در حکم من
 خلاف یعنی از طرف مخالف چنانکه از طرف دهیت و سیت و دهیت و از طرف
 چپ پای چپ را و بالعکس خف آهوبره و خد و وف جت رشار و جوت مثل
 خری که کوه در رشته در آن کند و کوه در داند تا آوار دهد خداریست جمع خد و
 گیاهی است ترش خلیف جت رشار خاف ترسیده خد و وف ماده خری فریه

خوف

خوف زهره خوف پری که عقل از آن فاسد شده باشد از غایت پری خوف بره
 و آب که شش پالیه خایف فرمای حرز کرده شده خوف قیل بیت خصوف
 شتری که بچه انداخته باشد خلافت از پس آئیدکان و پادشایان خف سبکان
 و سبکبار از اهام گویند خف پوست پستان و آب سبیل و کوه کون و کوه کوه
 خف پانز و باران پانز خف نوبی از کتان خوف شتر ماده زهره رقا خطاف
 غشیت و انگیست که هر دو سر محو فرخ آب کشی در آن می باشد خطا طلیف و کاهی
 کرک پلنگ و امثال آن خطاف بفتح فاشیطان خافط ربانیده و کرک و خافط
 طله غشیت **باب الحاق مع القاف** من القاف و خف غایب شدن خف آواز کردن فرج و
 زهدان و غلاف ایر از لاغری خاف یکدیگر را کلو کرشن خوف فراج شدن خرابی تیر و اون
 خف سر جنبانیدن و جستن دل جنبیدن علم و خری را به خری پهن زدن و جستن زدن
 خری را و غایب شدن و پریدن خلق آفریدن و فرایاشن بچن و دروغ گفتن و تعدیر کردن
 و خلاف کردن و بجای کسی استخوان و بجای کسی استخوان داندازه کردن خف کلک کردن
 خدق سرکین افکندن مرغ خرق پوراخ کردن و دریدن و دروغ گفتن و پریدن و کذر کردن
 با و غیر آن خرق خف تیر در جای شپش و تیر بخری رسانیدن و نیزه زدن خرق حرن
 شدن و فراماندن در کاری و خود را بر زمین افکندن از ترس خرق درشتی کردن با کسی

مقتل آنکه گوش او فرو افتاده باشد خطل بخن فاسد خطل که به خذل سطر خطل مقل خشک او
یکنوع میوه است خشل خشل سرهای دست در بجهنما و پای در بجهنما را هم که نیک خشل
زبون **باب الحاق المیم** من المصا در تخم و نموم چاه پاک کردن و فرار دشمن خانه و غیر
شدن گوشت چرخه هم کردن و قرآن تمام خواندن و باغ و ریاسیدن هر چیزی تخم پهن
شدن خرم بریدن و کم کردن و از راه پیشتن و پوراخ کردن خطم و خطم مهار بر کردن
خضم و خضام دشمنی کردن خرم نمبسی در تخم پوستن و وایم کردن و پوراخ کردن تخم کلاه
ختم نمی شکستن و تغیر شدن گوشت خضم جمیع دانهای خیری خاییدن خدم بریدن
و بستاب دشمن تخم پای برداشتن و خیمه و خوش من غیر المصا در تخم نام شخصی است
خدا هم پای در بجهنما خرم نمی کوه خرم پسکی است از کوه که در آن پوراخها باشد
خرم در جتی است که از پوست ان رسین پازند خیشوم پنی خیا شیم جمع ختام
مرد بزرگ پنی ختم عتی است که در پنی پیدا میشود خرم پسکین و زبور ختم دشمن
خضم گوشت و جانب هر خری خضم مرد بسیار بخشش و جاعت کثیر و شتر بر خلم دو
ویار و خانه آهوی ختم خیمه خیمه و از تخم خیمهها و او جمع خیمه است خادم خدمتکار خدم
خدم و خدام جمع خدم مرد بخشنده و حیت رفتار ختم دشمن خضم جمع خیمه دشمن و کشیدن
خدم آنکه بپاق او بر گوشت باشد خطم متعارف و شیت پنی چار و اخطام مهار قاح

کنیده

کنیده تخم گیاهی است تخم در از ختام تخم خا آواز ما خرم خرم بزرگ فراخ و در لب بخشش
خضام خرم خرم تخم سوپا ز ختام آنکه خال بدگیر و در طوم نمی فیض پنی هر چه باشد و شرب تخم
مندان خیم خیمهها تخم طبیعت و خلق ختام و خیمام و خاتم انکشتن و مهر و کین تخم سطر پنی
پنی **باب الحاق المیم** من المصا در دشمن و حان سر و در فرج بریدن آنقدر که دست باشد خزن نگار
دشمن مال و غیران و در فرغانه نهادن و پنهان داشتن راز خزان زبان کردن خذلان و کندن
یاری و بدخت شدن خرم هم کردن و نارسایی کردن و پو فایه کردن خبن و حان مکناف و
چیزی برداشتن و باز گردانیدن جابه و بدست گرفتن چیزی را برای روز بخت خزان هم
جنبانیدن شتر و جنبیدن و فرامیدن در شمار و نیزه زدن خنین به پنی کر مین و به پنی خنیدن
خرن کندن شدن گوشت خفقان جستن دل جنبیدن شرب علم و شلال من غیر المصا در
خراین خرینها خشن و درشت و عتی که در آدمی پیدا میشود خشیان تر پنده خطبان زردی که
در خطای سبز باشد خلبن زن عفا خیر ان کیس و دشمنی است خزان فر کوشان نزد او جمع جازا
خیفان مخ مشقت که بران خطامای سپید و زرد باشد خزان شیر در زنده و خیانت کننده و کم
یکپسینده خنید و خندان و دست خزان و حان مردم زبون و ناپسین نیزه است خزان
سرا بر که برید میشود و در وقت ختم کردن خشن در شتمان و او جمع خشن است خزان عتی
کرد پنی پیدا میشود و در روی که در خلق رخ پیدا شود و خزان خواننده که طعام بران نهند و خن جمع جابه
مرد بسیار شتر خزان عکبوتان و او جمع خزان است خنطیان مرد پهلوده کوی خوران و بر

بنج در میان که خت های کشتی بران بندند و نیز جمع **باب الحاکم** من المصادر و در غرض که
نکاح کردن من غیر المصادر و در غرض قوی و حکم در زوجه در زوجه و در جمیع و بهر میان اند
سرا و نیز جمع **باب الحاکم** من المصادر در پس ناپدید کردن و کینه شدن و سپار شدن
در پس ناپدید شدن و کینه شدن و کوفتن و من و پس تا یک شدن شب و سخت شدن
تا یکی دوس و دپس و من و کوفتن و روشن و صاف کردن و خیری و بیعتل دس نهان کردن
نهان و پستان و در طران و شتر مالیدن و پس اندن و نیز زدن و پس چرکین شدن و خیری
رشت آلوده شدن و پس فیا و کچین و هردو و پست در پوست کوپند و در بدن تهر پست
کندن و پس بزم شدن و یک پس تا یک شدن و پس بسیار شدن و پس نهان شدن و خاک
در پس کندن و در فرس خورد کردن و پس کمر پوشانیدن و پس نهان کردن و من غیر المصادر
نشانه و اثر و پس چهار پایان خورد و پس شیر در زنده و عدد بسیار و دگپس و قد و خواب
و پس بچ بدان فال بد گیرند و خاس جانور کیست که در خاک نهان می باشد و خاس چرخ
نام شخصی است و پس در می که در پای چار و ایدار میشود و خاس زری که سخت در هم شده
و پس جانور است در دریا که بعضی افاده کا ترا از غرق شدن بر یاند و از او فلیس هم گویند
ان کیسوع مایی است در دپس و سطر و بزرگ در دپس شتر بزرگ سطر و پس کیا می است
دپس کار بای بزرگ و دپس نام نندان حجاج یوسف و نهان خانه دپس و دپس و دپس و دپس

نخچه است

نخچه است و پس سرخ رنگان و در کلهای نرم و جمع او نه پس است و دپس نخچهها و حاد شدن
و دپس و در پانچ کاند و دپس شیر در زنده و حیوان و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
پروان و پروان و حاد شده زمانه و نام و نام باشد و دپس شتر و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
شده است و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
شخص و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
کیا و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
باب الحاکم من المصادر و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
من غیر المصادر و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
کرد و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
که در آب می باشد و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
بوده است و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس
دیوار و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس و دپس

اقباب و بریده شدن حجت و باطل شدن آن و حوض باطل شدن من غیر المصداق و حوض
 لغزیدن که در حوض نام وضعی است و نام آبی است **باب المصداق** من المصداق و لفظ
 زدن و دفع کردن و ظاهر کردن و کلو کردن پس را **باب المصداق** من المصداق و دفع
 زدن و خواری را ندن و دفع نشخوار بر آوردن حیوان و بدو کردن و نجس شدن دفع
 خیزی را فراگسی دادن و باز دادن و بازگشتن و دور کردن و دفع علت و کج کردن
 دفع زبان از دهان بیرون کردن دفع خوار شدن دفع نکاح نهان شدن از برهنگی و آشکار
 بودن در درویشی دفع نکاح نهادن بخواری و دور شدن دفع آب ریختن از چشم
 من غیر المصداق دفع اشک چشم دفع جمع و کج پیرو و دردی که بر سینه است و شتر پرا
 میشود دفع زره و پیراهن زن دفع جمع در اربع جمع در اربعه دفع زره پوشنده
 صاحب زره دفع شیب کردن که نزدیک شانه باشد و یقوع که سپکی بخت و دماغ پاک
 بو طعطی پیدا شود و آب زره در بهار از زهر پرون آید دفع آنچه قصاص شتر از شتر
 پندازد که بکار نیاید دفع مرد و پسر دفع بگذار دفع باز دارنده و بدو دارنده دفع
 سیل زبرک دفع طلب کنندگی دفع در بخت پیاده و تاریک **باب المصداق**
مع الغین من المصداق دفع و دماغ پوست را کرده کردن دفع شکستن اشپال
 نیست کردن و باطل کردن من غیر المصداق دفع و دفع آنچه پوست را بان و باغت کنند

و پوست و باغت کردن و دماغ مغز و دماغ هندوانه دفع **باب المصداق** مع الغاء
 من المصداق دفع و پوست و آب چسب پائیدن و کیف در شمار کام خورد نهادن و پیش
 گرفتن و کیف نرم بر نشستن و بر سر زدن پیریدن مرغ و کف نزدیک بغروب شدن آفتاب
 و بخت ضعیف شدن از بیماری و دفع بسیار و گرفتن من غیر المصداق دفع مرغ که
 نزدیک زمین پرد و دفع تیری که از نشانه بگذرد و مردی که با بار کران برادر و دفع
 جمع دفع و دفع خبر ریت که بان بازی کنند و ان شهور است و دفع شمع دال و دفع
 کم کوئید و دفع چار و الی و دفع موضع است و دفع زهره **باب المصداق** مع الغاء
 دفع و دماغ حق شدن دفع بسیار آمدن شده شدن راه و نشانه کردن راه و دفع
 کردن و اثر کردن و رمانیدن و بر کشیدن و دفع در رفتن در جای هر خست و در خانه
 رفتن و دفع دندان شکستن دفع زیر آیدن آب غیر آن در هیت شدن دندان
 دفع شتر از نیام بدو آوردن دفع کوشن و دفع نجس شدن و بخت افشردن و کج کردن
 و شکستن و بریدن و دفع بدو داشتن و دفع زایدن و پرون آمدن زهره و دفع
 زایدن چنانکه بجا نیاید و میر و من غیر المصداق دفع و دفع و دماغ دانی و دفع
 یکی است از در می و دفع چرخ پند و دفع نام شهر است و دفع شتر ماده که زهره
 پرون آمده باشد بعد از ولادت و دفع سپیدی سرب یا بان و دفع ان خشنده

دشمن دور کردن و تیره زناک شدن دشمن زدن و بر دشمن چرب کردن و چنانچه
 آب و قش در زیر خاک کردن و او را میستادن و عمار کردن و دور کردن در آن کاهها
 نزدیک هم نهادن در رفتار و نرم رفتن درین فرمان بر و ارشاد مالک شدن و چنان
 شدن و کسی را بر کارها بر کارنا خوش آید و دشمن و خوار کردن و بخار دادن در آن چرخ
 شدن دشمن لازم شدن و سرگرم نهادن دشمن ضعیف شدن دشمن شتاب رفتن
 و لایق نشاء رفتن و سر و سپهر غیران من غیر المصادره و دشمن دور و دور دشمن جمع دشمن
 دور و دور و تیره و سپاه دور و بازی دور و دشمن نام شخصی است و دشمن دور و دشمن
 آدمی و نه دشمن است جامع کننده و دشمن و سلطان و جاهلیت حال و جزا و کار و دشمن
 کما قال الله تعالی و جبال الجنین و ان دفتین هر دو پهلوئی خری و هر دو طرف جلد است
 دشمن مرد و سپاه و نک و دشمن شسته کرده که شمشیر پیدا کرده باشد از پروردگار و دشمن
 و خس باشد که در باطل است اسیران مذکور است و دشمن سختی زمانه میدهد دشمن جمع
 معصوم و داده است یعنی سرکان خور و دافرون خور و ذلیل شدگان و دشمن تاریکیها
 و سپاهها و دشمن و دشمن مرد و دشمن چابلو پس فرمیده و مرد کوتا و نه بزرگ شدگان
 چاه انباشته و دشمن جمع دشمن نهان شوند و دشمن شمشیر کند و مرد و پادشاه دیده و
 بازی دندان کیهان سپاه شده و دیوان کتاب بسیار و کتابش خود را و دشمن

دشمن

و دشمن که خدای دید و دشمن دشمنان بسیار و دشمن خانه فرو چیدن بهای تقابل
 و اهل بازار و دشمن جمع و دشمن پس گفتن و دشمنان و دشمنان خاک کرد و چنان سپاه جمع
 و دشمن باطل در آن چرخ و دشمن چرخ درین کیهان و کیهان خشک و دشمنان و دشمنان
 جامه های کهنه و دشمن در زیر خاک کرده و دوری که نهان باشد و چاه انباشته و دشمن دشمن
 و نام قید است و باران ضعیف و دشمن و دشمن و بارانهای ضعیف و دوری و دشمن و دشمن
 و پوست سرخ کما قال الله تعالی و دشمن در ده کالدان دشمن شمشیر و دشمن کینه و دشمن
 شتر و دشمنی که بخار سپرد و دشمن سرگرمی زار و دشمنهای سر و عمارتها و دشمن و دشمن
 و دشمن و دشمن است از منزل قریب و دشمن که هر دو و دشمن و دشمن و دشمن که با فانه
 الفت و دشمن باشد و دشمن و دشمن و دشمن عادت **بالبطلان مع الواد** و دشمن
 و دشمن دشمن و دشمن دشمن و دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن
 یاری دشمن با کسی از چاه آب بر کشیدن بدلو و دلو یعنی زعم را ندان تم آمده است یعنی
 شفاعت و دشمن نیز آمده است و دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن دشمن
 کردن دشمن غیر المصادره و دشمنان و دشمنان که بان آب از چاه بر کشند و دشمن زمانه زمانه
 بر جی است از بروج آسمان **بالبطلان مع الواد** و دشمن و دشمن و دشمن و دشمن و دشمن
 و دشمن دشمن و دشمن دشمن و دشمن دشمن و دشمن دشمن و دشمن دشمن و دشمن دشمن

بعضی گفته اند که مراد توریه است و بعضی گفته اند اسپم خنس کتا بهما است که بر اینها منفر شده
 ذخیره برای روز پسین نهند ذخایر جمع ذخیره است ذخایر باید آنچه داشتند ان و حب
 زیار سرکین تره قشتری که پس سران قوی باشد ذکر بوی تیز و بوی زیرین بغل ذکر و در
 تره نبر بزرگ را هم گویند ذکر ایر و زرد و پولا ذکر و جمع و ذکر بنات و ذکر بغل که بهما توی
 سط و بزرگ را هم گویند ذکر نیک یا دیگر نیده و صاحب ایر بزرگ **بالله المصالح** من المصالح
 فقط بر ماده بر رقتن مرغ تره اظ کلور کشتن فقط کلور بریدن و کشتن **بالله المصالح** من المصالح
 ذرع جمع داشتند ذرع پرکنده و فاش شدن ذرع بارش نمودن و غلبه شدن آبی من المصالح
 ذراع ارش و بازو خیک خرما و غری از منازل قزو نشانه است ذراع شتر ذراع خیکها خجی
 ذرع درازی و طاقت و ضیق الذراع کنایه است از سطاقت ذراع فاش و اشکار ذراع
 زن چیست و است در ریمان رشتن ذرع چیست و شتاب ذرع بفتح با چکه کاووشی
 ذراع قی بس یا ذراع کرده یا ذراع پرکنده شد **بالله المصالح** من المصالح ذرع
 و ذراع شتاب نمودن بکشتن چیستی نمودن ذرع روان شدن آب و خون
 مثل ان ذریف و ذراف نمک از چشم ریختن و عطف و ذعاف زهر کو کردن ذلف ریش
 بودن پنی من غیر المصاح در ذریف شتاب رونده چیست ذوارف آبهای روان
 ذعاف اندک آب ذعاف زهر **بالله المصالح** من المصاح ذعاف من المصاح در ذعاف پست اندن

زبان به سبط مرض ذرق سرکین انداختن مرغ ذوق و ذواق حبشیدن و از مودن ذوق شیرین
 شدن و چندین ذوق افغان کردن من غیر المصاح در ذوق کیه نبر سیراب ذواق افغان
 ذوق و ذوق طرف زبان ذرق کیه است که از اخذ قوق هم گویند ذلق و ذلیق شیرین
 ذواق ملول ذواق خور دینه **بالله المصالح** من المصاح در ذلق ذاک غرد و ذالک و ذالک انها
 و هر دو این هر چهار لغت است اما و اشانتند **بالله المصالح** من المصاح در ذوق کینه کشیدن
 و زیدن ذوق حواش شدن ذوق رام شدن و کپان شدن ذوق و ذوقل پرده شدن و کپان
 و باریک میان شدن ذوقل شتاب رقتن ذوقل خرامیدن و ذوقل و ذوقل غافل شدن و ذوقل
 کردن ذوقل شتاب رقتن من غیر المصاح در ذوقل شیت پشک در یایه وان خیر سیت مانده
 ذوقل نام شخصی است و بعضی از شب ذوقل و ذوقل است در از دم وزره در از دم و ذوقل
 ذوقل و ذوقل هم و ذوقل غافل ذوقل نام شده ذوقل جمع ذوقل کینه ذوقل کینه ذوقل
 کسی بوده است که متکفل کار نبوت بوده و بعضی گویند پیغمبر بوده است **بالله المصالح** من المصاح
 من المصاح در ذوقل بد کشتن کسی را ذوقل بد کشتن و عیب کردن کسی را که بد عهد باشد ذوقل
 عیب کردن و ذوقل شمع و بیدی صفت کردن من غیر المصاح در ذوقل کیه پیغمبر که از پنی آید
 و آب پنی و بوی که از قضیب برآید و کموشیده و رشت ذوقل حرمت و حق و چاههای اندک
 آب **بالله المصالح** من المصاح در ذوقل بر ذوقل زدن و لیجان پرکنده شدن ذوقل است

رغبه ضعیف بدل رتب میان انگشت سبب انشت و پستی و پشته زمین رقیب مکان
 و مار و شکار کننده و کله دارنده رغبه زین که فرزند او غنای و شتر ماده که با دیگر شتران است
 بخور و زین که شکار فوت شوهر کشد تا میراث ببرد و راسب و خزان زن را بهب عالم
 نصاری و پر شده رقیب کیا هم او غلضای که در آفتابستان بر زمین مانده باشد **باب**
الراء مع التاء من المصادر رغبه خوشین آری نمودن و احمق نمودن رغبه لرزیدن زمین
 و غیر آن رغبه تعجب سخن گفتن و کند زبان بودن و این از لغات الافراد است رغبه زعم بکلی
 شدن و آوار رغبه و رغبه مهربانی و دوستی نمودن رغبه خورد و مرد کردن رغبه امید داشتن
 و رسیدن رغبه آواز برخواستن کردن شتر ماده هلاک شدن رغبه بلند شدن و برزیک
 داشتن رغبه و رغبه بلند شدن آواز ریاست تمیزی کردن رغبه باز رگایا کردن و
 کردن رغبه بلند کردن رغبه آفتاب کردن رغبه بلند داشتن و پستوار شدن آرمیده
 شدن رسالت پنجم و پست و امان رغبه رفتن رغبه باز آمدن رغبه چشم داشتن رغبه
 دیدن و دانستن رغبه اراده داشتن رغبه و رغبه مهربانی کردن رغبه خدمتی دادن تا کای
 پاشه شود رغبه کینه شدن و بد شکل شدن رغبه کینه مین شدن رغبه اندک رغبه شدن
 رغبه فرزند شدن و پریشار شدن پستان رغبه بانک کردن شتر ماده ریاضه جور ترن
 نهادن و چار و ای که آموختن رغبه مرد شدن و پاداه رفتن و ار حل شدن رغبه لایه و رغبه

مردی نمودن

مردی نمودن رغبه آسایش کردن رغبه تیر انداختن رغبه احمق بودن رغبه پوشیده شدن
 رغبه آوردن و افغان کردن رغبه شکرستن رغبه نخل عجم کشتن رغبه کام نهادن رغبه
 رهوار رفتن رغبه فراموش شدن رغبه تیریدن رغبه نجات بخاشیدن رغبه خبر دادن رغبه اندیشه
 کردن رغبه و رغبه از خدای تیریدن و تیر پاشیدن رغبه و رغبه ناکس شدن و ناکس شدن
 رغبه نکل داشتن و تیر کردن رغبه و رغبه فاسد شدن رغبه و رغبه خوش عیش شدن
 و آسودگی داشتن رغبه چشم داشتن رغبه لرزیدن رغبه رغبه بشیر خوردن رغبه خطر
 کردن و لرزیدن رغبه ضعیف و زبون و پست رغبه رغبه شکلی نمودن و شکستن
 رغبه آرام شدن رغبه حرکت دادن مرغ و بال خود را و کوه خیزی پریدن مرغ تا بران
 آید رغبه برویاییدن و افزایش دادن و زدن آب بر زمین رغبه پاره پاره کردن رغبه
 نوبی رفتن رغبه ناتوان شدن و پست شدن و آسودگی کردن و مهیا شدن از برای
 باران رغبه روان شدن آب و جنباییدن آن رغبه نیکو قد شدن رغبه بهم آفتاب شدن
 و شیرین رغبه و پستوری دادن رغبه رغبه پاشیدن رغبه نیک آهون رغبه جلد کردن
 رغبه و رغبه پریشاری کردن من المصادر رغبه رغبه رغبه است مانند قلاوه رغبه آب کل
 رغبه و رغبه مرد بودن یا اصول رغبه کف و پست و آسایش رغبه بوی رغبه خوش و شاد
 و یعنی رغبه هم آمده است که رغبه رغبه رغبه رغبه رغبه رغبه رغبه رغبه رغبه رغبه رغبه

شتر بند تخته زینت و سخن بهو و غلط و در گویند که بان زراران دیوراجلی کنند زینت بخان
بهو و غلط ربانیه بدی ریخته و رادۀ و ریدانۀ باو نم غیقه شیریه که دران اندکی آب کنند
و چو شامیدن و بن را یک دهند و بکله زن سطر رویه سرش زده و او را غیقه شوره
ریشش رقیقه آب هس رقیقه کینرک رفته رخت و مایه خاج خانه که کنه شده باشد و از ک
افاده وزن و حق و دم زو مایه و زبون و ک و رقیقه رسته که بزکشت بندند تا چری و اویش
نشود و رقیقه در شی را هم کویند رفته آنچه انهای پوشیده رفته ریمان کنه رومیه شکار رفته
جاقی از لشکری که سردار خود را گذاشته باشند و گوی از شیعه را هم کویند رفته رنگ
برنگ خاک ماند رقیقه چادر یکپاره و نام زین است رقیقه کار رقیقه زمین بلند رقیقه کوتاه
و ضعیف رفته لرزه رقیقه تزلزل روتیه زبون رفته کل نم و روشن و باریک و سبک یک
میان بوج و سبک و روشن رفته زین رفته شتر سواری و شتر باری رفته تزه و رفته ک
سیل و آب رفته یادگان رفته قبر و سنگهای که بر قبر چینند و آب مینی کفار رفته
اندرون و ان رهمیده کنده می که گوشه باشند و بران شیر رقیقه رپیله رقیقه چکان رفته
مرغزار و مستان رفته ریمان رفته بلند و بزرگی رومیه عقل و بعضی از شب و حاجت
و خیر مایه است که در شیر کنند تا مایست شود و اندیشه و بقیه چری را و ریت رویت
کننده و شتر و چادر و آب که بان آب کشند و خیک رقیقه افیون و سحر کونه کار نازک

وقت

[illegible]

پنبک رفته استخوان را نو رفته پنبکهای که بر سر هم چیده شده باشد رفته کوپند شیر خواره
 زنده و غدا بزرگ یکبار در دوری و علوفه و لشکر را چند زنده و نفع او بی در وقت
 زنده زنده که کف او زنده و کوپند لاغر زنده و بقیه آنچه که در جوف باشد و تربیت چوب و نرم است
 نخل و قهقروت جمع رباته بر رباته عهد و پیمان بر مین و خضر زنده که در آن و در نخل و در
 رفته و رفته چری که یکپس دهند تا که ربابی او کند زنده حوض و نهفته فراخی را بطریقی
 و آنچه بماند چری را بچری باز بندند زنده و در پستان در باشد و قفل را در آن کنند
 زنده زنده زنده زنده و در بر رفته کلاه خور و پنبک بر زنده و نام مودی هم باشد رفته چری
 خوب نیی نه دراز و نه کوتاه رفته نام شخصی است رفته کل ترا غوفه پنبکی که در ده چاه بی مانند
 و پنبکی که بر لب چاه بی مانند رفته چاههای سپید کتان رفته که آنگاه بمل غش خوش خور
 زنده کما قال البی علی سلم لعن الله که رفته باران خور و قطره رفته که رفته مهربانها رفته
 که به پستوار رفته چری که زن لاغر سپردن بر سر و خود بند و تا بزرگ شود و ریسای که مقید زنده
 خود کند و بدست گیر و رفته و رفته که شوار رفته نام شخصی است رفته بند که رفته و رفته
 زن جوان رفته فعل ماضی یعنی امیدان رفته اسپتوار رفته خور و مرد شده و زنده
 پاشیده و رفته حیوان بسیار که شوت رحمته زمین بخت وزن فرید و نونات دائم آرمید
 زنده جماعت مردم استاده و رفته کل دلائی رفته شیر که بعضی بران آرد و شت زنده

و جوشانیده

و جوشانیده و روغن تازه رفته مرغیت رفته که کوپی که بر جوت بندند رفته آنکه
 بسیار چوبند رفته کل نرم پر آب و روغن تازه نرم اجاقه کجاده و بودج و یک طاعت است
 و روغن و دودج هم آنچه رباب که کتاب نامه **باب المصالح** من المصالح و زنده و زنده
 و استیکامون رفته شیر خور و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
 باز نخل کفشن رفته اصلاح کردن زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
 زنده جمع رفته زنده های زبون از کار افتاده و زنده حیوان ماده کامل شیر دهند و زنده
 سر کین زنده نخل زنده رفته پشم رفته تاج و گوشواره و بدین معنی اخیر جمع رفته است
 ربات چری که از راحت و از کار خیر باز دارد و کما قال البی علی سلام ادا کان و یوم رفته
 ابلیس خود و فاحه و عظیم بالربا و اوج رفته است چوبهای که بهم بندند و بر شیند
 و بدیاری و دودج رفته که شیر خور و دودج رفته و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
باب المصالح من المصالح و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
 کفشن زنده تاج کردن زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
 زنده زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
 شتر و سر کین بر که کوپند که زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
 بزرگ زنده در بی بزرگ رفته و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده

الروح المعجم من المعاصد روح و رباح سو کردن روح گشاده بینی بودن و پستردن سینه پابر
ریش پروردن و عرق کردن و پیران آمدن ریح شکستن و کوفتن ریح شاد شدن ریح خجسته
باد و بوی چری یافتن ریح شبانگاه کردن و شب چریدن و در شبانگاه روشن ریح
مهربانی کردن و بخشامیدن و فراخ شدن ریح افزون شدن ریح نیزه زدن و خداوند نیزه شدن
و لکه زدن حیوان ریح و ریح افتادن از غایت لاغری ریح اندک کوشش شدن سر
رکوع میل کردن ریح پاره از بنا بر خانه افزودن من غیر المعاصد در ریح شراب و کفهای دستها
و بدین معنی جمع راحه است و وزی که باد چیت باشد ریح فراخ ریح و ریح عرق ریح نیز
و ریح جمع ریح نیزه بردارنده و نیزه رنده و آنچه از او شاخ باشد ریح بوی و باد و ریح
ریح زن بزرگ سر و ریح جمع ریح کوشه کوه و میان سپر و ریح جمع ریح شتری که زبده
بهلاکت باشد از لاغری ریح جمع ریح استخوانهای خرما که شکسته باشد ریح زندگانی و مرگ
و قرآن و عید علی و یاسلام و حیریل علی و یاسلام و کفنه اند روح خوشه است بجای عظیم
چندین صنف از ملائکه باشد فلیند الکفنه اند ان الثانی عشر الجن و الجن عشر الملائکه و الملائکه
شرار الروح روح باد خنک خوش امایش برپاینده و مهربانیا روح شبانگاه ریح شبانگاه
کننده و کا و وحشی ریح و ریح سود ریح غنیمت و پخته تر و سپه ریح میمون ریح
زن بزرگ پر و کا سپه بزرگ ریح لشکری که است و رود و ریح سود و پانی جانده

ماند که به

ماند که به نام شهرست ریح نیزه دار و نیزه زنده و رباح بکسر را قهید را بکم گویند رباح
را شراب ریح باد و مغان پرکنده ریح لکه زنده ریح افزون **باسلام المعاصد** من المعاصد
ریح نرم زندگانی کردن ریح آغوشن شراب چری ریح پست شدن ریح پتوار و ثابت
بودن ریح بخشش اندک کردن و شکستن ریح خوار شدن و شکستن و جود کردن ریح
باریک شدن ریح شکستن چری که میان بوج باشد من غیر المعاصد در ریح پتوار و ثابت
ریح دشمنی که شاهنای او در ریح رفته باشد ریح مرد بزرگ چته پست ریح زینا که در قوت
جامه پوش شود ریح نرم و فراخ ریح کیه نرم **باسلام المعاصد** من المعاصد در ریح باز دادن
جواب و لغات و غیران و باز کردن و باز دادن و از پیش خود پر و ن کردن و اندک
بستکی در زبان بودن و فایده دادن و قد بخشیدن و یاری دادن و رکو بر جرات
بتن رقاد و رقاد و رقاد خواب کردن و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد
استادن و ترا و رقاد سپاسیدن و رقاد آواز کردن آسمان و تر سپاسیدن و امید شدن
و نیکو روی شدن و رقاد بلند شدن چاشمشگاه و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد
رود تبانی و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد
یا شن رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد
هم آمده است و رقاد یا نعمت شدن رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد و رقاد

کردن و بسیار کردن مال ریش سپای زدن و پر کردن ریش در فعل کردن ریش خرمین
و تکرار کردن ریش پریت زدن و پر کردن ریش تکرار کردن ریش و پیکار بر کسی
اندک من غیر المعاد در ریش خبر و نام رود خانه ایست و معدن و چاه ریش ثابت و استوار
ریش خاک رویش باد بادی خاک افشاند ریش بخت خورنده ریش بخت خورنده
کار ریش آنچه سر و لرزد از غایت پیری ریش شتری که در سران قوت مانده باشد
نه در اعضا ریش کله فروش ریش سر و جاست و تهر ریش جمع ریش مال سرمایه تجارت
ریش در ریش تهر ریش دلیر و فربه و خستی زمانه ریش جمع ریش پیکار انداز ریش
شکی ریش نجس مردم بسیار ریش نام رود خانه است یا پادمان و کاوی که در میان
خرمن گاه دارند و دیگر گاه و ان بر گردان گردانند برای خورد کردن خرمن حبس نجس
غضب و عقوبت ریش آواز رعد و آواز شتر **باب الحکم من المعاد در ریش** آنکه
و اندک باریدن و اندک شیر ریش و اندک خون ریش شدن ریش بصلحت کار کسی قیام
کردن و خبر کسی رسانیدن و پر بر تیر نهادن ریش هم در شدن و پرخ شدن و پیکار
چشم ریش کردن و عیب کردن ریش خوردن ریش لرزه بر اندام افتادن
من غیر المعاد در ریش خبر و پر و جامه فاخر و ارایش صورت مال و مایش ریش جمع
رویش رگهای کف و پیت ریش باران اندک ریش جمع ریش بفتح راء خون یا

شک یا آیه

شک یا آیه که بر چرخ چکیده باشد ریش لرزه ریش بدل ریش جوانه کان لرزه و آیه
پیری ریش نام ریش است ریش تهر بسیار ریش شتر ماده که شست ان کلم گوشت
شده باشد و گمانی که گشت و بر کرده شده باشد و پیکان شک و چرخ ضعیف و تهر است
ریش بر یا که آب از آن چکد ریش شش استخوان نرم ریش آنکه میان ریش و ریش است
و ریش و دهنده سی کند چنانکه ریش علی السلام لعن الله الرشی و الرشی و الرشی
الایض المعاد در ریش نیک بر سر هم آوردن بنا و استوار آوردن ان ریش مضطرب
حال شدن ریش پای کوشش و بر جهیدن و جوش زدن ریش بنیان دیوار نهادن
ریش بد حالی کسی نجس حالی مبدل گردانیدن و سر کین انداختن و ریشیدن ریش یعنی
سخت کردن و سخت نشود هم آمده است ریش از زان شدن من غیر المعاد در ریش
قلبی ریش نرم و نازک ریش از زان ریش ریش شیبین دیوار ریش پیکارهای
ریش نهاده باشد ریش چرخ که بر کج چشم باشد **باب الحکم من المعاد در ریش**
بر انداختن و فرو کردن ریش پای بر زمین زدن و پای زدن چرخ را و دندان است
حرکت کردن بجز در شکم مادر و جنبانیدن پای و غیران ریش کوشش و خورد و در کردن ریش
فروختن که پند و پیکار و مثل آن که شستن قوج ایغری خود را ریش ریش جاشستن
و در عرق آوردن تب بدن را ریش پخته شدن پای از کرم زمین و کرم شدن ریش

بهاری رابع چهارم رابع چهار یک رابع چهار رابع و رابع جمع رابع اندر رابع شنبه
 دور در میان چنانکه از روز نوبت دیگر چهار روز باشد رابع چندان رابع نام
 رابع تیر یا سپکان رابع جای یکس انگین رابع لقب شخص خیل باشد رابع و رابع
 جوان خوب رابع آدمیان زبون رابع رگوها و قههائی که یای نویسد رابع کچه
 شیر خورنده رابع حرکت ضم رابع بازگردنده و شتر ماده که بابتن ماند رابع باران
 و چایی که آب باران در آن استند و زیر شانه و پت و چار وای که از سفر باشد و سفر
 دیگر و رابع بر دارنده و بلند کرده و بلند کرده و بلند کرده و بلند کرده و بلند کرده
 صاحب اعتبار رابع کم عقل و آسان گاه جایی که حدیث من فوق سبوح و تعالی خوش آیند
 و آب تیز رابع رابع چنده رابع زمین بلند و راه رابع جمع رابع و خلی که از رابع حاصل
 رابع دل و عقل رابع تواضع کنند و پشت خم کنند تواضع رابع جمع **باب رابع**
 من المعاد رابع لرزیدن رابع عقیدت بر راه شدن رابع مکیدن رابع نرم
 پر آب شدن خمیر و غیر آن رابع زمین گشت را را چیدن رابع پی بر تیر چیدن و سخن
 بسختن پوشتن دینک بر سر سپک نهادن رابع خون از بینی آمدن رابع رایت
 کردن و فریدن آب دهن در وقت بوسه دادن رابع دانه کردن بسک بریان کردن
 کرم و چختن طعام بسک کرم ریف زخم شدن کیه از سیرای رابع پیش رخن و خون از پی

برآمده

برآمده شدن رابع نزدیک در پی آمدن رابع مهربان شدن من غیر المعاد رابع
 انگر در پس سپ کسی نشیند و پزون پی رور و لیف پی رور و انگر در پس سپ کسی
 و نام ستاره هیت رابع و رابع مهربان رابع شیر که بسک کرم جوشانده شد
 باشد رابع خوی که از پی آید رابع نیر و رابع سپ پیش رو و پی کوه رابع
 طاقچه دیوار و کرده و خوف جمع رایت کفایت کننده ریف پراننده و خوشنده رابع
 نام غنیت که از احاطت طه گویند و شتر مرغ را هم گویند رایت زمین فراخ و زمین
 رایت فراخ و رایت اطراف و رایت پستی که کرم میکند رایت حکم و حاضر رایت
 زن تنگ راج رایت دریا رایت سپکهای که بر سر هم آورده حیده شده باشد رایت
 بردناله تیر بخند رایت قرض نان رایت جمع رایت بقیه اید که در عوض باشد رایت
 ویرانچیه و کناره زده و مرغزار و بالش و بساط و گاههای نبر و فرش و شکر رایت
 باریک و تنگ و غیر نرم و روشن و بختن و روشن تازه نرم و یک نوعی است از رنگ رایت
 زن نیکو دهن **باب رابع القام** من المعاد رایت بختن رایت و رایت روزی دادن
 رایت و رایت تیر باران کردن و تیر انداختن و چیت شدن و نیکو شدن رایت نرمی کردن
 و یاری نمودن و یاری کردن و فایده گرفتن رایت بکسی یا نکرستن رایت نیکو کردن
 و صافی شدن شلر و در عجب انداختن رایت از برای بره و نرغال کردن نبرد با رایت

[illegible]

چری را و چری نیک دیدن رچی کردن و کوفتن رچی و پویندن و او در اصل
 راسی بوده و همورالین رچی سیراب شدن رچی انداختن و دشنام دادن و یاری کردن و
 کارپاشتن رچی و رتی و رتی بالا رفتن من غیر المهاد رچی اندیشه رچی جاه و جاهها
 راضی و رتی خوشنود و رتی شتری رتی که از بسیاری پسر لاغر شده باشد رچی
 رچی لفظ چهار حرفه و شعر چهار رچی رچی شبان و کمان و حاکم رچی گیاه رچی
 کندن رچی فراخ رچی امیدوارنده رچی مینوع کوبت ریت رچی کا و چهار ساله که پا
 پنجم نهاده باشد و شتر هفت ساله که پا و ششم نهاده باشد رچی انداز و تیر و سنگ و گران
 رچی حرف قافیه شو که در همه بیت آرند و ابر بارنده را و رچی خبر گویند راسی ثابت و توان
 و که حکم راسی جمع راسی است یعنی کوههای استوار و راسی بضم را و تشدید یا شخصی بزرگ
 رتبه و نامی که ملاحظه شایسته رتی بلند شوند و بر بالای چری برانیده رتی خدای
 رچی آنکه پاد و رود راسی رشوت دهنده راسی و رتی صورت و مظهر چری و میسند
 رچی ابر بزرگ **کتاب المهاد و المهاد** من المهاد رکا و افزون شدن و او شستن
 و بصلح آمدن و لایق شدن و پاک شدن و زنا و یالارفتن و نزدیک شدن و کوتاه شدن و پنا
 بردن و زنا و یالارفتن و باز داشتن بول و زنا و زنا و باغیر حلال جمع کردن زجا و با پنا
 کردن مال رچی روان شدن و او بریده شدن خنده زقا و بانک کردن زوری رانیدن و شت

ریت

ریت دشت شتاب رشن زکا و لغد دادن و زودی و انداختن شتر بچه خود را و میان دست
 و پای خود زنا و بمی کوتاه شدن هم آمده است زلفی نزدیک شدن زلیلی لغیدن من غیر
 زبانه زنی است از منار لغزنی و رتی و نبت فرغ زری جمع ز ریه است زجری بخلق و در پر
 زو را و شرف و مکان رود و قلع و کمان و چمن زهر و زن سپید روی درخشنده و کادو
 ماده و زوری کوتاه زبا و زنی که اندام او پرموی شده باشد و نام زینا است که پادشاه بوده
 زبیری طرفی پرموی زلفی مرتبه و تری و یکی و بجهها و طایفهها و زوکیان زوایا که زکا و انساب
 زکا و جفت زکا و مقدار زنا و کوتاه و شک و بازدارنده بول و کاجا و زلفی لحدیث نبی ان
 یصا و هوزنا **باب المهاد مع المهاد** من المهاد زکاب بازگشتن و جیت رشن و جیت
 اشامیدن زکاب جیت کوفتن و خطره کردن زکاب ملازم بودن کودک مادر خود را زکاب
 در سوراخ کردن زکاب یا بن طرف و انطرف رشن و میل و زودا کردن مال جمع کردن زکاب
 در از شدن موی و بسیار شدن ان و نزدیک فرو بردن شدن آفتاب من غیر المهاد
 حالطی که کوفتن در ان است و خانه صاید زکاب و ریش مرد زکاب بفتح ز و موش
 و او جمع زبانه است زکاب مینوع کشتی است زکاب سطر و بزرگ زکاب راه تنگ
 زکاب پراولین که در جانوری بری آید و مویهای زرد که بر چو زه میباشند زکاب
 و بول بسیار زکاب آواز بلند کوبت زکاب یعنی غیر منقوط جهان کرد و در و غیر کرد

[illegible]

ہمجود وال

همچو دال باشد سوغا و پاعت بخت سگار گوش خور و شخص بد گوش ننگی رست و دوا
 سغلا و غول شست سحنا و صورت نمایی و نمایی دروغ و باطل و نمایی پراکنده و نمایی
 سواپی که در میان زمین و آسمان است بهم آمده است سرندی بخت سیاه بدستی
 شیرینی که آید نادمه شده از پستان تر و خوشی و زمی و میان تپی سر و تخفیف از نام
 رخصی است سلوکی پیل و مرغیت که از از زبان چیل نه دشم و بعر به سامنا کو نید و نمایی
 دویم است قول حق تایید و از لزل علیکم السلام و استوایی پیچها و نادانان و پی عقلان و زنا
 و کو دکان یکسا و پشت مهره و پهلوی شانه سویی دوزخ و بدترین بدیها سدی و سیدی
 مهمل و فرود گذشته و کاری که معروف و مشهور بود و مار جامه نه پودان و سدی شبنم
 بهم کو نید سببا و جامه سودا و پیسایه و خلط سیاه از اخلاط اربعه سببا و پضی است از
 آب کما قال الله تعالی و ثقیما سببا یا سببا یا مرغیت مخصوص که نه بران چیل نه نم
 کو نید و ماده از اسامات کو نید سببا و نام شهری و قبایل بنی سببا و نام پدر بنی سببا
 پایا زندان و یک کو نید که ببار باشد و یک هر خپسلا و پوست یک بار یک که در
 زهدان کا و کو نید باشد و تو علم و تعالی پیسلا جملی بی از مرصوب پنجره و زمین شست
 فراخ سبها و زیرها و آرمید کرها و اوج بهو است پهوا و پاغتی از شست سببا و نمیک
 ماهی خور و سبکی نام رنیت و نام پایا رنیت و نام کو بی است پلا کما شست بزرگ

و استخوان پیم شتر **بالسین** **من المهاد** در گلب ریزانیدن سکوب شتر
 شدن آب سلب ربودن سرب و سباب پی بریدن و دشنام دادن و بریدن
 هر چه باشد سلب رغن آب بخش کردن سب کشیدن و بخت خوردن و اما سلب
 سبک رغن شیر از پستان سرب چکیدن آب از شک نو روان شدن سرب
 پیرون رغن سبک و سوب کپنه شدن و تشنه شدن سبک نزدیک شدن تا
 فراخ کردن خنیک و آزاد کردن چری نذر و کلو کردن چری را چند اندک پیر و کپنه رفتن
 عقل سب کزیدن **من المهاد** در سلب شتر حیت رفتار و چری دراز و مر و چیت
 در زیر زدن و هر چه چیت باشد پالک را بایند سکوب شتری که بچاندخته باشد یا
 بچا را گرفته باشند پلاس جامه سپاه که در ماتم دارند سلب جمع و در جمع پلوت
 و سلب یعنی درخت تمام آمده است که با برک و پی میوه بود و سلب و سلب ربود
 سب و چایب ابریا و اینها جمع سحابه اند پیر سب ان روشنی که در پامان نیما
 و آب نیست سب مدت سب اسپ خام تجربه ناکرده و اسپ بسیار و و منوال
 از محل اللغه ماخوذ است و منی و و به از صحاح اللغه سب جمع سبک پامان سباب
 کشت شهادت سر خوب افزایش کننده و دراز و حیوان بسیار پیر سبک و
 سرب دراز پا و سب جمع سحابه آئینه سرب راه و جماعت آهوان جانوران

و زنان و نفس شخص فراخ سینه اندک غضب سرب شتر مال سپر کننده و راه
 سرب الی که از خنیک و غران پیرون آید و خانه و پکن جانور وحشی سحاب قلعه
 سب جمع سحاب ابر و ابر سبک رفتن سب آب سیوب جمع سبک پامان و سبک
 کام سلب روان و دودنده و جامه بهیت مخصوص سب دراز و پتون خانه و بچه شتری که
 باشد سرب ریمان و دستار و مقفه و دشنام دهنده و جامه باریک کتان سبک
 بسبب موی پشایا و موی دم سبک علت و جته و آلت و ریمان و گوشه و در و در
 سبک شتر کاف و در شتر است سبک بکسر با نام ایسی است سبک شتران ماده که
 را کنند برای نذر و بار نهند سبک بضم سین و تشدید با سباب نوعیت از خوا
 پسا سب آب میانه **بالسین** **من المهاد** در سلب سبک و سلب و سلب و سلب
 و آرمیده شدن و فرو نشستن کا قال الله تعالی و اما سلبت عن موی الغضب سلبه و سلبه
 و تار یکی بهم سخت بسیار خوردن آب و سرب و سرب شدن از ان سات یعنی ریاست
 یعنی کوی چری که رغن چند اندک بخورد و در سجده پشایا بر زمین نهادن سبک و در خاک پنهان
 کردن سبک برار اندن و از اسب کفن شتافته دیدن کجشاک سبک کرمان و تار یک در
 ناک شدن چشم سبک کپی را به نندی ناپسند کفن و کم عقل شدن و نادان شدن و خوار کردن
 سبک پیش پستی نمودن سبک فرومایه شدن و پستی نمودن سبک و سبک و سبک

نیک پروردن و خوب شدن و نیکو غذا دادن سیرقه سر پرده کردن بیت موی فرودشتن
 و موی تراشیدن چمن و شب تاب رغن و آبش نمودن و دشنبه کاری و در کار دشنبه قیام
 کردن یهودی و سیر کردن و کشته شدن و کردن زدن و عاری داشتن نیمت کمان بردن
 در یافتن و قصد کردن رسته داغ کردن سقه فراخ شدن و عمره را فراسپیدن سقه من الوش
 توانگر شدن و توانا شدن سقایه زکوة سپتاندن و پنجن چینی کردن سقایه آب دادن
سهولته آبان نمودن سکرة نخود شدن عقل در وقت جان دادن و آرمیدن سکرة بلند شدن
روز بجله سجانه کشیدن سربله پارس پوشیدن و نیکپتن سرشاکفتن سبله چرب
 کردن طعام و غیران و چوپا رانان خورش کردن شفقه خچتن و دخو ارجش شدن سبله فرو
رچین آب و مثل ان و پوپسته کردن سبله کماشته شدن و خبری را تمهید شدن سطر دیان
رغن سرکریه سپیدن و شبکشتن سختو کرم شدن سائته و سائته اند و ناک شدن سوتو
سوتیه نمکین کردن سوتو تیز شدن غضب و شرب و مثل ان و حله بردن جرتن سسته
عیب کردن سسته من الوش ابتداء خواب کردن سوتیه و پستی کردن سرتو متهر شدن
سائته خزر ابوی آب خورون خواندن سوازته محض خیزی شدن و فاصله و غو تیر
شدن سختقه باریک و لاغر شدن از کپسکی سخا و نخجش کردن نخجیده شدن
ساقه مغپش شدن و کردن زدن و نیت کردن و او بمعنی صلعه ساقه دست سخا و قمل

24

سَدَن

شدن سهو که بانگ بر کسی زدن و بی کردن سینه و ده و سیاه و همت شدن و همتی نمودن سفارده اصلاح کار مردم کردن سقط از نیدن و پهلو کردن سماجبه زشت شدن سماجبه بخشیدن سبیلته خوشه پیران آوردن سر و تنه تمام و سپت و پاسید کردن و شلو پوشانیدن و پای را ریش کردن سیاه پخته نمک داشتن سپور و نکمبایا کردن و بدکار را بزرگ اسپانیدن و کار فرمودن سیاهه شناسا کردن و ثواب رغن سیاهه نیک بخت شدن سحره نوشتن سحریه و سحریه افرویدن داشتن سحره کاری کردن بی فرد سحاقه خوا شمردن و سپت رای شدن سیله و سلاطه دواز زبان شدن سطره حله بردن سخته سوشی نمودن پیغفه دیوانه شدن سلاطه رستن و سندر رست شدن پیداست خدمت خانه خدا کردن سخت نیست کردن و جدا و اگر در سخت کپب کردن مال حرام بکشت سوز و زدن و بریدن و انداختن و زدن من غیر لکها درست و سخته شش سخته سکنه آرام سکنه راستی موضع کردن که سر بران متصل است سکنات پناهه تعداد و دوازمان و روز قیامت سبات زمانه و پایش سهو صغه ایت که در پیش پایند و خانه بلند و غوغیه خانه و شتر ماده نرم رفتار سبت روز شنبه و زمانه و پیش و پایش سبت جمع سقیفه صغه و لوح پهن و نشانه که بر سر دیده و از کنده سبت پوسته های دباغت کرده و کفش سوره قمرل بنا و بلندی و زریک و بار و باره و از آن

هم کومیند پخته اندک سفینه کشتی سپیده خادمان و در بان سینه زمان سستوه و سستوه
 زیر پتو که دو توشش نقره باشد و توی میان پس باشد شتره آنچه بان خیری را بپوشند
 سینه چاه درون قعر **السین** **الحیم** من المهاد رنج خراشیدن و نرم رغن دانه و دوزن
 سراج دروغ کفن بچ سپودن و دایم بودن و خراشیدن و دایم رغن سراج بکلو فرو بردن
 رنج کل کار کردن و تنگ نرم شدن غایط و غیران من المهاد رنج ناخوش و زشت
 رنج زین پیروج جمع سراج زین و دوزن سراج اقباب و جراح سراج هوای متدل و زتی
 بغایت سخت و بغایت نرم باشد و در حدیث آمده است سراج هوای متدل و زتی
 سراج مهره سپاه سراج پیرهن پاپستین سراج شیر صافی براق سراج چست سراج
 ماههای اندک که بپارسیاش کومیند سراج طلیپان سراج نام درختی است سراج
 موضعی است سراج نشانه دو چرخ بر دیوار سراج شتاب رونده و شتر مرغ
 ماده خرد از پشت سراج دروغ کومیند سراج آنکه سیت که شمشیر بان سبت کنند و سراج
 کومیند سراج گیاهی است سراج سراج است سراج جمع سراج و سراج شیر چوب بطعم را هم کومیند
 و بدین معنی سراج و سراج هم سراج و سراج باد بخت سراج باد بخت سراج جمع سراج
 سراج خواجی که به نوبت گرفته شود یعنی به بار و این پاری سراج سراج **السین**
مع الحاء من المهاد رنج زیر اندن آب و غیران در خیه شدن سراج روان شدن

در رغن

و رغن سراج ششنا کردن و وار پر دختن ارکاری و تنی شدن و تصرف کردن در معشیت
 و در امور دینی و دنیوی و شتاب شدن و آمدن و نیک و بدیدن سراج و سراج و اگر در
 بچا بردن و در کار کردن و فرستادن سراج را کار کردن سراج کستر این سراج فریب شدن کوفت
 سراج بخشیدن سراج سچن پوشیده و سرتبه کفن سراج رغن سراج و سراج زیر اندن
 آب بخون و مثلان سراج غایط کردن سراج پدید آمدن خیری از طرف سراج و سراج
 نمودن و ظاهر شدن سراج کستر و خیری بر روی زمین و بروی در افکندن سراج
 سراج بخشیدن من غیر المهاد رنج سراج نام سراج مال چنده و در خشان در ابر سراج پاری
 جامه و لوپت پاری سراج و سراج خیری که از طرف رهن است آید سراج میانه راه و از
 طریق سراج خوب رهن و سراج سراج سراج سراج آب بران و جامه که در آن خطها باشد
 باشد سراج بخشنده سراج کومیند سراج فریب سراج پاری یا فقه سراج گیاهی است سراج
 نام پهلای سراج سراج کلبک سراج و سراج پیرا و این بر دو جمع پخته اند سراج خوریز و قه
 برغن و زنا کنند و نام خلیفه است از بنی عباس سراج پاری کومیند سراج و سراج
 سراج مردی که با سراج باشد سراج راز سراج نیک رونده سراج فراموش کرده سراج
 پیرا سراج دراز و بزرگ و سراج سراج جای نرم و شتر ماده فریب سراج پاک از بدی
 سراج آنچه که بان زنند و کشتند سراج کشته سراج کشته و بر فاخته و خیک نام شخصی است

اندازنده و فروشنده مطاع زبون سیط برف پنج و مانند برف نیکی که بر زمین افتد سیط
 روغن زیتون و روغن کنجد و مرغ و صیغ تیز زبان سیط رشته قلاده و دوال زمین سیط میزد
 چست سیط آفوی که بعضی در پیرهناده باشد و بریان با پوست سیط بترین مثل سیط
 بعدا باشد سیط بمبسی شریط است سیط شیر ترش سیط انشاها و جانب سیط
 غمر سیط داردی که در پی آتش اندر سیط دراز سیط مروی ریش سیط تازیانه و سیط
 غلاب سیط سیط سیط تیرهای دراز و اوج سیط است سیط مرچست سیط سیط
 کفشی که گویند که در میان آن پاد یای پوست نباشد و مرچست را هم گویند سیط
 هیچ سیط استوی که در آن نمون کنند سیط سیط پالوده سیط است و بلند سیط
 ضعه که در میان هر دو دیوار باشد سیط سیط سیط سیط سیط که بعد نباشد و نیکو
 و سیط نام کیا هم باشد سیط کرده قبیله و فرزند را و یای که پر شاخ و برگ
 داشته باشد **باب بیعی مع العین** مر المهاد در سیط هم و کوشن و کار چست رسیدن
 یا شمن کج آوردن چمن با قاضیها و پیر سیدن کبوتر و قمری و آواز کردن شتر ماده و چمن کرنا
 شکستن و هضم شدن و هفت یک ستاندن و هفت تو کردن و دشنام دادن و سیط
 و میدان بوی سیط و چست کردن و بلند شدن سیط دراز شدن که سیط کوشن و بانک
 کردن سیط زغن سیط کذاستن سیط سیط و روان شدن آب چنبدن آن سیط

و کوشن

و کوشن و پر زدن مرغ و سوزایدن و سیاه کردن سیط شکاشن سیط و سیاه شدن و قبول
 کردن چست و چو کردن سیط و سیط شکاشن چستی نمودن من المهاد در سیط نباشد
 چست و چالاک سیط و لیر و زن سیط و شتر ماده قوی سیط جایی درشت و محکم جایی نازک
 سیط کلام مقفی و روی خوب سیط سیط و منده و بلند و دراز سیط سیط سیط
 دام و نام سیط سیط سیط سیط که میل به ری داشته باشند فلند او یک یا چهار سیط
 گویند سیط برقی سیط ناحیه و گوشه زمین سیط برقی و چری که بان پنی شتر را نبندند
 از آذره گویند سیط و دو دام سیط سیط سیط سیط و طوری که روان باشد بر روی
 سیط که کل و پی که بر خیک مالند سیط نام تپی است و بعضی از شب سیط سیط و سیط
 سیط که و ذکر و ذکر جمیل و آذره نیک سیط کوشن سیط و کوشنها و و واحد و جمع آمده
 که قال الله یا ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و قول عربست که گویند سیط ای یعنی کوشن
 سیط سیط سیط و سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط
 سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط
 زرد و شاخ درخت سیط بکمر را و مانند سیط سیط سیط درخت و زرد و غیر آن و جوان
 و جوان تازه نوزاد سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط
 سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط سیط

شلغ شکاف پاشنه شکافه کوه دنام موضعی است **شلوغ** جمع شلغ یا سمیع متبر ساع
 پاهما شلوع بعضی از شب پاسبان گفته شده **بالسین العینی** من المصارع فرغ
 شدن و تمام شدن شلوع را و بودن و بکوف و بودن شراب طعام و کوار شدن ان شلوع شدن
 کا و کو خند افادان و دندان بر آمدن شلوع نا بختن گوشت در دیک از غایت سختی شلوع
 بر آمدن دندان کا و و شرکستن من غیر المصارع فرغ و تمام و ز در از این شلوع مت
 شلوع کاوی که نو دندان بر آورده باشد شلوع کوارنده شلوع و شلوع از پاجری آمدن سوط
 شلوع یعنی شلوع باشد **بالسین مع الفاء** من المصارع در سخت کم عقل شدن پید شدن هم
 روشنی تاریکی و این از لغات الاضداد است شلوع بنا ف بر شتر استوار کردن
 و بنا ف ریسامیت پلک پلک کردن در بیع شلوع زمین را مال اندودن و در است
 هموار کردن ان پلک و پیش رفتن و گذشتن سوف بوی کردن و هلاک کردن شلوع
 یا شل برک فرما و افادان دار و بر جای تر نکرده و چون نکرده سپاندن دار و شلوع
 شلوع زدن سخت پیر از گوشت باز کردن و شتر را کشیدن و گوشت از ایشان پیر
 کردن سخت در خون غلطیدن و سخت و پاف شاخ پدا کردن بر گردن و شکاف شدن
 ان سخت در از شدن چری خفا که خم شود از درازی پیوست ضلوع شدن مال هلاک
 شدن و سخت و سخت پوشیدن مجله و پس بجا مهارت از حد و گذشتن یعنی

شدن

شدن و از روزه بسته شدن چری کا قال البیهی ان لحم سر فاکیر و برک درخت و
 و غافل کردن و خطا کردن و نادانستن من غیر المصارع فرغ و چار و ای فرس پر سپه حیف آواز
 پچاف علی است که از اسل گویند مدلیف کویان شتر سرفوف نازک اندک گوشت
 سرفوف دار و ی ساید تر نکرده و چون نکرده سرفوف دراز و آسمان و پوشش با هم
 پوشش با هم سرفوف جمع پلک و سلف شتر و هر زن سلف شلوع سرفوف جمع سخت
 پرده سرفوف رنوب و خاک شک سلف و سلف شاخهای درخت و فرما و جمع سلف
 پشیف شک شتر بافته شده پلک کبک ماده پلک انبان سلف و سلف و سلف
 پیش گذشتن و آبا و اجداد اما تقدم سوال است جمع سلف است یعنی پیش گذشتن سلف
 پیشینان سلف فرما که از انکو چکد پیش از افشردن سلف شتر ماده که پیش از
 دیگر شتران باشد در وقتی که با ب خوردن روند سلف ریسام که در کردن شتر میکند
 و ریسام که شک شتر را با و استوار کند سلف و جمع سلف رجه و یوار سلف شک شتر
 و جمع سلف است سلف برک درختی است سوف توشه مرد و از و کمال ملان لغات و سلف
 یعنی توشه آرزو میگرد و زنده کاینه براد میکند پالیف و سیاف خداوند شلوع شلوع
 کن در پاجری که بر شاخ درخت خراچیده باشد مانند لیف سرف نادان و خطا کننده
 و ابرم کانیست سوف کلمه استقبال است **بالسین مع الفاء** من المصارع سرف و رساندن

و سباق چری رسیدن ساق را ندن و جان گرفتن سوت و سوت بلند شدن و دراز شدن
 سوت و سباق پیش و پستی نمودن و پستی گرفتن سوت و سوت دردی کردن سوت و سوت
 و زبان درازی کردن و زاری کردن و خائیم را گرم کردن و گوشه جلال را در بردن به گوشه
 دیگر و جمع کردن و بر و غن چرب کردن و بر پشت انداختن کسی را سوت سپاسیدن و دیدن
 سوت ناکوار شدن طعام و شمع پیدا کردن سوت و سوت دور شدن سوت افغان کردن سوت
 پوست رمان برکنده شدن من غیر المعاد در سوت نرم نازک و پخت و رو پخت سوت
 چغندر و روک سوت برکت شانی که از درخت فرو ریخته باشد سوت ساق درخت
 سیراب باشد و دراز و دروغ کوبادی که دروغبار برانگیزد سوت ابری که از اباد رانده باشد
 و باران باشد سوت فرزندان پادشاه پلاق دانه است که برنج زبان بری آید
 ندی پای باز و باشد سوت باران و پاقها و جنگ گاه و بعضی دویم است قول حق تعالی
 فاستغلظ فاستوی علی بوجه سوت پست آورد که برای خوردن کنند سوت جمع سوت
 ساق و سباق پیش گیرنده و پیش رنده سوت آنچه بان که و کنند اهل سباق و سباق
 میانه سوت و سوت زرد بون است سوتی دراز سوت پست باریک است
 بر سر می باشد و شکسته سوت که گوشه شکافه باشد و بان پست سوت باریک رسیدن سوت
 پوستهای باریک که بر سر می باشد و بر پار می تانک سوت یا سیم سوت بد خلق

سودا سوت

سودا سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت
 غبار و پیرا پرده و نیمه سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت
 سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت
 و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت
 پزند سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت
 کا و کاری نهند در جین کار نمودن سوت شب سوت کرم سوت رانده سوت پی
 و ساق درخت و ساق کلاه و قمری زرد سوت و دنیا سوت و قوت سوت و قوت سوت
 با ساق پوست آفوشد و دنیا با و لی شدت آخرت **البین مع الکمال**
 سنگ در آوردن چری و چری سوت سوت سوت سوت سوت سوت سوت سوت سوت
 و بر بلند شدن سنگ ریشه کری زرد سوت سوت سوت سوت سوت سوت سوت سوت
 سنگ پودن و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت
 سنگ لازم شدن سنگ غایب نرم و رفیق کردن و سپاسیدن آهن پاره پهن بر سنگ
 کوچک شدن گوش و از بن بر کردن گوش سوت سوت سوت سوت سوت سوت سوت
 ماییدن و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت و سوت سوت
 سنگ نام ستاره است و نمیزی است از منازل قمر و مایه سنگ مایه سوت سوت

بلند شکم مقدار بلندی و سقف کما قال الله تعالى رفع مکهما سبک بوی ماهی و بوی تر
 که از آدی آید در وقتی که عرق کرده باشد شکاک هوا شک پویا عرق و چاه شک
 دار و میست خوشبوی و میخای نعل سبک که چهای بازار و قشهای که بر زمین کشند
 میخ نعل و زده شک قطعه شکاک جمع سپایک نقره ای که چشمه و اوج سبک است سبک
 آنکه قادر باشد بر چرخ و خیز سبک نام شخصی است سبک و سبک بخت
 و سبک فای را گویند که باد برداشته باشد و بر سپایک در چشم و خارش سبک
 میوای سبک جمع سبک پیم پستور زمین درشت کم فایده سبک جمع سبک شسته
 سبک که سبک نام شخصی است **باب بیستم** من المصا در سبک افلاک
 پرده و جامه و غیر آن سبک سرفه کردن سبک کشیدن شمشیر و کار و مثل آن از نیام سبک
 آوردن چیزی از میان چیزی سبک شستن آب در از کشیده شدن و پهن شدن سبک
 ریختن سبک مغافرت کردن سبک ناپسندیدن سبک تا من ریمان و ریزانیدن سبک
 کار کردن و سپاریدن و پوسته کردن و بر کردن باد چری را و زدن و لغد دادن چری
 سوال و خواستن و پرسیدن سبک سبک شدن و فرو گذاشته شدن سبک سبک شدن
 و آسپان شدن و درشت شدن زمین و غیر آن سبک شستن سبک شستن سبک شستن
 سبک و سبک من غیر المصا در سبک شخصی که اعضاء آن جنبند و بد شکل تال را و تفک سبک

نام پد است

نام پد است سبک آب عظیم که بر زمین رود و از باران عظیم سیال و شنی است سبک سبک
 آنچه بان آب کشند برای تمام سبک حوی که در آن ریک باشد سبک تلاذه از هر سبک
 جمع سبک راه وسیله سبک جمع سبک خسته و باران و علی است که در چشم سبک و سبک
 نرم و روان و خیمه الیت کما قال الله تعالى عبت ما میها تمی سبک سبک سبک و در نعم
 سبک و سبک جمع سبک که در دریا سبک مردار از سبک سبک میث و بجز سبک جمع و سبک
 سبک باشد سبک که در آن آب باشد سبک حکم قاضی و تمام کلام که در کتاب باشد و کتاب
 و نام کتاب حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم سبک کل شسته باش سبک خوار و آسپان
 خوش و زمین نرم و زمین درشت یعنی غیر که پهل جمع سبک و سبک سبک سبک سبک
 خلقت و سبک سبک شانهها سبک آینه پیل و سبک سبک در خواست کرده شده است
 و مراد کما قال الله تعالى سبک یا موسی سبک سبک سبک سبک جمع سبک سبک
 یعنی آبهای اندک که در تنگ ظرف مانده باشد سبک سبک سبک که در تنگ ظرف مانده باشد
 سبک و سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 فراخ سبک سبک و سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 آسپان شدن و درشت شدن زمین و غیر آن سبک شستن سبک شستن سبک شستن
 سبک و سبک من غیر المصا در سبک شخصی که اعضاء آن جنبند و بد شکل تال را و تفک سبک

جمع سائل پرسپنده و درخواهنده بچیل رشته بکلو و جامه که از رشت بکلو باشنده
 و او از رشت حال آواز خر بچیل فراخ و بطبر و نام رودخانه است سخل مردان ضعیف و نوا
 و فرمای خشک زبون پیدیل برده که بر بودج می اندازند پیدیل و سدایل جمع
 مرغیت **بالین مع الیم** من المعاد سپاهم لا غشیدن و تغیر شدن سپاهم
 بشع بین کرمانم و ن باد کرم سپاهم تغیر شدن و کرم شدن تخم راندن اشک فروختن
 باران نجوم و بجام رغن اشک سهم کونه رو بکشتن سهم زود گذشتن و چاییدن
 و نزدیک کردن و زنج و خواری نمودن و در پیج بخت گیری کردن ستم بصلاح آوردن
 قوی و دهن دادن و زهر در طعام کردن و غم کردن و پستوار کردن و خاصه کردن و بکلیه کردن
 و سپورخ کردن و غور چری کرکستن سدم اند و بکین شدن و بشیان شدن ستم و ستم
 پمار شدن ستم بلند شدن ستم در رغن کلام و پای نزدیک نهادن در رغن ستم ای
 کردن و کردن نهادن ستم و ستم ملول کردن و ملول شدن از چری ستم و با غشت کردن و
 پوشت درخت سلام و ستم سلام کردن و کردن نهادن و رشتکاری یا قش ستم
 ابریشم و مثل آن بکسب دادن و کردن نهادن و دشتی کردن من غیر المعاد و ستم
 و پوشتی که میان پنی چشم است و نام شخصی است ستم ها و نه زمانه و پال بخت و غول
 پابان ستم شخصی است ستم دهن و کوش و سپورخ پنی ستم و پوچم جمع ستم بکین

فرنگیانه اند مخصوص شتر ماده چیت رفتار و اوج بچیه است ستم بلند و شتر بزرگ کومان
 سوام و سیم مال چنده پوایم جمع سیم است ستم زبان سیم جمع و درختی است مخصوص
 ستم شستی و راه پلایه که شریفیت سیم و کرم و آتش بخت تا بنده سیم جمع زرد
 و نام یک پسر نوح است ستم و ستم نام ستم ملول ستم شخص بزرگ ستم درختی است
 ستم و ستم ناپدید ستم برون اندنکاه ستم و ستم و ستم و ستم دراز ستم تیر دراز
 سیم زاهم گویند ستم لب شمشیر و کناره و میان کاه و یه الحدیث العرب ستم لایس اتی
 او ستم ستم شتر خوش رفتار ستم و ستم زهر و در باد سپورخ و کوش سیم نام درختی است ستم
 خوش خلق ستم و ستم و ستم که دوشانه ستم که کافال السدی بیه علی و ستم ستم رهنده و گردیده
 ستم قیده است ستم چشمی که شک بسیار ریزد سلام خدا و رحمت و از نده مار با چری
 و درختی است سلام نام درختی است و نام ای است ستم ستم ستم ستم روبا و نام موضع است
 پسمام مرد چیت ستم مورچهای پرخ و اوج ستم است ستم بد غذا ستم پماران ستم
 دیک و زم و باریک و نازک و روان ستم ستم ستم و مرد ستم و ستم و ستم و ستم و ستم
 شتر و دریا و میانه زمین ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم
 در بام خانه اندازند و نام قیده است ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 و در دشت مخصوص است و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم

نکان من المخصن بهام شمعین کرمای باد کرم **باب فی المصنوع** من المصنوع سخن در زندان
 کردن بگون آرمیدن سجان بپایه یاد کردن و پیاپی خواندن پیم فربه شدن و روغن دادن
 و روغن در طعام کردن سینه قحط شدن پلان در پیاپی کردن شتر شتر ماده را برای جماع شدن
 زره بختین پوشیدن و شیر کردن و عموار کردن در بختین و نیک چو اندین و کندیده کشتن
 حال گردیدن و صورت کردن چمن تراشیدن و پوست واکردن سیلان روان شدن آب
 بمسل و سجان روشن چمن تاریک شدن ششم سلوان خوشحال شدن سجان ناخواید و بکوفه
 سخن فربه شدن سخن شکستن سدن پوشیدن و خدمت کردن و فربه شدن پرده و جالبه
 من علی المصنوع سجان پاتها سیلان المقدار از دنباله کار و شمشیر که در دست رفته باشد
 ندان اندوه ناک و پشیمان پهران پنجاه سقطان هر دو بال شتر مرغ ساطان هر دو جا
 چری سجان بضم یا نام موضعی است بجهنم هر دو طرف در پرده که در پیش خانه باشد
 سلقان لکهای ماده و اوج سلقیت سس سر پر خ و حد فقره پشت پانین جمع
 سلقان در از لاغ شکم سلقان پایا نهایی هموار و اوج سلقیت سلقان لکهای چکان
 سیلان لذرکاهای تنگ رودخانه سلیمان در بختی است ستمان دور کند در بختی است
 و مفرد هم آمده است یعنی روغن فروش ستمان نصیها و اوج هم است چون شوران
 کلند که بن کل از زمین برگشتند پاد خدمتکار و در بان و خادم خانه کعبه و خادم شجاء

سین

سین در بختی است سر قین و سر قین سخن سنج خیک پوا قین باد و اوج پاقین است
 سخنان کشتی بان بکن تش و پان شدن نکان سلقین نام بادیه است سلقون نام بادیه
 سین تراشه سبک که در چین تراشیدن افاده باشد سخن زندان بختین بخت وزیر ترین
 از فروغ و کتاب دیوان شکر که اعمال شباطین و مجرمین در آن مپطور است و نیک سخن
 و طبقه هم سخن زمین باشد سیمین فربه و آنچه روغن کرده باشند در آن پماع جمع سخن فربه سخن
 روغن ستمان جمع سس پلان دندان و ستر قلم سس و سس پالها و اینها جمع پاندین
 سرنیزه و سسکی که بان کار در شیر کنند سس سیرتها و دروها و راهها سس و سس
 یعنی چه که بدندان پانین تا دندان پاک شود سس سس یکطرف و یکپشت سس پانین
 سس روی و راه سس سس و سس کشتیها سس سس و سس و سس پانین و سس پانین
 آرمیده سس جمع پانین و دنباله کشتی را هم نیک سس سس سس سس سس و سس پانین
 پانین روزه دارند کان و طلب کنند کان علم و پانین عالم و ان و مینی اول از کان
 و نفا سس سس پانین سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
 بوده است بکمال فصاحت و بلاغت و از اسباب و ایل گویند و ایل فسیله است سس سس سس
 بک و اوج سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
 شتر مرغ و سس جمع پانین و پانین نام شهر است سس سس سس سس سس سس سس سس

در هند و پستان سر جان کک و شیر درنده سر چین جمع سغبان کرپنده سیران بار و پا و
جمع پورست نلوان دار و میت که اطبا از انفع کونید سر جان بکسر را و مانند هلدیکر سلطان
توزایه و پادشاه و حجت تمامون شوندگان و قبول کنندگان حجت و چون کنندگان تیا
و چرخ یکسان باشند و مانند هم باشند بایدون بازی کنندگان و تکر کنندگان و خود
بلند و بزرگ دارندگان سبکین کار و سنگ اهل سرانچان پایک و پاک از هر عجب و بی
پسران نفع نون اسپم فعل باشد یعنی شتافت پنهان بضمها پسران خرچک و نام
از بروج آسمان و نام علم سر جان شعاع را و ایل قوم میخضون زود باشد که بخت بماند سخن
و چین و پانچین و چنان که کم شده برده **باب السین مع الراء** من المصادر سحر اورد
و دایم شدن و تاریک شدن شب سحر بچل کل کردن و خری را برابستین و پوست از
کردن و خرسیدن سحر خاک را و یکدان کردن و آتش از روشن شدن و علم و سخن و نقد
کردن و پست بوی خری و پیر و کفن و بازی امروت نمودن و بخشش نمودن و جاده را در پی
باز کردن و اندوه از کسی و ابرون و مهر شدن سطر حمله بردن و کام فراخ نهادن و بسیار شدن
و بستم و جور کردن سگواریل شدن اندوه عشق و اعراض کردن از خری و نموندن شدن سحر
آب درون شتر سحر و سحر و دمان و شتاپدن سحر و در شدن غم و غمگین کردن و موی
سحر پر و نرفتن سحر و خطا کردن و غافل شدن و آرمیدن و نرم شدن و در حص نمودن سحر

پنا

ساعت و نیت و وطن سحر پاره و کوش و نفع **باب السین مع الراء** من المصادر سحر اورد
شدن سحر بر در خری زدن سحر و سفا و درشتی نمودن و بدگشتن و بی تحمل نمودن و
بسیار شدن و بسیار شدن و نادان شدن و کم عقل شدن و بیک کردن و چندین
چستی نمودن سحر و نموده ماندگی ندانستن چار و او ترپن حیرانیه در کپی شادان سحر و کم عقل
از غایت پیری من غیر المصادر سحر و کجا و ای الخدیش و کجا و پسته و حلقه و برابرم کونید
پایه حیران سحر جمع سحر نافع **باب السین مع الراء** من المصادر سحر اورد
با و خاک را سحر پرده کردن و بغارت کردن و خری و خری و خری و خری و خری و خری
سگی زایل شدن عشق و اندوه و اعراض کردن پیدی نمناک شدن و نرم شدن سحر و نموندن
سحر و کوشیدن و پستی کردن در کاری و دیدن و شنیدن و روشن کردن و پل از زمین برداشتن
من غیر المصادر سحر و مهر و جوی خور و اشتق از پیر دست پسرانی شیر برنده و مهر برنده باشد
سحر و جوی مرد و کوچ پی را شش پداسی لفظ شش و غیره سحر باغی شخص تمام خلقت و لفظ و لغت
خبره سحر و مرد چست سحر و نیزه بخت سحر و پادی رونده سحر و پادی خطا کننده سحر و پادی بلند سحر
کوشنده و زکوة پستانده تا بهستان خج کند یعنی دای زکوة و رسانده و چن چن و چن و چن
پایه آب دهنده سحر و نصیب از آب سحر و ششم سحر و بخت سحر و خری و خری و خری و خری
غولان پان سحر و بغارت برده سحر و کپی کپی سحر و درخت و ما و ابری که باران

شناخته شود و شبته علاقه و آنچه بان در آونیزند شراجه حیر جان شاته بونید و شکسته و شکسته
 ماده شتر بیاثر شو که خار و نیش که دم هله و مهره و بهر به زن پر عاقله شرفه بار و مال کزید
 شاحیه خیک پر آب و خیک شکیه اندک شواتیه اندک و قرص نام شوشا شتر ماده
 جیت شتتتت جانان شذ به شاخای پر کنده درخت که بریده باشند یا باید
 شتر به مقدار یک شامیدن شتر به شمع را و چاهک خور و که بر کزنج درخت کنند تا آنجا
 کنند و درخت از آن آب خورد و شربا ت جمع شتر به مقداری از رنگ مقداری از آب که کباب
 سیرا شامند شتر به بسیار شامنده شطیبه پاره پوست و پاره از کوهان شتر که بد را بزرگ
 باشد شغبه شاخ درخت و جوی خور و کوزه و آنچه کوزه و کاسه بان اصلاح کنند شتر به شربا
 شتر به رنگ سپیدی که لبیایی میخیه باشد شیده که دم شحه و لیران شایه شتر ماده که
 که بچان هفت ماهه شده باشد شطیبه خط و جوی که بر پشت شمشیر کنده باشد شطیبه
 شاخ منبر درخت فرما وزن دراز بالا شغافه زن دراز نیکو و شتر ماده دراز شغافه
 جمع شغافه آواز کبوتر شافه و شافه جوح است ریشی است که بر پای پیدا میشود و شغافه
 و سر به خیری و بالای پر شغافه جمع شغافه بقیه آیه که در ظرف باشد شغافه پیش
 قوم و مقدّم لشکر شکله ام شتر که راه بزرگ میان راه شکله سلاح و چوب پاره که در
 پہلوی سوراخ و پسته تیر کنند تا پسته را شک فرود گیر و شکله که در شکله شتر حبت نیکو

شتر به شحم الاذن موضع گوش که گوشوار در آن کنند شحمه الارض شسته سپید شحمه و شحمه ریشهای
 درخت که در هم باشد و شحمه اللحم خوشی نبات پیوسته و بهم در رفته را گویند شحمه حات
 بسیار و مهره و حاتم شفه لب شای نیک و نبت الشفه سخن را گویند شاته کا و دوشی
 گویند شته و شدیده ششی شاره رنده و قافیه مشهور شتر رده پاره در **النعین**
مع الثاء من المصار شغافه پر کنده شدن و بر شفه شدن و کوه آلوده شدن شت
 پطر شدن بههای شتر از خوردن خار من غیر المصار شتر شپش و شتر است انکاف پت
 و کف پای ان پطر باشد شت کبابی است تلخ و خوشبوی که بان پوسته دات
 کنند شتر خیک در زنده شت جانور یا از خشرات ارض که پانی بسیار دارد
 شغافه کار پر کنده **بالشین مع الحیم** من المصار شتر شج و شج و شجاج بانک کردن آبر
 و کلاغ شج در هم کشیده شدن پوست غیران شج آمیختن و دور بد و رنج زدن شج
 بر نه شدن و بر تنپ نهادن خیری بر بالای خیری شتر یک خایه از خایه دیگر بزرگتر
 بودن و یک خایه بودن خیری و شکافه در گمان پیدا شدن غیر المصار در شج شکسته
 شجاج خر کو شتر جل است باریک بافته و جامه باریک شتر کرده و همانند
 و نوعی آب و شکافه و فزانی رودخانه و راهی که در میان آسمان پیدا میشود و دستهای جام
 وان شراج و شرج جمع شرج نام جو پست و پوست دانه انکور که آتش خورده باشند و انداخته

بالشبنم من المصار در شمع بخلی کردن و حلص شدن شمع پس کردن کشیدن
 شرح همکار کردن و فراخ کردن و شره کردن گوشت و بد و معنی اول است قول حق تعالی که الم
 شرح لک صدک شمع بر بنیدن در سیدن شمع زشت شدن من غیر المصار در شمع
 شمع جمع شمع جابه باریک شمع و لیر و دایم باشد در کاری شمع ترسیده و پرنیز
 شمع و شمع تن و کالبد و شمع گوشت شده و نام کیا بی است شمع جمع شمع و شمع
 شمع ماده شمع در از شمع مرد و بطر لب فراخ بینی وزن بطر پرون فراخ شمع شمع
 شمع نام کیا بی است شمع گوشت فربه شره کرده شمع در از و شمع جوان شمع
 آتش ز که آتش آن پروان نیاید و بخلی **بالشبنم** من المصار در شمع و شمع بلند شدن
 کردن شمع آواز آتش کردن جوان و سگاف شدن شمع شمع آواز آتش کردن کوک و جوان
 کوک آواز بو خود را کسی شمع بر اصل خود آدن مرد و عیب و شمع کردن کسی را شمع
 شکستن و فراخ شدن سپیدی در پشایان من غیر المصار در شمع پر شمع جمع شمع لقب
 شمع جوان شمع جمع شمع فراخ بزرگ و پهن شمع بلند و کوههای بلند شمع پهنای بلند
 شمع نام شمع شمع نو جوان شمع پیر کوه و اندک سپیدی باریک که بر پشایان
 است باشد و است سپیدی پشایان و خوشه خرما شمع جمع شمع خوشه خرما **بالشبنم**
 من المصار در شمع شمع کردن شمع استوار بستن و دیدن و بلند شدن و در حمله کردن

شراد

شراد و شراد و شراد شمع کج بر آوردن بنا و بلند کردن آن شمع و کوه شدن و حاضر شدن
 و پان کردن و اعلام کردن من غیر المصار در شمع پخت و بزرگ شدن و جمع و معنی شمع است
 و بد معنی جمع شمع است شمع کج که از پیک بی نرند شمع کوه و عروپس و پیر از شمع پرون
 آید آب پنی و حاضر و زمان و فرستاده شود و خواهد و شمع کوه و پان و حاضر شمع کوه
 شمع و شمع علی که شمع باشد شمع جمع شمع کوه و شمع شمع در راه شمع و شمع
 و قافیههای شمع و در جمع شمع شمع شمع در شمع و قافیه شمع و شمع
 جمع شمع رانده شده شمع شمع شمع **بالشبنم** من المصار در شمع و شمع بلند شدن و اندک
 یافت شدن شمع و در شدن و پچاب شدن شمع شمع کوه و پان شمع و شمع پان
 شمع شمع ماده را تا بان جمع کند من غیر المصار در شمع و شمع و شمع یافت شده شمع و شمع
 در میان قومی باشند و از پند ایشان نباشد شمع اندک شمع شمع عقاب که پنه
 شمع شمع در شمع پنهان که از اقطا هم گویند و بعضی گویند که شمع شمع **بالشبنم**
 من المصار در شمع و شمع و شمع کوه و پان شمع و شمع و شمع و شمع و شمع و شمع
 و شمع کردن چار و ابر کسی باری فروختن و پستین و پروان آوردن اندیشه و شمع
 و بسیار شدن پنه شمع کردن شمع چیزی با شمع شمع شمع شمع شمع شمع
 پروان کردن از نیام و پیر شمع پان کردن و شمع و روشن شدن شمع و شمع

شدن که نه تن و درختیدن و باریک شدن و نازک شدن شفت دشمن و دشمنی و نباله
چشم نکرستین شرف غالب شدن بر کسی شرف شریف یعنی گزیدن پیرما و اثر کردن
بهم آمده است شفت دل سوختن بدوستی و در آرزو افتادن و اندودن شرف بزرگوار
شدن شفت پخت شدن و شک شدن و در میان کوشش و پوست رختن شرف
شفت و خوف و شفاف پیرایه کوهها شلف و شفاف پختی که در ازو بسیار
باشد شرف جادوب و نام پیرایه است شلف و خشت پخت که پادشاهان
رویده باشد شفاف باداند که پیرما شریف بزرگوار و بلند شریف جمع شریف است
شفاف گذارنده و درخشان شرف جای بلند و بلند پیری شرافت عمر و طهرانی
عضا و طهرانی اضلاع که شرف برطن است و اوایل خشتی شریف نام کوهی است
شرف شرف تراوه پیرکته و تیرکته و خیری که در از و باریک باشد شرف کند و اوایل
شرف است و ناله ای پسندیده شفاف و شرف سر کوه شرف تن و کالبد
جمع شفت در از شریف باد و هر ما که با هم باشد **البشی** **مطلق** من المصادر شرف
کوفته و مثل آن شکافتن شرف و شرف بر آمدن اقباب شرف آرزو و مند شدن
و در آرزو انداختن شفاق مخالفت کردن و دشمنی کردن و دشوار نمودن شرف
پاره پاره کردن و این مصدر بهیست یعنی شرفه شفق مهر بانی و شستن شق

شکافتن

شکافتن و دریدن و جدا شدن و چشم و اکشوده نهادن و بر آمدن دندان و غیر آن و در کشیدن
شقیق با ناک توخین کردن خرودم و زبردن و نالیدن و قیل و خیل و نفیس و رده شقیق بلند شدن
شقیق در آرزوی جماع شدن و شیر شوق شدن شرف در کلو ماندن و در حدیث است که چو
الصلوات الی شرف المویات الی ان پی من الشمس مقدار ما پی من شرف بر تیره عند الموت
شق آرزو کردن چیزی را و در از شدن سر و باز کشیدن شرمهار را و در او بخشش شک با شقیق
نوع شدن طرف دهن شقیق و شقیق باز بستن شقیق کشیدن محال القادریه و کوه
بالقیه الاشیق الا نفیس شقیق تا شدن و در لیس شدن من غیر المصادر شرف و شرف
و غایت که از اخیل هم کویند شقیق در از شقیق کوهی است و شکافه کوه و پخت ترین
کوه شاق کوه بلند شواق جمع شارق اقباب طرف اقباب بر آمدن شرف کوشش
پرنج کوشش نداشته باشد شرف نام کوهیست شرف اندو شقیق نصف خیری و بر
شقایق میانهای شکوفه شقایق النعمان کیما پی است شقیق راههای دور و اوایل شقیق است
شرف نیمه یک باد و برادر و پیر کا و قلع از قلع خیر و نام شقیق است از کوه شاق و شقا
شقیق روز و بقیه روشنی اقباب که در اول شب میباشند سویی و خیر زبون شقیق و در شوق
شرف کوهی است شارق جمع شبارتی پیرما شقاق در از و شقیق که بر سر شکافند
شقیق دیده نام دما بین و در بقیه از نصاب ز کوه شقیق طرف دهن شقیق مهر بانی

زده و شکل اندک شکل کارهای پراکنده و کارهای جمع و این از لغات الملاذد است که شایکل
 شانهایی پراکنده در دست و طرف دست چپ و چپ اندک شایکل ترا زده که دم خود را دراز
 در وقت ایستادن و هیچ شیر در پستان آن نباشد شول جمع شمال است چپ و چپ خلق
 شول شول و شمال و شمال باد شمال شول خمر شوال نام ماه معلوم است شایل خلقهای یک سال
 و دستهای چپ شلال و شلیل شتر ماده چیست و شلال است چپ را هم گویند شول
 چیست و نیک رفتار جوان قوی از هر چه باشد **الشین الحیم** من المصا در سنگ بخیدن
 و فرود نیک دادن و شوت دادن هم نیمه بودیدن شوم دشنام دادن نیمه شیر بریدن
 و شیر در نیام کردن و باز نکردن کبی بار دیانه و سر بلند برداشتن چری را نکردن
 شوم فاسد شدن طعام و غیر آن شوم به بخور و کپی دادن و آرزو مند به شدن شوم بر تپان
 شوم سر و شدن شوم بلند نمی شدن و نامبارک شدن شوم اندک چری دادن و شکن
 من المصا در شوم به شوم جمع شوم فربه شوم نامبارک و شتران پسیاه و او جمع خود را زده
 شوم خار است از شوم غول یا بان شوم مردمان شوم نامبارک مایه را هم گویند شوم
 پخت و دراز شوم جوان جلد شوم اسپ دراز و بلند و آوی دراز شوم جمع شوم و از
 مانند خود و مرد کوتا به چیل شوم از دم پار شوم مرد درشت قفا و شیر درنده شوم شتر
 کربا لقا شد شوم شیر نریت از آن نعمان بن منذر موحوم حیوان فراخ دهن شوم دریا

و بسیار شوم

و بسیار شوم و شوم زن شوم تیری که هفت را شکاف شوم زده بریده شکم آهنگ
 لجام و دست و یک شیم خلقها و خاصیتها شوم قبله است و چو پا که بر دهن غالبه
 نبند تا شیر نخورد و نام بادی است در عربستان شوم سر را در پسکی یا قه و سر و شوم شوی است
 در شام و شهر مکتب القیس را هم گویند شوم مرد جلد نیک شوم بلند داشته شده شوم جمع شوم نام
 کوهی است **الشین النون** من المصا در شون اند و هکین کردن و منع کردن شون پر کردن
 ظرف کشتی چری را ندن شدن پانیا ز شدن آهوبره از او خود و قوی و بزرگ شدن
 شطون دور کردن و دور شدن شون پراکنده کردن و غارت کردن و شون شون درشت
 شدن کف و دست و عضو و بطر شدن انگشت و لب شتر از خوردن غار شون بدنهاله شوم
 شین عیب کردن شنان و شنان و شنان و شنان و شنی شین چکیدن آب شون برین
 بتن و مخالفت کسی کردن شون کم کردن و اندک چری بخیدن شان جستن و خوتن ناک
 و نک و شتن از چری شکران سپاس گذاری کردن من المصا در شنان آب پراکنده شنان
 در شنی است و بعضی گفته اند نوعی است از ریاحین شاد آهوبره شون پوست کهن و چید
 کمن شنان جمع شطون بجا است و در شنوان آرزو کنند و طعام شنان سیر یعنی غیر کسبه
 شنان مرد و غیره شنان دراز شنان پران شنان و شنان دلیران شنان دراز
 شنین و شنون درازان شون ریسان شیطان و شیطن دیو و دواب و مار شیان

جمع شنبان جمع شنب است شرن جانور کسیت نهایت خور و مانند شنبه شمن مردمی
 که بعضی موی اعضای ایشان سپید باشد و بعضی سیاه و اوج اسطه است شون مرد
 با غیرت شرفان سرمای باد پر دشمن سطر شیرمان نام موضعی است شفن مرد زیر غل
 شان حال کار شون حالها و رکهای که از سر چشم نهاد و است شان دو کپ که
 از سر به پشایان و از پیشانی هر دو چشم سوخته است و اشک از آن پرون آید شان دور شد
 و او پس غلبت شبان جوان تیان خیریت که از ادم لاجین هم کو نید و دور نیکند
 شیمان نام قبیله است شهبان شعلهای آتش شیمان نام قبیله است و نام شهری چین
 اندک سخن امید شون جمع سخن کنار رود خانه شواجن کنار رود خانه های بسیار است
 و کنار رود خانه شربان و شربان رکی که در آن روح باشد شکران گیاهی است شرن
 جانب شرن کوشه زمین و طرف چری شغین نام موضعی است ششان و ششان
 دشمنی مانید شنون کرپنه و لاغر و بعضی فر به را گویند و بعضی نه لاغر و نه فر به را گویند
 شندگان جدانندگان شندان بفع خا کرپنه شندان انکه هر کرخ سپید و مرد و بدم
 که چشم رساند چری سرطان بهر دو شاخ بره و نام پستار است شطین نام منزلی است
 از منازل قمر شیرمان که شرن زمین درشت شرن و شرن شرن کوب کا و دو کوب
 که بان بازی کنند **البش** مع **الواو** من المصادر شتو زمستان جایی است و

و قحط شدن

و قحط شدن شخو اند و هیکل کردن و اند و هیکل شدن شخو دهن باز شدن و دهن باز کردن
 شکو شکایت کردن شد و علم آموختن و شتر راندن و پیر و کفشن شام و پیشی کرشن و پیش
 آوردن و بدین معنی اخیر است آنچه در دعا آمده است که اللهم انی اسالک شبا و الیک دلا
 یخفی علیک شخو چشم واکشود و نهاده و بلند شدن بر من غیر المصادر شتا و شپک کلا
 خاشاک که از چاه میروند و غایت و نهایت زمان و مکتوبت شخو کپ که از ایشان
 دندان زاید برآمده باشد شخو اند و شکو کوشش **البش** مع **الواو** من المصادر شتو
 شدن شبه بضم و شخ با پوشیده شدن شفه مشغولی که داندن دفاع کردن داندن و مبالو کردن
 در پهل چاکمه پرون رود از سپول غنه هر چه داشته باشد و موب یار پس شدن آب از چاکماید
 ماه شفه یعنی پاک بسیار پس بران جمع شده باشند شره حریص شدن شده و شده و شده
 در پس حیرت افتادن شکا نزدیک شدن و مانند شدن من غیر المصادر شت و شلب و شایش
 و حرف شهنه باست و فایم و شایه گفت حروف شفویه شفا و جمع شایه مرد و شیر
 شیا که کو سفندان و اوج شاپت شنبه و شبیه مانند شره حریص شنبه مانند پس
 خیریت که از اینج کو نید و نوعی است از پس **البش** مع **الواو** من المصادر شتی یا
 کردن شتی آما هیده شدن مرد من غیر المصادر شری که وی تلخ و مازیون شری که شوی
 بریانک خور و تصنیف شوی است شوی کو سفندان و اوج شتا و است شکی شکایت کنند

شکایت کرده شده و الم رسیده ششایط طرفهای کوه شایط تمام سلاح پوشیده شتی
 و شتوی زبستان شتی آرزو مند طعام شرطی انکذا نه برتن خود کند که بدان ششایط
 از انجی نکلن شجادی کامهای پایها شواصنی خیکهای اما هیده و اوجع شاصه است
 شواصی پاکند کان شرعی نیزه در از شرکی چیست و پد در پد شیطی خوان سطر شفا
 بزرگ لب شایط صحت دهنده شاصلی کیا بی است که از انجی و اگر او ند که شیطی
 و شطوی جائه که مینوب تقریه شط است شتی بد بخت شادی صاحب کو خند دریا
 کند شایطی نیز نظر شکاری کیا بی است شری مرد چیست **کتاب العقاد و البصا و مع الالف**
 من المعاد و صبا و میل کردن پخری و کو دیک کردن صبا و باکو دکان بازی کردن صفا و پد
 روشن شدن صبا و پرون روشن از دینی بدینی دیگر و باکو دکان بازی کردن و صافی
 و بر آمدن دندان و پستاره و غیران و بر سر خری در آمدن صفا و نالیدن و نفس کشیدن
 صفا و نکار کردن و سپهر پرخ شدن صفا و تشنه شدن صفا و صلا و پوخته شدن و گرم
 باتش صفا و میل کردن من غیر المعاد و صبا بادی که از طرف شرق آید و بطرف قبله و غرب
 رود و صرا و صری آید که در چاه بسیار استاده باشد و آب تبخیر شده صفا و وضعهای آب
 از ان پرون آید صری انداختن کان کمال اند قایم قری القوم فیما صری و مهابا و شرب
 صفا یا بر کنیز با و دوستان مخلص و ان جمع صفا است صفا و اقامت تانیت

اصقع هم باشد

اصقع هم باشد یعنی میان سر سپید صفا و زن تشنه صفا و پیک صفا و صفا
 مدست کرده شده صفا و قیلله است صفا و زمین بخت صفا و چوک و موریا نه صفا و میل
 پرون رنده از دینی بدینی دیگر صفا و شتر ماده که شیر از بسیار ند و شند صفا و ج زن و طوط
 و صفا و صفا و بریان صفا و موریا نه آهن و شل ان صفا و دشت و پامان و مادیان سرخ صفا
 زرد و صفا و خلط زرد و کمان چوبین و نام کیا بی است صفا و پیک و جای است و در مکه
 که از ان زیارت کنند و نام جای است در مکه بجزین صفا و شتر بخت صفا و قیلله است و این
 صفا و زمین در شت و پیک کی که از ان دیک سازند و نام شهری است و بنوا صفا و
 از بی اسپد صفا و خوردان صفا و حیوان ماده زرد و صفا و نان خورشی که از مایه و جنس ان باشد
 صفا و در شتی است که پر بای شاخ ان افتاده باشد و حاشی و شتی رمانه و رکیستان پی درخت
 صفا و زن خور و کوشش و کیا بی است که از ان آهن کوین صفا و شهر صفا و کو خند
 که پران سپید باشد صفا و زمین بخت صفا و زن خور و سپهر صفا و شهر پر غبار و راد و ان
 کیا بی است صفا و زمین پد آب صفا و نیک کاران صفا و ملاحان قرا و کدوی تلخ که زرد
 خشک شده باشد صفا و آواز و تشنگی و ماغ و موضع شغیتن کا و مرغی که از ان بوم کوین
 که بر مال و دایت دیک کند و ضبط نماید صفا و زن تشنه صفا و کو حاشی و شتی صفا و خور
 صفا و شانهائی که از پیک کنند و کو همها کمال النبی علیه السلام صفا و و منار و انبار الطریق

واو جمع صوبت و صوبی یعنی زمین درشت بلند آمده است و یعنی باد بای مختلف
هم آمده است صواب جمع صوبه است و آن کی نوع مرغی است **البصایع** من المهاد صوب
تقش و از هوا فرو آمدن و رسیدن کجی و باریدن باران ضرب شیر در ظرف کردن
و گذاشتن تا ترش شود و صوبت زیر آیدن و آرزو مند شدن صوبت بخت شدن
در بار کردن صوبت و صوبت بانگ کردن صوبت رسیدن تیر نشانه صاب بیا
اشامیدن آب و سپید شدن در شک در موی افادن صواب تقش و تقش کردن
من المهاد در صوبت کی نوع رنگیت و از آن صغره هم گویند و خون و آب و بر کجند و آب
برک خا و مرد عاشق و مشتاق صوبت زمین دشت و شب صوبت شربت
صوبت آواز کنند صوب پار بای سیاه صوب طرف جبهه صایب تقی گویند و تقی
کنند صوبت باران و بار باران ریزنده صاب در خلی است تلخ و گویند آب آن در
تلخ صوبت پستون خانه و دراز و بار یک صوب جمع صوبت تردیک کافالین
الغار حق بصیقه صوبت اشقوان و اوج جمع صوبت است ضرب شیر ترش ضرب صوبت
و شیر ترش صواب کی نوعی است از نان خورش که از مویز و خردل پزند صوبت باران
صوبت موی است و نام تری انجیر است صوبت شخص خورد صوبت و صوبت
در از صوبت خانه ای شبش از آن زبان جیل رشک گویند و اوج صوبت است صاب

یا روضه اوند

یا روضه اوند صوبت جمع صوبت شد و دشوار صواب پسنگه های بخت صوبت
زیر یک و چیت و بخت و پشت و زمین درشت صوبت و صواب بخت صوبت
و زمین درشت صواب جمع صوبت بخت و غر و اشقوان و چهار ستاره که در پس هر زنی
و علم در از نشان که تر با بایان بر خود بندند بدین شکل صوبت جمع صواب شب کرم بخت را
هم گویند صوبت شخی که بر زمین افشاده باشند و آن زمین را تخم و اگر ده صوبت بخت
البصایع من المهاد صواب له محله بودن و کشتن صوبت پستین صوبت کشیدن صوبت
بخت زدن صوبت دشمنی کردن صوبت مغفرت خواستن و مهر بانی نمودن و دعا کردن
صوبت آفیدن و تردیک بختن صوبت نیکو شدن صوبت حاجت و بخت یاری و بختن صوبت نیکو
و بختن صوبت میل کردن صوبت کردن زدن و فیل شدن و نیت کردن صوبت کردن زدن
صوبت میان تربیت را بلند کردن صوبت کماشته شدن و قهر کردن خری را صوبت نیکو
شدن صوبت آفیدن و زرگری کردن صوبت بخت آرزو مند شدن صوبت دیو زدن
صوبت باین طرف و آن طرف میل کردن در رفتار صوبت بانگ کردن باز و باشد غیر
صوبت و صوبت و صوبت رو آیدن اسپ و شیر زدن و در بختن صوبت مشه کردن و نیک
پروردن اسپ غیران صوبت جدا شدن و چشم بانگش طلب دیدن خری کردن بیک
کافالین صوبت سلام فحش و صواب صوبت جاروب کردن عمارت صوبت پر آگند

کردن سیالته حمله بردن بر کسی برای خنک صلوة بر روشن شبانی شدن صوت آواز کردن
 کردن صوت پوش شدن حیوة بر قصد کردن صبارته پانید اند کردن کردن صرعه کردن و مدور شدن
 صلوة بهم و گوش دادن آنها صلوة آواز کردن آهین و مثل آن صلوة پراکنده کردن و جنبان
 صریت آنگاه کردن حرقة مردانگی کردن و دلیری نمودن و صومعه بلند کردن بناد باریک کردن بنا
 دیزان صامت نزدیک شدن بشرف شدن بر کاری و حاجتی صامت و صموت و صمت
 خاموش شدن صمغه چگونگی کسی کفش و او مشتق از وصف است صمغه سخت زدن
 صبر و تکیستن و شدن تحت شد بر پست شدن حرقة و صرعه و صمغه افغان کردن و آواز کردن
 و صمغه یعنی عذاب کردن هم آمده است صلاته سخت شدن صموت و شخار شدن حرقة
 کردن صمغه پست شدن صمغه نرم و نازک شدن صمغه دو پستی و شدن صمغه با
 نشین شدن صمغه زرد شدن صمغه حمله بردن و دراز شدن من غیر الصا در صلوة نماز و
 و صمت و سجده و کنشت جهودان صلوة جمع حرقة همیان صمغه و صمغه در راه خدا و صمغه
 هر زن صدقات جمع صحرا و صافات صمغه زوکان و مراد بصافات که در قرآن
 نوشتگان صمغه زده اند و صافات بمعنی صافات هم آمده است صافات اسپانی که
 سپای استاده باشند و برکنار پنجم چهارم تکیه کرده صمغه و صمغه در اول پای از زمین
 صمغه با و صمغه چگونگی و نشانه صمغه جمع صمغه نشانه که از پیک کرده باشند

و جایی که

و جایی که در آن باد مای مختلف و صمغه پشت نشانه سپ دیال سپ و پیکر و صمغه
 که بالای پشت زمین کرده باشند صمغه پیکرین کو پیغند که بعد از ولادت نیکند صمغه
 زنگ سرج و موضع است از پیکستان که برادران دور باشند صمغه پیک سخت در
 صموت زره صمیت نهایت خاموش صمغه آنچه بان خاموش کنندگی را صمغه حصار و شخا کا
 و شخا آه و بره و صمغه خروپس صمغه بر کر نیده صمغه زن و صمغه و صمغه و عمل نیک صمغه
 سر سینه و صمغه غل یا بان و زن بد خلق بسیار کوی صمغه سخی پر مای پستان
 صمغه بغم صمغه و تخفیف بانیک را کو نید صمغه بنگ کرم پوشیده و صمغه بدانند
 و صمغه صمغه نشانی که بر کردن شتر باشد صمغه مرغیت صمغه فریبی و صمغه
 نان خوش که از مای جنس آن باشد صمغه خطر که و کو پیغند صمغه تی که آدی و صمغه
 صمغه انکاران و اوج صمغه صمغه رده شتر و صمغه کو پیغند صمغه صمغه مردم بسیار
 و کشتی گیر و صمغه نام مخفی است صمغه صمغه خانه صمغه کنار جاده و کو شته و صمغه
 صمغه غرا کنندگان روم صمغه دندان مای شتر صمغه میان روز که سخت کرم باشد
 خشک صمغه سخی و صمغه زمانه صمغه کرده آرمیان صمغه جمع صمغه مرد و صمغه و صمغه
 شمشیر رنده صمغه زن و صمغه صمغه تشنگی و حاجت صمغه و صمغه پیک صمغه
 صمغه قیامت و کرپا زنده و آواز پخت صمغه و آواز پخت صمغه طرف است پست

دو نفر را هم کوفتند صافن اسپ که بر سپه پای و کنازه هم چهارم التید و رک پاق چمن
کاپه بزرگ دشت و صحن الدار میان سر کوفتند محصان جای هموار و صحرایان بزرگ
مویجان چوکان صحران صبح و شام و دو شتر که یکی باب خوردن و یکی از آب خوردن
آید صحران و دواتیکد یک صاغرین خوار کنند کان صحران دلیه صاغون صف زدن
صدفین و صدفین دو جانب کوه صاغون میل کنند کان از دینی بدین دیگر و شتر
که خاتند کان زبور باشند صفوان پشنگ هموار صحران روز نایب کرم صحران
کوکان صحران دو کوک و هر دو طرف رود و طرف ریش صحران مرد شده صلوان
هر دو طرف رایت و حب دم صحران یاران و اوج صاحب است صحران افغان کنند
صلیان جمع صلیب است صحران خرچیت و محکم و اسپ نشاط کنند جلد جیت
صحران آنکه در باد اشراب کنند صحران دور که اندک در زبان باشند صحران جمع
صحران و افرغی است صحران ثقیع صادق و کپران برادران یا در بدری و در خرمایی
که از یک پنج بدر آمده باشند صحران دو چاه یا دو جوی که نزدیک یکدیگر باشند
آب هر دو از یک چشمه باشد صحران هر دو طرف دهن صحران هر دو طرف و دو خان صحران
که در قول حق قایم آمده است یعنی پاره پاره کن آنها را صحران پادشاه صحران در یک
صحن نام روزی است از ایام عجز و بول حیوان و بسیار شتم و خوانند که بران نان نهند

صحران

صحران بوی بن نعل صحران شهر چمن **الصحران** من المصارف و شیار شدن و شتر بر
و داشتن ابر صحران میل کردن صحران میل کردن و کوش فرا داشتن من غیر المصارف و شتر
پدر مادری و خویش و چاهی که در پشنگ یا در زیر زمین کنند تبه آب کردن و چاهی که در
آب است ناده باشد و نهال درخت فرما که از پنج درخت خرما بدر آمده باشد صحران خالص کرانه
صحران جمع صحران است و صحران نام صحران **الصحران** من المصارف و شتر است
یعنی خاموش شود **الصحران** من المصارف و شتر است و در بار چشم زدن صحران
صلی و صلی در رشتن در ترش صحران بران کردن و در کردن و در ترش و در ترش
و کرمانی ترش شدن و صحران هلاک شدن کسی کردن صحران خشک شدن و ماضی و صحران
باشد صحران آواز کردن صحران ماضی و صحران ماضی جمع شدن آب و مثل آن بریدن
شدن و بسیار استادن در جای آب و در دهن و اصلاح کردن چری و باز داشتن و یا بمان
در دست کسی من غیر المصارف و شتر است و در دهن که صاحب صحران
بجای ناکس صحران بسیار صحران صحران یا صحران میل کنند و از دینی بدین رفته شده صحران
تشنه صحران در خرمای دراز خرما و شتران که آب نیاشانند صحران در صحران صحران
و شانه های آهوان و مجله های خروپان حراری و صحران ملاح صحران پاک و در شتر صحران
هموار و اوج صحران است صحران برزیده و کله پستی دوستی پاک و در صحران چاه که در دهن

و به خرب هم آمده است ضباب ز کوه تا به صباب ابر مای که زمین قلند شون
 و روی زمین را پوشاند و او جمع ضبابه است **بالضباب** من المهادر ضفوة ریح
 کشیدن و شخی کشیدن ضلالتة قوت کشیدن ضیق کشیدن ضفوة خابیدن
 پیرزن طعام را پی دندان ضلالتة نیک رشن ضفوة آرد کردن شتر ماده شتر زرا
 ضعیفه کینه و کشتن حرارت ناپنا شدن ضفوة و ضا ضا آوار و غوغا کردن مردم
 استوار خلقت شدن ضفوة ضعیف بخل شدن ضیق درویشی محتاج شدن
 و شکست کشتن ضلالتة کراه شدن و ناپنا شدن و ناپنا شدن و خاک کردن و بدبختی
 ازیر است قول حق تعالی که لا یقفل ربی و لا ینسی حرارة خور شدن و حریر شدن بغایت
 برآورد و خسته شدن چری و عادت کردن و ماضی و مضی آید حرارة فروتنی کردن
 و داری کردن ضفوة ویران کردن و خوار کردن و فروتنی کردن صحرة دلشکی نمودن
 ضفوة قوی تن شدن ضفوة و قوف یا قن ضفوة مالیدن حرز مته سخت کردن ضفوة
 جنیدن شراب ضیافة همان شدن ضفوة فرومایه شدن ضفوة همان ضفوة و ضفوة
 بخلی نمودن ضفوة خورد شدن و لاغر شدن و ضیف شدن ضفوة شیرین نمودن در جنگ
 من غیر المهادر ضفوة طبعیت و خلق کشیده شده و موی و پشمی که از هم جدا کنند
 و بعد از آن برسند ضفوة زین که خیار خور در او پست دار و ضیا طره جمع ضفوة است

ضیفه

ضیفه زلف موی سر که بافته باشند و در هم رفته ضفوة پر شده و یک بهم بچسته صورت و خمر
 و خور و حرکت پیش حرف ضفوة ریح و شخی ضفوة قیصر نرم و کل نرم که در یک جوش مانده باشد
 ضفوة کفار را و ضفوة مات جمع ضفوة انکس یا رخصه ضفوة کوفه یا ضیفه احمق غیر
 شک و دروش ضفوة لاغور و خور و ضفوة مار با یک فرقه شاخ درخت خرما و کبریت کش گرفته
 ضفوة آنچه بدندان کشیده باشند و اندخته ضفوة عیال ضفوة بیماری ضفوة کوفه یا ضیفه ضفوة
 ابری که روی را پوشاند ضفوة سطر ضیفه شکی و دورویی و بدحالی ضفوة کوفه یا ضیفه ضفوة
 کشیده شود ضفوة و ضفوة آوار گفت و گوی مردم ضفوة غوغا ضفوة آهن پاره پس که برآورد
 ضفوة وقت که اقامت برآمده باشد ضفوة کوفه یا ضیفه ضفوة شکار و درخت خرما یا شکار را در پنا
 باشد و هر چه شکار باشد و پنهان را هم کوفه یا ضیفه ضفوة درخت خرما یا کوفه یا ضیفه ضفوة
 نام و رختی است ضفوة مای و بسیار ضفوة زنی که حایض شود ضفوة رختی که برای کوفه یا ضیفه
 حرز زن کوفه یا ضیفه روی ضیفه زن ضیفه زنی که درویشی محتاج باشد ضفوة طشت بارکش
 و بازی ضرورت و ضفوة حاجت و بخت در بایست شده و بازیر شد ضفوة ضفوة احمق
 ضیفه کینه حرز پهلوانی زن و مال بسیار و کوفه یا ضیفه ضفوة زینکشت ضفوة زمین سنگین
 ضفوة مرد بسیار کوفه یا ضیفه ضفوة کوفه یا ضیفه ضفوة چاه ضفوة مرد بسیار ضفوة ضفوة زن خنده
 و دندان در وقت خندیدن پیدا شود ضفوة بکون ها که مرد را خنداند ضفوة ضفوة بزرگ است

وزاری کنند ضاع جو ریش خضاد و کپر با شتر ماده که آرزوی زنند **باب الضاع الغاء**
من المصادر ضیف همان شدن و همایه کردن و میل کردن ضعیف و ضعف پست شدن
ضعف حاجت داشتن و شتاب نمودن و پخت شدن و پست شدن و جمع شدن مردم
برای آب و بیا رعیا ل شدن و با مردم خیری خوردن و بد معنی اخیر پست قول امام حسن که
ما شیخ رسول است خبر و لا یحکم الا ضعف و شیدن ضعیف و در برابر خیری شدن
من غیر المصادر ضعیف مانند دو و برابر خیری و عذاب و ضعف حیوة یعنی عذاب و بیاد
الما ت یعنی عذاب آخرت ضعیف پست ضایع جمع ضیف همان و اوج جمع هم آمده است
یعنی همانان ضیوع جمع ضیف کم را برود خانه را نیز گویند ضیف شکی و شکی و عیال بسیار
و شتاب حاجت **باب الضاع و الضیق** من المصادر ضیق ضیق تنگ شدن و به تنگ
بخیل شدن و قول عربست فلان ضاق بالامر و زعاجتی که آن کس رنج کاری کشید
باشد زیار طاقت خود و زرع انجا یعنی طاقت است و ضیق یعنی در همان اوضاع
من غیر المصادر ضیق ضیق درویشها و بد حالها و اوج ضیق است و بمعنی شک و گمان آمده است
کما قال الله تعالی و لا تنک فی ضیق مما یکرون و این منی از جعل النعمه منقول است
باب الضاع و مع الکاف من المصادر ضحک و ضحک خندند و مسک خند
و البری که از آن برق جهد ضحاک خندند و ضحک علت زکام یا قش من غیر المصادر

و ضحک

و ضحک و ضحک سطر ضحاک جمع ضحک راه روشن ضحک بد حال یعنی برپیده ضحک
ضحک شکی و شک کما قال الله تعالی میقتضی ضحاک ضحاک زن و به پخت گوشت ضحاک زکام
ضحک ضحاک کوتاه و فریضه خند ضحک غنچه شکوفه فرما که ابتدا شکفتن کرده باشد **باب الضاع**
من المصادر من المصادر ضلال گمراه شدن حمل واقع شدن و اندک شدن آب و شیر و مثل آن و با
که اندین و اندک اندک ضلال خوردن و ضیف شدن ضحک اندک شدن آب من غیر المصادر
ضلال گمراهی ضلیل بغایت گمراه ضلال مکان و رشت ضلال جمع ضحک درویش برهنه ضحل
و ضحل آب اندک و اما ل الضحل پسندی باشد که نصفی آن در آب باشد و نصفی بیرون آب ضحل
شتری که کم شیر دهد و چاهی که اندک آب از آن بیرون آید ضال ضعیف لام در شی است
به پنا بایند که از اسد بری گویند ضل باطل و ضایع ضلال گمراهی ضلیل و ضلیل پست و لغو و خورد
باب الضاع و مع المیم من المصادر ضم ضم آوردن و حرکت پیش دادن حرف ضمیمه ضم آوردن
ضم ندان کردن ضم و ضم افروخته شدن و نیک دیدن است و پخت کپنه شدن
ضم و ضم و ضم سطر شدن ضم کردن من غیر المصادر ضم ضم شیر درنده پخت خلقت جمع
کوهر ضم است نیک رو کپنه و جزه عقاب فرزم پخت کردند و شتر کم شیر و پر شو
و شتر پر میخند و میخند خنک خیم پوشه خرام همیهای خورد و خشک که بفارسی از افروخته
گویند ضیم و ضیم و ضیم و خرام شیر درنده و خرام سطران ضام شیر غنده و خرام شکر

که بان چری را چری نمیکنند یعنی فراهم آورند **بالضمان** **القول** من المصارض بانید
 کردن و چار شدن ضمان جتن ریش و جرات از درد و گذاردن تغیر ضغن پایکی
 زدن و پای بر زمین زدن اسپ و غیران و پکین انداختن و بار بر تن نهادن و زدن و دم
 نوشتن و کپی را بر زمین زدن ضغن کینه و زدن و میل چری کردن و شوی کردن
 کردن چار و ضغن هم بدین معنی آمده است ضغن افکار کردن کپی را بنی پرستند حال
 کردن و بد حال شدن ضغن دایم چار و طول بودن ضغن بخیل شدن خصوصیت داشتن و بدی
 حدیث رسول اکرم **انک ضغینا من خلقه خیم عافیه و غیرهم فی عافیه من غیر المصارضین** نام
 تی است دشمن و انکه خراج مردم شود برای آب کشیدن و انکه شوش بد شود در بار
 زن و جوب و شک که در سپوراج سر چرخ آب کشی کنند تا شک شود و چمن کوی است چمن
 نام کوی است چمن بن فعل ضغن تنگ حیون کره نر ضیا و ن جمع ضیا بان شتر قوی
 ضیفان همانان ضیفان بومان نروا و جمع ضوعیت ضان میش ضاد و میش و میشان
 و بدین معنی اخیر جمع ضائن است ضیفین دو برابر و دو مانند ضمان دو پیک است
 و دو پیک ضیفین بخیل ضمان پسکی است ضمان کیا می است ضومر ان سکوفه
 بهار است ضیفان کفار نر ضیا عین جمع ضیفین جمع ضاین است ضنوائن کو پندان
 ماده و اوج ضائفه است ضائلین کمران و مراد ضائلین که در سوره فاتحه آمده است

جماعه نصاری است چمن صرح در کتاب لئله القرآن من مخصوص شده ضامن و ضامن پند
 کننده ضمن شک و اندرون ضمن انکه او را مرض زمین باشد ضغن مرد کوتاها و حق ضغن کی
 همراه میهان اید ضیا قن جمع ضغن کینه ضغاین جمع **بالضمان** **القول** من المصارض و چکیدن
 خون از جرات ضغو بریان کردن ضغو آشکار کردن و طعام چاشت خوردن ضغو و ضغو
 تمام شدن و دراز شدن من غیر المصارض و در ضی است و دانه منبر وضع و یک نخ و خورشوند
 ضغو و ضغو یک **بالضمان** **القول** من المصارض یعنی لاغر شدن از درد و ضوی و از خروستن
 من غیر المصارض و ضوا یا اسما نه ضی لاغر شدن از درد و ضری سبب خور شوند و غیره و چکیدن
 باشد ضواری جمع ضوای لاغر و او در اصل ضادی بوده است و مشتق است از ضوی ضی
 مانند ضایه انکه موی سر و بسیار باشد و دراز و قام ضایه خاکستر ضاچی همکار و چاشت
 و چاشت خورنده ضواچی کوشتهای زمین که همکار باشد و **بالضمان** **القول** **الطایع** **القول**
 من المصارض طغیاء فرد و درون تش و چراغ طما و سپیدن شیر به پهلوان غایت شکی طما
 ناگوار شدن طعام و تخم میا کردن طوی کر پسته شدن طوی و طوی دو بار کردن طلعاء
 تیر کردن طغوی از حد و در گذشتن طرور و طرور در آمدن و از جای بجای رفتن و بر سر
 ناله رفتن من غیر المصارض و طاطا زمین طحا زمین و پیابان طلا شراب و شیر انکه در کپه
 شده باشد و از پهنش و دو بخش رفته و قطران و هر چه بان خیر بر اند و کنند و بر سینه بان

بچه کو بپزند و آب و مثل آن نهند تا بکشد و طعم آنی طعم اندود و در بلند طعم آن بچن هم
 و شب تاریک طویله خیر و نیکی و اقصای مرادات و نام در خشی است در بهشت طعم آن کیست
 طعمی کا و خوشی طلاء تن و بچه جوان سم دار و اندوه و قطران طلاء خون طعم آن بپزند
 طعمی که در طعم آن تاریکی طرفه درخت که طعم آن بدل طوی و طعمی نام زمین و پنا
 طعمی فعل ماضی است بکشد و در بخت طلاء با به جان **بالطی** من المصا در طبع جتن
 طبعی که شدن نیز طبع خوش شدن و از ناخوشی رستن و بخش منشی بشیدن و هلال کردن
 چیزی را و خوش بوی شدن طبع و طبع و پختن و جادوی کردن من المصا در طبع
 و طبع و انا و طبع بزرگ را هم گویند طبع عادت و طبع طبع جوینده طلاء طبع طبع
 شقایق در از جاده و شقایق های در از اقباب طبع پاک و دار و بی خوشبوی طبع در کما
 طبع پاک و خوشبوی طبع با بضم طلاء و شدیدا بنایت پاک و نیکو طبع آب و سرخ طبع
 بستان در از **بالطی** من المصا در طبع طبع غلیظ شدن آب و شیر و لب شدن
 آن و فراخ شدن عیش طلاء پاک شدن طعمه بر جتن و پر کردن ظرف و زه بجان کردن
 طعمه یعنی طعمه است طبع طبع آواز کردن آب و زه بجان کردن طعمه یعنی خوردن طبع
 و طلاء و طبع و زیرک شدن طعمه تاریک شدن طعمه خواندن شبان طعمه
 تابع شود و در خوش طعمه بلند کردن بنا طلاء و توب شدن و قبول کشتن طعمه

و طلاء و وز بخر را روشن طلاء و طلاء تازه شدن و بهجوم کردن طلاء طعم طعم داشتن
 طلاء از حد در گذشتن طعمه شکستن و پراننده کردن طلاء طلاء و طلاء فرو داشتن
 و از آمدن شدن طلاء که شده روی شدن و خوش و آرمیده شدن شب و روز و شیر زبان
 شدن طلاء فرو آوردن طعمه نرم شدن و فرمان بردن طرفه چشم که در ایندن چشم نیم
 زدن طعمه چشم و غضب طعمه و طعمه شتابن و پیریدن و طاقت و توانا بودن طعمه
 بختن طعمه دیدن طعمه بسیار کردن ایندن من المصا در طلاء که بپزند ماد طبع طلاء آواز
 طعمه آواز می چهار پایاں طعمه ابر پاره طعمه زن بزرگ شکم به شکل طلاء نبرگی
 در دندان پیدا میشود طعمه یکبار بختی طعمه راه در و شن و بر کیده ترین قوم طعمه راه آنها
 و شناخته شده و از و رجه و دام را ن طبع پیرشت فراخ طعمه شکار و جماعت ترن
 که همراه یکدیگر باشند در سفر طعمه نقطه سرخ که در چشم پیدا شود و از خربت چیزی در سر است
 از منازل طعمه بکسر را و شتر ماده که یک پاگاه طعمه نکرد و طعمه چیزی نو خوش اند
 طعمه خالی بسیار که در پرنی باشد طعمه و طعمه ابر روشن طعمه نبردترین چیزی و طعمه
 طلاء که طعمه و طعمه جای بلند و پیر کوه طلاء صاعقه و پادشاه روم و و طعمه غدا
 حد در کشته طعمه سخت مالت کنند طلاء نان مالد و خوانی که نان بر سران نهند طلاء
 بت پستان و تبان و پستان شیطاں و شیطانیان و و طعمه و طعمه

و طبیبان بسیاری که نوزادان این پاریسی عرب است طخاریر مردم آنجا از طایفه مغیره
 هم گویند طریقه طرر خداوند صورت طوار است **باب الطاء و طاء** من المصا در طرر
 و شستن و نشا کردن من غیر المصا در طرر و طرر صورت و طریقه طرر از کرده و نشا
 زینت جامه مثل پروخت و غیران و این پاریسی عرب است طنازا فیوس دارند و نشا
 کنند **باب الباط و بطن** من المصا در طیس و طیس ناپدید کردن طوس ناپدید شدن
 طیس مردن طوس پوشانیدن من غیر المصا در طیس چرک چرکین طیس کتاب
 نام دست ران که موار در حبه باشد طیس بسیار طیس کتاب و نام طوس نان
 کرده که در شب خاک تر حبه باشند طنا پس ج طیفه است که مذکور شد طوس نان
 شهری است طلس شک طحس اصل و چپ مردم شش طشا و طوس جمع
 قح روین و نقره کین و مثل آنکه در آن آب مثل آن خورد **باب الطاء و بطن**
 من المصا در طرش کردن طیش شدی و پس کی نمودن و تیراز نشا که دیدن
 طش طیش باران ضعیف طفش آنکه سینه پای آن فوج باشد طش آدمی و ایما
 طوش جمع طیاش مرد حبست **باب الطاء و طاء** من المصا در طرر طرر بار یک بروشد
 و بار و شدن و اطرا از نیا شستن است طوط برای کشتن غیر خود را برای انوری کردن
 و نقره کردن غیر در حین انوری کردن من غیر المصا در طوط پنه و مرد در از طوط مرد

در دخت

در دخت نفوس و شتر انیر بانک کنند **باب الطاء و بطن** من المصا در طع امید
 بخیزی و بطنی اطاع آمده است بر سپیل مجاز بچو قول خدای تعالی که یکم البرق و طوعا
 طوع بر آمدن اقباب و بالابر شدن و ذو یک کپی شدن و بر پیر خیزی در آمدن و غایب
 شدن طلاع پر شدن طوع فرمان بردن طبع مهر بان کردن و شمشیر زدن و آنچه زدن طبع
 چرکین شدن و زنگار کردن و پر کردن پمانه من غیر المصا در طاع و طاع امید دارند و طاع
 شکوه و غما طاع انقدر جای که اقباب بران تابد و در حدیث شست لوان فی طلاع الا
 و با طبع پر شست مزاج طاع طاع جوی طبع بقی طاع و با چرک طاع اکثرین طاع
 نام نبی تیم است طاع پیش و ان شکر و جعی از شکر بان که بر سر خرم بخورم
 طاع طاع مردی غیرت طوع نام وایه است طع و طع سنجت امید دارند و طاع
 فرمان بردار و طوع جمع طاع است **باب الطاء و بطن** من المصا در طوف و طوف
 کرد بر آمدن و بقضا حاجت رشن طرف بگردانیدن و جتن جشم و با طرف و جانب
 گردیدن شتر حبه چو او یک چو کا نه الیتا و ان طیف خیال و و پنه نموده شده
 و در خواب آمدن خیال طلع باطل شدن خون و افزون شدن در علم و جشدن طشف
 دروغ بر کسی بطن من غیر المصا در طراف ابر بلند طقت نام موضعی است و آنچه در
 پمانه باشد و پمانه نپز شده باشد کما جاذبه الحدیث حکم تواند طع المصا در طاع

بسم الله الرحمن الرحيم

نظف صلواتی
نیز از دهر

شوقی صبر و وفا

چو در دلان بود ز سحر
نفوذ زخمی

محمد محمود از ان نام او
که بنده پادشاه بود

مؤلفه

زرد شمع در لای چرخ عقل
صدوق کشف غلام علی

کتابخانه قدوسی الحاقیه
سنه ۱۲۸۱

و بتوبه رب ان يتقبل فلا يفعل طواف غايط و برابر طواف انکه بسیار طواف کند طواف
 خیکهای پر باد را هم گویند که با هم پیوسته باشند تا بان پیر لب روند طواف نایز که از دره
 نند طغیف اندک طحط اندوه طحط بخت طفطاف اطراف دخت طواف
 کرد بر آید طلیف گفته شده طحط و طنف کم خور و طرف کوه و پیر کوه طایف
 پیس نام شهر است و پامن گوشه مکان و پیس و خیال و ضعی طرف نام دو ستاره
 و خم و تری است از منازل قمر طرف بهترین آبان و بزرگوارترین ان دجوان بزکوار
 طرف جمع طرف کنار طرف و طرف مال نو طرف انیس را هم گویند که پیر
 بزرگوار داشته است و از جد اکبر خود دور باشد طرف مردی که یک زن یک
 یار قانع باشد و مردی که از جد اکبر خود دور باشد و بر طرف خیل الاچ که دهن ان بوده
 شده باشد تا به پیرن نظر کرده شود **باب الطایع** **الف** من المصادر طروق شب کدن
 طروق ایغری کردن شتر و بعضی جانور بر بالای بعضی بودن طفق و طقوق در میان
 در کاری طبق و طباق موافق شدن و برابر شدن و دست و پا هم کردن طوق توانا
 داشتن و رنجاندن طلاق رمای کردن زن طلق شب رقص شتر برای آب غلیظ
 طریق راه طروق جمع طرائق که وها و آسمانها خبر نای که بر نو نهاده باشد و نقشهای که
 بر شمشیر باشد طلق مردی که زنا را در حین زنا و ن می شود و روز خوش و شب خوش و کنه

دانیال پست

۱۰۰

فصل در بیان اول طایفه
نام نهاده و بی نام
اسم از اول تا آخر
عقود و اشیاء
چهارم از بی نام
مجموعه از بی نام
فصل در بیان اول طایفه
نام نهاده و بی نام
اسم از اول تا آخر
عقود و اشیاء
چهارم از بی نام
مجموعه از بی نام

واریجی است طلق و طلق گشاده روی و شیر زبان طلق حلال میرون کرده شده و پیرون
 رفته طلق کینوبست و ریشمان تا پیده و قیدیت از پوپست طلق کدشته وزن
 طلاق داده طلق شتر را کرده که مقید نباشد طلق شتری که از بند را کرده شده باشد
 طوق حلقه که در گردن اندازند طاق طلیپان و آنچه در بناها میسازند و آن معروفست
 نام گیاهی است طارق در شب آینه و شب پدا شونده و ستاره است طرق
 قوت و پیله و فریبی طرق آب باران که در آن شتر بوان غایط کرده باشد و ازین است
 قول ابراهیم الوضوء بالطرقة حب ابي من التيمم و آب منی نرایم که کند طرق خطا و فحشا
 که بر کمان میسازند و آب منی نرا و جع طرقة است طرق ریشانه که در حرکت میکند و آب
 منی نرا طرق خارج زمین و این پارسی عربست طلق حال شتر و زبر که خرچ و جع جاف از رسیه
 و سخا که تنگ ناصیه میسازد میان دو فقره پشت و جماعتی از چری و آنچه مانند کاس
 از جرب من غیرها پاشه باشند جهت نقل میوه کردن و قول حق تعالی که طبقا من طبق یعنی
 حالا من حال طبق طریق و دستور طبق طبقا و فین بلند و آنچه از آن بعضی بر بعضی
 تزیین باشد کاقیل و السموات طباقای بعضها فوق بعض **باب الطامع الدام**
 من المصا در طل داخل کردن دیت و فتناک شدن و ترشدن طفل و او کردن تازیکی
 طفل محل تغیر شدن و تباها شدن طول نعمت و اوان و نیت نهادن و غلبه کردن

[illegible]

کلیله از غایت سحر و جادو نیز
این صفت را در جادو بسیار

کتابخانه حضرت زین العابدین علیه السلام
کتابخانه حضرت زین العابدین علیه السلام
کتابخانه حضرت زین العابدین علیه السلام

بماند مرا برادر و ملازجان و
خلق این کلام

نهش محلات علی و زحالی و
نهش و درین زار و راجه

ارادہ کر کو کن زبا و فرماؤ
نغمہ رزون و غزل و غزل و غزل

چشم پر زربدن اور روشنی فزاید
نثر کشود و عشرت و صفا

ابو حیات عرب و از اولاد
از روز شوق روز شیان

كتاب دوا

باب الف من المصا در نظری نسبت کرده بر پشت و شتر میا کرده برای
و پس پشت انداخته شده و فراموش کرده شده غنمی آهو و نام صحرا بی پشت غنمی جمع
کتاب العین بالعين مع الالف من المصا در عدا و پیدا کردن و از حد در گذشتن
و دشمنی نمودن غزری غدر لغزش عفا ناپدید شدن و هلاک شدن عفا پاک داشتن و بی
خوش برانگیختن و میا پاشتن خری عفا بانک کردن کرک و یک عقیقی خرا دادن غری
بخشیدن خری در عفو دینی خند اندک و اهب باشد موهب حق موهب له باشد
و بعد از وفات و اهب حق موهب له باشد غشی فیا و کردن عفا برهنه کردن
غرا و صبر کردن و یک نسبت کردن پس را عفا و بزرگوار شدن و بلند شدن غمی و
شدن و کور شدن و پوشیده شدن عفا و رنجور شدن و زنج و شکی کشیدن عفا و بخت
شدن و شک شدن عفا و دو جو آستن از حاکم و کد آستن پس را و یکسای گیر آستن
نمودن عفا و شکور شدن من غیر المصا در عفا و ابر عفا آستاره است و غری است
از منازل و فر و یک پرواز کنند و و بر آرمی علی برو بالا غلا و پروازگاه آب خیک
عفا حیوان غیر عقل و از ابله گویند و اندک در سخن نباشد و خرنهان و بدیعنی اخیر است
قول رسول علیه السلام رملوا التمار عفا و ای خفی القوا و بلا جهر و مراد بصلوة التمار اینجا
صلوة ظهر و عصر است نه صلوته صبح زیرا که نه مرتبه در دو وقت ظهر است و اهل عفا و جاک

عفا و بکسر عین

عفا و بکسر عین پر شتر مرغ و پشت شتر عفا بالف مقصوره خرگاه و بعضی عفا بکسر عین هم گویند عفا
بی که در کردن می باشد عفا و یک شتر شاخ و شکافته گوش عفا و زمین عفا و صرف و خاص
عفا گویند و شتر بزرگ و هر چه بزرگ باشد عفا یا بخششها بخشید یا عفا و حادثه زمانه
و یمنع وزن و راز کردن عفا و فرمای ترک بردخت باشد عفا و ماری که بران لغوهای پسیا
و سنج باشد عفا و در پید و اعتوا زن پیر و پوی و کفار ماده پرموی و شتابنده عفا و رخ
عفا و تبه بلند و جای بلند علایا جایهای بلند و اوج عفا است عفا فعل ماضی است یعنی نزدیک
شده و امید داشته عفا و شتر سپید ماده و نعل ماده عفا و نوعی است از فرما عفا و خن و پیک
و شکی عفا و چاک است کینه عفا و فرد و ران و اوج عفا است عفا و بزرگان عفا و پیک
غری که و هما و اوج غره است غری زن غریزه و زن غیر تر و نام تری است غریزی کمال است
غرا و زن بزرگ غری جمع عفا است و میان پیر عفا و زمین پا آب غری جمع عفا است
عفا و سردی که از لرز پیدا شود عفا و رونی زمین که در ان خاشاک و گیاه نباشد عفا و قال البیضا
فنبذناه بالعرء و هو عقیق عقیق عفا و زن و فرخ چشم علی خجای دمه های جانوران
و چار و ایدان و اوج عفا است عفا و انکو رینی کند زبان و کراه عفا و نوعی است از عفا و عفا
مروست کار و کند زبان عفا و زمین نشانه غمی و عفا هم بمعنی عفا است عفا و شتر ماده
ده ماه برآید باشد از استنی ان عاشورا و ده ماه محرم عفا و دانایان عفا و شتر ماده

کننده عرب کی اینی شکلی است عرب ستران و پستان ضعیف نحیف خورده غلبه
و غلبه چاروی که استاده باشد هیچ خورد و هیچ نیاشاند و عذاب نام کانی نام
باشد غذیب است از آن نبی نیم عذاب بدالی غیر منقوطه و یک شک باریک
عیب شمشاخ درخت فراب و پنج دم غلبه و غلبه بزرگویی غلبه نزدیک غلبه
کردم و نام ستاره است و نام برجی است از بروج افلاک عقارب جمع عقرب که این
عند کلب مبل عقوب بزرگ سیاق و مغلیت که انرا قضا کونند و موضع رودخانه که
سراشید باشد و یک باشد و رایی که بر سر کوه باشد و پی سطر پاشنه در انوی
پای است و دیگر چار و او نام مردی هم باشد از طایفه عمالقه که خلاف کردن عده
مشهور بوده است و هو عید عقوب از این است یعنی عدا می خلافت عراق است
عقوبت عطیط لب بسیار غلبه درخت در از غلبه غلبه بفرم عین و یکولام
و فتح یا نام صحرائی است غلبه دانی است که بر کردن شتر باشد غلبه جمع غلبه
در کردن شتر و کاه و دوشهای که از پوست باشد یا از چوب و یعنی دویم جمع غلبه است
غلبه نیز همین کاه و دوشها را کونند غلبه انکو رعتاب میوه است مانند سجد
غلبه شمع نون شخص بزرگ پنی و پنی بزرگ و نام پیا با نیست و گوشت پاره که در
فرج برآمده باشد و پس و فرج را میپزد و دسپاخته غلبه و غلبه میانه نکشت و پی

نصر عجب

نصر عجب و عجب و عجب چری که از آن نهایت شکفت کیرند عجب
آنها عجب جمع عجب است عذاب شکفته عذاب و عذاب چری که از غایت
چری خورد و یکی که میان آن و آسمان پترو پوشش نباشد غلبه آب خوش آبها
و خاشاکها و شتهای تراز و دوشها می درخت و اوج غلبه است عرب صنفی از آن
که معروفند و حوی آب روان و بسیار بی آب عرب صنف عرب را کونند و عرب
نیک نفس خندان وزن بدکار و زنی که دوست دارد شوهر را عرب جمع عیب
و عیب و عیب صاحبان و جامه دانه و این هر دو لغظ جمع عیب اند عرب بی
عصب یا عصب خیر بسیار یا عصب و عصب بخت و شوار عصب از آن
عصب شمشخت برنده عصب و شمام دهند عصب و عصب پنه عرب
مع التاء من عصار عصب کردن مار و غیران و باز کردن عین عین و عین
کردن عصب شکستن در زبان بواسطه لکنت و در هم پیچیدن و یکستن غلبه دندان
عصبه دندان کردن عصبه در دل کردن و آنکه دشتن عشره بسوزاند و لغزیدن
عشو خشک شدن و در هم رفتن موی عشوه پستم کردن و زنج کشیدن و پیرون کردن
و پیرون شدن عشوه از حوام باز استادن و پرنه کاری کردن عطر بکار شدن عشوه بکار
شروع کردن عشوه و غنج و باز کردن عنایتی تمار داشتن و قصد کردن و عشوه پرنه

نزدیک شدن شب و بکوبیدن شب طوطی غوغا کردن عقبه بنده آزاد کردن طوطی
 دادن عقیقه بانگ کردن علامت بختی رسیدن و سر زدن نیک کردن عمل فرو
 گذاشتن کار عقیقه در خیشیدن عقیقه لنگر باختن و بخت شدن عقیقه پی کردن عقیقه
 خنک کردن و ندیم آرزون و بدستی کردن و بختی نمودن عقیقه و عقیقه دور شدن
 عقیقه بخت نمودن و بخت نمودن و بخت نمودن و بخت نمودن و بخت نمودن و بخت نمودن
 پیرایه پادشاه عقیقه پختن و اندک شکستن و اندک شکستن و اندک شکستن و اندک شکستن
 و پخت کردن خیری عقیقه از یکی ستاندن و بدگیری دادن عقیقه بختی از مردم
 نقل کردن و الف را بعین گفتن عقیقه از پی در آمدن و این مصدر است و غیر مصدر
 هم آمده است من فی المصدا در عقیقه کو خنک عقیقه زن پرهنر کار عقیقه و عقیقه عقیقه
 شیرینی که در پستان باشد عقیقه و عقیقه موی سر طفل که در جبین و لادت بر سران باشد
 و آب اندک که در رو دخانه مانده باشد و شعاع برق عباد که بپای اند که می انداختند
 علامت بختی شیر عقیقه و آب عقیقه علامت زنان متفرقه تمامه و پخت عقیقه عقیقه
 شتر عقیقه آواز و غوغا عقیقه شمار روزهای حیض زنان و روزهای طلاق ایشان
 آنچه پاشه شده باشد برای حوادث عقیقه چاه عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه
 و آن در اصل عقیقه بوده است عقیقه انگار و آیتی که بر چار خوانند تا بکرت آن شفا

یا بد عقیقه

یا بد عقیقه بخت و بختیدن عقیقه موی در هم پاشه شده و گرد کرده شده عقیقه و پشته
 کوزه و پشته هر چه که باشد و درختی که برگ آن در پستان فرویز و پشته درخت
 و پشته عقیقه باد سپرد و درخت خرمای بهاریت داده عقیقه و عقیقه که از انبان
 چیل شکرت کو نیز عقیقه سرکین عقیقه کینک عقیقه زین که اسبچو انهای پست او باریک
 باشد و درختی که شانه های آن باریک باشد عقیقه بکسر عین خیر خوردین که کبک و کان
 تخم و عقیقه و پشته و پشته و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه
 عقیقه و پشته و پشته و پشته و پشته و پشته و پشته و پشته و پشته و پشته و پشته
 موی میشان چار و او موی پس سر آدمی عقیقه زین که کشتان کو خنک باشد عقیقه
 کو خنک داده و بعضی گفته اند کینک عقیقه میراث برنده که عاتیق و مانع باشد و زن
 عقیقه آواز و عقیقه بزرگتر و بزرگتر و عقیقه زین که از انرا فرزند شود عقیقه و عقیقه و عقیقه
 پیرا و گرد بر گرد پیرا عقیقه نشانه شادی و خود به آخر خیری و فرزند عقیقه راه کوه و پیرا
 دراه و اطاعت و راه و شوار عقیقه بدل خیری و عقیقه خیری از طعام که در دیک گذار
 باشند برای کسی و مقدار میافت بر بالافتن مرغ عقیقه که و بند شاخ و غیر آن
 و پشته عقیقه که و بند شاخ و غیر آن عقیقه پیاده روان و روم اسپان عقیقه و عقیقه
 پس نشانه و فرشته عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه و عقیقه

عکاسه مصالحتیه بشکار علیته تا ریک و قیصیب و شتر بسیار علامه نشانه علامه علیته
تشدید بغایت دارا علامه سپرد کردن مرد و سر بار چارواکلیه و علیته منزل بلند و غرقه
بریکه که بر خوسه باشد علامه سندان علیته درخت زازو ما عانیه از حد در گذارنده عطر
نیز عطاف جمع عطافه جانور است غریبه پسنگاه که بر سر هم نهاده باشد و غرض کندم
بزیج و غرض هر خیری که خوردنی باشد علیات شتران محکم درشت علف سپاهی که
زنان بر پشت پستی یا بر روکشند برای اریش علف خور دنیا چارواک و علف خور دنیا
علف و علف شتر ماده که از اعلف دهد و چمن کو نهند ماده علف طعام باشد تا علف
پار خون فیده و در یک پنج علاقه رابط باز بستن چشم پنجم و رابط باز بستن علی
رابط باز بستن معنی و عیشی که بدان رسیده باشد علفه چارواکلیه مرد و شطیج و دیگر
جاهل علفه نادیده علفه پستون علفه جای آبادان و قید علامه شتر عین و ستار
علفه زمین آبادان علفه بول شتر که بر جوب مالند تا دفع شود و علفه کوبی که
میان صحر باشد و زیور زمان و سپورخ کوشه مکان که سر زه در آن کنند علفه مانده علفه
چوپا که در پیران آهن پاره پیچ سر نیز باشد و نام خطی است پیکره شیعی بهرت و علفه
زن زاینه علفه و نعلی ماده علفه زرخدان علفه زن پر علفه شتر ماده علفه شیری که اکثر
اوقات کپی بران باشد علفه سپوران علفه تبا که علفه نیزه علفه علفه

در استانه میان پرا و زمین پکیا و سپرهای بخت علفه و علفه خیری که از کپی پست
و چند روزی بکار دارند و دیگر باز دهند علفه با و بخت علفه نام قید است از قبیل
بنی سپا و زنان کارکن علفه کارکنان علفه حرف و خایص علفه زن و شتر و شتر
و نوج و موضع شتر و علفه شترگاه و خال که شترگاه علفه علفه علفه علفه علفه
بوعرفه و قوله قالیه شتر علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه
علفه برنگان و اوج علفی است علفه اسیران و اوج علفی است علفه علفه علفه علفه علفه
علفه جامه دان و صاحب سپر علفه زمین نرم علفه زن که علفه علفه علفه علفه علفه
و علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه
در خلی است که بر سر جوی اندازند تا بران بگذرند علفه زنار و زنار و زنار و زنار و زنار
علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه
علفه زن پر علفه در خلی است علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه
و شیعی علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه
علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه
نوعی است از جامه علفه زن کپی علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه علفه
و کندم و جوی که هم علفه باشد و طعانی که در آن علفه علفه علفه علفه علفه علفه

نفس طبعیت عادت سر و زرع نفیس عرقه روز جمعه غرامت مردی که بزبان قادر باشد
عقاله موضع یکس انگین عینک لذت جماع عثوه مثل تش عثوه ربع اول شب و سیاهی
عثا یارنه کچک لشار که از کرک حاصل شده باشد عثله شکس شکم که از فریبی پیدا شده باشد عثله
خایه ریز یعنی خایه کینه عثبه پری که از لاغری خشک شده باشد و مرد کوتاه عثره و عثرت
جمع عثره خویش عصمه سفیدی که در دست می باشد و قلاؤه حیوان عصابه آنچه بر سر بندند
از رگو و غیر آن و رگویی که بر جرح است نبندند و آنچه بر سر بندند در واد میان و سببان و غیر آن
و عصابه تاج مثل کلاه دهن عصبه جماعت خویشان ذکور که زاده یا پهل باشند و مردان که
باشند عصبه خویشان پدری و پسران دهر مردی که منسوب باشد بحکمت بچو پدر و پسر را در هر
خویشی که منسوب شود بحکمت بواکله مرد و از قبله میت باشد مثل پسر پستیت و برادرش
و پسر عم و پدر پدر و مثل آن عصبه است جمع عاصفات باد می بخت عفات خواهند کان چن
شایسته معروف عادیات مردار به اغرت کرده و او را ملامت اللام است عصابه نازمان
عصره نزدیک عضله کوشش که در میان پا باشد عضلات جمع عصبه دروغ و بهتان درین
بسیار درخت عطله شتر ماده که خوش شکلی باشد عطیه پینه و رگویی که بان تشس گیرند عصبه
زن دراز کردن عرصه میان پسر عاصات جمع و قیامت عجله پیاده روان و جگر اسپان
عافیه جوینده روی و جوینده آب و او مهر هم آمده است عفاؤه شور بای اولین برای

نفس طبعیت

نمده و هر پدر عثله میرم بکار و عصای بزرگ و شتر بزرگ که استن شود و انفر خواهد و کان پت
نجر و زند پین عثله تر و خرسیت مانند خرج که بان آب از چاه برشند عثله خنیک و بوی آه
از کیه و کوسپاله ماده عجمه پینک پخت و آب شحان و ما عجمه نام حرما می است در مدینه عودقه
قلاب کهنین عود که عادلان عود و کیتشتی دریا عود و لیه درخت کهنه عید عید پشم و بدخلتی
عادیه شتری که گیاه تلخ و شور نخورد و دایم درخت عصابه خور و وازد و رکنده و سبان بودند
و پشم و بدی عادیات جمع و عود و جایی بلند را هم گویند عود و تیه بر کاهای درخت و علف بستان
و کچک و کچند چهل روز عذیر و نشانه و فایده عذره موی شبانه و علی است که از احراق گویند
و نام قید است و هیچ گیاهی است عجمین عذره است و نه دیگر عذره زن حایض عذره نشانه
شتر و کوشند و شست پشم عذره دال و رشتنه که در سترایا نه کنند و رشتنه تر از و شخ در
اخشاک عراضه پین دراه آورده عراضه نشانه خنده که بر روی پیدا شود و طرف دی دندان
کویند و بیماری و برج کسپیده عراضه پهن عراضه در میان انداخته عراضه آشکار کرده عرق جرات
و رینی که اندرون کف دست پیدا شود و عاقله آفت عاقله است جمع عباؤه که مینوع جالبه است عبا
جمع عقیده در دل کفه عاقله کمان کهنه و نام زنی است عجاظه خدمتکاران و طباطحان و او جمع
عجا بهل است عباقله احمق عرافات موضعیت در کفه عرق زمین بزرگ گیاه آورده عرق در
بسیار عرق عرق است چوپا که بر شکل مانند صلیب بر دلو می بچند تا پسته دلو باشد عرقه

و خود را به فعل هم آمده است یعنی آنچه در کمال کون عود با اندک عود کمالی است و گوشت
 لطیف که نزدیک است چون باشد عاید زنی که بخت روز بود که زانیده باشد و آهسته و تدریجاً
 که در سپ که که نوزاید باشد عود جمع عید که بودی است عاید آمد و عید آمد نام قبل است
باب العین الراء من المصارف و غیره بر چرخ کدشتن و غیره اشک از چشم چشیدن و غیره
 و عود دید و در شدن عصاره در آمدن عود یک مال است مانند دو هم شدن عود و عصاره
 یا شکر سر کین بر زمین زدن و پیر کین افکندن حیوان و کبی را نکین کردن و کبی را کینا
 آلوده کردن عود چنیدن نیر و غیره تفیر کردن خواب و مردن و اشک از چشم چشیدن عود
 کردن و عود در دشتن و غذا و نذ فیاد و عیب شدن عود قرض باز و چوبین در وقت
 شکستگی و قرض دادن و عود در دشتن و عود در دشتن عود در حال مالیدن و اول
 دادن کشتن عود کشتن و پیک کردن و در شش کردن عود اصلاح کردن و درخت خرما بکسر
 و عود و عود در دشتن و تیر شدن آب غیر رسیدن عود را بانک کردن و غیره
 عاریب کردن و عیب یا شش و تنگ و شستن عود را بچکان و از مودن عود و غیره
 کردن کردن عود و غیره و شوار شدن عود در دشتن عود عود شوی شدن عود عود
 مدوش شدن عود و عود در دشتن عود نازانیده شدن حیوان عود بدست طلب چرخ
 نادیده کردن و ناکاه بد چوبین است و اطراف چولان کردن ان بنشاط عود کور شدن

کود کردن

کور کردن و کدشتن حق و پروان روشن و غیره و فریه و زک شکم شدن و در دشتن و کدشتن
 عود و دشتن و پروان آمدن و بخت کردن و بخت تاب روشن و دود و کور و دشتن و کدشتن
 و دود خود را بر کف زدن و سپ و دشتن و دود و دیر کردن و دشتن و کدشتن و دود و کدشتن
 من عود و کدشتن و غیره و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 عود و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 و اطراف کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 شخی عود و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 زنده ای کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 شده باشد و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 و جای جمع کردن عود و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 میان دود و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 مویهای بهم بسته و دود عود و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن
 که در طعام کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن و کدشتن

عزت زین بخت عوز شتر ماده که پوراخ سپتان ان شک باشد بر باران بسیار بخت
 عزیز از خند و اندک یافت شده و یافت و نامقد و روپی آنها و دشوار و غالب غرض غرض
 در ویشی عافیه تا توان عجز زن و شتر ب و کا و و یکیت که در موضع دهنها باشد بجز سر و
 و دهنه چری عاز عتاب کننده و مکت کنند و غنیز ماده و آهوی ماده و عتاب ماده
 مثار که از سبک بر سر شتر کرده شده باشد و نام اسبی است و نام قیده است از طایفه
 بوزان و نام زنی است غنیز فرخوش شتر جای بخت و درشت عا و جمع عا که فضا
 و اوج عکا زده است علیه طهای است که عاب از خون شتر و شمش ان میازند در زمان
 قحط عکوز در دشمن عکوز در و ناک و پا اگر دم مجیر آنکه قادر باشد بر جماع **باب العین السی**
 من المصا در عوس که بیا مال کردن و شب کردن عوس حیران شدن و لازم شدن عوس
 و پست کردن شتر بهم تن عوس و عیس شب کشتن عوس روی ترش کردن عطا
 عطیه زدن عطیس عطیه زدن و پیدا شدن و شکافه شدن و از پیش آمدن عجن در شتر
 عوس و عا پس بسیار زن استیاد و بجانه خوشیان و خوش عوس خوار دشتن و را آمدن
 و در بند کردن و کهنه کردن عکس باز کونه کردن و و پست شتر با کردن بختن عوس
 کردن شتر عکس شک شدن بول سر کین و ترش روی شدن عکس شامیدن عکس
 کهنه شدن کت ب و خود را نادان شمردن عا پس جنک بخت کردن عکس دشمن بخت

در بنفش

در بنفش بخت کسب و کار کردن من غیر المصا در عیس و عا پس و عا پس آنکه
 بشب کرد و برای پایدن نابکاران و کار که هم کونید عکس تار یک بسیار عکس
 خور عوس و عا پس ز که عا پس شمع عین جمع عوس نام کیایی به باشد
 و عکس شتر ماده که عکس قوی بخت و کار عکس و عکس بره خور و دودن
 زن فر به بر انبار عا پس جمع عکس نام در شتر است عکس بخت و قوی عکس بسیار عکس
 قوی بخت عکس شخص تکه خنک عکس شتر بخت و عکس و هر چه بخت خلقت باشد
 عکس جمع عوس زن فاحشه و شتری که شهاچا کند و جو نیده شکا و عکس کهنه عکس
 خور دینا که بران چر بکش کشت ریشه باشند و اشامند و شاخ و دخت که در زیر کهنه
 عکس کمنوع کنده است و میمون بزرگ عکس بریایا که با پوست کنند عا پس جنک
 و شب تار یک و روز تار یک عوس کاری که به ان در پسته نشده باشند و تار یک
 عکس شتر ماده که عکس نام قیده است عوس طوفان شب عکس شتران سپید و عکس
 و اوج عکس است عکس سنی ز عوس روز بخت و ترش روی عکس نام پسته
 از قیس و کینی که در بن دم حیوان خوشیده باشد عکس از شب و طایفه از شب و و
 کمان عکس و عکس مسته کمان عکس نام مردی و نام موضعی است عکس و شتر و
 و از پیش و آید و عطیه زنده عکس زنی که قادر بر جماع نباشد عکس طعام عوس عکس

و پائین کوه و کوه بسیار درخت و اسباب خانه و حاجت و گوشه زمین و راه کوه و عرض
عریض پس در پنجه خایه او کند باشد و بناله زگر باغری آمده باشد که مال اند تالیا و دو دعا
عریض عریض و عارض پس عَصَ نغم عین یک نوع علفی است عَصَ مرد زریک چری نخو
و درخت خور و خوار دار عاض شتری که عَصَ خور دینی درخت خور و خوار دار عراض تن
جیمه و جانب برابر و شتر ماده تر میت ناکرده و منی آتش و میانه چری و راه کوه و خور و
اول میت و مهر ملک و مدینه و حوالی آن عَرْض مایی که غیر زر و نقره باشد و پنجه عارض شود که بی را
از چاری و مثل آن **باب العین مع الطاء** من العاص و عیاط و عودک زین و پالان را مدین تر
و بستن شدن عَصَ بریدن و مسکاشن چری بدرازی عَصَ کشتن چار و بی که علت
باشد و مسکاشن و چاه کردن و دروغ ربستن و خود را بحرب در انداختن یا عَصَ شاد
بز و عطسه زدن کو پیغند عَصَ دراز شدن کردن من عیاط و عیاط و عودک عَصَ عیاط
و مرد و عیاط دراز کردن و دراز بالا عیاط شکافه و خون تازه و عیاط و عیاط
عَصَ داغ و شانه که در پیش کردن می باشد عَصَ شتری که بر کردن آن پس و آقا
نباشد عَصَ دراز عَصَ بد خلق و دراز عَصَ بخیل ترش می و پائین خایه و حلقه
و بر عَصَ درختی است عَصَ بخت عَصَ سبک بخت و دراز عَصَ و دراز عَصَ
جمع عَصَ پس بخیل عَصَ دروغ عَصَ و عیاط و عیاط و عیاط و عیاط و عیاط

و عکله غلیظ و درشت عرقوط جانور یا هست که از اعضا هضم نمائند عبط و عوطط
جمع عایط اند و بمعنی عوط غلیظ آنکه در وقت جماع کردن حدش کند یا در جمیع عایط
عایط فرو گیرنده و شتر ماده که استن نشود و چاروای که باز نشد عوط جمع یا **العین مع الف**
من **المصادر علف** و علف بازداشتن و تیمم شدن در وی بخری کردن علف از شن
یا قند و از راه گردیدن **عصف** و عصفوف نخت جستن یا در علف برودن و گردن
کردن یا گردیدن و بر گردیدن و خم کردن و میل کردن و مهر بیا کردن علف برودن و گردن
کردن **علف** و **علف** خوردن **علف** و **علف** دادن علف ناخوش داشتن خری
علف بگرداب گردیدن مرغ علف و علف پر نیز کاری کردن و خری کمی فرو کردن
علف درشتی کردن و ناخوش نمودن علف لاغری شدن علف شستن دیکو یا کردن
و عرق شدن علف و عرق بازی کردن و باز گردیدن علف آوار کردن خبی
من **المصادر** علف ناخوش آئیده و ستاره شانس علف و پس علف جمع علف
و پس فروش علف نادان و سر بسیار می علف میوه درخت تلخ که از درخت نوز
هم گویند علف مهمان و حال ابر و شیر شپه و خود پس نامی است علف شب به کام
و اندک خیر عارف بازی کننده علف ناخوشی علف آوار یا در علف آوار و علف
رفت گردانیده از خری عصف کیا خورد و شکسته شده و برکت کشت در

بکنده باشد و ساق کشت عاصف با و چیت عصفوف شتر حبت در شمار غدا فست
 خیر عذوق خیر و علف چار و انجاف لاغران عجوف مورچه دراز پا و حادثه زمانه بخار
 و حار یف جمع غروف و غریف پلید عوف بویا و بوی خوش و بهر بوی که باشد
 غریف شناسایی حال مردم و بهتر عوف شناخته شده و در یک پشته بلند مال
 و بی در پی و طریقه و طور هر قوی و منزل بار و بیا که در میان بهشت و دوزخ است عوف
 جمع عذوق و عذوف خیر و خور دنیا عیوف شتری که آب بوی کند دنیا شام عیوف
 عیوف نزد و عیوف شتری که نزدیک بودن باشد عوصاف و عوصوف مخفی در
 پالان شتری باشد عاصیف جمع عوف و عیف برهنه کار عصف میوه درخت
 تلخ عارف و انا و صورت عریف بغایت و انا عارف عارف طیب عریف با و زن
 عطفت جانب پر کردن خیری و قول حق نماید که نای عطفه یعنی برگردانده جان
 سر کردن خود و این کتاب است از تکر عطفوف مهربان عواطف مهربانها
 عطف و اباب العین و العاصم المصا در عرق گوشت از آچوان باز کردن علق
 برک از درخت خوردن چار و علق شرف شدن و دور شدن عوق باز داشتن
 عوق کافتن و کوخند کشتن برای مدته در وقت فرزند شدن کپی موی باز کردن
 از مادر و پدر علق آزاد شدن علق آزاد شدن و آزاد کردن و از ایشان کردن

و پیش کردن

پیش کردن و اصلاح آمدن مال مهربانی کردن بخشش کردن و خوب بودن عذوق نشان
 کردن بر کوخند و کپی را در عیب نداشتن و دور دیدن درخت و شاخ بریدن عقی بوی خوش
 کردن و لازم شدن عوق خوی کردن عروق بر زمین رفتن عوق پوسیدن و لازم شدن عوق
 شدن عوق و عوق شیشه شدن از غایت و پستی علق و خیری در او علق در کون
 و در پست شدن علق رشن شتر بخارگاه خود و بر رفتن زبر ماه و بیا بنشیندن
 برخاک و بیا خوردن و آب خوردن باز رفتن علق پیا رفتن علق و پست در کردن
 یکدیگر کردن علق و علق شکر شدن و نزدیک شدن و بد شواری تیار کردن
 غلام عاصد عقیق مهره معروف و در دو خانه است در مدینه چاهایی که از اسب شکافته شده
 علق با فرمان و سرکش علق بار عقوق بار در علق رونده بموضع مختلفه علق
 شیفته شده علق بویا عقق نام مرغی است علق آب تلخ غلیظ عقق خرا و کپی که
 علق شده باشد و خرا علق علق و علق قراک و کنار پای دور پیا بان علق نام
 قوی است از فرزند ان علق نام یکی از فرزند زاده بای نوح بوده است عیوق نام
 سیاه را است علق خون فشرده علق غول پیا بان علق خور دنیا چار و او پست
 پیخند عذوق درخت خرماء علق خوشه خرماء علق جمع عوق و دراز و فراغ سیاه برک
 علق شراب علق بزرگ جماعت بسیار علق و ک شراب شامید و در خبی که با

چید شتر تا شاخ و برک از انجور دوشتری که مهربانی با بچه خود و آنچه با وی تعلق شود
 و بچه که بعد از وضع دین از خون نفایس وضع متولد شود و زنی که شوهر را دوست دارد و علق
 درخت پر خار و گیاهی که بر درخت او خیمه میشود و علق آنچه بر درخت خار و خیمه میشود
 و از ان زبان جیل بکلی سلیک کو نید علق زرف و دور علق و علق تهر و کوه و در
 و علق یعنی میل کنندگان هم آمده است علق بزغال ماده و زن در از کردن و جاوش
 زمانه علق باز دارند و علق جمع عوق مردی که در آن خیری نباشد عواق او از شکم
 چار و اوجین زفتن علق گفته دیرینه و آواز بزرگ چپ و منته علق در او زنگ
 و شتران و اوج علق است علق در از علق شتر مرغ بزرگ علق خوی و زجر بوی
 و زنجیل و صف هر خیری علق نیری که در شک کنند و از پهلوی شتر او زنجیر
 رک شاخ درخت و دینی که در آن درخت کر وید و علق ظالم کسی است که زمین
 دیگر احیا کرده باشد و در آن نباشد یا ز رعت و عمارت کند تا تمسک آن شود و
 قال النبی علیه السلام من اجمی ارضاً یتمه غمی له و یسحق ظالم حق عروق رکما و شاخها
 درخت و گیاه زر و دیت که بان خیری را زنگ کنند علق شتر و غیر آن و اشخایا که
 گوشت از اگر قسه باشند و لشکر علق جمع عریق زمین دشت و شیب علق
 رشت علق کی با بیست **باب العین مع الکلام** من المصا در علق مالیدن و در خیک

اندختن عروق و عاک و حیض اشدن زن عاک یکدیکه را مالیدن در خیک شدن
 عاک خاییدن عکک ملازم شدن عکک احتی شدن عکک بستن و در آمدن تایی
 شب و غلیظ شدن آب و دوشاب و شیر و مثل آن عکک شها رقتن و خسیدن و عکک
 شدن عکک شتر را بعلف ترش گذاشتن تا بچه عکک باز داشتن من غیر المصا در عکک
 بغایت کرم و بخت و نام قید است عکک شتر سطر قوی عکک کرمای بخت عکک
 مصططی که میخوانند و زبان جیل و بچه کو نید عکک کرم عکک رکیت در رجم کو نید
 عکک جمع عکک کوتاه فرجه و زمین سخت و درشت عکک زن فرجه عکک ام
 فعلت یعنی ملازم شو عکک چپ عکک کفر شب و بعضی از شب و دور عکک شتر
 که شک باشند که فرجه هیت یا نه عکک پنج و رکب بسیار عاک ترش عکک
 نام قید است عکک ملاحان عکک جگر کننده و مرکب بزرگ و سطر عاک مالنده
 و عکک اندازنده **باب العین مع الکلام** من المصا در علق کشیدن بدشتی و حواشی
 علق او دادن و بر کردن خیری علق علق علق علق علق علق علق علق علق علق علق
 عدول برکتش و بر کردن علق ملاست کردن علق زن را از شوئی کردن با
 داشتن و بسته شدن بچه در شک مادر که بدختاری پر و ن آید و بسیار غفلت شدن
 عضو عکک کی را عیال خود یا ختن و بسیار علق شدن و علق کردن یعنی بخش کردن

و قیمت زیاده کردن و غلبه کردن و میل کردن و جور کردن و بآوردن و ببردن و بکشتن و بکشتن و بکشتن
 باره شراب دادن و خوردن و عیال خزان رشن اسب برآه و عاقر کردن و نایستن کم کردن
 عیال بر سر جم چند رختها و در بند کردن کپی را و انداختن و راندن و مردن و زود در یافتن
 عیال بکشد و ندان و غیران و بچیده شدن دم چاکه رنط و موی نادر و عیال خاییدن
 از چری و خاییدن از زور و قلاوه و غل جدا کردن و جدا شدن و از زن جدا چسبیدن
 آوردن و ذکر از فرج پیش از انزال نمی شدن و از کار بی واداشتن عیال کمین در طعنه کردن
 کپی را کمین و دادن عیال شتاب رشن و دیدن عیال خود و نمک داشتن و در یافتن و زنی
 شتر بستن و دیت دادن و فیض یافتن و فیض آوردن و در دشمنی و استخوان و شانه
 موی را عیال شتاب کردن عیال کاری کردن عیال سطر شدن و فروزیدن بر کار و درخت
 در میان تا قن من عیال صادر عیال کمین عیال خپت زننده عیال کرک و کند و بی پین
 و اندک عیال که عیال و عیال جمع عیال قصب و دکان عطار عیال عضو و عیال
 خایه قوج و گوشت پاره که بر در فرج زن برآمده باشد و پورا فرج را میپد و سپاچه با
 و موضع از عضو کو پیچند که دست بران نهند که فرجه پست یا نه عیال سکون فامیانه
 هر دو را نگویند و خایه کاه و بی عاقل جو بکشد عیال درویی که شکم را قفس کند
 و جامه پرخی که زمان بر مودج پوشانند و فرزند عیال صد و نوبدی که بر دست پای

چاروا نهند عیال جمع عیال خر و سدر و نک باز دار و فیض را از آن زوی ناشایسته و زنی
 کار و ریس نمایند که عیال چاروا کنند عیال شتاب ریک عیال جمع عیال کار عیال کار
 عیال جمع عیال کار که کشت کند و عیال کنند کان و شتران عیال خپت و شتاب
 ر و عیال دراز و سطر عیال که عیال شیل جابم نرم و زن نرم گوشت و مرد و چاروا
 کبوتر و عیال غلاف شکوفه عیال جمع و پیرب پیا بان عیال زن پادشاه و پادشاهی
 که بالاتر از ان پادشاهی بغیر از حق تعالی نباشد عیال نایبیده و کم شده و درویش و عیال
 عیال خود و دار عیال جمع عیال و عیال دیرینه عیال جمع عیال و عیال خوشه و عیال
 پادشاهان عیال سطر و پست و مانده شده عیال بلبلان و اوج عیال عیال
 کمانها عیال و عیال کو بیاله عیال جمع عیال است و عیال نام قید هم باشد عیال و عیال شتاب
 عیال و عیال حکما عیال شتاب کنند در بدی عیال نایب و کیتا بار از فرج و عیال رستی
 کنند و داد دهند و عادل داد دهند و عادل فرجه و در صالح و قیامت و برابر و عیال ریک
 که از ان خون استخاضه آید و ملاست کنند عیال بزرگ شکم عیال سطر عیال که فرج خپت
 بزرگ شکم و خپت و کپی که دل و نپند پذیرد یعنی سیه دل که عیال اندک عیال عیال
 زنی عیال دراز و بزرگ سر عیال جمع عیال گوشت فاق و قیاد از صید کرده باشد و نام
 موضع ایست و خایه ایست که صیاد بر سر درخت کرده باشد عیال شتاب عیال عیال عیال

تفسیر چری عظم خاله باو عظم درخت تلخ و گیاه تلخ عظیم نماید عظم نوعی است از جواهر
 عظم درختی است عظم بار با عظم باز دارند عظم نام شهر و ولایتهایست که یکی از انظار
 عظم نام تپ است عظم کوه و راست پادشاه و چالکی که در لب بالابین است و نشانه
 عظم الثوب طراز جابه یعنی نشانه زمینیت جابه و تار جابه را هم گویند نه پود از انظار
 زبان و او جمع است و یعنی عظم آمده است عظم شتر چهار و پنج دم عظم جمع غیر عرب
 است نه فرما دانه مویز و مثل ان عظم گوشت پی استخوان در استخوان با گوشت عظم
 جایی بلند و رودخانه و باران بخت و بر سطح اکبر محکم که اصل سبابینک و غیره بدان
 کرده بودند و یعنی اخیر است قول حق تعالی که فارسلنا علیهم سبل العوم و عظم نبدل
 گویند یعنی پشت است سطح و شوخ را هم گویند عظم شوخ عظم شکری بسیار و استخوان
 پی گوشت و درختهای پنجاه و خاری که از درخت افتاده باشد عظم آنچه بان
 سرخیک را نهند عظم شکلی پای است و است عظم استخوان و عظم الرجل و پا
 که در پالان شتر عظم بزرگ عظم بزرگتر و بزرگ عظم بزرگ **بالعینی مع اللون**
 من المصادره و ان پیدا کردن و از حد در گذشتن و گناه رفتن بر کسی عظم در درون
 عظام پیکایی بر جستن شتر و رفتن شتر به پای عظام و دیدن ارک و چنیدن نیز
 عجمان زشت نیکیدن و نیکان نیکان بر راه رفتن عظم موافق آمدن و پودمند

آدم علف مرچا و اراعیان روبرو دیدن عظام نافرمانی و گناه کردن عظم چوبی
 شتر کردن و علت شقاق پیدا کردن چار و اعوان یاری کردن عظم شتاق و عظم
 کردن و این لفظ قریش است و غیره صد آمده است عظم و عظم انکار شدن عظم پیکار
 چری انکار کردن عظم و عظم پیش آمدن عظم مبارزه کردن عظم روان شدن آب
 و خون و مثل ان بجن پرشتن و در پشت بر زمین زدن شتر عظم فریه شدن عظم استیاد
 و یکایه دایم بودن که قال الله تعالی جات عدن ای اقامه عظم و باغت کردن پود
 در بر چری کردن تا نرم شود و عظم شتر بر کبک را آب عظم چشم کردن چشم شدن
 و یکا کردن در تر از و بازی کردن عظم پوشیده شدن عظم التیاد و عظم ان
 رشن ننگ و پای برای بره عظم برای و فک و چری کفش عظم خشک شدن و تابیدن
 و حاضر شدن و زود حاجت کسی را بر آوردن من غیر العاصد عظم حاضر و مستقیم شاخ
 درخت فرما که متصل تنه درخت باشد و شاخ خود ترین درخت فرما عظم چار و
 پیش و عظام ابر و شکار از چری و مقدار اسبان که اسکار و پیدا شده باشد و در عظم
 شتر ماده و مال کن عظم خطره های شتران عظم دول جام است که پوار است
 یکیک و عظم انکه بر جاع قادر نباشد عظم جانب و از او هم است و هم و هم
 آمده است عظم برهنه عظم ششم رنگ کرده عظم جمع عظم نام خفتن

خورد عاقل شتر مرغ و حیران عصاره دخت خار دار **باب العین مع الیاء** من المهادر عینی خفت
 پر شدن و درشت و سطر شدن عینی رید چنانچه شیر خواره که طعام نخورده باشد و بر هوای بلند
 رفتن غوغای را یکسوی خواندن عینی در هم چیدن و بد رفوع داشتن عظمی خفت آمدن
 و تکلیف کردن غری بر نه شدن عینی مانده شدن و کند زبان شدن و پاره شدن عینی
 و عینی از حد در گذشتن و نهایت پیری رسیدن عینی نافرمان کردن عینی انداختن چنانچه
 آب گفک خود را من غیر لکها در عینی و عالی بلند و بزرگ و متعمر عینی و عینی عصاره عینی
 نافرمان و کینه کار عینی نهایت پیر رسید و از حد در گذر زنده عینی خفت و نهایت پیر
 عاصی رکی که اگر ام نمیکرد کینه و نافرمان عواصی جمع عتق ریکو و ساطهای کرانایه و
 بمنی مغر و جمع هر دو آمده است عصبی خفت عایتا متکبر سیاه دل که نپدر دران اثر نکند
 و از حد در گذر زنده و خفت تاریک عینی آفر روز از پیشین تا شام و از شام تا صبح
 هم عشا گویند یعنی از غار پیشین تا صبح آینده درین مقدار زمان بر هر خبری از احوالی
 اطلاق توان کرد بکار از برای جمع تا پیشین که برین مقدار زمان اطلاق نکند علی بلند
 عاصی خوشه فرمای خفت عینی چنانچه که سادش مرده باشد و او را بشیر دیکر پروا ندهد غری
 و غری گشت زاری که از آب باران آب خورد و غری نام موضعی هم باشد عواصی
 زمان سیر شده و جمع غایب است عواصی اشغال و حوادث زمانه عواصی حیوانی که شب چرخ

عجم گوران

عجم گوران عجم نادان عجمی اسیر درام شوند عجمی تمسید باکیه خشک که پایالی بر او
 گذشت با شد عواصیان شیر که دران فرمایا روغن کرده باشند عجمی غوغا و عجمی
 عفاصی شتر مرغ عجمی غیر عجمی عجمی استهای دلو که از چوب ساخته باشند و عجمی
 عدولی ملاح عجمی دنده کان و نام شخصی است عجمی سربار و او جمع علاقه عجمی
 مریکن بچ شیر خواره که هنوز بطعام خوردن در نیامده باشد عجمی از حد در گذر زنده
 عجمی بر نه عجمی یعنی وقت الباحرة یعنی وقت زوال اشاب عجمی از کانه در گذر زنده
 و شخص در از موی و از که درین دیک طعام برای کسی که دارد و یا از پیر و یک شور بانی خوشتر
 کسی بردار و نیست شده و ویران شده و پال کننده برای نیکوی کردن عجمی نیست
 وزیران شد با عجمی شیط عجمی متکبر عجمی مردان عجمی جمع عجمی شتری که
 دخت عصاره خورد و غاری و شران بکر و او جمع عجمی است غذا یک خلق عجمی با کور
 و سپ بر نه پی زین کتاب **العین مع الیاء** من المهادر عینی فای شدن
 درون بره بر خوردن و سطر و لاغری شدن و بلاغی مردن تره نان خوردن علاه کردن
 نزع عواصی شدن عجمی دوستی نمودن عجمی آسوده داشتن و فایده دادن و بس
 کردن و بودن و بدین معنی خیر است قول حق که کان لم یکن غنا و پیر و کفین عجمی
 طعام دادن و پروا میدن عجمی استاب نمودن و از حد در گذشتن من غیر المهادر عجمی

بوی خوش و چری که خوشبوی کند غزله پوسپت سرایر پیران که خفته کرده باشند غیشیه
 و غزله بریم غده چرسیت مانند گوشت که در میان گوشت میباشند و گوشت برینا
 نهند و پیران اندازند غزله آوازها و اصداد هم آید پست چنانکه گوشت غزله آنچه
 و پشم در آن کنند و دنده که کاه در آن بکشد غزله زبانه و آنچه را در آن آید
 مثل قرض و تادان و غیره غزله غبار غمه اندوه و پوشیده غمه تاریکی غلبه بیا غصه اندوه
 و کلک و غیره منسوب بطرف مغرب موضعی که اقباب بر آن باشد محال مدتی غزله
 زیتونه لاشر قیصر و لاغر بیه عاریه ابری که با مدامیشو غشوه و غشوه و غشوه و غشوه
 پرده غانعه جماعت مخلفه غفیره آمرزنده غفارت ابری که بر بالای پیر باشد غفوه چایی
 صیاد در آن نشیند تا صید کند غلتمه پیران و کوه دکان غفله اندکی از زندگانی غزله غشی
 نمادانی و کوی و المودار آیه که پوشانده قامت شخصی را غزله جمع غواته کمران غزله غزله
 کنندگان و اوج غار بیت غموش کی هو اترشح کند غنیمت مالی که از کفار گرفته باشند غانیه
 زین که از دیگر مردان مستغنی باشد یا بجال محسن خود از زیور مستغنی باشد غانیه علم با
 کار غزله اسپ جیت قار و چری که لشکر یا مردم برور گیرند غصیه و غابیه شیه غزله
 دیر غیلدن زرب غلط خستی و هر جمعی غایله و نخواری و بدی غاده زن نازل اندام
 غیشیه طعمی که در آن طعم انداخته باشند و بخت غزله که غندی که از ایشان گذارسته

باشد

باشد و از کله پس افتاده باشد غزله طبع غزله شرب یا شیر و زین بسیار آب غزله
 شک پالان شتر غصنه شاهای درخت و اوج غصن است غزله آسمان نهضتین و منزل بلند
 و در پیکر که بر لنگره مله باشد در ناک کف و پست از چری غزله است جمع غزله فشرها
 و چشم اشارت کردنها غزله زینی که نهایت سیراب باشد غزله جامه که در زیر زده پوشیده
 غاده نام کوی پست غزله رنگ غبار کون غزله غلغله و پوشیدگی که بر غلاف دان غزله
 ترتیب کنند غزله ارایش غاضیه تاریک روشن داین از لغات الاصله او است غزله الاقفا
 و آهوی ماده غاضیه روز قیامت و پوشش کنند و پوشاننده و پوشت زین سپ
 و این پاره که پس کو که چوب پالان شتری باشد و علی سبت که در اندرون بدن آوی
 پیدایش و عیطله کا ماده و آهوی ماده و غیشیه **باب الغیر مع الشا** من المصا و غلغله
 آهوجین و لازم شدن و بخت جنگ کردن غبت باران باریدن غزله و غزله
 کرسنه شدن غوش و غوات آلوده کردن و بغیر یا رسیدن غیاضت بغیر یا رسیدن
 غوات و غوات فریاد غوش فریاد و نام قبیله است غیش باران غلیث یعنی نان
 مناضه میان کدوم و جو که هم آهوجیه باشند غزله کرسنه شدن غلغله و غلغله
 شدن غلغله و غلغله مردی که بخت جنگ کند **باب الغیر مع الحیم** من المصا و غلغله
 خرامیدن و کرسنه نمودن غلغله ستم کردن و روان شدن غلغله و از کردن و غلغله غلغله

غود شدن غرق جان خبر وی نازک غرق جم غرق بغم غین جوان غریق در غالی است
 دراز کردن غرق بکسر قاف و عقیق حکایت و آواز راغ عیداق مرد بزرگ کریم و کرم
 نابالغ و پوچها کند و چو سو چهار و جوان نازک عیدق بهم بهمین معنی است غیاق مار با
 غفق باران نرم که این مجاز اللغه غرق اول تاریکی شب غرق در ری کسبه شده باشد غلق
 غفل غلق مشگل غلق چرخ سپهر که بر سر آب می بندد و کلاه بزرگ رک که در آب میرود نیم
 خوش غلق و غرق بسیار **بالغین** **المعلم** من المصا در غفل ناکه بودن از چری
 غل میوه در زیر چری کردن تا پیر و پیر پست را در زیر چرخ کردن تا نرم شود غول هلاک کردن
 و در شن و روان شدن غزل رستن و غزل کشن و دیدن سبک مثل آن آهورا پیشین
 غزل خابست شستن غل گنیه و ر شدن و دشمنی کردن و حیانت کردن غزل دوست
 داشتن صحبت زنا زاده ایشان گفت و گوی کردن غلیل تشنه شدن غیل جمع کردن
 بازن و حتی که بچه دارد و در حال بستن بچه را نیز دادن من غیلصا در غل آنچه بان بچه
 شوند مثل خطمی و کل و امثال اینها بچول آپی که بان چری شوند غیل شیشه عیال شوند
 غلیل پسته فرماد است موز و مثل آن غلال جامه های که در زیر زره پوشند غیل آب
 روان و شیر زن حامله و بازوی فریب غمول زوایر غزل نوعی از شعر غزل که میان تا بدارد
 غزل گوی غمول و غیل شیشه و غیل بستی جمع هم آمده است یعنی پیشها و او جمع غیل است

غیاطل

غیاطل ماد کاوان پر شیر و ماده اهو ان پر شیر و پیشها غال کیا بی بی پست و زمین پر لیا پست
 غیل و باغت کرده غل اسم وضعی است غول و دیابان و خاک بسیار غول غیابا و غول
 زمانه غول چیست که در پیا پها باشد و آدی را که باید هلاک کند غیل شیشه غیل غل
 کول و چرخ غل آهوره غرابال آنچه بان غله پاک کنند غل بند بهمین که بر کردن نمند غل حیات
 کنند غل گنیه غل آب روان که در میان در چهار رود و آنچه در لوله بر تیغ فروزند تا آب
 صافیزد و آن آید غل نرم اندام غل آپی که در عوض باقی مانده باشد و آنچه در تنگ قاروره
 مانده باشد و کلی که از آب سیال آورده باشد غول گوشه موضع رودخانه که شک باشد بعض
 غفل شتری که بران نشانه باشد و زمینی که بران از باران اثر عمارت و نشانه باشد
 و هر چری که از نشانه باشد و کسی که تجربه آموز نکرده باشد **بالغین** **المعلم** من المصا
 غم چری را فرو پوشیدن و اندوهناک کردن غم بیدار کردن و شکستن غم بچی و جور
 چری خوردن و مان بپوشیدن غم بخت شدن که ما غم هلاک شدن و در صی
 شدن غم تاوان زده شدن یعنی زیانده شدن غم غیمت گرفتن غم مال خود را
 بکسی بخشیدن غم تشنه شدن غم تاریک شدن من غم المصا در غم اندوه و کرمای بخت
 نفس گیرنده و روز غایت که نفس گیر عموم و عام ابر غلام کرم و غم غم ماله های که از کف
 بخرک گیرند و بخیل غم کوفته غم نام شخصی است غم نام شتر است غم نام

و جوان تازه و کینه زک جوان و پیک پست ز غرم قرضی که بر کردن باشد و هر چه آزاد
کردن آن واجب باشد و زمان عریض قرض دارد و خداوند قرض و توانا داده شده علم
کیا ای پست غلام غدا ب دایمی و شریانی عظیم دریای بزرگ و غیر فراخ و بسیار در
جبهه عتوم پست کم شده عتوم بنایت شیر شہوت عتوم دهن بند با
شیر و او جمع غلام پست عتوم شیری که کرده باشد تا پست شود و کیا تری که در
کیا شک باشد عتوم شک می گرمی اندرون و ابر غم و غیر فصیح غذا و آب بسیار
و غیر که است **باب العین مع المصا در غین** زبان رپایدن در مال غن غن
یا شن رای و فکر غفران امر زیدن غلیان موج زدن در یا و جوشیدن غلیان بار
بوست کردن و تبار زبانه زدن کسی را و پوسیدن چیزی و پشوش شدن غین فرا
پوشیدن چیزی دهن را و پوشیدن ابر پاشنا ز آتش نه شدن و بهم بر آمدن دل
غلان پست شدن غصن باز داشتن غشیان شیر شدن جوانی و در تاج
رسیدن غسقان روان شدن آب دریم از بدن غصن شاخ درخت را بریدن
من غیر المصا در غین زبان غمین ضعیف رای غمین کلی که سیل آورده باشد
غصن میوه های که بر سر هم فواسته شده باشد غصن شاخ درخت بریده غصون
جمع غصیان خمناک غولان کیا ای پست غمین تشنه غابریں باز ماندگان غلاک

شوندگان

شوندگان عابین مکریان غدران ابکیر نای باران که در دشت پیا بان باشد و او جمع غیر
غصن پست ظا جهر شیم و تلکجگاه جامه و پوست غصون جمع غذایان میوه های در زربا
وزغان و کرکپان و او جمع غنایت غریبان مقدم و مؤخر چشم یعنی هر دو کج چشم غریبان
و او جمع غلبت غلیان انکه در چاشنگاه خری خورد غلوان نام میوه ای است غلوان جمع
غال است غلوان یعنی غنین شتر شنه غلوان نام کوشکی است درین غنین در شان
ب بسیار بزرگ و او جمع غنیا است غیطان جمع غایط است غین ابر غلوان غلوان غن
جمع غار است غلوان یعنی زال اسپ چرت دقار با نشاط غلوان شکم و فرج و در
غیسان تیزی خورد غلوان کبود کان و پیران غنسان نام آبی است در غنسان
و نام قیل است غلبین آبی که بان جرات یاد بر راس پسته باشند و آبی که در زرد
دور غیان پرور آید **باب العین مع الواو** من المصا در غل و پروردن غذا دادن و قطع
کشتن بول و شتابیدن و روان شدن آب و مثال آن غل و با مد کردن و با مد
بجای قش غل و تار یک شدن و بلند شدن بر خری غل و عجب کشتن و پرش خری
نهادن و پرش خری سپاسیدن غل و قصد کردن به خبک کفا غل و تار یک شدن
شب غل و از حد در گذشتن و زیاده از حق رقت غل و تیر پرتابی انداختن غل و غل و غل و غل
من المصا در غل و با مد **باب العین مع الیاء** من المصا در غل و ی فروختن و خریدن

پنجه که از پشت کوفته که اسب حاصل شود و او غیر مصدر هم می آید غشی بهوش کردن بهوش
 کردنیدن و پوشانیدن و زدن و رسیدن و جماع کردن غری حریص شدن غی کمره شدن
 نهادن شدن و پاره شدن غدی شغل شدن غطی تار یک و بلند شدن بر چری و بر کردن
 و پر شدن غلی جوشیدن و موج زدن غمی خانه را سفت کردن و نام کردن و بهوش شدن
 من المصا و غاری غرا گسسته غری جمع غواشی پر دما و پوشا شدن کان غدی بره کوفته
 و چهار و ای خور و غدی هم بدین معنی هم مصدر آمده است غاضبی شتری که درخت فضا خور
 و تار یک در روشنی غواشی زمانی که بشوهر خود و آنفا کرده باشند و از دیگر مردان غنی
 شده و یا بیکان چسب و جمال خود و از زنی غنی باشند و او جمع غایبه است غنی بالذ
 و بی نیاز و نام قبیله السیت غری ریکست سرخ و چری که منسوب بطرف جنوب است
 غالی کران ها غوی و غاوی که راه غمی موضعی است در دوزخ که از او ادبی می هم گویند
 غشی کول **الفاء بالفاء و المع ال** من المصا در معنی جوان شدن فاء و نیست شدن
 فاء از جوش نشاندن و یک و فرو نشاندن شتم و آوازه ها مثل خود و مثال آن در در یک
 انداختن فداء از اسیری باز خریدن و فدی و دادن و تسلیم پس شدن فقاء شکستن
 و چشم کو کردن فسا و گنه شدن فاه غری حیران شدن فجا و ناگاه گرفتن و ناگاه شدن
 فطاء زدن و مجامعت کردن و انداختن و شیر دادن و شکستن و میان فرو شدن

و غیر آن

و غیر آن فقاء تبا شدن کدم می بازگشتن و باز آن مجامعت کردن فاء و بکشد شرف و زدن
 کردن نیست شدن و قول حق فقاء که لغت است و تکرار یوسف یعنی لافها است یعنی لالزل
 فقاء و ظاهر شدن و پراکنده شدن فتوی و قیاسان کردن حکم و خصصت کردن من المصا
 فقاء استبان در شخصی که اصل او معلوم نباشد فاء غلب و گویند در شخصی است که
 پیرن پروان اردن فقاء در ویشان و ادبی نهاییان و بیکان و او جمع فرو و فریست فصلی
 فاضله و تانیت افضل است فقاء خرمای قرون کرد آلودگی قوت های تیر ما و او جمع
 فقاء زهدان فرنا کزیرک و نام زنی است و نام کوشکی فقاء درخت شاخ و در فناء
 تخفیف نون غلب فقاء و دانایان فیفاء و پامان فتوی پانز است و در پور
 فاء میانه و کوه فتی جوان و کزیرک و خشنده و جوان مردی فقاء و جویا فراء پوشتنها
 و او جمع در ویت فجا و توابلی که در دیک کنند و پانز و معنی اخیر است قول رسول که کل
 فاء ارض لم یفر و ما دوما فقاء و غلها و از فقاء است تخلصه و جایی که فومار در آن باقی است
 شکستن فدی پایه و فواج الملک و مالی که از کار و بیکان رسیده باشد بی جار و فوج
 جمع فقاء و درختی است که شاخهای آن به طرف رفته باشد فوجی معنی سخن فضا میان
 کشادی مکان فواخ و فومار و بزرگ هم آنچه باشند فقی بالف مقصوره و چرخ و فکار
 و در رفته فوضی و فیضوضی آنچه و مالی که مشترک باشد میان مردم و مردم بی تفرق فوا

بعین ستم عمل باشد بمسئول و به چنانکه گوئی نفع عینه این معنی دارد که واپس دازیم ما
 شغلی نداریم ما و به چنانکه لفظ فعل هرگاه که مستعمل یا باشد بمعنی شروع کردن است و هرگاه
 مستعمل معنی باشد بمعنی فارغ شدن فرغ و رفع باطل شدن خون و فراغ شدن اندام
 شکستن چیزی که نبی باشد فتح بر بالا بردن و پوشانیدن من غیر المصداق فرغ آلوده و پاره
 فرغ باطل فرغ فرغ رونده فتاح گویا که بر درخت می چید فرغ و من **لوا بالفتح الفاء**
 من المصداق پس فوت خیر و سپیدی که در ناخن می باشد نفیست جای عوارض
 جمع فیف الراء میروست ترد عرب **لوا بالفتح الفاء** من المصداق در فرغ در فرجه پیران
 شتر ماده و خر ماده فتح کشادن و باز کردن دوشه و شکستن فرق و فرق جدا کردن
 شدن و شکستن فرق ترسیدن و از هم جدا شدن دندان و یکطرفه بودن و ترسیدن
 بران و یکطرفه شدن فرق و پیوستن نافرمانی جدا کردن و بدون خردا و پیوست
 فتح نشط کردن و در من بودن فوق در گذشتن از چیزی و افزون شدن در فصل
 فوق پرورن رغن فوق و فوق زعناک برافشادن و باز آمدن شتر بعد از پوشیدن
 و باز گشتن و بهوش آمدن و در خطا کشیدن فلقی شکستن و افزودن فوق و فوق پرورن
 شدن ظرف و با پیچان کردن رسیدن من غیر المصداق فرغ پرورن رونده از زمان
 قی قیاستی مردن بابت فایست قیاستی بکس قاف زن فایسته قیاستی شتر

ماده فریه زن

ماده فریه زن نیاز و نعمت پرورده و شتران و دیگر معنی اخیری جمع فوق است فوق کرده
 فوق جمع فرقه فائق جدا کنند و جدا شوند و شتر ماده یا فر ماده که در درزه پیدا کرده باشد
 فوق و فوق جمع فرق سر و جدا یا که و اسپم کبلی است که در مدینه می باشد فوق قرآن
 و هر چه جدا کنند از حق و باطل باشد بلکه کتاب پسانی همه را فرق میگویند فوق و
 تیر فوق بالافلق سپیده صبح و پراکنده و جدا شده و زمین هموار فلق نوعی است از فلق
 و شب حلی شتر فوق شیرهای شتر که یکجا جمع شده باشد و جمع فیه است فلق هم عالم
 در و خانه است در و فرخ و سپیده اول صبح زمین دشت و شب که در میان دره
 باشد و کند که بر پای می چسبند فرق و فلق کار عجب و فرود و کوفت فلق پس
 فایست جمع ففاق و ففاق احمق فقی فرخی فرزدق خیمه را و جمع فرزدق است فراق
 جمع فرزدق است فراق جانور نیست که در پیش شتری پر و دراهمای شکر فقی فراق
 شکاف فاق شکافنده و افزاینده فاق در گذشتن و افزون آمده و چون کاسر **الفاء**
لوا بالفتح الفاء من المصداق در شکافادن و فرود افتاده شدن کوش و شکستن و شکستن
 پوفای کردن و در حدیث آمده است که قتل الایمان العکس بمعنی دیر شدن ایمان آمده است
 فک فک ناکا و قتل آوردن فکاک که باز دادن فک جدا کردن و باز کردن
 بنده و بنده از جای آوردن و دار و در دهن کردن و باز پستاندن و مهر پستن

چری تا بصلح آورد و دروغ بر باشتن و حیران شدن و سیر کردن و کار نیک کردن و مشک
 و خوش فانی شکستن قلی شستن جستن از پیر و جامه و شمشیر زدن و اندیشه کردن در
 و پیران آوردن معنی از سخن من غیر المصدا در جای معینها فیانی پیا پیا فاما فی میوه
 فی در فانی نیست شونده فزی فرا بافته و عجیب بزرگ و پیاخته لفظه قلیا جیست شیا
 فاشی اشکارا فنی شتران جوان و مرد جوان فنی جوانان و جوانان و بخشندگان و اوج فانی
 فوای مالهای چرند و پرانده قلی پیا پیا فاما **الفصل فی القصاص** من المصار فی شستن
 قدی خاشاک در چشم فادون قوی و قوا و محتاج شدن و درویش شدن و خیار شدن فیفاء
 آواز کردن و غوغا کردن قضا سکون ضاد خوردن قضا بقیع ضاد پوشیده شدن و چکان فیران
 قمو فیه شدن قما و خوار شدن و خور شدن قیا بسیار قی کردن قوئی نوعی برای فیران
 چنانکه احدی القومین خاک بران قدم دیگر باشد قفیری بر سر پاشیدن قلی و قلا و
 دشتن قما و قمو و پرخ شدن قما قوز پشت شدن پنی قما و خوشنود شدن و شستن
 قدی بوی خوش کردن طعام قپ و پخت سیاه دل شدن قی قی کردن قرا جمع کردن
 و بستن شدن و حایض شدن زن و پاک شدن از حیض قراء و قراء همان داری کردن
 قهری باز کونه بازگشتن قرقصاء زانو بخود در کشیدن در چین نشستن و دستها در زیر
 زانو بر هم فکندن قضا حکم کردن و گذاردن واجب غیران و تمام کردن و حکم کردن و شستن

آفریدن

و آفریدن و تقدیر کردن و خبر کردن و واجب کردن و آیدن و دستین و مردن و پیا پیا
 من المصار در قلی شستن قما و ماتهاب قفا پس سپروس کردن و قفا الدهر قی
 و زبون قیو داروی قی آورنده قشایار قضا عانی وینها و اوج معر دانه است قدی قفا
 قاری وقت و خاتمه قراء خوانندگان و عبادت خدا کنندگان و او مغر و جمع آمده است
 قدی مقدار ققواء زن بار یک پاق قلا و بریان کن قلا یا قلیها و اوج قلیه است قضا
 پیا پیا کار قصیراء مار فنی قویا و علی پست قنفا و زن خورد کوش قما و پس معنی است
 قضا غرت شایسته و دایمی قما و کار نرنا و چا و اوج قفاست و معنی خوشه و فایده
 و بدین معنی مغر باشد قطوطی انکه نرم و شادان رود قریبا و خرابی خوب قوی نام و معنی
 قری خویان و نزدیکان و خویشی و نزدیک قوی قوتها و از غیش و تارای ریمان قری
 شهر و دوما قوی خاک و زینی که دران باران بار و قفا جام پوشیدنی معروف نام قی
 قدی خاشاک قولا قاز قرو و قرو و وقت حیض زنان و وقت طهر ایشان قرو و قرو
 و قفا و در تر و معنی اخیر تانیث اقصی پست قسوی شتر کوش بریده قفا ناحیه یعنی کوه قضا
 بشدید صا و زره حکم سخت قضا و حرکت حکم و عاز که و قش گذشته باشد قضا یا حکما و خبر
 و اوج قضا پست قروا شتر دراز کومان و پخت و پخت قری نام ای پست قرو و نام
 موضعی است بقعری بزرگ و پخت قضا و زرش شکسته قروا و فراخ قضا طبعی حلوی نام

در همان میباید و گوی که در کپان پیران دوزند قصب چوپا است قطاب کپان
جامه قباب پیر فریب و شتر قصب اسپ است قاصب شمشیر برنده قصب جمع
قصب بشداید بایر قصب و قصاب شمشیر خفت برنده و در ویش قطب
قطب مته و خری که اسپا بر پیران میکرد و قصب نام شخصی است قصب قلع
بزرگ زرف چوپان **الباقی مع التام** من المصادر قراوه خواندن قلمت هلال شدن
قنوت فرمان برداری کردن و در نماز دعا خواندن و در نماز ایستادن و خاموش شدن
قراجه خوشی نمودن و خوش شدن قرتبه تروکی نمودن قره روشن شدن چشم قوت
و قیام طعام و علف دادن بقدر حاجت قوت اسپست درودن و بخت چینی کردن
و دروغ گفتن و خوشبو پاشن روغن بر بجان قوت و قوت خشک شدن و سیاه
شدن پوست از لذت خوردن و تنویر شدن از اندوه غمیه باز در شستن از باران
و ذخیره کردن و قصبه بضم قاف ابرم مری است قنوه و قنوه ذخیره کردن قنوه
خبر دادن قلمه کم شدن قرقه پیر رسیدن کبوتر قرضه استخوان اندام شکستن و آوار
کردن استخوان در جبین شکستن قنانه باندک خری قناعت کردن قنونه بر شتاب
رشتن قنوه توانا شدن و زود دار بودن و غالب شدن و نابالیتان و دانی
او قوی و مضاعف تقوی است قیر قیر بذر آوردن علم قناره جامه شست قناره

خشک شدن

خشک شدن و لاغر شدن قنوه و قنوه پخت دل و سپاه دل شدن قنوه و قنوه قنوه
شدن قصاب فرما رنوشن قنوه کپی را در کار زشت انداختن و بر کزیدن قنوه فرم شدن قنوه
خوشیدن و خوار شدن قراجه نزدیک شدن بآب چنانکه یک شب راه مانده باشد قرقه غدا
بدگودک دادن قنوه یکبار ایستادن قنوه پخت شدن پیم و روی و شوخ شدن و پاشن شدن
قنوه افروخته شدن انش قدره توانا بودن و توانگر بودن قنوه بخشش اندک کردن قنانه
قنانه نایا زمانه کردن یعنی در جبین ولادت بجه بر دشتن قنانه آواز کردن و غوغا کردن
چپاره شدن و غضبناک شدن قنانه زبون و خور و بودن قنانه بنسپیدن و قنانه قنانه
قنانه زدن و انداختن قنانه مدافعت کردن و غلبه و غلبه کردن قنانه کم خوردن قنانه عیب کردن
و تبا شدن قنانه جدا کردن قنانه شمشیر در کپی آوردن قنانه و قنانه نوعی بر راه رشتن چنانکه احدی
خاک بران دیگری پاشد چو رقا رانج قنانه پاره کردن قنانه کردیدن قنانه حکم کردن
قنانه شک کردن و در کف قنانه شدن و رشت رشتن و در کف قنانه آوار کردن قنانه
و مثل آن قنانه و قنانه خواب کردن قنانه دروغ بر کپی بستن و دعوی بر کپی بستن و دعوی
بر کپی کردن قنانه حیوان را خواندن قنانه لرزانیدن قنانه بریدن قنانه بر قنانه انداختن
قنانه از بین بر کردن قنانه بخشش چنانکه در قنانه قنانه شک بستن مل تمام کردن و در
بالا کردن قنانه بر چپک بستن قنانه کمان پاشن قنانه بر شانه زدن قنانه زانو بخور

بکون طالع نرم و روان رود قدره مردی که از خردمندی دوری جوید نمال بر کنیده پیر
 کوین شتر و فکس قدره و شتاب رنده و تنگ شیر چیت و بدخلق و بدعده اموال
 تو که بسیار کوی قلیه قلیه قراره خوانند کان قره بکیر قاف و شمع و قراره بکیر قاف
 و با باشد یعنی مرکب عام قاره راه و زمین شسته و نام قیده است قیمت بهایه است
 قنانه برکی که بر خوشه باشد قطعه رنه کا و کو پند و غیران قطعه جامه معرفت قنانه
 و قنانه کلاه قنانه کاندان قنانه آف که یک دهن پر شده باشد و دهن از
 آب قنانه زمان عبادت کنند کان و دعا خوانند کان قره میوه مان قطعه اشخوان
 ساق قیلوله خواب چاشکا قینه کینک قبیضه خاک قاضیه کوشه رین قنانه پونه
 قضاة عیب و عارضه است قشره دانهایی که بر پوست عضو پیدا شود از غایت
 پرمایه بخت پرمایه قضاة پوراج جانور است که از ایریوع گویند قضاة نام گیاهی
 و نام وضعی قضاة بکلف است از چری قنانه چوبی که در میان پوراج که در وکلی خرج
 قضاة خروم قاضیه مرکب قضاة و پسته چری و بدست گرفته شده و مقدار یک خنکال چری
 قنانه و قنانه و قنانه بوی خوش طعم قنانه خوشبو قنانه کاری که شخصی در آن باشد
 قنانه اندک و بال معجزیم بدین معنی آمده است قنانه قراره پشم و پسته قنانه رنگ غبار کون
 قنانه رنگیت قنانه کعبه در و کعبه قنانه پسران یک پدر و پاره از پاره های اشخوان است

قبله بوسه

قبله بوسه قنانه خانه شکار باز قنانه غبار و نشانه اندوه و سیاهی قنانه تر قنانه شتر
 بزرگ قنانه حادثه زمانه و شعی و گوینده و روز قیامت قنانه چوب پاره که برکت بقال
 قنانه نرم دریش قنانه نایی که در تور حبسیده باشد عیب و پوست پاره بریده که از نیش
 افتاده باشد برای نشان قنانه رانما درجه قریه دید و شهر و قنانه که در قرآن آمده است
 که عی رجل من القریین عظیم و شهر است و شهر که است و طایف قنانه کیما بی است
 و قنانه قنانه قنانه عیال قنانه سر نیره و نام مرغیت و لب شتر قنانه و قنانه بخش قنانه
 گویند نایی که اولیا مقتول بخش کنند بر مردم وقتی که اولیا دعوی خون کنند و قنانه مین با
 قنانه نافرنگ قطعه دانه انکو که افتاده باشد در چین انکو چیدن قطعه جامه پاره قنانه
 نام قنانه است از یهود خیر قنانه زن کم سخن شرمناک قنانه کعبه موری قنانه میوه ماده که
 خورد قرطه کوشا و قنانه خیر و کوشا و قنانه شیشه قنانه پیا با نهاد و جا که درخت و گیاه در آن
 روید و اوج قنانه قنانه بر پاره قنانه کو پند لاغر قنانه دردی روغن قنانه قنانه
 پاره از چری قنانه نوئی است از شو قنانه شک خنما قنانه شرنیک که از باز نهان در جا
 قنانه موی حمد قنانه فرما رونی و هر چه شلغ باشد قنانه شهر دده و دنیا و اشخوان بهر چری
 جوف باشد ماتندی که از نقره و غیره گشته اند اسچخوان پس سر قنانه بسیار شینده
 قنانه زمین سنگستان و زمین پر سبک زیره قنانه زینها و پالانها قنانه حوصله مرغ قنانه

و جامه سپین و در پرده داشتن و فروختن و کوتاه کردن قصورکاری باز ماندن
و عافوی نمودن در فرج مال غیران قطره چکیدن قطور رشتن قفاز پی کسی بوشن قفاز
سر رسیدن کبوتر قفاز باز کونه بازگشتن قرار آرام گرفتن و آرام دادن و سرگشتن
سر و گردی ریختن و بوی او پست قول حق نمایا که و قرون بی یونکن نزدیکی کشش قاف
خواند وصال و قرون از ثلثا بحر و پسر بستم بر کاری و دشتن قشر پوست باز کردن
قشر خجسته سنج شدن قفاز روشن شدن چشم از شادی تعویذ در رخت را کردن و قشر
چیزی فرو رشتن قفاز خیره شدن چشم از بخت دیدن و با کسی بازی کردن قفس پند
تغلبه کردن بر کسی و خوار کردن و خشم گرفتن و شکستن کسی را و برشته شدن
گوشت قفاز پلید و دشتن و پلیدن قفاز ناخوش نمودن و بازی کردن قفاز اندک گوشت
شدن من غیر القادر قفاز گوشت قفاز خجسته ای که دهنه و علی است که در پنج کردن پیدا شود
و او فرو و جمع آمده است قفاز کوتاه و عاف و وادمانده و فرو و با تده قفاز کوتاه قفاز جام
شوی قفاز پادشاه روم قفاز در قفاز تو را و قفاز در دیک نخیه را هم گویند قدر زنده
و مرتبه قفاز دیک قدر و جمع قفاز پوست و جامه و بوی اخیر است قول رسول علیه السلام
ادارایت و جلا و او و دشتن قفاز جمع قفاز نام تحفی است قفاز کپانه که ایشان را
قفاز پیداشود قفاز مسا و قفاز کا قفاز سرد و آرام گیرنده قفاز کشتی و دریا

قرد

قرد آب سرد قفاز قفاز بازی معروف قفاز کبوتر جمع قفاز باران و قفاز باری باران
و بوی و بوی جمع قفاز باشد قفاز شک و بخیل قفاز سیدی بوی و بوی باری میخای زره و بوی
قفاز غبار سیاه و نشانه اندوه که بر روی ظاهر شود قفاز بوی بریان و بوی عود
قفاز و قفاز جانب و گوشه قفاز نجات پیر قفاز ارشاد باری بزرگ سر و شتر سرش و طبلخ
قفاز نام آست قفاز و قفاز کبوتران و او از قفاز جماعه شتران و قفاز باری باران
بارانها قفاز سر و جامه پر قفاز تک چری قفاز طعام بی آدم قفاز زنبیل قفاز بوی قفاز
زمین پاک آب و پیا بان آب و پاکیا قفاز جمع قفاز بزرگ جبه قفاز و قفاز بر رخت
و شوار قفاز پوستکی باریک که بر آستخا و خامی باشد قفاز پنج کتاب دولان
قافز کلپنده و شتری که بولان دایم چکد قفاز چوب عود خوشبوی و جمع قفاز کسب
قفا رعسای درشت قفاز مرغیت که از قفاز هم گویند قفاز جمع قفاز شیر درنده کپانی
قفسه قفسه قفاز قفاز پیران زن قفاز شور و نام آست قفاز از جمله اسبانی که در
تاشن بدعی باشند قفاز خجسته و قفاز قفاز غلاف شکوفه و نام کپانی است قفاز
و قفاز قفاز قفاز بزرگ سر و بدخی قفاز زمین قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز
کشتی و مثل آن اندازند و آب در آن نرود و آب از آن بیرون نیاید و آن موجود است
قافز بوی زمین قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز قفاز

تراشیدن و بعضی را موی کند شستن و این منبلی است شرعاً قلع است با رشن و چری
 اگر چنین قلع آواز کردن قلع انگشت پای باز کردیدن من غیر المصدا در قلع غن پر بود
 قلع بفتح قاف ویم سرهای کوهانه های شتران و دانه های نیست مانند آبله که بر گوشه نیم
 می باشد و کمپس بود بر یک قلع ایچ روغن در آن کنند قلع در قلع چوب خوشه خور و کور
 قلع زن جمع قلع پوست خشک و خانه که از پوست باشد قلع جمع قلع و قلع کاپها
 و این هر دو جمع قلع و قلع آب تلخ غلیظ قلع راه بزرگ و راه در خوار و خشک و قلع
 تپا است مخصوص نام تب از قلع زمینی که شکافه شده باشد قلع غنیت قلع
 آوازهای پایا رعد و موهما نیست از بلاد قیس قلع آنکه بر تن خود نشانه کند تا ازا
 از آن بشناسند محال البسی ۴ لایصل قلع کلی که چون آب بر آن زنده شکافه شود
 با دکان کشتی قلع جمع قلع است و هم جمع قلع طریقه است که شبان توئه خود را
 در آن کند و عدل از زیر قلع ابر پارهای بزرگ قلع با آرام قلع و قلع و قلع و قلع
 باندک چری را ضعیف شونده قلع خور و قلع کبلی است بزرگ و نام شخصی است قلع که همای
 که چوب خورند قلع زود قلع کدوی تر قلع موی که بر کدو کدو است به شد قلع
 جمع قلع دیو شق قلع طبق چوب خور و قلع زن قلع آنکه مشورت کسی که نکند قلع
 سخت قلع پارهای ابر و شتران خور و قلع آسیا و خور و زبون قطع پکان پهن قلع

آزوب

از شب و نکتوی زیر ناسب قطع رعد و تازیانه قلع برنده و تر پس قطع جمع قطع پارها
 قطع اسپ که دمدم بجام آن باز باید کشید تا نیکو راه رود قلع آب ترساک قلع
 شقیهای زمانه و حادثهای زمانه و آیتها قرآن که برای دفع شر جن خوانند قلع سورهای مجرب
 و اوج قلع و آب است بغیر قلع کپا که انگشت پای ایشان کرده باشد قلع
 یا بان **الباق مع الفاء** من المصدا در قلع پاروی کردن قلع بر پای چوبین
 و خشک شدن قلع نیمان نکشته از دیدن قلع قی کردن و دشنام دادن و قلع
 قلع بفتح قاف ویم سرهای کوهانه های شتران و دانه های نیست مانند آبله که بر گوشه نیم
 می باشد و کمپس بود بر یک قلع ایچ روغن در آن کنند قلع در قلع چوب خوشه خور و کور
 قلع زن جمع قلع پوست خشک و خانه که از پوست باشد قلع جمع قلع و قلع کاپها
 و این هر دو جمع قلع و قلع آب تلخ غلیظ قلع راه بزرگ و راه در خوار و خشک و قلع
 تپا است مخصوص نام تب از قلع زمینی که شکافه شده باشد قلع غنیت قلع
 آوازهای پایا رعد و موهما نیست از بلاد قیس قلع آنکه بر تن خود نشانه کند تا ازا
 از آن بشناسند محال البسی ۴ لایصل قلع کلی که چون آب بر آن زنده شکافه شود
 با دکان کشتی قلع جمع قلع است و هم جمع قلع طریقه است که شبان توئه خود را
 در آن کند و عدل از زیر قلع ابر پارهای بزرگ قلع با آرام قلع و قلع و قلع و قلع
 باندک چری را ضعیف شونده قلع خور و قلع کبلی است بزرگ و نام شخصی است قلع که همای
 که چوب خورند قلع زود قلع کدوی تر قلع موی که بر کدو کدو است به شد قلع
 جمع قلع دیو شق قلع طبق چوب خور و قلع زن قلع آنکه مشورت کسی که نکند قلع
 سخت قلع پارهای ابر و شتران خور و قلع آسیا و خور و زبون قطع پکان پهن قلع

وپایند اینکسند و برابر و پیش قائل و قائل گویند کان و در جمع قائل است
 قائل گویند قائل زینکه چرخ زن بر یکدیگر درین ولادت قائل خشک قائل در دیت
 گویند را کیر و قائل نیت پر قائل شکوفه انکو و قائل جمع قائل غار خویش قائل
 قائل و قائل نیش و قائل قائل پرین زن قائل جمع قائل و قائل نیت ضعیف
 قائل نیش قائل دو کویان و آنچه زنان بر موی خود بنزد قائل و قائل و قائل
 و قائل غبار قائل پر نای کوهها و کوههای بلند و در جمع قائل است قائل مرد شده
 قائل شده در تذکیر و نیت یکسال است قائل ناکوش است قائل نیک سخن کوی
 قائل چو کبی است که کوکان بان باز کینند قائل قائل خواب چاکه وین و در جمع
 قائل قائل درخت خشک و چوب خشک قائل معرفت قائل نیش قائل نیش قائل نیش
 قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش
 قائل نام قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش
 و او را که پدرش معلوم نباشد قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش
 قائل نام قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش قائل نیش
 و یعنی نیشهای خرد و هم آمده است و بدین معنی اخیر جمع قائل است چنانکه عرب گویند
 القریح قائل چو کبکهای که در میان سپورخ که در دو کهای چرخ میکنند و نام مهره است و در آن

و یعنی

و یعنی اول جمع قائل است قائل با و صبا **القاف المیم** من القاف در قدم شش و پانز
 از سپهر آمدن بجای و پیش باز در قش قدم قدم نهادن و پیش رشتن قش خانه و سپهر
 و خوردن قدم درین شدن و همیشه بودن قوام عدل نمودن قوام بصلاح آمدن قوام کج شدن
 پنی قیام ایستادن پایان کار و برخواستن قلم سیم و ناخن کردن قلم آرزو مند گوشت
 شدن قوام سپست چیزی خوردن قوام سپست شدن شتر و مایل بنبردن شتر ماده و از
 گوشت شدن و گردیدن چشیدن قیام نیکو روی شدن و بخت کردن شدن قلم تبا
 شدن و چو بر موی شستن و بوی رشت کردن روغن قلم و قلم نیش قلم
 خوردن بر خیش را و پوست سر نیش شتر را بریدن و بخت آرزو شدن کوی کوی
 و نیت چیزی خوردن قوام نیش در آوردن و نیش در کاری انداختن قوام نیش
 قوام نیش کردن قوام خوردن و شکافتن قوام نیش قوام نیش قوام نیش قوام نیش
 قوام نیش من عیال قوام در مقام میوههای خوردن و شش و دریا و عدد و بسیار و هزار
 چرخ قوام خرقا شدن برای خشک شدن و آنچه بر خوان از طعام باقی ماند قوام تن قوام
 خانه و نیشی که در قمار و نیش کنند و آنچه بان چرخ بر بند قوام کبی بی است قوام گروه و در
 قوام چرخ که بان قاید شود کاری قوام راست قیام ایستادن کان قوام راستی و درستی
 و میان نیکو قوام قوام نیش قوام نیش قوام نیش قوام نیش قوام نیش قوام نیش قوام نیش

و قیوم قیام پانیده و دایم ایستاده نه بر پای قیوم است پانیده و قیومها قیوم کوزه
 پسینه قائم بهتر بسیار خیر قوام در دیت که در کوچه پدید آید و قدم و قدم و قیوم مرد
 نهایت بخشنده و بسیار خیر و قدم یعنی بخت و یعنی پیاده کند و یعنی حبس کند
 قیوم نام زنی است و نام ناپاکان و چندان قیوم مرد و زوایه و مال نبون قیوم کجای زرا
 هم گویند قیوم بکریم کفار ماده و قیوم میمون بزرگ و قیوم شخته چو کفشگران
 چاه پر آب قیوم در پای بزرگ و در حیت و چرخ سبک قیوم و قیوم کنند قیوم
 میت قیوم خری قیوم شمشیر کند و قیوم کپت و قیوم ارنیک و پای و پیشی کینه قیوم
 از سفر آید کان و پیش قدم تیره و تیر قدم جمع قیوم جمع قیوم باشد ندیم درین
 قیوم قدم نهاده و سر قدم شیر رنده و قیوم جمع قیوم جمع قیوم جمع قیوم جمع قیوم
 و قیوم پرده باریک نقش قیوم نقش پیکر قیوم صد و در مقابل خری و قیوم
 قیوم و قیوم بخش کنند قیوم کرکس و قیوم کرک و قیوم کرک و قیوم کرک و قیوم کرک
 و قیوم پسند و قیوم قیوم جمع قیوم جمع قیوم جمع قیوم جمع قیوم جمع قیوم
 قیوم یکدیگر پیوستن قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 کردن و بایتم نزدیک شدن قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 قیوم از قیوم سر بریدن قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم

قرآن

قرآن نگیدن و بطریق لنگ بر راه رشن قیوم و قیوم رشن قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 و دایم بودن من غیر المعاد قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 کند کان و حیوان که کشند برای تعویب بخدای تعالی و دایم و مغرور و آید است قیوم قیوم
 قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 ناکند کان قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 دایم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 سیاه و معروف قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 ایشان قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 و پال و شیر و شکر و طرف روی و طرف پیر روی و زلف در هم بسته شده و مدت بی پال
 و قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم
 و طرف بالین آفتاب که اول از افق بر آید هم آمده است قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم قیوم

انداختن و بگویم که نه چندی از رحم انداختن زن و کو خند ماده و کا ماده و مثل آن دان نبرد
 ندی مرد است قلی بریان کردن و دشمن درشتن قری در شهر یا کردیدن و فراهم آوردن
 قتی منع کردن که دوک از بازی با کو دکان قتی درویش شدن و محتاج شدن و خالی شدن
 قتی ذخیره کردن قتی بر قعای کپی زدن من علی الصادر قطایه خرج قتی قفا قتی آنچه
 دیان زنوند قوای مع قایله است قلی استخوانان کیا علی است که بان جامه شوند
 قاتی بخت دل قفا قری سطر حبه قتی سی شیریت پیوب قعاس قوای قیانی زنمای
 درشت قلی مرد زبون و فرومایه فرومای درویش و جامه است که برای خجک پوشند
 قسانی جام در هم چیده قتی خورد و زبون و خوار و او هموزالام است قتی بوده است
 قاهی گذارنده و حکم کننده قوی حکم توانا و زورمند قاتی سرخ قاتی بخت و شک قتی
 قاتی دشمن دارنده قواری خیاط قاری خواننده کتاب نامه قتی کاهها و اوج توپ
 قتی آنچه زبون و جامه که در آن ابرشیم باشد و پیاده دلند و ریخت و لقب شخصی است
 قتی درویشی قری آسب جمع شده قروانی مرد و بتر خایه قواری کویان و مرغهای خند پریم
 جنس ایشان قاریه است قتی نام است قتی خوردان چنانکه در مثل کونید لیس قتی
 یعنی لیس الا که بر مثل الا صاع و قوای نام جامه است در کوفه قری فعل است یعنی برین
 دار تو زنی و در قرآن در قسطه مریم علیها السلام آمده است که قری عینا قوی بخت و سطر

تشدید

تشدید سین و یا کینج جامه است در مصر قوی نوعیت از جامه سپید **لصن**
 من الصادر کپی روی کردن کفا و مانند شدن کپی باریک پاق شدن و بخار دادن و توت
 و دشمن بخار دادن کلا و کیا و آوردن نمین و کیا خوردن کیا و ترسیدن و بدول شدن کپی
 بنیاد خواب کردن کپی علت کدی پیدا کردن یک بچه و فایده شدن مردن یک بچه
 خوردن شیر و سرگشتهها از بخت کردن نمین کفا و پر شدن کشت و درم شدن کفا
 رویدن و بر سر آب استخوان شیر خوردن و کلفت کردن آب دیک در جوش زدن کفا
 رویدن کفا و پرموده شدن کیا و از پسیدن پیرما و دیر رویدن کیا و کلو و نگاه داشته
 شدن و سپس افتاده شدن قرض و غیر آن کشت خوردن و پر شدن اندرون و بریان کردن
 کلا و کیا و کماره بخوردن و ادن و شکاف پیدا کردن و پابرهنه شدن من علی الصادر کلا و کلا
 و اینقدر و بعضی اول دو کله است یکی جاری و یکی جرو و بعضی دویم یک کله است که گنایانند
 باشد کفا و ریش بزرگ در هم رفته کیا و کوشا زن بزرگ کشتیبا پای پر کوشه کتاه
 و ماده بزرگ شکم کدی علی است که در یک بچه پیدا شود و موجب قی و مفران گردد
 کتری امر و کلندی زمین درشت کلا و کلا یعنی مرد و اما اولین برای تمثیل مذکرت دوم
 برای تمثیل مؤنث کلا حاشا و حفا کلا و کیا و کفا و کلا از خانه رفته شده باشد از خاک و خاک
 و مثال آن کباب و غیره جوب عود و شبوی کرا و موضع است کلا و پیغمبر یعنی غیر تدکری

[illegible]

دست و ایل

[illegible]

در دوات کنند حلقه جانوریت لیتم شتر بارکش و باز اعرطاران که موی که از بنا گوش
باشد لخته بچه لقیقه جابه که بر چتری بچیده باشند لخته موضع خلق شتر که در جین کشتن کار
بران می نهند و بی برند لخته ملاست کنند لخته درخت خرما طوطی که مقدار یک
کردن باشد لخته غافل شوند لخته غلیظ است که بر روید و عقاب ماده خود غم
ماده باشد لخته اسپهان بنا گوش را جمع اندازم است لخته شتر لخته بکسر لام که بران
پایس خشت لخته جمع شده و موی پشت شانه شیر و بال است لخته که در لخته و لخته
سنگ پان لخته و لخته ماده شیر لخته باطل و بچین پوده و باطل و نیده لطیفه نیکوکاری
خیز نیک لقیقه نان کا و پس لخته گوشت بن دندان و گردا گرد دندان و او در سبیل
یار تا تلب کرده اند لخته جمع مکره عیب کننده و عیب گوینده لخته تره بیت لخته
و لخته حاجت لخته آنکه مرور لعنت کند لعنت بسکون عین آنکه مردم و لعنت
کنند لافط دریا و آب با از دهن اندازنده و زن بچین کوی لخته موی ریش لخته شلم
دیک حاله ربا لغات احمق لقطه نقطه سپیدی که بر لب است باشد لک و لک و لک و لک
بخش لفته روشنی لفته عقاب و پیا بان لات نام تپی است لات نیت کمال مدیحه
ولات جین مناس لعنت لغزین لفته طعام ناست لفته گوشت پاره که شرفیت بر حق
و در اندرون می باشد لغوات و لیهات جمع لفته زبان لفته باز بچه که بان بازی کنند

مثل شطرنج

مثل شطرنج و نزد و غیر آن لایسته ساید و لخته خیر لات کا و حشی ماده لقا شپایا
و لانی لکوه خشنده شده و بچه اسپه پان پیت خود در دهن اسپه اندازد و لکوه
لخته گوشت پاره بی اسپهان لخته مرد و بیست لخته لخته ذخیره طعام یعنی طعامی که پس
نکند کنند برای وقت دیگر لکوه و لکوه لخته لخته زره لکوه شسته آهن لیت که شیکه
لکوه زنی که او را شوهری باشد و فرزند باشد از غیر آن شوهر لیا جینه زن تمام نصرت در
لکوه جمع لکوه موی بسیار که بر بال باشد جمع شده لفته بچین لغات جمع لکوه آنکه مردم را
مست کنند لکوه مفتح و او آنکه مردم را مست کند لکوه چشم بد لکوه کاری که در آن مست کنند
لکوه و لکوه و لکوه که بچندی که زاییده باشد و لکوه از چهار ماه شیران خوشیده باشد و لکوه
اندک شیر تره شتر ماده لکوه بارینا لکوه شخی و قطره لکوه بابت جمع لکوه سیاهی که بر سر پان
باشد لکوه خط سیاه لکوه شتر ماده شیر دهند لکوه مال ضایعی که کسی بر گرفته باشد لکوه
لکوه طعم جانور و پود جانور تاری افتد و خویشی و جانور که معروف نباشد لکوه بر سینه
لکوه احمق و مرد و جانور خوب **باب اللام مع الشاء** من اللام در گوشت که در دیدن و پناه
گرفتن و عمامه بر سر بستن و آلوده کردن و زبان از دهن بیرون انداختن یک از غایت
تشکی یکی که مایه لعوب کمال مدنی لکوه لکوه لکوه لکوه لکوه لکوه لکوه لکوه لکوه
لکوه و لکوه درنگ کردن من غیر لکوه در گوشت تو انانی لکوه حرارت تشکی لکوه شتر

لیست نام موهنی است و نام گیاهی است نیز **بالسلام مع الحیم** من المصادر کج و لجاج بسیار کشتن
 و مبالغه کردن کج میوزانیدن دل و گرم شدن آن بشو و در دل خیزی در آمدن و در رساید
 و پوزانیدن کج خیزی در خیزی بسته شدن و ماندن شتر و کار در غلاف کردن کج
 سپیدن و خود را نازیدن و کشیدن کج حریص شدن کج خوردن کج انداختن و بریدن
 من غیر المصادر کج چسپنده لجاج بسیار کو و تیزه کننده و مبالغه کج خیزی خوری خوردن
 کج شمشیر و پراب ترین و زرم ترین موضع دریا لجاج شمع و حرص و اندکان لجاج
 سوزانندگان لجاج پوشیده و ناپیدا لجاج شک لجاج آنکه چرخ برکنده غیر صریح گوید
بالسلام مع الحیم من المصادر لجاج و لجاج بار برداشتن و استن شدن شتر و غیره جستن شتر
 ماده کج چشم برهم کردن و خیزی پوشتن کج دیدن و درخشیدن چشم برهم زدن لجاج
 کجف و پست زدن و بر زمین زدن لجاج کج پنه شدن لجاج تشنه شدن لجاج تشنه شدن
 و پوزانیدن و پیاده کردن و درخشیدن و پیداشدن لجاج دیدن و سوزانیدن و زدن
 لجاج شانه کو پیچند و شانه آوی و شخته چوب استخوان پهن لجاج هوا لجاج سپید لجاج شک
 کج منقش شیب رودخانه خیزی که در تنگ چاه یا در تنگ رودخانه باشد لجاج شک لجاج
 مانده با دشمنان زرد خیز است که انرا می بونید لجاج شتر آن ماده و اوج لجاج است لجاج
 بود و می لاج لاج باز دارند و استن لجاج باز دارند کان و اوج لجاج است

لجاج سوزانندگان لجاج شکوفه درخت و تینی که بان شاخ درخت را می برند لجاج
بالسلام مع الحیم من المصادر لجاج و لجاج آلودن لجاج بسیار شدن شک چشم من المصادر
 لجاج اندک **بالسلام مع الحیم** من المصادر لجاج دفع کردن و لاغ کردن و کران بار کردن چار و لک
 و معنی بخت کردن لک پر شدن درون شتر از گیاه صلیان لک بره رست آوردن خیزی را
 لک بر سینه خشن مرغ و بر زمین چسپیدن لک و لک و و دار و در یک طرف دهن کردن و جرم
 غلبه کردن در جنگ لک بر آمدن از حق و در کو رنهان و لک لک کردن لک نشین لک لک
 من غیر المصادر لک دشمن لک و دشمنی و دار و لک یک طرف دهن ریزند لک لجاج لام و لک
 وال جلال لک چشم لک انهای که بخت باشند دشمنی و اوج ال پست لک جمع شد با و می
 سرانهای شیران و اوج لک پست و لک یعنی بر سر نهاده شده و مردی که از مقام خود جدا
 نشود و همده است لک موی بالای شانه شیر و موی بال اسپ و شتر و غیر آن لک و جمع لک
 جلال و نام شخصی است لک و لک شک و لک در کو گشتند لک و لک و لک و لک و لک و لک و لک
 جمع لک و پست **بالسلام مع الحیم** من المصادر لک و لک و لک و لک و لک و لک و لک و لک
 نهان شدن لک چسپیدن و پایش کردن لک بخشدن و لک دیدن و خوردن لک و خوردن
 یا قن خیزی را من غیر المصادر لک بد خوش مزه و مزه دهنده و خوب لک و خوشی و لک و لک
 بمعنی الذي باشد یعنی آنکه کو ذکوه **بالسلام مع الحیم** من المصادر لک و لک و لک و لک و لک و لک و لک و لک

باب الحکم مع الکفا من المصارح حک در شن و سپیدن لکت بتدیک کاف زون کوشن
 کوک خاییدن یک بختین لکت تمام روییدن جرات من غیر المصارح لکت شمع لکت بخت
 پرخ کپورت بان دباغت کتند لکت بضم لام محاله و نقل لکت و لیکلی درخت
 ضعیف و کوشتی که در میان اشجان باشد و شخص فریب بخت کوشت لکت جمع لکت فرو
 خوردن لکت شتر قوی **باب الحکم مع اللام** من غیر المصارح لعل شاید و امید خپانست
 لکت شب و یک که وافر غنیت لکت **باب الحکم مع المیم** من غیر المصارح لکت کوشت از اشجان باز
 کردن و پر کوشت شدن و خوردن و کوشت دادن و کشتن و پوست دادن و کوشت
 کردن لام بهم در آوردن و تیر را پنهان کردن لکت بخیلی نمودن لکت و لکت آوردن و جمع کردن حلال
 با حرام و بصلح آوردن لکت نزدیک شدن لکت اشتی کردن و اتفاق کردن لکت بختین
 و دهن بند بستن و پوست دادن لکت نیزه زدن لکت بروی زدن لکت و بند بستن لکت و لکت
 طباخ زدن کپی آرام بنده بودن لکت لکت دادن و دهنه بستن لکت خری خری از
 و ناخاییده بختی فرو بردن لکت سبک بر سبک زدن و کپی را زدن و دهنه بستن
 نکند لکت لکت بکون دال آواز کردن خری که بر خری زده شود و جامه پاره در جامه کردن
 لکت لازم شدن و در عجب انداختن لکت خبر تحقیق دادن لکت کشت زدن من غیر المصارح
 لکت کوشت لکت لکت جمع لکت فریب کشته شده لکت آرزو مند کوشت شده لازم آنچه

پوسته

پوسته بخری باشد لکت بخیل ناکس لکت جمع لکت ملامت کنندگان لکت ملامتها و آدم لکت
 لام تن آدمی و تیر و جوف معروف لکت بخشنده و اسپ نیزه زدن و شتر ماده بسیار لکت
 جمع لکت شکر بسیار لکت حاشه زمانه و بختی لکت بزرگ و بپشت رو و مرد بسیار لکت
 روینده لکت شمشیر تیر و زبان تیر لکت طرفهای اشوانهای ریش و جمع لکت است
 لکت بخت و پوسته لکت گناه اندک و کما و غیره لکت عینی لکت و لکت قطع لکت کما
 و کوما که زن حایض در حین حیض بر میان ران خود بندد لکت نوعی است از مایه لکت
 قیله است از بین آرام لازم و غذا سبای لکت حاجت و کپی که هر دوروی ان سپید
 باشد یا لکت طرف روی از اسپیدی شتر باشد و شخصی که پدر او مرده باشد و شتر که او
 نمین که در دیدن و در عقب شستین رو و دلت لکت زندگان و او جمع لکت است لکت لکت
 جامه که اسپر موزه کنند یا جامه را بان وصله زدن لکت و تیر لکت شخص پر کوشت لکت
 فروش لکت آواز سبک و آواز هر چه بر زمین افتد و جامه لکت لکت لکت لکت لکت لکت
 میوهایی لکت بخت در از شده باشد و از بنا کوشش کشته لکت لکت و لکت و لکت
 که بان لب را پوشند لکت را اسپست و میانه راه لکت راه راست و قدح بزرگ لکت لکت
 در شام لکت چو او در اصل لکت لکت لکت الف را برای خفت انداخته اند لکت دانه و او و لکت
 جد است و بر سر مضارع رود و انکار مایی کند **باب الحکم مع النون** من المصارح

در خشییدن گشتن کند زبان شدن گویان تشنه شدن لغین و در کردن و راندن و
نفرین کردن و بدست کردن گویان یکدیگر را نفرین کردن گویان افروخته شدن تش
از باند کشیدن ان گویان اعراض کردن از چیزی یعنی برگردیدن آستان تشنه شدن گشتن
بخوردگی و اودن و بیاثر شدن و انداختن و بچوب یا پیک کسی را زدن گشتن بیاثر
راندن بر کسی گشتن شیر زبان شدن گویان شیر خوردن گشتن میل کردن و خطا کردن بچون نیست
کردن و زیرک شدن و فهمیدن مقصود از چن گشتن کندیده شدن و خسته ناکرده ماندن گویان
ذبح الوقت کردن برای ادای قرض خوش عیش شدن گویان دیدن گشتن میست و استی
رقتن لغین و لغین پا و گشتن و در یافتن گشتن جمع شدن مردم بر سر چاه و بخت حال شدن گشتن
نرم شدن گویان نرمی کردن و نرم شمردن من غیر المقصود و گشتن کند زبان گشتن شیر شامیدگی
و در کردن که از نامواری بایلین پیدا شده باشد گشتن و گشتن جمع گشتن و گشتن نرم گشتن نرمی
و خورده و در ختمای فرما و برین دو معنی اخیر جمع لایه است گویان جمع لایه است گویان نام
شخصی است گویان رنگ و گونه و نوعیت از خرمای زبون لغین نیز فهم گشتن میشت گشتن
گشتن زبان و چن گشتن فصیح گشتن لغت گشتن و گشتن بر و خوفند برای استدران پای
هم معنی گشتن گشتن باشد تخفیف نون گشتن هرگز نه و او معنی است برای نفی و استیقبال
گویان و آستان تشنه گویان چهرت خورنده لغتین دو پاژه گویان که بهم و او شده باشد گشتن

کر سینه

کر سینه گویان کوشتهها و اوجیم علم است گشتن نرم گشتن بچکان و با هم را دیده گشتن و اوجیم گشتن
گشتن و گشتن و گشتن نزد لغین نفرین کرده و دور کرده و بود شده و آنچه بر مثال شخص بر عذر
وضع کنند تا وحش طیور از ان بر منزه لغین کوشته شیب حک لغین جمع لغین معنی لغت
و بعضی لغین یعنی با شطه لغت اند گشتن معنی چن و چن بهم نزدیک و آواز خوش و چن حطان
طون جمع و در حدیث است که افرو و القرآن علی طون العرب لغتین فعل مضارع و گشتن
یعنی البته گاهی کند گشتن بر کسی که از درخت افتاده باشد گشتن شتر ماده گشتن گشتن شتر
و چتر شتر که دو پا باشد گشتن سینه گشتن گشتن روان دار و بی است گشتن گشتن شتر لایه خورنده
لایه سپی که بشیر پرورده باشد گشتن خشتهها و اوجیم لایه است **اللام مع الواو من المقادیر**
لایه پو است از چوب باز کردن و رشت کردن و ایندن لغتین پوده گشتن و گشتن گشتن و گشتن
کردن و غافل شدن و گشتن گشتن گشتن بد خلق لغتین حرین آرزو مند طعام گشتن بازی و رفتن
و باطل چیزی که از عمل خیر باز دارد و قول حق تعالی که گوازد و ناسخ لغتین و لدا و امره لغتین
گشتن لغتین باطل و سوگندی که با عتقا و دل نباشد چنانکه عرب گوید بی و اعد و لا و اعد و با عتقا
نباشد و چتر شتر که از غایت خوردنی قابل ان نباشد که بهدیه و نه **اللام مع الهاء من المقادیر**
لایه در پرده رشتن من غیر المقصود لایه خدا الهه گاهی که در ان پیر لب نماید و زین فراخ گشتن
جمع که برای چه الهه شمع لام جامه زبون بافته و جامه باریک و چن زبون شمع زبون **اللام مع الهمزة**

من المصارف التي شي بمودن وكما هي مودن التي برودين وچايندن چري وبركردينان
 دركواهي وغيان ودم جنباندين وريمان تاپدن وروي واپس كوده كركستن كما قال الله تعالى
 ولا تلون علي احد ووقع الوقت كرون قرض دار ورجعه ادبي قرض
 اعراض كرون از چري وكذا اشتن چي پوسيت از چوب باز كرون وملت كرون وملت
 كرون ورشت كرون ايندن من المصارف وروي تر كاهيده شده كي مرالدي ترومن تقي
 ليالي شهبها ومارديلي عيش كرون در قرآن آمده است ده شب ماه ذبيح است چي ارياي
 بزرگ تر رف لا تبي باري كستنده لاي شي لاي مرواريد بالادي شي باندني جائه كرون
 تر شده باشد چي كرون اكر دروي اپل وغيره طيبي مرد بزرگ طيبي مرد كرون باني
 طرفهاي نهاي دندان وجمع الله است كودني مرد نظيف خوش بزرگ **سليم**
مع الاف من المصارف ونيوا وپش رشن مفتا وروان شدن مراد كرون ومارد كرون
 مطيطا و مطيطا و مطيطا و خوامان رشن چي رستن چي آمدن ملا و ملا و پرودن و پودن
 شدن مواء بانك كرون كرون ميني انداز كرون متا ورون و كشين مرء و كواردين
 طعام و ماغي و مرء آيد و مفارعتش مرء و مرء يعني مردني مودن هم آمده است متا و پاك
 كرون پوسيت كي آند برآوردن و پست از بسياري كار و ماغي او كي است مفارعت
 يكي مطي نوعي دويدن و پچنين است مطي مكا و مكا و آواز كرون مرغ كما قال الله تعالى

وماكان مودن غدا لبيت الامكان و تصديقه غرضيدن و بي باك شدن آديني
 بسيار چي شدن زن مرعي چيدن مودي در كشتن مفتي خدمت كرون مودن زن كرون
 باهم جمع كرون و خالي كشتن و ايشان تا باهم نري كشتن و در حديث است كه الغر من
 الايمان والمدا من النفاق من غير المصارف ملا و انكار و صحر امي جوي خور و وده كما قال
 ع المومن يا كل في مبي واحد الكافر يا كل يستعصما وني كي دچون واز و هر كه مصورا و خور
 مكا و فريمان و مطران مكا و تشديد لام كنار و كنار دريا و موضع كي دران باكم باشد
 مصورا و زني كرون اوكوشت نباشد مطا پشت مطي شكت سر كرون تريك با شچان سر
 باشد يا پوسيت كي كرون در پهلوي ركب اشچان است نديده باشد و او يعني همچا است ملا
 پر شدن ملاي كياي شريف بزرگ و كروه و پايان خلقها و خلق و او مخرو و جمع مرد و پند
 ميني موضعي است در مكا كه زيارت كي كند موي آرا كنده و آرا كنده شده و ويلي
 داوي چري و پسر ع و پسر زن و يار و ياري دهنده و دوست و خوش و تريك شدن كرون
 و خداوند و پياده و هم عهدني اميد ميني مقدار و اندازه و برابر مسايلن كرون باني چري
 وزن كند مري جاي تير انداختن مشاء و رنده مري كياه و چا كاه مري بياران موي
 جاي صحي موضع اثناب و روم و درخت كي برك و ريكيتان كي كياه و هما و هما
 كروي كوارنده مكا و مرغيت مكا و تيكيه كاه مثل باش و غيره مرآي مودن كه بختوم سوت

کرده شده فروی سیراب کرده شده معنی پوشانیده شده مودی گذارده شده و ریانی
شده مکنده شتر سخت و قوی فزنی اندک شده فزنی رانده شده و کچی خود را قوی داشته
باشد و از آن قوم نباشد شیو جا به شتاب زمینی که در آن کیا و شیخ رویش و خا و جمع شیخ
مدار او محابا و مواپا فرو گذارده شده و سوسپا پسر ملا، رکوع و او جمع ملا و است مناسبت
دور و چلی که بر کار و خیمه کنند تا آب باران در خیمه زود و مندی مجلس مردم و جمع شدن نگاه
منادی خوانده شده و معنی کا سپه متلا و یکی که در آن قلیه سازند متیا را معنی زنی که در
طایفه است باشد فروی پایا بهای خالی و او جمع مرده است پس و هموار مطایا ستری
بارکش و او جمع و معنی مرده و آمده است و وقتی که جمع باشد معنی مطایا است و اما معنی
کا و آن ششی بهای عیب و بلور و او جمع بهای است معنی بهای منی که در درجه های و یان
باشد و او جمع بهای است و او را کرده شده مصطفی و معنی بر کزیده بلخی نیا که کاشتری
برایه داده شده معنی آنکه پای روی او کند و معنی پس ندیده شده معنی تمام کرده شده
و خواسته شده معنی بهم رسید نگاه مدعی و معنی کرده شده و از زورده شده معنی خواسته
شده معنی خیری که از آن نالند و شکایت کنند مبتلا در بلا افتاده شده مصطفی باشد
تا پیده شدن معنی در خواسته شده معنی بلند داشته شده پیرن کرده شده و جلاد
معنی آرزو کرده شده **باب الحکم الباقی** من المعاد و موهوب بخشیدن شرب پیر شدن

شرب

شرب آشامیدن و او غیر مصدر هم آمده است قیاب بازگشتن و توبه کردن معنی
غایب شدن شرب زدن و در حق مر حب فروخ شدن مناب استیاد من غیر المعاد
شرب باشد مانند نگاه شرب جمع و مناب غزها را هم گویند پاسبان چراگاهها مانند بوش
آدمی و جانب خیری و زمین بلند مناب جمع مرکوب و مرکب آنچه بران سپار شوند مرکب
جمع نیز است و او ان میارن جمع شتاب و شربت و بطر مرکوب طریق که شیر را در آن پاست
پازند شتاب و شتاب چه چاک جامه بران اندازند و بان خیری برند یا پوست و کلبه معنی
توق فروخ بزرگ و پوست و باغی که در معنی تیر پی پر و مرد و معنی و زنی که بزرگ
بزرگوار و بخشنده زاید معنی جمع شتاب آنکه او را فرزند بخشد باشد مرکوب کرده
مرکوب جمع مرز است و او ان کشتی دراز مرز است جمع مواهب بخششها و چاکهای خرد
اگر مرز است بر بختها و اندوهها شتاب و معنی عیبها معنی زوده شده و ضربت
زدن و آنچه را و تار و عود و طنور غیر نند معنی زدن نگاه و پیشوایان که معنی در آن باشد معنی سخت
زنده مرز است فراخی معنی و معنی راه مرز است و معنی شتاب و معنی شتاب
لا و ک مثل آن خیری که در آن جامه شوند و چاک که بان آتش برافروزند شتاب بایستگاه
و او جمع شتاب است شتاب بیشتر و هر چه با و ی خیر را سپور اخ کنند معنی رای که در کوه
شعب زوشگاه آب منصب مرتبه و پای و شتابگاه معنی معنی طلب جتنگاه

مطالب جمع مطلوب خواسته شده محبوب دوست داشته شده محاسب جمع محبوب
 عیب یافته مغرب شام و نور و شکاه معارب جمع محلب چکال مرغ و دوی که با آن
 میدوند محالب جمع متاب است و ننگه و او یعنی مصدر هم آمده است متاب باز
 مارب عاجزها مشروب استامیدنی و استامیده شده مضروب خشم کرده شده و مراد
 بنوع المضروب علیهم که در قرآن آمده است بیویانند مضروب بتم گرفته شده مضروب
 برای داشته شده و اعراب نصب داده شده مکتوب پنج و شش پسیده مغرب
 نزدیک جوینده و نزدیک گرداننده مناسب باز در شکاه معارب آب شیر قرار ندهد
 راهها و بدیعنی جمع مذاهب است و زرا ندهد و گردانند بدیعنی جمع مذاهب است بضم هم
 مواجب افتاد ننگه و مواجب کرد و مواجب است اگر شبنم روزی یکبار چری خورد
 مصحوب یا شده و مطلوب بر بوده شده و مطلوب رطوبت داشته شده یعنی فروغیم
 مرغوب خواسته شده محبوب پنج و پسیده و عتاب کرده شده مشوب آنچه بخند
 ر بوده شده و کشیده شده محبوب چری نیست کرده شده محبوب شمرده و ننگه شده
 شده معرب هویدا کنند معرب اعواب داده شده مذنب گناه کننده معرب
 خوش در آوند معجب خوش آئیده و در تعجب اندازنده و خوشترین بین موجب و آب
 کننده محب دوست دارند و مکتوب بروی افتند معجب جواب دهنده محاب

جواب داده شده مذاب گذاشته شده مصیب رسپند و صواب گویند مودب است
 داده شده و مرد با ادب مجرب از خود شده مرکب چری که در چری نشاند باشند و چو
 یا بیشتر که در هم برده شده باشد مقرب عذاب کرده شده مغرب جوینده کرده شده مغرب
 برگرداننده مکتوب بدروع دارند مکتوب یک دار و مقرب لغت داده شده مذنب
 آب در شکاه و تفکیر مذنب زرا ندهد و کرده شده مذنب بکون ذال تخفیف نازند
 کرده شده ملاک خیل ملائپ جمع مذهب پاک کرده شده مذنب بریده و پوست دارد
 شده و در از مهاب نری که بغایت اغری کند معقاب زین که عادت او باشد از پا
 بر و چری پسری زاید معقب از پا در آئیده و ستاره که از پس ستاره بر آید و نو
 پس در دند مطیب خوشبوی کننده معقب غاسپ کرده شده مغرب تبریب داشته
 شده مکتوب کباب کننده مکتوب کباب کرده شده مرکب برهم شسته و هم چو
 متجب متجب برگزینده متجب و متجب برگزیده شده مضطرب لرزنده و پراسیمه
 شوند مباب خیک مجتنب از چری دوری کنند متجب در پرده شده مکتوب
 شمار دارند و متجب شروع کنند در کاری دگناه کننده متجب آتش زبانه
 کشنده لغت و مطلب جوینده متیب چری نیست کرده مکتوب حاصل
 کرده اند و خسته و خسته مجدب کشیده شده متعجب بر آید شده مغلب اگر کسی

دو کرده شده مصعب رنجیده شده متعجب صحبت خواهند متعجب عجب گیرنده
 غریب آورده و غریب شمرده و متعجب پذیراوار شوند و متعجب بواسطه متعجب
 برگزیده و دوست دارند و متعجب برگزیده شده و دوست داشته شده و کار
 جنگ کنند و متعجب شتر ما ده که دایم بجز نرزا بد محراب غنچه کو شک و صدر مجلس
 و طاق درون مسجد که در طرف قبله است محراب جمع محراب انچه شیر در وی شوند
 محراب شکار کنند و شت و شت کا و پیر محراب کسی که با او سخن گویند محراب
 چشم دارند و در سپیده مصعب و مصعبت مصعب غدا بکننده مصعب کسی که
 با و نامه نوشته باشند و نیده که با قیام و فروخته شده باشد مکتوب نوشته شده و از
 کرده شده مصعب جمع مصعب فراخور مصعب بر کار بی دایم استند و متعجب از کار
 و در نوشته و متعجب چشم دارند و متعجب پوراح که در نگاه مصعب نهایی یک مصعب
 پوراح مصعب شکسته و نا استوار مصعب بر مصعب شمع خبر مصعب یا مصعب مرد بسیار
 آب استامند مصعب شتر افره مصعب نوعیت از بوی خوش مصعب که در نگاه مصعب
 مصعب مصعب است مصعب پراکنده مصعب شکفت دارند و متعجب کینه
 در زنده مصعب غالب شوند و متعجب برگزیده مصعب بر شکلی که متعجب
 خورا خوش بوی پازنده متعجب ادب گیرنده متعجب از بی مکیه گیرنده متعجب

تزدیک شونده

تزدیک شونده **باب الحیم مع التاء** من المصادر السالفة و الی باقیة المخرجات من متعجب کار نیک
 کردن و کار بزرگ کردن متعجب در ویشی یا قش موجد خشم کشن و تعجب کردن محافه
 ترسیدن و بدین اخوفیت از خوف یا از خیفه و بدین پنهان کردن سخن و هم آمده است
 و بدین معنی صحیح است از خفت محافه که پنهان شدن و مخفی نمودن و پنهان شدن متعجب
 استوار شدن مکانه جای گیر شدن منزله و مهانه خوار شدن مایه رحمت کردن متعجب
 یاری دادن متعجب عار و شستن متعجب و دوست داشتن متعجب استامند گنایه قولی تعالی جلنا
 و الی القادح متعجب و متعجب و شستن متعجب و دیوانه شدن موت و مات و میت مرون
 محبت و دوست داشتن متعجب رنج کشیدن و دشوار آمدن متعجب نپی بریدن متعجب و غدا
 کردن متعجب فاصل و دنا بودن متعجب فرمانی کردن ماثرة و ماثرة موی کردن و بزرگی نمودن
 مفرقه کردن کردن مست کشیدن و بختیش پس نمودن متعجب عطا کردن و بکوی بزرگ کردن
 کسی نهادن متعجب غالب شدن متعجب با کسی یا با مادر و پدر نیکو بی کردن متعجب و بختی
 کشیدن متعجب کار نیک کردن متعجب شادی کردن متعجب گناه کار شدن و بی را بکنا کردن
 معذرة و عذر خواستن متعجب شناسختن متعجب و مقدرة توانگر بودن و معذرة داد و دادن
 مرتبه تیمار کردن متعجب بد کسی گفتن مملکت پادشاهی کردن متعجب بخشش کردن متعجب
 شیرین شدن متعجب شور شدن متعجب مکاره کردن متعجب بودن مکیه حیل کردن متعجب تلخ شدن

آب نمره یکبار یکیدن محتره آزمودن و اذغیر مصدر آمده است معتره رسپتن و غیره زنی با
 مرحمت مهربانی کردن مغفرت آمرزیدن مطلقه آلودن مصلحت صلاح دیدن معلنه خرید و فروخت
 کردن مکنه ارا میدیکه دشتن و درویش شدن موعظه نپداون محمده سپردن شوره
 و شوره صلاح اندیشیدن منفقه کم شدن مهانه بزرگه خشم آوری دشتن و رسیدن
 مهانه نیک استادن و نیک استادی دشتن مضمتته مضمتته آب و روغن
 جنبانیدن مالکته پیغام فرستادن مکه توانایی و توانگری دشتن پمپته شسته شدن کا
 میانه و میانه عکین کردن مساعده محکم بودن منفه از جمده و غریز بودن و قوی شدن محمده
 سخن در دهن کردن و اندیدن و شکار نکشتن آن نمره جنبانیدن شسته جنبانیدن و فایده کردن
 شسته کردن ممتعه ناباک کردن نشس و ناباک کردن شجاعان در جهک و در شخی که مامشده
 تواناشدن و قوی عقل شدن مربره غریز بودن موته بخشیدن مقله زمان و اوان مراره
 و مره تلخ شدن و مراره بخت دل شدن و قوی شدن ممتعه بهم بخشیدن میانه زمین نمودن
 مراغه بسیار گیاه شدن زمین مراره غارت کردن و نرم شدن و بخت شدن و دایلم کاری
 استادن مراده از حد در گذشتن و نرم شدن ملته و ملاکته سیر بر آمدن از چری عکین شدن
 مته و مته خدمت کردن مبره دشمنی کردن مرتبه در مکان افتادن مراجه که کحل مظارفت کردن
 ملاکته بزرگ نمودن ملاکته و ملاکته فراخ عیش شدن ملاکته پر شدن ملاکته عموار بودن

ملاکته سوا کردن

ملاکته سوا کردن شسته و شسته خوبستن شسته با زنی و فراخ کردن مناده خرا و اوان هماده با یک
 و روشن شدن مراره کو ایدین طعام دانی او مری باشد و مضارع او غیر با محبت سخت شدن
 من مضارع للمفاعله من الصیغ محاذبه با یکدیگر چیرا کشیدن و با یکدیگر نزاع کردن و کشیدن
 چیری محاذبه از چیری و در شدن محاذبه یاری نمودن محاذبه با کسی نهک کردن محاذبه با کسی
 حساب کردن محاذبه با کسی سخن گفتن مداعبه و ملاکته با زنی کردن مراجه خیر آیدین
 و از کسی ترسیدن مشاققه با کسی بدی کردن مشارت به با کسی شراب خوردن مضامبه با کسی محبت
 دیداری دشتن مضامبه با کسی بخشش ناباک کردن مضامبه و مقادیر با کسی نزدیک شدن نزدیک
 نمودن با کسی مضامبه با کسی شمشیر زدن و مال پسندیدن برای تجارت کردن و پمپ شکر
 باشد مضامبه از کسی چیری در خواستن مضامبه با کسی عتاب کردن مضامبه عفتوبت کردن و از
 در آمدن و نیست یافتن مضامبه با کسی شمشیر زدن مضامبه با کسی جتن بر کسی مضامبه با یکدیگر نام
 نوشتن و نموده با مال و افرختن مضامبه ناکاه دیدن و ناکاه سپردن مضامبه با کسی شیشی
 نوشتن و از هم بودن و نزدیکی دشتن مضامبه با کسی دشمنی کردن و فیک شکار کردن مضامبه نزد
 حاکم رفتن خدمت کسی و نزد حاکم فرستادن مضامبه کسی را غارت کردن و با یکدیگر نزاع کردن
 مضامبه کسی را اسپسته خواندن و پنهان کردن چیری مضامبه ناکاه بهم رسیدن و ناکاه رفتن
 مضامبه جوش کردن دیک محاذبه با کسی حدیث گفتن مضامبه با کسی محبت کردن مضامبه

باطن مبارکه با کسی بزرگ نمودن و خیری را که دنیا انکار کردن مبارکه با کسی بسیار نمودن
 مشایخ ماه ماه کاری کردن مشایخ با کسی خستیدن در یک جامه و با یکدیگر شمشیر انداختن
 با کسی عهد یار بودن مبارکه مکر و حیله کردن مشایخ با یکدیگر گریستن مشایخ با کسی نزد جانمندان
 برای اظهار خیر خود مشایخ با کسی واکا ویدن مبارکه با کسی گفت و شنیدن بدشوار و درشتی نمودن
 کردن مبارکه از کسی جدا شدن و از جای خود دور شدن مبارکه با کسی خجک کردن و نازیدن
 مشایخ کا رخ و یکسی واکد اشتن و پیشی گرفتن در کاری و در پیش رفتن و در کشتن نیز
 جتن مبارکت یکدیگر را از خجک باز داشتن مشایخ با کسی خجک کردن از خود پستین عدل
 معارزه با هم دشمنی کردن و دور شدن مشایخ با هم نزاع کردن و درشتی یاری و دادن مشایخ
 یا دشمن مصافحه با کسی بفرقه معاند کردن مشایخ خیری را بدو نیکم کردن مصافحه با کسی را دور کردن
 و زره و قلع و قمع با دشمن مبارزه با کسی خجک کردن و معارزه کردن و دفع کردن مشایخ با کسی
 خجک دشمنی آشکار کردن و سر آشکار کردن مبارکه و ملاخفه با کسی یاری کردن ملاخفه با کسی
 لطف کردن محامه با کسی معنی نمودن محامه بکسی خوش خلق نمودن محامه با کسی هم ای کردن
 و یاری نمودن و یاری کردن محامه اندک و دوستی دشمن را معقه نزدیک ببلوغ رسیدن
 آدمی مسافحه پیشی گرفتن مبارکه در خیری بزرگتری نکردن مشایخ محامه با کسی دوستی غیر خاص
 دشمن مصافحه دوستی دشمن محامه معاند کردن ملاخفه و موافقه بکسی کردن ملاخفه و موافقه

خیری را

خیری را و دو جامه را بهم پوشیدن و بر سر هم نهادن مشایخ دست دراز کردن عهد یار کردن مشایخ
 ناگاه بهم رسیدن مشایخ از یکی جدا شدن مشایخ ناز پروردن مشایخ با کسی سخن گفتن مشایخ
 دور یاری کردن و در پیرایه دشمن موش و ششی مبارکت برکت دادن مبارکه جفای عهد یار کردن
 مدار که پایا کردن مدار که در حق کسی مدافعه کردن و بدور و دراز انداختن کار مبارکه با کسی انبساط
 کردن مشایخ با یکدیگر خندیدن مبارکه یکدیگر را فرود مالیدن بیکدیگر محامه بسیار گفت و گو کردن
 و در کاری مبارکه نمودن مبارکه خیری یا خیری بدل کردن مبارکه نیک نیتن زن و شوهر با یکدیگر
 مبارکه یکدیگر را غریب کردن مبارکه طعنه از جوبات باشد و ایم خوردن مثل کشیدن آب و خوردن
 آب و مانند آن و دیدن اسپ و دشمن آن چنانکه دست بجای پانصد مجادله با کسی خجک
 کردن و با کسی دشمنی واکا ویدن محامه با کسی بکوی کردن بجای با کسی شبدی سخن ناسپرا
 کشتن و نا وایا کردن محامه زراعت با خوشه و دشمن محامه با کسی را فریب دادن مدافعه در کار
 یا در جای دشمن مدافعه با کسی را فرود کردن در پیرایه و او را مر سینه یکدیگر کتبت کردن
 و پنجم و پستان مبارکه یکدیگر پای زدن مبارکه بر کنار در یار دشمن مبارکه معافحت کردن
 و معارزه کردن با کسی مبارکه یکدیگر آسپان گرفتن مبارکه و مشایخ خیری مانند شدن مشایخ
 با یکدیگر دشمنی کردن و بازگشتن سخن معافحه شتابانیدن معاو له با خیری را بر آوردن مبارکه
 کردن معافحه بطریق عقل با یکدیگر گفت و گو کردن معاو له با کسی خرید و فروخت کردن معافحه

با یکدیگر صفت نمودن و پنهان چری دادن و رشوت دادن و رافعه سخن کسی تر و حکم کردن
مبارقه شتاپدن و شتا بایندن مبارقه یکدیگر را کشیدن و کسی را از کشتن و بر یکدیگر محرم کردن
مبارقه با کسی فرو گذاشتن و مبارقه با کسی سخن و مکالمه کردن و مبارقه با کسی پیوسته مبارقه
با کسی بایندن مبارقه شتاپدن مبارقه کاری کردن مبارقه پیوسته در چری کردن و پیوسته مبارقه
با کسی بران مطلع شو و مبارقه با کسی تر و رشوت دادن و مبارقه با کسی و ابریدن مبارقه
از چری باز داشتن مبارقه با کسی در چری بسیار و اگوشیدن مبارقه در چری و اگوشیدن
مبارقه کسی را پی روزی کردن و محاش با کسی سخن و قصص کردن و مبارقه از راه
مبارقه با کسی کار کردن مبارقه جامع کردن و انجمن مبارقه با کسی عهد کردن و پیکند خوردن مبارقه
و اگر کون کردن و ناسازگاری کردن و از راه کسب را در پی کسی نشاندن و برداشتن چار و پیکند
خود را و بر پشتین طرح بر رخ ماده مبارقه پیوسته خندیدن مبارقه با یکدیگر مبارقه کردن و برف
و چری دیده و در شدن مبارقه انجمن نمودن مبارقه یاری کردن مبارقه با کسی بفرمان کردن
مبارقه با کسی خری و انجمن خوردن و پیکند خوردن و مبارقه از کسی خری خوردن
مبارقه با کسی بکرم فضل کردن مبارقه بوسه دادن مبارقه با کسی سخن گفتن و جواب دادن
مبارقه پیوسته بودن کسی یا بکاری محاله با یکدیگر و پیوسته داشتن مبارقه پایا کاری
کردن و کاری در پایا کاری کردن و سر کردن کمال انبی علیه افضل الصلوة و از انهم هزار مبارقه

و دشمنی کردن

دشمنی کردن ملائکه کسی را تو انچه زدن ملائکه کسی را بشت زدن مبارقه ندی کردن مبارقه
جامع کردن مبارقه نزدیک شدن مبارقه با کسی دوستی داشتن و با دوست یاری کردن
چری را پنهان کردن و پستی کردن در کار و انچه پستی کردن در کار مبارقه با کسی بغیر سخن
گفتن مبارقه با کسی دوستی کردن و انچه فراموشی بود و فراموشی و این منی است مبارقه
با هم زندگیا کردن و انچه کردن مبارقه بدور دراز کشیدن کار و دور رفتن و فراموشی
کردن مبارقه با یکدیگر دشمنی کردن مبارقه با یکدیگر نزدیک شدن مبارقه با یکدیگر چری
کردن مبارقه یکدیگر را بخوبی کردن مبارقه دشمنی کردن مبارقه ناگاه کشتن مبارقه و شتا
چری مانع شدن و مبارقه شدن و انچه است مبارقه با کسی محقق نمودن مبارقه پال سال کاری
و چری یکسال میی دادن و دو یکسال آوردن و یکسال نیارودن مبارقه شتاپدن سخن و انچه
گفتن و ناسازگاری کردن و در است و انچه خنک و مثل آن و در مبدم از آن آب خوردن
مبارقه بحث علم کردن مبارقه روی بروی سخن گفتن مبارقه با کسی کنک و مزاج کردن مبارقه
مبارقه با کسی بر چمن برای خنک مبارقه و مبارقه و مبارقه و مبارقه و مبارقه و مبارقه و مبارقه
با سواران بجای رشتن و فراموشی رشتن مبارقه با کسی خنک و ناسازگاری کردن در کاری مبارقه با
بجایی آمدن مبارقه با کسی عهد کردن مبارقه کاری پایا کردن و مبارقه و مبارقه و مبارقه
و مبارقه کردن مبارقه با کسی سخن گفتن مبارقه با یکدیگر دشمنی کردن مبارقه دشمنی کردن

مواظبه با یکدیگر کاری نهادن و یکدیگر را وادان و ترو یکدیگر آمدن و امانت نهادن و موافقه
با یکدیگر کارزار کردن و جماع کردن موافقه با کسی بیع کردن چیزی بصفت آن نه بشما اتمه آن
با کسی در کاری ایستادن و پناهی کردن با کسی موافقه استوار کردن موافقه و موافقه بختی
کردن و هم کو شدن چیزی موافقه نوعی روشن تر در شب موافقه کردن رست کشیدن
در روشن موافقه با یکدیگر راز گفتن موافقه با کسی چو پست و کاری چو پسته کردن موافقه با
یکدیگر گذاشتن مواز نه با چیزی وزن وزن و با چیزی وزن کردن موافقه شهادت دادن و شهادت
مواظبه و روبرو کاری کردن موافقه رسته کاری کردن میانه رسته با کسی آبان روشن و کسی را بوی
جب بودن میانه رسته مبارک شدن و کسی را بوی رسته بودن من المفضل العین الوادی حجاب
کسی را جواب دادن موافقه بجای یکدیگر ایستادن مواظبه چیزی را چیزی حجت کردن مواظبه
گاه بر این پای و گاه بر آن پای ایستادن سبب گاه این طرف راه رفتن و گاه آن طرف
را مواظبه با چیزی و اکوشیدن و دشمنی کردن مواظبه با کسی در جو اندازی فضل نمودن مواظبه
کاری از کسی در خواستن و کسی را بر کاری دشمن میا و ده با کسی فضیلت دادن بهتر یا بد
و با کسی راز گفتن مواظبه و مواظبه با راز گفتن مواظبه مخالفت کردن با کسی در خیر
مواظبه با کسی هم نیت شدن مواظبه در پس یکدیگر نهان شدن مواظبه میان یکی
و جایی ایستادن و نگاه کردن و تنگ شدن در مسجد و در زنها کسی شدن مواظبه و روبرو

دادن مواظبه که در ایندن مشاورت با کسی صحت کاری چنین مواظبه و مواظبه با کسی
بر چنین مواظبه که در ایندن دل بودن در کاری و راسپت کردن ترازو و پناهنا و پیرن بودن با کسی
چیزی را مواظبه از چیزی در گذشتن مواظبه بیک پیوستن و دو شکر مواظبه بدینال شیم
نیکو است مواظبه با کسی رجوع نمودن و چنان را ندن با کسی مواظبه لواط کردن مواظبه در
بر داری کردن مواظبه با کسی سر کشی کردن و دست برد نمودن و حمله نمودن مواظبه با کسی
بدندان بالیدن و لرزیدن سر کردن و پستوار راغری مجامع چنین مواظبه با کسی مواظبه روزه
که در ایندن مواظبه با چیزی و اکوشیدن مواظبه چیزی کردن و در مان کردن مواظبه و مواظبه
دشمن را تیر در عوب مواظبه با کسی حمله کردن برای جنگ مواظبه کارزار کردن با کسی
نمودن بدرازی مواظبه پیشی گرفتن مواظبه با کسی گفت و گو کردن مواظبه چیزی بکسی دادن نیت
روز بروز کردن چیزی را مواظبه و ایملادن مواظبه با کسی میس کردن در بیع مواظبه با لانه رفتن
معاذ کردن و میسال بار آوردن درخت خوا و میسال نیا و روزه و با کسی برابری کردن مواظبه
یکدیگر را امانت کردن مواظبه با کسی چنین مواظبه روبرو کردن مواظبه فخر کردن مواظبه
یاری کردن من المفضل العین الیایه مطایبه با کسی خوش طبعی کردن مواظبه از یکدیگر غایب شدن
و در پس کسی پنهان شدن مواظبه شایسته از چیزی چیزی کردن و در کاری کوشش کردن
مواظبه با کسی بانک و افغان کردن مواظبه از چیزی که دیدن مواظبه بر یکدیگر افزون و در چیزی

کشیدن ساید با کسی رشن مطایقه پرایدن معايرة دهشت کردن راز و دغاها معايرة با کسی
 قیاس کردن مکاتبه با کسی زیر یک نمودن معايرة با کسی زندگانی کردن معايرة خیر و نیکو کردن
 معايرة خیر نمودن بسیدی معايرة مع بوض کردن و با یکدیگر در کون بودن در کاری معايرة
 مع بوض کردن معايرة بانک و نفعان کردن معايرة با کسی شتم کردن معايرة با کسی خود فروختن
 کردن و بخت کردن معايرة با کسی یاری دادن و همراهی کردن و او را کردن و خواندن چیزی
 معايرة با کسی شیر زدن معايرة با امید کردن معايرة شک و ترش کردن معايرة امید داشتن
 بباریدن باران فرایه و معايرة از کسی جدا شدن مکاتبه به چانه عمل کردن معايرة یکدیگر میل کردن
 در کاری دوستی کردن و دوستی کردن معايرة خیر را بوام کردن و یکدیگر بوام دادن معايرة
 بقصد معايله کردن و روبرو چیزی را دیدن ملائمه نری کردن من المقتل الام معايرة فرو گذاشتن
 و نفاق کردن در بخشش معايرة با کسی غر نداشتن معايرة شتر را خواندن معايرة و مدعا
 از کسی چیزی پرسیدن تا در غلط افکند او را معايرة شیر دادن بچه را بشیر غیر ما در مدعا
 با کسی دوروی کردن معايرة با کسی راز گفتن معايرة یکدیگر را بچه کردن ملاحة یکدیگر را
 دشنام دادن و با یکدیگر نزاع کردن و در مثل آمده است که من لا حاک فقط عادی
 معايرة با کسی شنی اشکارا کردن معايرة با کسی مدارا کردن و معايرة کردن و بر یکدیگر
 چیزی پوشیدن معايرة با کسی دشمنی کردن و چیزی سپا کردن معايرة سپا کردن معايرة

بکاری

بکاری شدن معايرة از اسیری باز خریدن کسی را یا خود را معايرة کسی را خواندن معايرة
 بدو یکس یکس پس را آوردن و نیکو بیک بر یکجانب باشد و یکی بر جانب دیگر مدارا با
 فرو گذاشتن کردن در پس را دادن و در بدی کردن مدالاة با کسی نری کردن و مدارا کردن معايرة
 تیغ را بعکس در غلاف کردن و تیر را مقلوب کرده زدن معايرة برابر کردن معايرة خیر و
 نازش نمودن معايرة با کسی رشن و با کسی خیری و ارادیدن شارة با کسی در چیزی گفتن
 کردن و بسیار معايرة کردن مکاتبه بکلیه دادن معايرة با کسی ستیز نمودن و معايرة نمودن
 و بکار کردن معايرة و معايرة پاوش دادن معايرة و مدالاة و معايرة نری چیزی کشیدن
 معايرة با یکدیگر فراموش کردن معايرة استشنا کردن معايرة با کسی رشن معايرة نافه
 کردن معايرة زن و مرد بیکانه با هم جمع کردن و خالی گذاشتن تا با هم ندی کنند معايرة و دست
 بر دست چیزی دادن و دست بر دست چیزی دادن معايرة و در شدن معايرة موی پش
 یکدیگر کردن و چیزی پوشیدن و پوشیدن از جای بجا بیه رشن معايرة او کسی کا بیه پش
 و کسی را بکاری داشتن معايرة نری کشیدن و بسیار کشیدن معايرة از یکدیگر خوشنود
 شدن معايرة چیزی بیکدیگر کشیدن و کسی را خدمت کردن معايرة نیکو داشتن و خوش فراد شدن
 و بکسستن و با هم چرا کردن معايرة با کسی شتاب رشن و با یکدیگر کسی زنا کردن و زنا کردن
 با کسی معايرة با کسی زنا کردن معايرة با کسی سخن گفتن و در بیکدیگر کردن تا او را بیه پش و را

کشتن گنجی با خود و آسمان رسیدن بر رازی و با دوست خشن و یاری کردن آنجا خنجر
 از جای برداشتن و ملاقات کسی را رسد گنجی را دادن مفاقت با یکدیگر بخت گداز
 پادشاه دادن مهابه بخشیدن و آوردن مفاقت متعاقب کردن مفاقت با هم کشیدن
 و زمین بکسر دادن برای کشت مفاقت یکدیگر را دیدن و فرو گذاشتن مفاقت
 فرو گذاشتن در کینه کشیدن مفاقت بلند کردن و پیری بر خیز نهادن و بلند کردن
 کردن و دور شدن مفاقت کشیدن مفاقت کردن خریدن و با هم تیر انداختن مفاقت یکدیگر را
 و از خیزدن و از خیزدن برای جستن و کسر را نگه داشتن مفاقت با یکدیگر تیر پیکان انداختن
 مفاقت به بزرگ تفرار کردن مفاقت نزدیک کردن و پیری نزدیک شدن و از نزدیک
 خود طعام را دست کردن مفاقت با کسی زن کردن مفاقت با هم کشیدن و فرو گذاشتن
 در کینه کشیدن و نیکی کردن مفاقت آمیختن و موافق شدن مفاقت بسیار زمان با خیزدن
 بودن و دور و دراز کشیدن و خوار دادن و تفرار کشیدن و تفرار کردن مفاقت تفرار
 کردن مفاقت خیزی مانند کردن و مانند شدن مفاقت معفو کردن مفاقت در مان کردن
 مفاقت به برابر کردن و برابر آمدن مفاقت دشمنی آشکار کردن مفاقت با یکدیگر نیز و مندی
 کردن و دوست نمودن مفاقت دشمنی نام دادن مفاقت با یکدیگر گنج کردن و سر کشیدن
 کردن با یکدیگر مفاقت دادن و ماوی کردن مفاقت مفاقت و او نیای بی ربه

ذات قرار

ذات قرار و زمین مفاقت معفو کردن مفاقت با هم برادری کردن و برادری داشتن و این لفظ
 هموز هم می آید چنانکه ذکر خواهد رفت انشاء الله تعالی مفاقت پوشیدن مفاقت فرو گذاشتن
 مفاقت آمدن و رسیدن و با کسی بجای رسیدن و با یکدیگر چنان نگه داشتن مفاقت مفاقت
 و مفاقت انداختن مفاقت راوی روی کردن و با کسی دوستی داشتن مفاقت مفاقت مفاقت
 با کسی را از کشتن مفاقت با کسی محبت و دوستی فریدن مفاقت دفع کردن مفاقت با کسی حرب
 کردن و مخالفت کردن و کسی را از خیزی باز داشتن و دشمنی کردن مفاقت با کسی گنج کردن مفاقت
 با کسی در خیزی خلی کردن مفاقت با کسی در کاری گوشش کردن مفاقت در کردن مفاقت
 با کسی بخت کردن مفاقت مفاقت با کسی دشمنی کردن مفاقت کسی را بکسر است و کاری داشتن
 مفاقت مفاقت و مفاقت با کسی بدی کردن و با هم کسر دوست کردن مفاقت یکدیگر کردند
 ریا بیندن و بزرگ کسی دشمنی مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت
 قرار مفاقت مفاقت روی روی کسی بد کشتن مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت
 مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت
 خیزی را بوض دادن یا جواحت کردن یا داد و پند کردن مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت
 بخش کردن مفاقت یکدیگر را در جوی آرزو انداختن و بر آنچنین مفاقت مفاقت مفاقت مفاقت
 علی طعام بکسین مفاقت یکدیگر را بندگان کشتن مفاقت با یکدیگر صفت کشیدن مفاقت مفاقت

مهره است و آن مغازه پیا بان و رسید نگاه و فیروزی یافتگاه معصرت ابرهای که یک
بیاریدن باشد که قال الله تعالی و انزلنا من الغمر است ماء عذبا جاب شربا تبکس
تا بنده شده و بند بر داشته ملائکه آنچه زمین را بان هموار کنند محمته حرب مؤلفات
بر گردید و شهرهای قوام لوط علیه السلام میافحات زمان زمانند که مکانه مغر استخوان
قلاده ماوتیه بادی که در شب چهارم غله کو پیغندی که در پای دو بار زید مقیت توانا
و کوه و کله درنده و موقوف شده بر خیزی میخانت کرم کنندگان مبررات پر دلندگان
مخففات خاک کنندگان محکات اسپوار کرده شده و اسپوار کشته شده و میخانت
ظاهر المعنی متشابهات هم مانند ما و سخنان خفی المعنی متشابهات پوشیده با شکلات درم
زخمها مکرر حادثه دنیا کلمات جمع محقق جمع زن یا حیاده زمان و مداد که در دوات
کنند نه ریم ماده اصل خیری و خیری و زیاده متصل بخیری ما غره بر مایه خوان نعمت مدینه
شهر و کنیز که عقلا شتر ماده که یکبار زاید و دیگر هرگز است نشود و زید که بچه او نماید
مقابلیت جمع مبنده بالمشجره پینک کرم میثیره موی یا اسپ میپسته زن فاقه و پو
جمع مینقه جایی که بازمان الفت کشته باشد و چوب قصار که بر جامه زنند و تنگ تنگ
و پینکی که بان کار در تیز کنند و خیری که قصار جامه بر پیران هند و کوبند و خفیه زن
لأع میانی منامه جامه که شب دران خوابند مصقله التي اسپت که بان کار میثیره

و مثال از

و مثال از صیقل زنند مکه کعبه ملک دیس و شمر معیت قلم خاک کرم و خاکستر کرم و چاه
ملیکه کری مند که جامه که نه مجره رای که در میان ابر در آسمان پیدا می شود و مغازه خبر مرکب خاک
پال سخت و پال قسط مهر جان و خون نهنگه نو جوانی سخت اندوه و او مصدر هم شده
مایه صد مات جمع ماوتیه پینک بلور و اسپ مرکب آینه منحنه کلک کشته شده مرده متردیه
انچه انجایی افتاده باشد و مرده و کپار کرده نشده باشد مواصه آبی که بان خیزی شسته
باشند مواته پیا بان فراخ هموار مواته با نیج و سختی که در نج و یک شق بار و یک شق حرن
میره طعام زبون سخت سخت حجه و محبه راه رست مرزه پاره خمیر مرزه و مرزقه کشت زرا
مناره جایی بلند که مقام اذان مؤذنیت مکرر بزرگوار و زمین پر گیاه ماثره و ماثره
بزرگ مرده حلی که از پوست دوزند مرده گیاه اندک میسره آنچه دران سر و راز گویند
مثل رفته و مکتوب معزاة کاپیه و جمع شدن نگاه آب باران و اسپ سیل مقلاده یکی که دران
قلیه سازنده ماته کا و حشی و پینک بلور موات جمع موات بضم میم آب مینی زک در رجم
باشد مواته باریک و روشن مینه نام زنی اسپت درانه شتر ماده مرده مردی مرده پینک
سپید و درخنده و کوبی اسپت در مکه از زیارت میکنند مرده زهره مملکه و مملکه جمع شده
و پیا بان مواته که در میان دو کوه مرده مرده مرده مرده مرده مرده مرده مرده مرده مرده مرده
طعام خورد نگاه و ظرف طعام که از آن خوردند مار و زده وانه تلخی که میثیره بکنند باشد سخت

تبا و دراز میخیزد تنه او که در بخشش مدته جا به کوب و دهن و دیک مافیه شراب زده
نرم و نازک میخیزد پوزه که بچه در آن باشد در شکم مادر موقوفه و تبه بچ که کشته کشته نکاتیه جایی
وراه مکانات جایی و راه مکانات جمع مکنته که نگرانی مکنته خایه سوپا رنگناست جمع مرما
و مروت زدن نازک اندام تره صغیر مره آیتی که بر چهار خوانده تا شفا یابد بیشتره کیا بروی
زمین مملو زدن فرجه بپاق مایرات جمع خونها موارده شیم و موی که از خوانده باشد
تره و تره شراب محیطه آب غلیظ که در تک حوض باشد مره به سپیدی محض مایه
و چینه چاه بسیار آب مطلق زن را کرده مغلظه استوار کرده مغلظه بسیار مره
جایی فانی و زمین بی کلاه و ابروی بی موی مروت تنه بد را و رود خانه است
مشکله که انبار کرده شده مسخه بادی که کرد و خاک برانگیزد مسکه سلامت بوده و باد
داشته شده موده و خورنده در کور شده مرثیه شعری که برای زده گویند فرقه گوشت پاره
فرقه آب اندک که در ظرف مانده باشد فرنی نام قیده است فرنی قادی و افزونی مسکه
ما سکه نمک دارنده و سکه روغن مسکه ویت و رجن غیر تره مسکه کان نیک و پاره نقره نمیه
و ندیبات زمین بسیار مغلظه باز دارند کان و اوجع مانع است مایه نام کان کمر است
ما سجات گانه ای بنوب مایه کان مکر شده عقوبت ثلثات و ثلثات جمع مایه
باشیه زن رونده و شتر ماده بسیار بچه وزن بسیار نوزند و بیشتر بسیار و مال غیر

که ان کا و کو پند باشد

که ان کا و کو پند باشد و امثال ان مسخه مرغیت مسخه گوشت پاره مضاعفه آنچه در بدن
مانده باشد از طعام خایه و حقیقه زرد و در مصلحه چار وای بار که موده عضوادی که اول
در آن بسته و منضم شود موده خوش جوانی مغلظه آب روان اندک تیغ خوشحالی و اول جوانی
و اول زور جوانی و نام ضعیف است که در روم می باشد مصمکه شخی و حادثه زمانه مسقطر کند و چوب
که بر پای محسوس نهند و محسوس که در آن عود پیوند میماند آنکه بر پا عبادت کند همانته
و نذرت خاری مصفوفه شخی و کار محسوس تنگ مایه و موی که کل بر دیوار اندازد
موی مره پس کوه و چوب پلان شیشه که راکب پشت بران باز نهند ملطافه بنوی طوطی است
که در بالاف نوشته است مخرجه و مخرجه طرینی که پستان در آن کند و مثلاً شکسته که
باشد و مخرش برآمده مخره چاهی که برای صید کنند مخره جمع نقول العرب من مخرات
و مخره مغلظه سینگ ریزه که آب نکند تا تعرازا بداند و مطلق پیک ریزه را هم گویند
مملکه ای که در جایی جمع شده باشد ممانه نام تپی است منشاء بلند برداشته شده و نشاء
کرده شده و مراد بکار منشاء که در قرآن است یعنی کشتیهایی بادبان بر کشیده شده
انند کنند کان و بلند بردازند کان و شکار را شوند کان و وان کنند کان و پیمت قیمت
کنند کان و مراد بقیه است که در قرآن آمده است فرشتگانند موریات قش که در کان
و مراد موریات که در قرآن آمده است اسبانی اند که نمایی بر سینگ زنند و از ان قش

اکنده میان و یک رنگ و دردی که بسته شده باشد و آنچه میان پوچ باشد تلفت پس باز
 نکرده **باب الیم مع الشا** من المصا در نکشت و نکشت در نک کردن و اشطار کشیدن نمرت
 و نکشت و نکشت نان در آب تر کردن و غما را در چری تریت کردن نکشت کپی را
 پیرب زبانی از کاری باز داشتن نکشت عینک کردن و در آب نشستن و نکشته
 زدن نکشت روغن و چری نخری مالیدن باب پیرن زد خیک و نکشت نخری
 پاییدن من غیر المصا در نکشت سه کرده شده و سپیک کرده شده و شرابی که نخفته شده
 باشد و نکشت مانده مجاب چری مانند پیل و بگو که در خهای غما را خور و بان کپسند
 نمرت مردی که صابر باشد بر دشمنی کردن با کسی محرت واکا ویدن مباحثت جمع و مرأ
 بمباحث القبطی خالی است مضامین خیکهای شیرینیت زمینهای هموار شیب
 جمع میشاد است میراث که از مرده مانده باشد موروث میراث یافته شده ملکیت
 آرمیده نکشت تاریکی اول شب **باب الیم مع الشا** من المصا در مرج در کشادن و پیر
 که اشتن پتور و چندین و پوشیده شدن و بهم آمیخته شدن و شعله شدن مرج و مرج
 موج شوب کردن آب و در هم شدن مرد و مشج آمیختن مرج آب از دهن انداختن و یکیدن
 مرج شتابش و پیر زدن بره بر پستان مادر مرج جمع کردن و جنبانیدن مرج از پستان
 شیر خورون من غیر المصا در فرعای زنی که یکبار قرار گیر و فرج زنی که بسیار شوی کند مرج

از دهن بدر آورده باشد مرج هموار و صاف مرج زردان مرج جمع و برش کاهها
 و اسپاهنا منهنج و منهنج راه راست منهنج جمع منهنج شتر ماده که بوطن خود میل کند منهنج
 مرد و محق مشج مشج آب خون بهم آمیخته مشج چوپا که بران جامه بافند و از کار چوپا
 گویند و موضع دست است که شیب شانه باشد مدج بخش و فیض منهنج نیزه کوتاه
 منهنج نام شخصی است فرج خنثاک مدراج راهها و اوج مدراج است مضج جامه کهنه
 مضج جمع جمع دانه ایست که از انماش گویند مضج میل کردن نگاه رودخانه بطرف را
 و طرف چپ و از انجا گویند مضج الوادی ملایج کرد و اگر دهن منهنج میل ملایج ماله که بان
 کل بدیوار اندازند منهنج انچه از آب دریا حرکت باشد منهنج و منهنج شده و منهنج بخوبی
 طپست هم آمده است و انچه توام آدی پاکست از طبایع از انفرج گویند منهنج روشن
 و باریک ملایج چاههای شک ملایج موج زنده مانع آب تلخ فرج اندک کپی
 خود بالقوی و بسته باشد و هملا از ان قوم نباشد مانع انچه آب از دهن او بریزد منهنج
 آپی که از دهن انداخته شده باشد و هر چه از دهن چری انداخته شود مرج زمین کپیا
 که در ان حیوانات چرا کنند مرج پوشیده و شعله و آمیخته و جنبند و پتور مانع زبانه
 آتش منهنج میلی که بر جوت فرو برند منهنج قفل و هر چه در را بان نند منهنج قفلها
 و راههای شک منهنج قفل ایست و زنی که پیرون اولاغ و در هم خوریده باشد منهنج

مهر با صبح خروار صبح شیر رشتار **باب الیم مع الحی** من المصا در صبح عیب کردن مایع شود
نخ نشین مایع عطا کردن و عطا خواستن و بجا و فروشن کسبی و لورا پر آب کند
مایع و مایع سپتودن فرج و فرج کنکلی کردن مایع و پست سپودن و روشن و بریدن
جام کردن مایع خراب شدن و کهنه شدن و کوتاه شدن و توار شدن چری در خاک شدن
نخ نمک در طعام باندازه کردن و دایمی کردن و بهر دو بال چیدن مرغ و مایع از مینی خیر
مانند پست فرج از حد در گذشتن بشادی فرج شادی رسانیدن فرج بکسر کردن در شادی
بافراط نمودن و فاسد شدن مایع انداختن و نیزه زدن و آب از چاه کشیدن و دراز بلند
شدن روزی که کهنه شدن جامه مایع بهم واکوشتن هر دوران در وقت روشن من غیر المصا
منسج فراخی و جایی فراخ مناسج پایا بها و جایی فراخی منسج و مایع و مایع شتر مایع
در نیتان شیرند هدیج شرب شوریده و شمشیر زرده خم مرغ مایع سپید
نخم مرغ جامه کهنه متعاقب رشتیهها مصاح مصطها مایع جامه ای تر پس مرغ مایع
افرا که مطربان مینوازند چو پست پهلوی که بان دار و در خری کنند و پستاره
مجدد خون فصد مایع حلال کرده شده مرغی آنچه بخت آواز کند مرغ جوی که در
شیب زرا نکوز زنند و زرا از زمین بردارند مایع چوب خیمه و چوب از این مایع
سینک بمواری و موشی که غمباران افشاند تا خشک کرد و مایع شتران و سپان که در

شکم مادر

شکم مادر باشند مایع جامه ای هلاک و هلاک کنندگان مایع بخش و نصیب و صاحب
بخش و نصیب مایع بخشها و اوج مایع است مایع و دستدار و از مینی علی المایع گوید
و کردید نگاه و برنده و پانه نقره و آنچه پی سیکه باشد و عرق و پیوده شده و انک پای را بر
گوید در روشن و انک یک چشم و ابر و انداخته باشد و ازین مینی اخیر است که و جال المایع
مایع انک بفاست چن چینی کند مایع جمع مایع و دروغ کو و بد روع بازی زننده مایع
میشود جمع مایع دراز و کشیده مایع بخت تشنه مایع پالان چوین مایع شوشینها
میشود مایع پکنی که بان خری شکند مایع متوضا و پایشگاه مایع و متوضا آب
یعنی انک آب از چاه برگردد و متوضا یعنی دور هم آمده است مایع دراز و دور مایع
تائیده مایع پتوده شده مایع نشا ط کنند و مکان چوین سک که گویند مرغ و مرغ
از حد در گذرنده بشادی مایع حرف و قدجی که بان در صبح شرب کنند و شتر مایع که
صباح خید تار و ز بلند شود بچرا و در مصباح جمع مایع نمک و پیه شور مایع شور مایع
مایع در جی است که در پست پیدا میشود مایع نمکین مایع جمع مایع کلید مایع و مایع
جمع مایع مرد بخت شادان مایع ریخته شده مرغی و در گذرنده مایع پاک کرده شد
متعاقب پاک کنند **باب الیم مع الحی** من المصا در مایع روشن و در گذشتن کردن مایع
ر بودن و کشیدن مایع از صورت مردی بصورت دیگر گردانیدن مرغ آلوده کردن مایع

موی اول که بر تن بر ری آید مخوز جامه کنه معا و جمع موز در ویش مخوز اشارت کرده شد
مخوز از بخند که ده شده مخیر جماعت زبان ماغز و پوپست ز مبارز و لیر مبرز و نکا
تله و شمنی بخت مخاز جای رستگاری مخز بزبان و بعضی ماغز است معا و زیاباها
و اوج مخاز باشد مخز آکت بریدن مجاز راه لغظی که در غیر موضع خود پست عمل شده باشد ملا
جایای شک مخز ترش و شیرین همراز و مخز آهن سر نیز که در پس پشته نموده
میگیرند برای راندن است مخاز جمع مازر پناه گاه مخاز عیها ممتاز و متمیز از اقوال
جدا و اشته افضل متمیز آنکه نیک جدا کند مرکز جای و میان چیزی مجاز ریوایی سازد
باب الحیم مع السین من المصاد بر سس بودن و جماع کردن و رسیدن و دیوانه شدن
و سس و سس سس سس سس بودن و یکدیگر میبین و جماع کردن و سس پیدا کردن و سس
در آب غشتن سس و سس سس کردن و حیانت کردن و نقصان کردن و بهای و کثرت
سس خوا میدان و سس بسیار کوشیدن و سس سس سسیدن و سس سسیدن و نیزه
سس دل بهم بر آمدن سس خایه پروان کشیدن و بخت راندن سس بهم آید سس
و سیاهی و روشنی و تاریکی من المصاد در سس سس کلی سست که جی بان پاسبان
سس پازهر و آبی که در میان باشد و روشنی و سوری و آبی که در آن و سست زده باشد
سس دیوانگی و سس خطی که همان در آن نهند و ریمانی که بان اسپ کیرند و سس سس

مخس

مخس طلب مراد و سس ده یک فواج مال مال و یک سستانه و جمع کنند و ال مخس سس
مخس خری سست سس مردی که سس سس قبول کند و در حجت و بعد در سس سس سس
مخس نیزه سس که سس نور مد سس جمع سس و مد سس مر سس سس که بر سس
بندند و بجا فرو فرستند سس شوم و بد بخت سس سس سس سس سس سس مردانک کوشت
سس مردی که بخت کارزار کند سس جای شستن سس سس جمع سس سس سس و سس سس
مخس سس سس که در دشت سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
اقاب و ماه سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
سک بزرگ بان اشوان فرما خور و کنند و سس سس سس سس سس سس سس سس
کنند و سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
مدار سس جای در سس سس **باب الحیم مع السین** من المصاد در سس سس سس سس سس
او که سس و کشتن چیزی بدو کشت و سس سس سس سس سس سس سس سس
برود و سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
سوزاندن و سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
پنهان کردن و سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس
زمین نرم و سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس سس

باشد و نه ایست موقوف که در اشک نشسته و نقوش واجبه شده که قال الله تعالی که انفس
منقاش و منقاش آنچه بان موی از چری که بنده محش پس یا محاش اسباب زندگانی
و اوج همیشه است محاش دنیا و زندگانی و هوش حیران گشته محاش پوشه محاش بنیم
رخت محاش تشدید شین جمع محشه باشد بعین و بر محش آنکه کاه و گیاه در آن خشکند
محش کبریم آنچه شیش بان یی برند و آهن چری که آتش بان حرکت دهند و محش
که در جنبش آوند و شک باشد محش در عین نوعیت از کبر و تر محش شتر آواز کند
محش کبریم که و جمع شده از هر قبلیه و طایفه مختلفه مرد و قوش و فرخوش و مرد و فرخوش
شش اشوان موش منیدیل است و محش رنده فرش زمینی که گشته و رفته شده باشد
بویطه بسیاری باران **باب الیم مع الصا** من الصا در موصو شستن محض و محاص که در
از چری در ستمکاری یافتن محض سخت و دیدن و پاک شدن چری از عیب و جندین
و پست پای بدو محض نازک شدن و لغزیده شدن محض مکیدن محض شکاشن و پست
محض فروان رفتن محض رک بی دراهم چیده شدن چنانکه پای بدو را بدید مناص و این است
شدن و در حقیقت که قال الله تعالی و لا تبین مناص محض و در و کردن روده من و الصا در محض
و کبستی پاک پی ریا دارنده موصو و موصو نوعی از غرور و بی مناص است که بر کب
منافسان نخت باشد موصو مناص منقاش مشتق بیکان پس در از منافقان جمع

رسنی که

رسنی که بان هر دو و پست است و شتر منند در وقت دو شیدن مناص شتری که در
تابستان فربه باشد مناص شتران بزرگیده پسندیده مناص مناص کریر که مناص کوه که
و روشن کرده مناص اصل و خالص چیزی و نام گیاهی است محض کوه نرم و ده گمان که نرم
باشد محض باز کرد و شکاه و پاک بخت و محض محض محض استوار بر آورده شده
باب الیم مع الصا من الصا در محض محض در در آمدن پدید آمدن و جندین که در شکم
وقت محل مرض پاشیدن و پست شدن چشم و زکریستن و نفاق داشتن و شک داشتن
منص سخت کشم کشن منص و منص بدو آوردن و جهت کسی را پوشش چشم بصیت
و اندوه دل را محض آب دادن و شیر خالص بخورد کسی و ادون محض خون حیض زن آمدن
من غیر الصا در مرض پارسن انوار بختی کردن و او ایسم فعل است یا ماضی مکی و الصا غیر
قیاس منوص دشمن داشته شده محض حرف خالص شیر خالص معرض تیری پر معرض
پیداشد نکه و محل حادث شدن و جایهایی که در آن جامه گویند در وقت جامه شستن و جامه
شستن نکه معارض جمع مراقص مجاری آب در پایان معرض جامه بر معارض مع
محض و محض دفع محض شتران استن و در در آمدن و پخش شترکیا که پا در دویم نهاد
باشد و بقی اول جمع است که از لفظ او واحد نیامده است ماخص استنی که در در و زده باشد
محض جمع مالبص اندرون را و مالبص جمع مفض در و بصیت محض کرم محض کبر خا

کشف آیه منبغ بیشتر ماضی اطراف کردن آدی منبغ نیز زننده **باب المیم مع الفاء**
 من المصارف محکوف پوکند خوردن و این مصدر است بروزن محفول من المصارف منبغ
 بلند محفوف باز داشته شده و شتر سخت جایی مکافیف جمع متفاوت مکذخ و خیریت
 سفید مانند کوش که از دریا بیرون می افتد و از زبان جیل دریا کوش گویند متفاوت جمع محفوف
 مرد چیت کم گوشت مکیف چلو کبی یا قه محفوف تر سیده شده مصاعف دو بالا کرده شده
 معاف نیک رعایت کرده شده و فرود داشته شده مصاف جمع مصحف
 کتاب خدا مصاحف جمع معارف باز بها معارف و آدی و شناساها و شناساها
 تنگ ضایع کنند مصحف داد و دهنده سلف زنی که پال او بچل و پنج نزدیک رسیده
 میخرف پی انداز خراج کننده شرف دیده و رشونده زخرف باطل و ایش کرده شده
 محکوف باز داشته شده و بجای تهم که دایند و منصف نیمه راه منصف بکریم قدسکام
 جمع متفاوت منقاش و منبر من سکاری محلاف میل جراحان محلاف بسیار خلافت
 و عده کنند و محصف و فرشت ملاحت چادر با محفوف مظلوم محارف از روزی باز
 متجاف میل کشنده محارف جامای ترس سلف آنچه طعام بان برگیرند مثل محفوف و کرا
 منفکت پنبه زدن مصقیف همایا کنند و نسبت کنند و زیاده کنند و مکلف
 شقت و رخ بر نهاده شده مصنف کتاب نازند مصنف کتاب در پال و موطف و طیف

داده شده

داده شده محفوف فراخ و تر کشیده و بریده شده از کج محروف از پی در آئیده مدغم کشیده
 شد همیاف شتر ماده که زود داشته شود محرف راه محرف آنچه بان میوه چند نفر
 جیت فرعت حریص متفاوت مانند خرمای سفید که از دریا بیرون افتد و از زبان جیل
 کوش گویند مصیف تابستان کاه و مجرای آب که با شد محرف شناسا پانده و موف نجیه
 و کوش شده مطراف شتر ماده که یک چوکا چرو و با دیگر شتران نخر و مطرف و مطراف
 و مطرف و دیت که از کج و ابریشم بافته باشند و بران علمهای نقش اندخته مصاف
 جمع مصرف مطاف کشنگاه و موف الفت دهنده و جمع کننده و هر ار کنند و مطرف
 تمام و نیکو **باب المیم مع الفاء** من المصارف در مذق می و شیر بهم نخین و دوستی غیر خالص شدن
 مذاق چشیدن مرق و مرق از هدف بیرون کشیدن تیر و موی بر کردن از پوست
 شور بای بسیار کردن و بیرون شدن از دین و سنت ماق کریتین و فوق کردن چنانچه
 صبارا میشود موقوف هلاک شدن و این لفظ غیر مصدر هم آمده است موقوف زود و جیت
 نوشتن و زود خوردن و دریدن جامه و از کسی چیزی ربودن و بشانه زدن چیزی را و هم
 و اکوفین هر دو طرف بر کشیدن چیزی تا دراز شود موقوف و موقوف احمق شدن مرق
 دریدن و زدن خشن مرق مرق شکستن و دریدن و او مصدر است بروزن و هم محفوف کما قال
 تها یا و مرق قناعم کل مرق بحق بکاهیدن و نیست کردن و پوزاریدن موقوف و در شدن

محل میل سپهر و آستان سال زمان فریب و باغها و اوج پیسیده است محال مگر کند محال
خیال کند و کوفتگی کند و فزونی در جاده میخ شخص بسیار عیال متوسل ترکیب نیکو
و دست آویز کند و محفل خوار و بد بخت شده متجمل محل کرده شده متول در و اقبال
شده مدلل و دلیل کشف شده و با دلیل آورده شده مقتل علت کونیده مقتل علت کشف شده
متکمل تاج بر سر نهاده متکمل تمام کرده شده مفصل جدا شده محفل فراهم آورده شده متول
پکار مانده شده محفل بلند متول کرده شکاه موصول چون کند و در پانده محل راه روی
که بکاست رسیده باشد ملال اندوه و کرمی تب ملول و تل از چری سیر شده و اندوه یافته
و ملول نان در خاک پسترن خخته راهم کونید متمول مالدار متجمل اسپ با اموال بسیار دارند
مدخل در رفته شده و لاغر متاعل و انهای بزرگ مخصوص و اوج شعله است متول شیر کوتا
مصلال آواز کند و مانند آواز دهن متول چشمه آب خور و نگاه شیران و منزل کاروان
متجمل بردارنده بار و شقت و بر سختی صبر کننده و میل میل کند و مقتول شده میل پول ارنا
بد کشیده متول علت یافته مدلول معنی و راه نموده شده میندول بخشیده و متول کرده شده
ماکول خوردنی و خورده شده ماکول خور و نگاه ماکول جمع جمیل و هن فرج و موضع بچه در شکم
مجمول گردانیده شده و پخته شرمع متول غیسل و نگاه و آبی که بان چری شسته باشد و
که بان غیسل و ریت شده باشد محفل آله بر آورده و متول کاسرخت و فروخته و چین

خروستہ

زربسته و پوشیده یعنی مجلس پادشاه و فرمود و نام شخصی است و حلقه که در طرف دهن بگشاید
میرال جلال و در امثال بضم میمر و تخفیف لام طرف ریش جانب کردن و سپهر مقبول پذیرفته
مظال پایاها و اوج مظالم است تفیل آرام کردن گاه خواب چاشت کردن گاه و شراب خوردن
چاشتگاه مقل میوه درختی است که از درخت دوم کویندند ل شده مال فاش کنند ه
و مر و خورشید بدل پادشاه بخوار کنند و بگل دست و پا سپید شده مفعول اتی که بان کار و دوش
کنند میل چپ و راست و موهل زبان داد و در موهل جا به وی موهل جای که از آن ترس باشد
مفعل الت یختن خیری سنل پرویز و غزال بدل و بدیل مردانک گوشت و لاغور و خورد
جسته بدل و ریال و جامه مخصوص و جامه مخصوص که دستار و میان کنند مفعول زبان و جای نیک و میان
دو دو موهل پر زرش سنل میل روان شدن گاه آب و زین مفعول مرداب یا بخشش مفعول آب
کشیز مفعول در دیکم مفعول زنی که پیش از او اگر شن شیرنج را استن کرد و موهل جای که در آن آب
شده باشد و موهل جمع باب الیم مع الیم من المصارف مقدم قدم نهادن و از جایی آمدن موهل
بر پیام شدن من غیر المصارف در محرم صاحب راز و عوام شده محرم جمع شده محرم اوقات خود را
کم کویند محرم نشانه الماعر که موهل تیم کیلها و فیضه مقدم پیش رونده دلیر و کج چشم که طرف
باشد مقدم قدم نهادن مقدم نفایت دلیر و مقام است یا دنگه دانه گناه یا مکارم بر
دور کرداریها هم کار سخت موهل کمین و علت بر پیام مستقیم باور داشته و سپرده و پادشاه

پار شو و سپاه پورا نهادند و منتهای شرف و مبارک شایسته جمیع مقام مرد بسیار بخشگنده
ملازم حکما و اوج طبع است و موسوم به کام خیزی و جمع شدنگاه میسم جو یا و التی که بدان داغ
کنند شتر را موسوم نشان کرده شده و داغ کرده شده **بالیمع التون** من المصادر مدین است
مروان نرم شدن و نرمی نمودن و بخت شدن و دست پای اسپه بر و غن چوب کردن
ماحتاج خود بر کسی گرفتن میلان بطریق جمیدن من بخشش کردن و منت نهادن و بریدن
و نقصان کردن که قال الله تعالی لهم اجر غیر ممنون ای مخصوص جلی قوت کردن و مانده شدن
و مانده کردن من بر نشانه زدن و نشانه رسیدن و سلیس الهول شدن ماون مؤنت خود
گرفتن و دستن و نیک اندیشه کردن در کار و با تر رسیدن یعنی بمیان زیا و نواف رسیدن
همی کردن من در دفع کشتن من بخشیدن و آزمودن و زدن و خاک و گل از چاه بدر کردن من
خدمت کردن و پوشیدن و ر بودن جامه مؤنان در آب جنبانیدن و تربیت کردن من
بر پشت زدن و پوشیدن غایب شدن و فاعله پروان آوردن از ان و میراب کردن من
پی باک شدن آویختن جماع کردن و گریستن و از چاه چری بیالاکشیدن مروان شوی
شدن و روشن و پر کشتن خیک از چری من یافت شدن و زدن و پوشیدن کردن
و بریدن و ر بودن مروان روان شدن آب من غیر المصادر من پیر ماچن پی باک تاج من
معدن کان تقوین پی تو شده شدگان و در منزل خایا فرو آیندگان من جان بشع میم تخفیف

چم رایگان

چم رایگان و بخشنده بی عوض نمون آنکه بدان ایمن باشد منجی در از کشیده میمون نخسته
شده ماستان پیرایه که در ان پاران افتاده باشند یعنی پارستان و او پارسی هرست پیران
محمایا دین جمع مدان آنکه نصیحت پوشانند و غیر نصیحت پوشانند و دروغ کوماضغان هر دو
ریش که پنجه مدان بان پوست است و دوری که بهین و طرف ریش است موطن جایگاه و خبا
گاه کمال الله تعالی الله تعالی که اندکی موطن کثیره میخوان دولای که بان اکب کشند از چاه مواجن
جوهایی قصاران که بان حاکم که نبرد و اوج منجیه است منجی اند و همنیزان ترا و نام بر جیت از
برج آسمان موازین ترا و موازنون نهایت تمکین محتقان آنکه بول خود را باز دارد و در بول کند
مدیان آنکه دایم قرض کند میطال ابتداء غایت کند بان دروغ کویان مسکین پیکان کلین
پیکان آموخته مرد فین از پی در آیندگان سپین اشعارا و سکارا کنند و سپاهین مردان زنند
فرز ابرائی غنیه مازن خایه مورچه و نام شخصی است مروان زمین عمارت نمودن و نمودن
کو تا ه و پست مدین نام چاهیت منمدین دین دار قش منبتین اسپهوار مدان و مدان مدان
شهر ما و اینها جمیع مدنی اند مدروان هر دو شق و بر و هر دو گوشه مکان منجی چه کان ما قون بی عقل
شده و پنهان شده مکان من نهان خانها منتر من و در شک قنادگان ملکوان شب روز منصدان من
بلند و پیرایه کوهها منعال که مای بخت و بغایت کرم ماعون آب و ما یحتاج خانه از کوزه و کاس
و تیر و پیل و غیران و فرمان برداری و زکوة و فایده و بخششها منغان روان شدنگاه آب و دونه

مجان مرواریدی خور و در جان معروف مجپس نیکه اسمعیل و متون یاری دهند و در آن
پرمهران رود پای که در آن طعام رود و او جمع مصر است مصارین جمع مصر است نگران مرد
بزرگوار جان بکرمهای انگین که با نیکین چسپیده باشند نغان خیک که مرون و در آن
پیشلان و در حلقه که هر دو طرف دهنه جام میباشد مفعول بوی خوش و بوی خوش و بوی خوش
نفس دروغ میون جمع باین و دروغ که مفعول و مگان و مگان که شیراز است آن کو خندان
خودند و شد از بخیل نشان نوعیت از فرمان تپی که میان آدی و پیل که بدان نرسد
نشین پست و غبار متون و نین جمع مایه است موشان پادشاهی که از غراشت پسته باشد
نکند مینقص تقدیر کند و با و در دانه و کله درنده و همین و کواه و در اصل مین بوده از باب
افلاکیت بر اصل خود که از من و همین مشتق است از یوامن که مومن مینش بوده و
دیگر را قلب کرده اند و بیا و مفره اول را قلب کرده اند و بهما و همین سپاسند مفعول زیادت
ما و آن موضعی است مکان و معان جای مطلق جامی مکان بدون من از و بر بعضی دیگر است
تولد تالی که و نضر ماه من القوم ای علی القوم من کرکین و بعضی گفته اند ترکیب و مینی که بان
چیزی سخند من بفتح میم و سکون نون یعنی کین و انکین که است نمون زمانه و مکرر برنده
و کم کنند و توت و جمع من هم باشد متان بخشنده و منت نموده و بهیست از نامهای حق
ماهن فدیگه رجهان و همین خوار و همین خوار کنند و همان صحرائی کشاده من سخت و پ

پرتیر

پرتیر تمانه تیر و پشت و پشت زمین بخت متان و متون جمع ماتن و در متون و متون
قل آعود مین اسپتوار و جایی گفته و کسی که از انفر که خاصه باشد مکن خائیه سوپار مکن سوپار
کفایه و در آن جمع شده باشد مفعول انکه از اعانت نیکم باشد مبطان انکه و ایم سکون و بزرگ
مبطان لاغرم مکرر لاوک مثل ان خری که در آن جامه شوند مبخشان خشت کنند و مرفا
حق معاین موضع تن آدی که از شیب بفل ماسن ران مپلان مجاری است و جمع مپلان
مپلان شتران مشندن آهوی ماده که بچراش بزرگ شده باشد و از شیر و اوت و غنی شده
مشان و مشان جمع مصامین بچهای شتران و سپان که در پشت پدرباشند و او جمع مپلان
مکن که به و در ران مکرر و مکرر حال و خلق مارن سپرینی و نیزه نرم مکرر خروگر و مکرر جمع مکرر
کمان بخت مکرر موضعی است مکرر درختی است و نیزه مکرر خانه جانوران و حشری مکرر
جمع من بسیار پال دارند و همین نشان کنند کان متوین نشان کرده شده و متوین
بپایان رسند کان مین سپنکی که بان کار و نیز کنند معین و معیان بی صا پاک است
در وان مکرر اندک و آسان و نام شخصی است مکن جای گیرنده مکن خانه و مکرر و مکرر
مپلان جمع متان عیها موتان در دینست که در آدی پیدا شود و فی الحال میر و موتان انکه
غیر حیوان باشد و زمین عام مکن کا و دوش مکن کیا بی است میسان مردی که در زحمت
باشد میسان بفتح میم موضعی است مپلین در ویشی که بهج او راستد متقی نباشد و مکرر

پی تکیه سگین جمع فرجوان و پس شدگان محسن داننده و نیکویی کننده مدهن ظریفی که در بدن
ماست کنند و دروغن سازند و بگیری که در کوه بی باشد مضطرب فیروزی یا بنندگان محکمین
جماعت میلمان از صاحب حد و حاکم شدگان و منع کرده شدگان مستتر و نافع فیوض اندکان
مستطرون کماشتگان و قهقه کنندگان چری بخفین مردان که خدا ایمان و مردان پرست
کنندگان محسن نگه دارنده و پرستگار و مرد که خداوند متعال که در قرآن آمده است
نبر سیراب که از غایت نبری بسیار بی میل کند مشیرین زنده که دکان مسجونین تنجیدگان
بطعام و شراب و فریب داده شده و جادویی کرده شده مسجونین سر برداشته شدگان
تبارکی در روندگان متساکیون بدخوبان مقررین طاقت و توانای دارندگان مقررین
زود بهم پوستیکان مقررین نعمت داده شدگان مقررین مرض ویرینه و خردیرین مقررین
خزیه متعین نری که اشتباهی جامع نداشته باشد موهن نیمه شب معطن خفنگاه در کنار
آب معطن جمع مخزون در فوینه نهاده شده مخزون وابسته مخزون سنجیده مخزون دیوانه
مخزون زیر خاک کرده شده مخزون پر کرده درانده مخزون کنار رفته مخزون کمان برده شده
پس چون در زندان کرده شده پس چون تمیز شده و گنبدیده شده و ریخته و صورت کرده شده
و منی اخیر از کشت منتقلیت پستین پروا کرده شده پستین فریب کننده متعین کولان متعین
کپانی که برای مردم کار کنند بحر و خور دنیا مطعان بخت نیزه زنده مطاعین متعین

رشت رویان

رشت رویان مبتدیین بی انداز نه فرج کنندگان تبلیس از مایندگان و سیلا که قمار شدگان
پس بوقین عاجز شدگان و به پیش آمدگان مجلین و پست و پاسبان کمال البنی تحترا
تمی یوم النعمه غرا مجلین مکنون نگه داشته و پنهان داشته شده مدیون خرا داده شدگان
مدیون قرض و مدین بنده مکنون بریده شده و منت نهاده شده مخزون در فوینه انداخته شده
و از خود داده شده و یعنی فتنه نموده است همچو قول حق تعالی که یا کلم المفقون مشفقون رزندگان
و مهربانی کنندگان مخزون جاویدان باشندگان مخزون فتنه انگیز مخزون آرماییده شده مخزون
وابسته متعین انکلب یا رفون و انداختن نوع نوع کننده باب المیمین من المصادر و کاشیدن
پوست تا کشاده و مخزون و مخزون رنج کشیدن مخزون نیت کردن و نیت شدن
نیک راندن سپور و در سپردن و کشیدن و کشیدن و جلی کردن و روینده و اندیشه
و پاک کردن دندان و نگه داشتن موهن باریک شدن من غیر المصادر و مخزون مامطویار و مانده
موشیر باریک شیر رقیق پر آب نام شخصی است مشودار و نیست مهمل مخزون معنی است
فره پستک سپید براق و نوعیت اریهین و نام شهریت مکنو پوراح جانور و ششی مکنو
اصلاح کرده شده و محض در از بزرگ مخزون فرو مرده مکنو خوانده شده مخزون مبدی داشته شده
مکنو جامه در پوشیده مکنو زرد و زنگ بدر برده شده باب المیمین مع الماء
من المصادر موهن و موهن و موهن بسیار شدن آب و آب دادن مکنو مکنو مکنو مکنو

دارد و کشتی را میراند مرادی جمع مشتایی بنظرم ای که بان خاک از چاه پرودن کشند
 مشتاقست معاری مجمع دست و پا روی کشتی بیشتر است مصرعی فوج دراز مال و مهر قوم
 مقنونی خدمتکار مروی و مروزی منسوب بشهر مرو و اگر مروی را با نسبت کیمیا
 معقول است بمعنی روایت کرده بودی آزارنده مجوی که و کرده و و فرود گرفته مرادی بنها
 و اوج مورقست نظمی کشت زاری که از باران آنچو دستوی کشت زاری که از آب آن آنچو
 معاطی معاطی بخشندگان سستی شبانگاه ماتی لجهای چشم مواتی پیا پیا نهاد و اوج مواتی
 مئی جمع مانده است و او در اصل همین بوده است برای ترخیم انداخته اند می عرض مری تر
 ماده بسیار و مجری طعام دیدن معطی شتر ز بار کشتی نام زنی است مناجی خربای
 مرک مردم و اوج معانی است مدنی آنکه منسوب بدین باشد مکی آنکه منسوب بکعبه باشد معانی
 و نافرمانها مولی و دوستان و خواجگان و علایمان و میراب زندگان مافقی عیسی پیدمانی
 روان و رخ کشیده و کشته **کتاب التوحید** **التوحید** **التوحید** **التوحید** **التوحید** **التوحید** **التوحید** **التوحید** **التوحید** **التوحید**
 و چری را ظاهر کردن بخوار خود را را بیدن بخا و بچشم کردن و شیر نکستین و بیدن بیدای
 خواندن بنا و خبر دادن تا و افزایش کردن تا و تنو و مجد بلوغ رسیدن و از موضع خود پیران
 که چری و دیده در شدن و بلند بر آمدن و ور کم کردن پسا و و پسا و بنیاد بستنی کردن
 و بنیاد فربهی کردن شتر و بعضا زدن و بعضا راندن و واپس انداختن و واپس داشتن و بیدار

آمین

آمین **نص** و نشو و افراشت کردن و بوبیدن و پدید آمدن و بلند بر داشتن و ابتدا کردن
 انداختن و برداشتن نگاه فرستیدن و خاریدن و افراشت کردن از جای بجای و انداختن و بلند
 و بار شدن ندی بخشش کردی و دور رفتن و از اینجا پست کردن را و چپن زمره داده نهاد
 بلند بر آمدن آب و بر بالا آمدن آن تا و خبر دادن و از جای بجای رفتن و دیده در شدن
 و بر سر خری آمدن و در آوردن خری ندای در زیر خاک خاکستر و در زیرش کردن و بلند
 شدن و بسیار شدن مال را و غنچه و فساد در میان مردم انداختن و بار کردن و دور کردن
 پسا و دور کردن رک دانستنی تاخیر کردن ماه محرم را برای قتال یعنی ماههای محرم قتل و کار
 کردن و احترام آن نمودن و بعضی ماههای محرم ماههای دیگر را دوست داشتن و قتال در آن نکردن
 کمال حال و تعالی آنکه بسیاری زیاده فی الکفر بنویسد و دور شدن و خام شدن و پاک شدن و پاک شدن
 شدن نو و دشمنی کردن بخوبی راز کفشن و او مصدر و غیر مصدر آمده است نو و شقت رجوع
 و افادن و پیرانی کردن و کار بار شدن و کارنا و دشواری بر کارشن و بر رفته شدن من غیر
 بخوبی راز و راز کوبان و او مصدر و جمع هر دو آمده است بخا و بار انداختن و باران و پید و کیا
 و غایب شده متا و و بنا و خبر نیا و زمان و این هم جمع پیا و پست پیا و رگبست در ران
 ندانیدن و پشیمانان و اوج ندانان است و جمع نداننده هم باشد لوی مقدار مسافت راه
 و آنچه آن خوا و بمعنی اخیر جمع نواه است لوی جوی که بر که دخیمه کنند تا آب باران در آن

و غیر نیک نفعه پوستکی که در پس پا لان شود و زنده نیت مورچه نیمه فرزند فراید شد
 و علی است که در پیم اسپ پیدا شود و نه پیر زن و شتر ما و سطر نامه اول اسلام محال است
 عا طوی لمن تاب فی التا مة **باب النخاع** من المتا در نکست شکستن عهد و تابدین
 ریمان تا زتاب در اقد و از تاب انداختن ریمان تا دویم باز تاب داده شود و نکست
 چاه پاک کردن و بدست چاه کردن نکست بغیر پاک پی پیدن را هم گویند نکست در
 دمیدن از دهن و پرون جهامیدن خون نکست و نکست پرون تراویدن آب از مشک
 کردن خبر نکست شکل کردن خیری از جای بجای و شتاقش و نخیه نکست خبر حدیث
 من غیر المصارف نکست پرون هنده و در دهنده نکست خلاف دل نکست نشانه تیر و تیر نکست
 گاهی که از خاک پیازند و خیری بدی که از مردم نهان دارند نباشت خاکهای چاه نکست
 پیشه است نکات علی است که در لب شتر پیدا می شود و نکست ریمانی که از تابلای فله باشد
باب النون مع الحسم من المصارف نکست سپیدن و شتاپیدن شتر و سیر و فریدن
 و خوردن گوشت نکست و نکست نکست بامک کردن و نکست جویدن و با و از بلند کردن
 نکست و نکست بچه کردن نکست روان شدن خون از جواحت و ریم نکست با قش و بد پرون
 با و نشانه را که بر زمین باشد نکست اسارا کردن راه و افراشیدن کردن خیری از فریبی
 و براه رشن و پی در پی نفیس کشیدن نکست و نکست نکست شدن نکست و نکست تیر و دان

و آواز بلند کردن

و آواز بلند کردن نکست و نکست جنبانیدن و جامع کردن نکست رشن نکست بر خوتن دو دوام و شتر
 نبین برای زخم زدن و نکست زدن و نکست جهیدن باد و پرون آمدن و بلند کردن نکست
 نهج راه و نکست نکست و باد و بادی نکست نکست نکست بلند آواز و یک بزرگ آواز نکست
 شده و خیری نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
 و نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
 و نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
باب النون من المصارف نکست و نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
 آب خنک سیرب کشته نشود و نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
 پاکت هو بوج غوغا کردن و بامک کردن نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
 خیری را و باز نهان شدن و پرون تراویدن آب از طرف نزوح دور شدن نکست نکست
 نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
 نکست آب پرون برای خیری و آب پرون زدن از خیری و آب نکست نکست نکست و نکست
 شدن و نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست
 و نکست نکست و نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست نکست

و بامک کردن آهو و دیدن گزگشتن آب چاه و مثل آن و نیش ماتنجی بجای فرو بردن
و دفع کردن بوسیدن مار و زدن آن خری را من غیر المصا در زیر مرچیت و زیر کاپی
از زمین پروان آید تر بکسر خون آبی که از زمین آید نیز لقب بخازیر فرشته و دردی که در
موی بفرزد باشد بخازیر طبعها تا که چاه کم آب نشود و شاز جای بلند نشود و فرشته
من یعنی تیر عمده است تا جر حافر و کدازنده حاجت کبی تفر و تفر مال زبون تفر
در دیت که شتر و گوسفند را پیدا شود و از آن سبب بر عهد **البخون** من المصا در
پنج افغن بخش شتر شست یا سر چوب بکی ندن و برای خرج آبش بخش کدازن بخش
در غیر مصا در نزد کویت نو پس پنا و بخواب رشتن نقیس ناقوس زدن و عیب کردن و لقب
نهان نقیس هر کون کردن و با و آرد آوردن نقیس عود کردن پنا و نقیس چندین و آمدن
تشنه شدن نقیس بخت بریان شدن نان و پراکنده شدن و تشنه شدن نقیس پنا
و شستن راز و لاغر شدن نقیس کزیدن و گوشت بدن آن گرفته کشیدن و اندک گوشت
شدن بخش بد بخت کردن و بد بخت شدن و نامبارک شدن بخش پدید شدن نقیس
شدن و نیزه زدن و دور کردن و انداختن نقوس ناپارکاری کردن زن با شوهر و نقوس
پس خشک شدن و شتر اندن نقیس نیک است و شدن نقیس زامیدن و در کج
شدن زن نقیس چشم رسانیدن و کردن پوست و زامیدن من غیر المصا در ناپاکی

نوا پس

نوا پس جنبنده و لرزنده و سیت ناموس صاحب از و آنچه نهان داشته شود و حیرل
علیه السلام و خانه که صیاد نشیند برای جانور کشتن بخش طبع و اصل و نپ و دو و توش من
بخش و بخش نامبارک بد بخت نقیس تن و جان و خون و جسم و شخص بعینه و ذات جمال
تعالی و کتب علی نعیمه الرقده ای علی زاده و قال الله تعالی ایضا آخر کتب نقیس ای لذاتی نقوس
بخش نقیس دم و یکم عه آب و فوای بخش زکریا نقیس نقیه جان که از نقیس مانده باشد پنا
جانوریت بخش و بخش پدید آمدن و نقیس زکریا نقیس است و نیک و ناطب
نقیس مال بسیار و پیر زکریا و خوب برگزیده نقیس صمغ ناقوس خیریت که ترایان
مینوازند و اوقات صلواته پیرا پس چراغ ناقوس و نقیس دردی که از آن خلاص شوند یافت
بخش حربه که بر دم شتر باشد نقیس چوبی که کدازگاه سر حوران فراخ باشد نقیس کسر خون
که در پوراخ کدازگاه حور چرخ کنند تا شک تر شود و نقیس شرب ترش نوایس تیر پنا
مرد ضعیف و تیری که پوفارش شکسته باشد و محل سگان از اسبوفار کرده باشند نقیس
نواب نقوس نقوس کننده پنا پس چمن چینی پنا خشک شده از تشنگی و بدین
که مکرر را نپا کونیند ناطس جاپوس و اسپیا نقوس مرادی که بان خری نو پسند
نقوس نقایت است و نقی است معروف نقوس نقایت است و دوران نقوس نقایت
کداز زمین مصر میباشد نقوس مرغیت **البخون** من المصا در نیش کداز

نهش کشیدن و گوشت بزدان پشیدن کشیدن بخش صید برکشیدن و شستن بخش فوهم
 آوردن شتران و کوفته اند و همالان و در سحر خری افزودن کردن تاروم خرد غبت
 کنند و این معنی اخیر منبی است شرعا چنانکه در حدیث آمده است که لا تا جفا بخشیدن
 پشم و پنبه بخش و نفوس چرا کردن کوفته و شتر در شب پستان کمال بد نماید بخش
 فیه غم القوم بخش نکار کردن و خار را از پا پروان کردن و خار بر کسی زدن و گوش فرا کردن
 فایده و فیران و چری فایده رسانیدن کبشی شیش جو شیدن می جو شیدن آهن گرم در آب
 و در وقت آب برین دفر و خوردن آب زمین را نقش بر داشتن و گوشت بزدان کردن
 و در گرفتن و بخت کردن نقش خار پروان کردن از پای و بر کردن موی نمقش در سینه
 و چری بخش لاغر کردن نقش قوی خلعت بودن نطیش چیدن و قوت مند بودن
 بخش آب کشیدن و بر سپر کلاه در آمدن چار و او تمام خوردن از انمش خط کشیدن جبهه
 بنا کردن ماش و این فلکندن کا من غیر المصارف بخش شری که شب چرا کند پستان
 شیش آواز قلیه و آواز جوش خیری نو شش شش میت در هم و این نصف او نیم است
 که بعضی چهل در هم باشد شش بین ناخشی کسی که مید برانگیر و نطیش قوت و حرکت شش
 و نبات نقش نفوت کو کند که چهارش بر شال نشند و پی دیگر تابع آنها اند بجای نبات
 نقش مانند نقش صورت نباش گوشت بخش خطها و صورتها و نقطه های سیاه سپید

باب الثمن من المصارف من المصارف نقص کم کردن کم شدن نقص پروان خریدن چرخ نموس
 کشیدن و رسیدن و و این استیسان نقص نکار کردن و برداشتن و نیک جنبانیدن و عرضه
 کردن چرخ نصیص سخت روشن نموس با برکشتن و و این استیسان از چری نقص
 یا برشته موی از روی زن بر کردن نقص ناخوش شدن عیش و تمام نبودن توشه و
 سیر ب بخوردن شتر نصیص خواندن و آواز کردن نشو من بلند شدن و برانگیخته شدن و شوز
 کردن زن با شوهر و شوهر با زن بخش لاغر شدن از پیری من غیر المصارف نقص سخت و پامان
 و ظاهر نصیص کیایی که خورده شده باشد و بعد از آن رسیده منص کیایی است بخش ماده
 و خورده ماده و نصیص توانایه و جنبش نوخر کو بخش کوه و پامان کوه و حجاب بخش شکان
 احد باشند ناخص انکه لاغر باشد از پیری شص ابر بلند ناخص نشور کنند و این بر
 نقص علی است که در کوفته پیدا شود و نقص جمع نقص است یعنی نوتها **باب الثمن من المصارف**
 من المصارف نقص بردن کا و کوفته برای فروختن نقص پوشانیدن و جنبانیدن نقص
 در هم رفته شدن گوشت و باریک کردن و گوشت از چری کم کردن نصیص روان شدن روان
 شدن و اندک اسپان شدن نقص چیدن و جنبانیدن نفوس چیدن و نصیص رفتن
 تیمار و تدبیر کردن راه تاک شده و دراز شود و نقص و نفوس بر جوا پستن در استیسان
 و بالماز کم شدن مرغ برای پریدن نقص عمارت و آشکاشن و شکستن سیم و عهد تا

باز دادن ریمان و از تاب باز شکاشن از انقباض بانگ کردن عقاب بانگ کردن
 و بالانهای شتران بنفش جتن رک و بنفش حرکت کردن تنفس باز کرده شدن پوست
 بنفش باز داشتن و باز دادن من غیر المصا در انقباض آب اندک و شیر اندک تنفس و ناض
 مالی که نپا و تقای درشته باشد نفاض ما ز زبان جفا ننده نفاضی تشنگی و قطری
 باران خورد و نه ناض راه پیر بالا ناض بر خیزنده و بخیز مرغ و مرغی که هر دو بال خود را ببرد
 جهت پریدن و گوشت شانه کردن اسپ نوض رو و خانه و میان پروان و پشت نخش
 گوشت های در هم رفته و او جمع نضد است نضض انکه گوشت ان در هم رفته باشد و بار یک
 شده و از نپا گویند سپان نضض ناضض بنده و جفا ننده و ضرورت کوجین گوشت نضض
 شتر مرغ نضض نام درخی است نضض نضض غین و شدید ان جند کان نضض ریمان
 تاب فاده و شتری که از بسیار پیغرا غر شده باشد نفوض شتر ماده نفوض و نفاض برک
 میوه که در شب افتاده و مال ملک هلاک شده نضض درخی است در حجاز که از اجوب پاک
 کنند نفیض مخالف و از مار و افعال کار و انیان نفوض زن بسیار بچه نفاض شکو
 کوک نفاض پیش روان لشکر **البون مع الطامس** المصا در بنوط پروان آمدن آب
 از قعر چاه بنط سپید شدن بن بغل اسپ نضض گردیدن مار و از جای بجای رشتن با
 کشدن و کره و پوست و کردن و بسیار کشیدن ریمان و لواز چاه نشاط نفیض نون شادی

کردن

کردن نقطه نقطه زدن نوط در او کشن نقطه آبه بر آوردن نفیض خوش زدن و پروان سپید
 خیزی که در نپنی است و آبه بر آوردن نخطا نفیس کشیدن نخطا نپنی پاک کردن نخطا دل
 بخیزی و بستن و دور شدن و خیزی بخیزی نارتین من غیر المصا در نخطا در از نخطا
 جمع بنط مقدار یک بالای مر و بنط مرک نایط و نایط که کیمیت که بدل است نیت و نایط
 راه را هم گویند و دوری را هم گویند بنط و بنیط یک طایفه اند از عرب ایا که از زمین بدر
 آورده شده باشد و بنط چای را هم گویند که از ان آب بدر آورده باشند ناضط
 کا و خوشی نوط نضوع مایه است و چای که قنوان شرف باشد نشاط کنند نام
 شخصی است ناعط نام موشی است در همان و نام کوبی است نعط و نعط چاغی که کرد
 نوط میان پروان و پشت پیدا میشود از کار بسیار نخطا کرده و نوعی است از بسیار
باب النون مع الظا من المصا در نوط و نوط بر خواستن ابر لکط شتاب کردن **باب**
البون مع العین من المصا در نضوع پروان آمدن آب از زمین نزع کشیدن و بر کشدن و بخیزی
 مانند بودن و رشن و جان دادن و خلاف کردن با کسی نزع و نزع آرزو مند کشدن و با کسی
 در خیزی و او کشیدن و باز بستادن و مخالفت کردن نزع جای گیر آمدن نفیض نپنی
 و کوارنده و پیاز کار آمدن طعام و شراب و نزد کسی رشن برای طلب نیکی نزع نزع
 شدن موی پر زن از جانب پیشانی نزع کشاده شدن بن دندان نضوع دار و داران

که از پاق نباشد کما قال الله تعالی و الحمد لله
 نعام نشانه کرده باشند و شتر مرغ و نام موشی است و نام اسبی است و نام عقابها این
 نغمه است و دویمین جمع نغمه نام شخصی است نام حسنه و نغمه و نغمه جمع نغمه و نغمه
 خواب نیم سپیدی خورد که بر اخص میباشد نه نام مرغیست نیمه آواز شتر و آواز فیل نیم
 آواز نیم آوازی که از سینه بیرون آید نیم آواز گرسنه و مرغیست که از پارسای سرخ آوی
 گویند و نام شخصی است نیمه صحبت ندانم مع نام پشیمان نیمه باد و بوی خوش نسیم اول
 باد که در یک مجید دوم و دوما و بدین معنی اخر جمع نیمه است نیمه درختی است که از آن
 چوب کمان گیرند و قطعه های سیاه سپید نظم شعر کرده سپید کوکبت در جورا نظم شعر گویند
 و مهر و رسته در کنده نظام رسته که مهر در آن پیوند نام زم و نازک نام مهر است
 قلاع خیمه نیم چار یا بلی نیم نیک چرخیدن و او مدحیت نیم نعمت انعام کرده و بال نغم
 نغمه **باب النون** من المعاد در شدن کم شده رحمتن نقران و نقران جستن نقصا
 کم شدن نقصان یکیدن پلان ثبات ثمن نبضان جستن رک نقصان پاشیدن
 لیسان زاموش کردن و ترک کردن خشم کردن نجان جستن و کوش و بیرون جستن دوم
 نقصان در رزه افادون نقصان جنبانیدن و جفیدن دندان و غیران نالان ثبات ثمن
 نظران نگرین نمان آهسته وزیدن باد ثمن کندیده شدن زردان جستن من غیر

نخن نامون مایه دولت و شمشیر معروف معروف نخیان جمع و النون یونین نیمه است
 نقصان هر دو بنا کوش ایران جمع نارجران تشنه و موضع استانه که پاشنه در بران کدو نام
 شهریت نقران چکای کجشک پنهان پر نقصان طریقه که آب تائمه ان باشد نمان نام
 شخصی است که ملک عرب بوده است یعنی نمان بن منذر شمع نون رودخانه است در ران
 که بطرف عرفات میرود و از ان نمان الاراک گویند نمان نمان نمان خاک و فاشاک که با
 انرا از پای درخت بدو کرده باشد و بعضی از لشکر که بطراف راه روند و در میان لشکر روند
 نومان بسیار خندنده و این نخط غیر منادی واقع نشود ثمن بوی کنده ماهجین نیکوچایان
 و پندهندگان نیکو لالان کا بوس کا بوس در کتاب الکاف همین شده است کودلان بر
 پشان زن نقصان دو بر چو شندگان و دو چشمه پر آب بخدین دورا خیر و راه سر نمان
 پشیمان و ندیم صحبت ناکون بر گردندگان پیوان زمان و این جمعیت پی خرد نیان
 پخت و اموشی داشته باشد نسوان و پشیمان نغمه بین تئینه نیاست و ان کسیت
 ران نیان پشم موضوعیت ناعون صفت کنندگان و نام موضعی است نقران لایقی
 در شام که نصاری بآن پیوستند کما تعالی یونین نمان نمان دورک شک که از هر دو جانب
 یعنی چشم و لب است نمان موضعی است نامون باز دارندگان نمان موضعی
 پر آب ناظران بطل و مملکه نام موضعی است در شام نمان نمان **باب النون**

زمین پر گیاه که گیاه ان هیچ نقصان کرده شده باشد **بالع او مع الالباء** من المعاد و آب
 تنگ کردن و شرم داشتن و هب پر گیاه شدن زمین و شب و دلو و ب و دیک چنین
 نوشیدن و جوب و جوب شدن و افتادن و غایب شدن آفتاب و جوب دل طلبیدن
 و اعم بر کاری استیادن و قوب در آمدن تاریکی شب کما قال الله تعالی و من شر غایتی ادا
 و قبت و قبت بگو در رشن چشم و در چری در رشن و قبت آواز کردن غلاف ایرا کف
 و چین پروان آوردن ایر و هب و هب دادن و رتب تبا شدن و هب و هب
 رنجور شدن و صوب و اعم شدن و اعم بکاری قیام نمودن و کتب بر پایی خوابیدن و اعم
 بکاری بودن و روختن نهادن انکور و لوب پوختن و رشن من غیر المعاد و آب
 بزرگ و رتب و رتب میان اکشت بزرگ و اکشت شهادت و رتب تبا و جوب بدل
 و جوب لرزنده و انکه دل و طپد و جوب فرض شده و ناگزیر شده و افتاده و مرده و قبت
 و پیک حاله انکه و ما یحتاج خانه از کاپه و کوزه و غیران و غایب جمع و صوب و رنجور و ب
 یعنی و طبیعت یعنی وای و طبخ خنکی که در ان شیر کنند و پیمکار و طبخ جمع و صوب
 همیشه و اهب و دهب دهند **بالع او مع التاء** من المعاد در وقت ساعت و زمان
 کردن و فراغ آوردن در وقتی و فادۀ نزدیک پادشاه رشن و حدۀ شها شدن و یکانه
 و یکی و عودۀ درشت شدن و پخت شدن و لادۀ زاریدن و دودۀ آرزو کردن و عودۀ عیب

کردن و خصله

کردن و خصله حیثی کردن و شتاب بخشم او شتابه کردن و پیم کردن و دروغ گفتن و چنین
 کردن و قاتیه نگه داشتن و لازم شدن و صیغه زیان کردن و پیم و عودۀ دشوار شدن راه ازیر
 و فادۀ اندک شدن و زبون شدن و فادۀ و دودۀ پخت شدن سم دروی دروی و شوخ شدن
 و پشیم شدن و دودۀ کلکون شدن و عودۀ ناگزیر شدن و شادۀ بسیار شدن پیم و رشن
 و زدن و کپتره شدن و انداختن و جبهه یکبار خوردن و افتادن کما قال الله تعالی و اذ اوب
 جنوبها و جنوبه بدل شدن و هب تر سپیدن و این غیر مصدر هم آمده است و هب تبا شدن
 شدن و پست شدن و هب پستی کردن و فادۀ و رادۀ خور و هب شدن و هب
 شدن و عودۀ افروخته شدن و عودۀ پخت شدن و رشت شدن و پادۀ بزرگوار شدن و هب
 نهان و صافه بخر متکاری رسیدن کو کک و دودۀ فراخ شدن و عیش و روزی و هب
 فرومایه شدن و عاقه و عودۀ بسیار شدن و هب و فادۀ اسپوار شدن و دودۀ اسپوار شدن
 مایان و انیر طلبیدن ان و نیز شدن و فادۀ و فادۀ و فادۀ دشوار شدن و گران شدن و زدن
 کاهل شدن و پادۀ فراخ کام شدن و پیم و پیم فراخ شدن و هب و رادۀ اسپیدن و پادۀ نیکو
 روی شدن و هب نیکو روی شدن و روی شناس شدن و رادۀ میراث بودن و لایه یاری
 کردن و دایه شدن یعنی حاکم و روی شدن و نزدیک شدن و لایه یاری کردن و هب و زدن
 آواز در حق و زوزۀ جنت بر چنین و پیم و عودۀ دل دادن و از راه بودن و انداختن و لایه

زمین بغایت گرم و تره که ری که اندرون سرزگرا باشد و پرده که در پایین هر دو پوران چینی باشد
و بیشتر زن پر گوشت و بویته و باغ و تر و پسته میان و بسبب و سبب جماعت شران که همراه
یکدیگر باشند در سفر و سبب بارد و درخت و زبانی که تجارت واقع شود و حشمت خانی اندرون
و میدکی و سبب دشت و نیز و هر چه بسبب آن ترویجی جویند بخیری و دونه جانوریت که از
زبان چیل چو گویند و سبب استخوان زانیک که از استخوان اصلی ثابت شده باشد و فخر شاخ
در یک فرما که بالی خیری را به بندند و سبب خیریت که در اندرون فرج ناقه برای و است
یا بودن باشد و سبب کنده و میان و هر چه در سبب حیده باشد و بندنی که جوله را بود و جامه
کند و جامه باشد و سبب گوشت قاق و شیشه رنگ و نقش و سبب عیب و پیری و سبب
زن بسیار و سبب زن خدمتکار و استخوان مفضل زانو و سر شانه باز و واصلی که
به میکروبی بند و کمال التبی عن المنواله و المتوصله و متوصل زن و دیگر است که از برای و جامه
موی چون کند و سبب زمین فراخ و فراخی و عمارت و کجی و هفتین کوپند که ز باشد و جامه
شکم زانیده باشد و عرب و چین و مادر کوپند را و زان جامه هلیت میگفته شاة قد
افا و اوان مذکوره بر آ و سبب عیب و احتیج زمین که همیشه در آن گیاه باشد و احتیج زن فرما
کننده و یاد دارنده و سبب بغایت دور و فخر دندان که پیدا شود و در وقت خندیدن و سبب
خیری که هر روز برای کسی قرار کرده باشند و سبب در بد خلق و کله که کله که کله که و سبب فرما

میان کاشط کردن شتر در رفتار و در انگیخته شدن ز برای اغیری خوب و در شدن و در شدن
آتش من غیر المصا در سلب احمق حدیث هار ب کر زنده به سب جامه بریده به بهاب
یعنی خیری که بان بازی کنند به خوب و بهیاب مرد بدل تر پند هرب و هرب
طرح جامه و شتر چشم هاب یکپه با، بهم چلیست و ان لغطیت که از برای راندن آب
کونید و او یعنی اصل است همد کابل مانده شده و ابر بارنده هوزب شتر کله قوی
هوب و دوری و مرد احمق هوب و هیت با و کر و انیکر هلاب و زیاد و باران
نام خفای است همد کبابی است که انرا کاپنی کونید هاب و هاب بریک
که پس نباشد بهر برگ درخت سر و مثل ان و هاب شانه های درخت خرمالیم
کونید هفتب تشدید با بار آنها و پس شته و دراز های زمین هلب مویهای سطر
تهه مویهای یال خاک و سبیل از هلب کونید و آن جمع بهلته است بهر جاب شتر در
سطر و او پس موصی هم باشد و سب بدل ابا المصا مع الن من المصا در تهه و ان
راه نمودن و راه را است نمودن و لطفست کردن تهه تشدید با و باغیری در آمدن
و اغیری کردن ان تهه روان شدن و در کدشتن شمشیر و نیز از تن نهاده است
و کاردن و تهه از پیا شتی است تهه جنبیدن و شط کردن و غوغا کردن و او
کردن جوش یک غیر ان میا ده توبه کردن و جهود شدن تهه دریدن جابه

چرخ کشت

چرخ کشت یکی لحن کون و فواح شدن و من بهلته رفتن کشار یک بره و نه و هلب
نوعی رفتن بهت غلیمت و قصد کردن غمته آوار در حلق کردن ایند بهت مبالغه کردن
در چرخ و سپا کشتن بهت دریدن جامه و نیز ایندن شکستن بهته به جهانیدن و نیز ایندن
و جنبانیدن بهته ریزیدن و پست کردن و هم امچین بهته رسیدن و شکوه و شستن یعنی نیک
خشم آوری و شستن و هتاک بودن بهت سپا زدن و پیل کردن ایندن هلب شکست
کردن و هوزب جنبانیدن و جنبیدن نهاده کورنده شدن بهت باریدن باران بهر تیه از خاک
و نختن شکست یا شش لشکر هوزب نرم رفتن مدته آوار کردن شتر ناده بر یک خود تهه
کشاده روی شدن و شاد شدن و خوش طبع شدن و چست شدن بهت اندازم کردن
بغایت و انان شدن و در شدن از جای خود جایی نمودن غمته از راه بردن و و پوچ کردن
و دیوانه کردن مدته و دیدن بهت شخص و هوزب بطور لوک لوک و دیدن محله بهوار رفتن
بهت غمته لغزیدن و خطا کردن و سر جنبانیدن مرغ برای پریدن هفا نهک ستن هلب
افسان و تافیر شدن هلب با خود چرخ نرم کشتن بهر تیه موی بر کشدن هلب بانک
کردن کسور طوطی دار و جنبانیدن بهت بانک بر سنج زدن بهر تهه جنبانیدن و جانیدن
کو پیغه همت بهم در رفتن در کارزار هوش و بهت فته کردن و فته شدن و جنبیدن
و بر کشتن بهر تیه نوعی رفتن بهت بریدن بهر تیه مردن بهت آوار کردن حرکت زدن

و فیروز غیر آن نامه خاندن شتر برای علف خوردن مینهد بر سر و پای شترین موزنه
خجایندن بهر هفته باریک میان کردن بهر هفته بخت روشن ملامت سپید باشن
باریک باشن و شتر باریک کفش همهمه بانگ کردن کبر فکی کلوه میلکه لا اله الا الله کفش
پینه نخن نرم کفش و آواز کردن بهر هفته شقه بخت کفش بند شتایدن نامه شتر را
هی بی کفش نامه علف خوردن آید بهر هفته تی کردن بهر هفته شتاب خواندن سخن
شتاب کفش و نهان سخن کفش بند مقله نوعی روشن من علف مصلاد در مقله ریگستان چرت
بد ملائت جمع هسله پنجه چرم صحت صاحب گرفته شود و باز صاحب در کرده شود و هر بار صاحب
رد کرده شود هرگز گویند بر شیرین مقله بهر هفته است مقله زن هوا و بی خبری باده
تیر که بر ماده و هر که که بهای زهره زره که ملک وان تصغیر بره است هراده مصای بر کشته
چشم پل تخافه پاک و آرام گیرنده مقله غریمت و نیت و زن و هر که پیادان بخت
میتیم باران ضعیف و باد نرم و تیره و دوزخ و زنی که فرزندش فوت شده باشد و بی زنده
مانده باشد هوا شیب و بی نمونه راجی که بوی آب رود و زمین که شیب باشد نمونه
مرد بد دل مقله اتحق نمونه کرد و غبار بهوات جمع بهواته موضعی است بهینه کز که خورد
بهینه زن فرید نازک اندام بهات بسیار گوی و چیت بهریت فراموش من هوا و جانی
که موجب امید و آری باشد بهینه منورت بهیت اسپم فعل است بهینه بهینه یعنی آیه

کرده ام

کرده ام و آنچه حضرت حق قیام از زبان زبانی فرموده است که بهیت کاک زامی بران است
نوع محضی گفته اند یکی آنکه پیاسوی من و یکی آنکه تیره کرده ام برای تو و یکی آنکه ارادت
من باین نوع نفع برای تپست نامت فعل امر است یعنی اعطای نفعی بخش و او شتر است
از هوا آه مقله فرو افتادگان و باطل شدگان مقله بضم ف و افتاده و ناخبر شده هوا
کرده و میان و در مهای شتران که بهر مقله باشند بهر هفته رگو پاره که از ترا کنند و افتاده
تا آب بر خری ریزند و هر زن را هم گویند مقله و پاره که بر کرده ماهی باشد بهر هفته فراز و نشیب
زین و باران بهفات اتحق بهفوت کناه بهفوات جمع مقله بتشدیدیم چار باری شتر
ارضی که در دم و مثل آن مقله سردیشانی و مهر مرغ شب پر بهیت که عقل بد دل بهینه
کینرک هسله فزبی سر تپسته پیر اندرون چشم و پیر شکنجه بهینه مقدار صد عدد و زخری
بهینه اسپهان چپیر کردن و گوشت پاره نهاده آنکه مردم از آنرا فوین دارند نهاده شتر را آنکه
مردم را فوین را و بهینه اتحق که بهر جا خواهد که خجبد مقله که بپند و شتر و شخی که
و شخی پیر ما و پیابان بهر فوینی که دی جواها هسله اشتی و آرا میدی بهریم کار و بهیت و
بهریم پنجه از روی محبت برای دوستان فرستند و دهنده مقله را همایان و او بهیت
بهریم که گفته شده بهریم دسته و چاک سینه بهریم چاهها بهریم شک شده و فرود
و زمین بی گیاه بهینه جماعت سسایان و آواز آرد میان و شتر ماده و شیر زنی که

کلو هوم مار و مور و ژوم و سایر خسرات ارض و اوجع یا هر پست بهام بکسریم و دویم ایم
فعلیت یا فاعلیستی لم یبق شیئی یعنی چیزی باقی نمانده است بهم شتران تشنه که بسیار
در دهمیام رسیده باشد و دوم تشنه و تشنگان هر خری که قال الصدق یا فاش را برون شرب
ایهم بهیام دیوانگی عشق و تشنگی سخت عقلی است که شتر را پیدا شود و از غایت تشنگی
شتران تشنه و در یک پشته های نرم بهیم جمع بهجم با و بخت که درخت و خانه و مثل آنرا ببرد
بجم قح بزرگ بترجم سبک نرم کوه نرم بدم جابه کند بدم باطل و آنچه از چاه خراب شده فرو کند
باشد و در چاه افاده باشد نام شتران و پیر و پیشانیها و مرغان شب پر و اوجع نام است بدم
شیر برنده بیدام و لیر بترجم درخت و گیاه ریزه خشک در هم شکسته و مر و ضعیف بدن بهیم
درنده و مرد قوی بهیم شتر کرده شده و لطیف و باریک در هم رفته شده بجم تندیدیم مرد
بسیار خورنده و دریا بهیم شتر مرغ دراز و آواز دریا و آواز دریا و آواز خایدن لقمه
بکم پیاید و پیارید و او بجم فعلیت و جمع و مغر و آمده است بجم مطر و راز و شیر درنده
باب الباع مع النون من المصار و نون و هوان خوار شدن هدیان بهود کفش هوان
آپان شدن و آرام کردن بجمان برانگیزه شدن خبک و برانگیزش هدیان از ان فتن
پر و شتر مرغ در راه و آواز و بربیدن بزر بجمان از کپی بربیدن و دور شدن مین
کشتن و برباری بانک کردن شتر ماده و آواز نمند شدن هیمان اندک خیر بشیدن هیمان

کردن بر کشیدن

کردن بر کشیدن شتر هویان رشن هیمان روان شدن و اشک بخش از چشم هیمان
و هیمان بربیدن باران هیمان روان شدن هیمان فرو بخش اشک از چشم هیمان
شیشه شدن عشق و بطرفی متوجه گشتن و بغیر راه راست رشن هدون آرمیدن و آرماید
هیمان بدولی کردن بترن شادی نمودن من غیر المصار در بیکون کیانی است ما جن
و حری که پیش از بلوغ نبوده داده شود و کوه مادیان که از جنس باشد هیمان بجم قبله است
از زمین بیدان بدول در بان مرد چیت بجمان دو و کوبند بتران بد خلق هیمان
آب بسیار و باد هیمان نام مکانیت بعضی کونین نام قبله است ازین بجمان اندک بتر
آزاد باشد و مادرش کنیزک هوزن غبار و یک نوع مرغیت هوزان جمع هوزن است
و نام قبله است بتر و هین خیر و ایر و فرج زن و مرد هیمان تشینه هون جمع بتران جوان
در از خو بروی و نام قبله است بتر الیشان کرده زنان هیمان و هیمان تشنه هیمان
کیسه که در ان زگر کنند هیمان بدول و مرد اتق فرو افتاده و کامل هدون جمع بجمان شتران
سپید و زن بزرگوار و زمین پاک هیمان جمع بجمان و هیمان آپان مادی که
مرد نیست هوانین جمع هیمان عمارت باشد و مصر هیمان غفلت هیمان شبان بدول
همیون خسته هدیان سخن بهود **باب الباع مع الواو** من المصار و هبتو بتر و بتر
آتش بتر بدکی کفش نیی دم کردن بتر و افروختن بتر و بهود کفش و شتر

کشف در علم الکیمیا

1529

(۲۷۰)

~ 1/2 1/2 0.4 - 6